

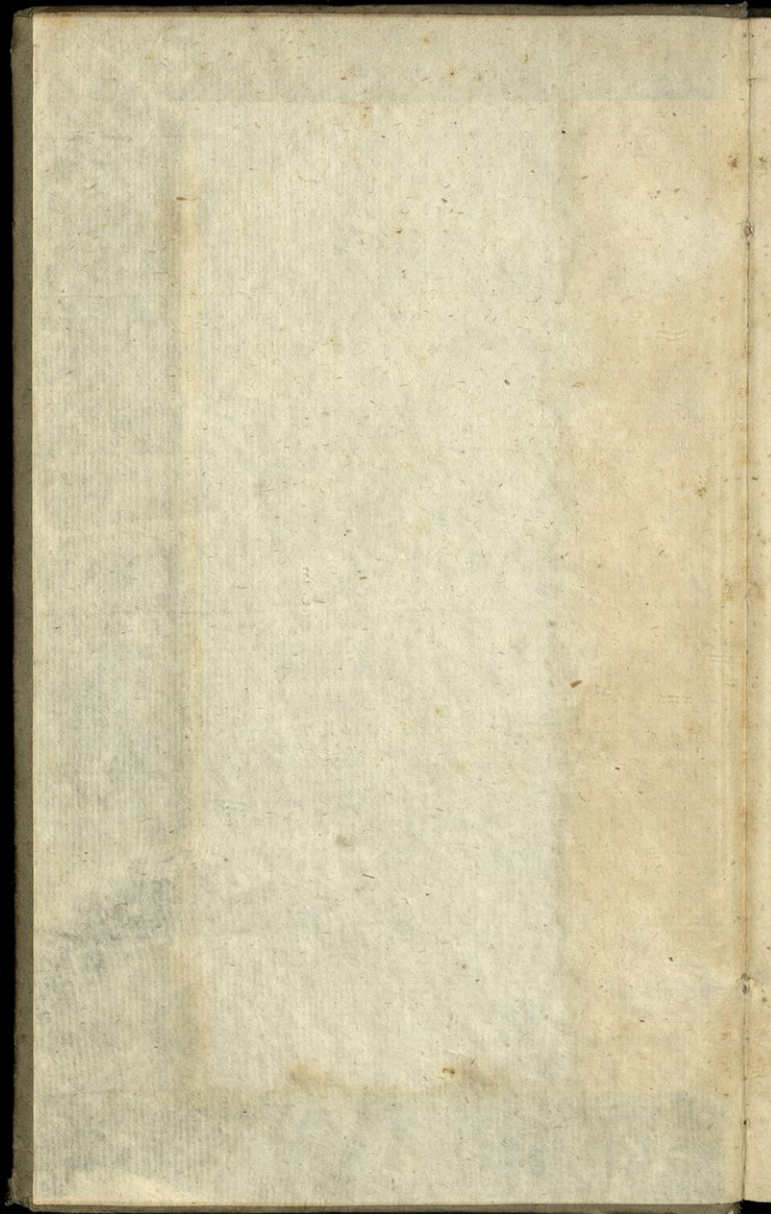
NUK
D^I
40373/2/1
7. 88

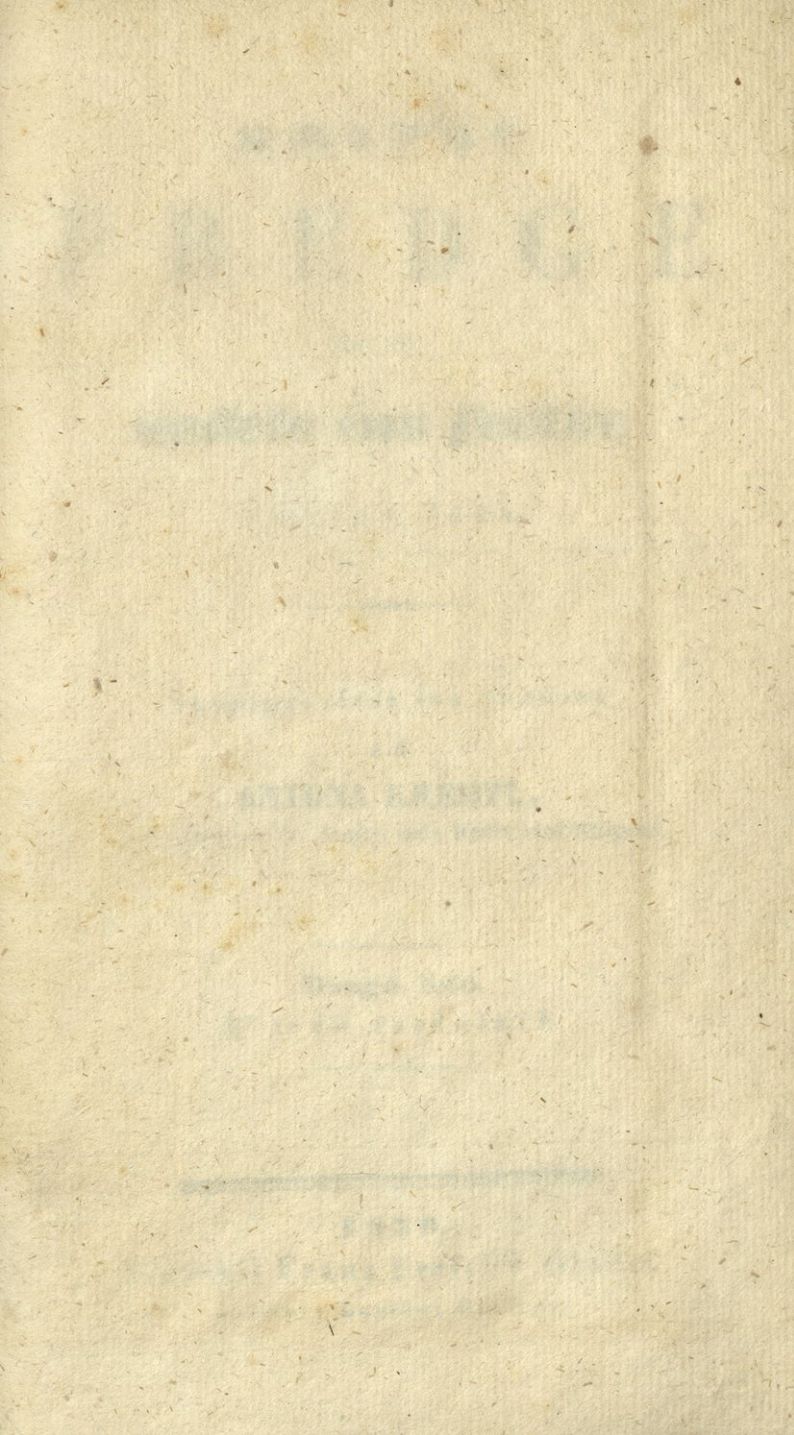
Antona Kremlj

Kratke Predge

na vsi
nedele ino svetke
eclega leta.

Leto. II

K R A T K E
P R E D G E

na vse

nedele ino svetke

zelega leta.

Vkupspravlene ino vundane

o d

ANTONA KREML,

Farmeshtra per sv. Trojizi mále Nedle sdol Radgone.

Drugo leto.

V' tréh rasdelkih.

1839.

Saloshil Franz Ferstl v' Gradzi.

Johanes Lovrenz Greiner.

49373/2/d-1

WATNE

P R E D G E

na vls

achte im Jahre

als ob

Vergleichen im Jahre

an

ANTONIA KRUMHOLTZ

Das hier ist die Tochter des Herrn Anton Krumholtz

1777

F 8 C 4 M M / 1953

Approbation.

Gegen die Drucklegung dieser Predigten in flowenischer Sprache, betitelt: **Kratke Predge** u. s. w., wird in geistlicher Beziehung kein Anstand genommen.

Von dem F. B. Seckauer Ordinariate zu Grätz am
17. Jänner 1838.

ROMAN, mp.

J. Prasch, mp.
Secretär.

Approbation

Wegen die Beurteilung dieser Predigten in 1877
nieder Sprache, heißt: Ketzerische Predigt u. a.
wird in geistlicher Beziehung kein Anstand ge-
nommen.

Von dem T. B. Sekauer Ordinarate zu Grätz am
17. Januar 1898.

ROMAN. 20.

A. F. 20. 20.

Beilage

S a p o p a d e k.

Pervi rasdélek.

Predge na nedele.

Od Adventa do Finkofhtih.

	Stran
Na 1. nedelo v' Adventi. — Od Adventa	3
Na 2. nedelo v' Adventi. — Jezha tega greha	6
Na 3. nedelo v' Adventi. — Gdo mi smo	8
Na 4. nedelo v' Adventi. — Od prave pokore	11
Na nedelo po Boshizhi. — Od sadershanja mladih ino starih ludi proti endrugem	14
Na nedelo po novem leti. — Starshi s' svojimi otrokmi imajo fkerb, pa tudi veselje	17
Na 1. nedelo po treh Kralih. — Jesuf en isgled tih otrok	21
Na 2. nedelo po treh Kralih. — Od sakofkega stana . .	24
Na 3. nedelo po treh Kralih. — Kaj so gospodari ino drushina v' betegi endrugemi dushni storiti	26
Na 4. nedelo po treh Kralih. — Ladja tega Kristjanstva na morji tega preganjanja	29
Na 5. nedelo po treh Kralih. — Od nevozhlivosti	32
Na 6. nedelo po treh Kralih. — Od grefhne navade . .	35
Na nedelo Septuagesimae. — Komi imamo nafho delo gorofrati	38
Na nedelo Sexagesimae. — Kak beséda boshja sad pernese	40
Na nedelo Quinquagesimae. — Od Jerusalem'skega krish- nega pota	43
Na 1. nedelo v' Posti. — Kak je Jesuf k' smerti obfojen	46
Na 2. nedelo v' Posti. — Kak Jesuf na se vseme ti tesh- ki krish, pod kerim vezhkrat na semlo padne	50
Na 3. nedelo v' Posti. — Kak Jesuf s' krishom obloshen frezha svojo mater	53

	Stran
Na 4. nedelo v' Posti. — Kak se Jerusalemfke shene zhres Jesufa jozhejo	57
Na 5. nedelo v' Posti. — Kaj se s' Jesufom na gori Kal- varie godí	60
Na zvetno, ali 6. nedelo v' Posti. — Pafsion	63
Na Vusemfko ali Velikonozhno nedelo. — Od nafhega fkus Vero, Vupanje ino Lubesen od mertvih gor- ftanja	63
Na bélo, ali 1. nedelo po Vusmi. — Od nasajpadnenja v' stare gréhe	66
Na 2. nedelo po Vusmi. — Od dobrotlivofti Jesufove . .	69
Na 3. nedelo po Vusmi. — Vse na svéti je le kratko ino prasno	73
Na 4. nedelo po Vusmi. — Od shalofti —	75
Na 5. nedelo po Vusmi. — Od molitve	77
Na 6. nedelo po Vusmi. — Slovójemanje enega vmirajo- zhega ozheta	82

Drugi rasdélek.

Predge na nedele.

Od prve do poslednje nedele po Finkofhtih.

Na Finkofhtno nedelo. — Kaj fkus sv. Duha postanemo	87
Na nedelo pre'vete Trojize, — Dufha zhlovezhka najlep- sha spodoba pre'vete Trojize	90
Na 2 nedelo po Finkofhtih. — Od sv. Mefhe	93
Na 3. nedelo po Finkofhtih. — Keri imajo odpufhenje grehov savupati, ino kerí né	97
Na 4. nedelo po Finkofhtih. — Od shegaa boshjega . .	101
Na 5. nedelo po Finkofhtih. — Vu velkem sovrashtvi fo vse dobre déla sabstojn	103
Na 6. nedelo po Finkofhtih. — Svelizhani fo, kerí fo lazhni ino shejni pravize	106
Na 7. nedelo po Finkofhtih. — Od sapelanja	108
Na 8. nedelo po Finkofhtih. — Siromashtvo je né k' fhpoti, lenost je k' framoti	110
Na 9. nedelo po Finkofhtih. — Od savershenja gnade boshje	113
Na 10. nedelo po Finkofhtih. — Od sodenja zhres dru- ge ludi	117
Na 11. nedelo po Finkofhtih. — Od gréhov tega jesika .	119

	Stran
Na 12. nedelo po Finkofhtih. — Kak je tam, gdé je lubesen blishnjega, ino kak tam, gdé nje nega	122
Na 13. nedelo po Finkofhtih. — Od dobrot boshjih	125
Na 14. nedelo po Finkofhtih. — Od velke fufhe	128
Na 15. nedelo po Finkofhtih. — Kres smert tih nafbih fe ne smemo prevezh shalofiti	131
Na 15. nedelo po Finkofhtih. — Kaj nam nedele ino svetki imajo biti	135
Na 17. nedelo po Finkofhtih. — En nemiren zhlovek najvekhi sovrashnik sapovedi te lubesni	137
Na 18. nedelo po Finkofhtih. — S' zhem bomo fhli v' to hisho te vezhnosti ta	140
Na 19. nedelo po Finkofhtih. — Od oblazhila sa nebesko gostuvanje	143
Na 20. nedelo po Finkofhtih. — Smert je blisu	147
Na 21. nedelo po Finkofhtih. — Ne sameri malih pregreshkih	150
Na 22. nedelo po Finkofhtih. — Od perlisavanja	153
Na 23. nedelo po Finkofhtih. — Od nafhega od mertvih goratajanja	154
Na 24. nedelo po Finkofhtih. — Popisanje sodnega dneva 157	

Tretji rasdék.

Predge na svetke.

Na den spozhetja Div. Marie. — Maria, podignenje shenkega roda	163
Na sveti Den, ali na Boshizh. — Novorojen Jesus, tim vbogim k' trofhti, tim premoshnim k' podvuzhenji	165
Na den sv. Shtefana. — Od svetih Manternikov	168
Na novo leto. — Od pretezenja tega zhafa	173
Na tri Krale. — Kerega Herodesha fe povernjeni greshniki imajo ogniti	175
Na Svezhnizo. — Od Mariinega dnefnega ofra	178
Na Joshefovo. — Sv. Joshef, en posebni sgled v' shivlenji, ino en posebni perporozhnik na smertno vuro	180
Na den osnanenja Div. Marie — Boshji voli fe moremo prék dati	183
Na Vusemni pondék. — Od nepametnih ino greshnih guzhov	187
Na velko Krishovo. — Kak mi snamo enkrat k' Jesufi priti	190

	Stran
Na Finkofhtni podélek. — Od nefrezhe tistih, kerí fo od Duha svetega sapufheni	193
Na Télovo. — Kristuf je v' Altarskem Sakramenti nasozhi	196
Na den ífv. Petra ino Pavla. — Peter ino Pavel stá velka gréfhnika, pa tudi velka spokorjenika	199
Na velke Meshe den. — Od plazhila sa to dobro	203
Na mále Meshe den. — Maria, mati milostí	206
Na vseh Svezov den. — Od prikladnosti sa nebefa	208

P r i d a v e k.

Na vseh Svezov den. — Opomin na pokopalíshi	213
Na den vseh Angelov Varuhov. — Kaj nam je nafh An- gel Varuh na nafho poslédno vuro	215
Na den zirkvenega shegnanja. — Od boshje v' nafhíh zirkvah nasozhnosti	218
Sa novo Meshe. — Od poshtenja, teshkózh ino trofht- ta v' meshnem stani	220

Pervi rasdék.

Predge na nedele.

Od Adventa do Finkoštih.

Svelizhan je, ker besedo boshjo poslušha,
ino njo obdershi.

Luk. 11.

Na 1. nedelo v' Adventi.

Od Adventa.

Kader bote vidli, da se vse to godi, tedaj imate vediti, da je blisu kraljestvo boshjo. Luk. 21.

Perzhetek.

Isvoleni! vishe shtiri taushent lét je to zhlovezhanstvo sdihavajozho zhakalo na tega obezhanega Odreshenika. Moises je s' svojim ljudstvom sval: Profim tebe, o Gospod! poshli tega, kerega mislish poslali. (II. Moiss. 4.) Kral David je sval: Ah, obudi mogochnost tvojo, ino pridi réshit nas! (Psalms. 79.) Prerok Jesaias je sval: Ah, da bi ti nebo rasklal, ino prishel semdol! (Jesai.) Ino na enkrat so dopunjene te sdihavne shelenja, na enkrat so oflishane mile profhnje zhlovezhega roda, na enkrat pride ti obezhan Mesias na svét. O kelko taushent hval smo milostivnemi Bogi dushni sa toto najvekshe dobroto, kera nam je storjena skus zhlovekpostajanje Jesufa Kristusa. Ah ne odlagajmo tedaj to dushno sahvalnost skasati temu, ker je tak nesgovorno dobrotlivi proti nam. Perblishava se ti zhas prezhashtitega spomina rojstva Jesufovega, ino nasha mati zirkev nas na spomin prejd rezhnih shtiri taushent lét shtiri tje dae pred svetim dnevom, najmre skos zeli Advent, opominja, da bi se k' tem zhashtitem ino hvale punem Jesufovega rojstva obhajanji vrédne perpravli, tak kak nam ona s' dnefnim Evangeljom na snanje da, da se k' tem drugem Jesufovem prihodi perpravleni dershimo. Od Adventa tedaj dnef hozhem govoriti, ino pokasati, kak se imamo k' svetem dnevi, ino tudi k' sodbi perpraviti.

Raspelanje.

Kristuf nas h Svelizhar, ker je pred vezh kak ofemnajtstó létmi kak zhlovek na svét se narodil, ho-

zhe v' kratkem pále k' nam priti, hozhe drugózh se naroditi, pa gdé ino kak? Ah on se hozhe v' nafhieh ferzah na duhovno visho naroditi. Da pa bi one bile vrédne njega poprijeti, tak moremo s' pokoroj ino shivlenja pobolshanjom nje ozhifititi. K' temu je sv. Advent noterpostavljen, k' temu naf opominjajo Evangelji, ker se sdaj v' Adventi berejo, na to naf spomenejo te modre mefhne oblazhila, kere se sdaj vsemejo, k' temu so sornize vpelane, kere se sdaj flushijo, k' temu so posti, ker se sdaj sapovédani, k' temu je prepoved gostovanja ino vseh drugih krizhezhih veseliz v' totem zhafi te pokore. Pokoro ali moremo delati, drugazh Jesuf ne pride v' nafhe ferza, kajti v' eno gréfhno dúsho, pravi Duh sveti, nebode notri shel duh te modrosti, nèt' nebo prebival v' enem téli, kero grehi ino hudim shelam flushi. (*Modr. 1.*) Doklam vu vafhieh ferzah ti divji kral te nemirnosti gosposduje, tezhaf nebo notri shel kral tega mira; doklam gisdost, nezhistost, ferditost, krivizhnost, nemernost, ino drugi sovrashniki boshji vu vafhieh ferzah stanujejo, tezhaf gnada boshja vunsaperta ostane. Doklam vi s' tim hudim sovrashnikom dershte, tezhaf vafhe dúfhe nemorejo neveste Kristusove biti.

Da bo tedaj Kristuf vu vafhe ferza se nastanil, tak nje od greha morete ozhifititi, vafhe gréfhne navade tá puftiti, gréfhnim prilikam na vsigdar se odpovedati, krivizhno blago nasajpoverniti, to odvseto poshtenje vafhemi blishnjemi nasajspraviti, sovrashstvo gordati i. t. d.; s' ednoj besédoj, temi hudemi morete na vsigdar flovo dati.

Ali to she ne vse, kaj treba sa gorvsetje tega Mesiasa, she eno more biti. Takfhne hishe najmre, gdé so dugo nefnashni ludje noter bili, morejo najprejd od te vekfhe nefnage ozhifitene, potem pa she tudi s' drugim pohishtvam oblepotene biti; tak je ravno s' vafhoj dúshoj. O kak dugo je morebiti she ti nezhisti duh v' njoj prebival, ino njo gerdo napravil? Vun ga ali morete sagnati s' toj gaishloj enega refnizhno naprejvsetega pobolshanja, ozhifititi morete to dúsho s' eno pravizhno spovedjo, oblepotiti nje morete s' novim pohishtvom, s' délamí te pokore, s' ponishnostjo, s' poboshnostjo, s' kerfshankoj lubesnoj, ino toto te dúfhe od grehov ozhifitjenje ino nje s' dobrimi délamí oblepotenje morete si k' eni terdni sa-

povedi narediti, ne kaj bi valho spoved tak famo po navadi odrajtali, ino vzhafi po spovedi temi nevrédno gorvsetemi Jesufi kasali od val se podati.

Eno takfhno szhiftega pobollhanje ino k' Bogi povernenje bo se enim ja preteshko ino lkoro nemo-gozhno sdelo, ali jas pitam tebe nezshiftega, jel morefh ti eno tako ferze imeti, ka s' tvojim djanjom rezhefh: Rajshi kak bi jas to na vsigdar mogel tá puftiti, rajshi naj Jesuf oftane tam v' svojih jaflizah? Pitam tebe krivizhnega, jel morefh eno takfhno ferze imeti, ka v' djanji rezhefh: Zhe bi jas vfo luzko blago mogel nasajpoverniti ino vse nadomeftiti, te naj Jesuf le oftane tam v' ti Betlehemski fhtali? Pitam tebe serditega, jel morefh eno takfhno ferze imeti, ka v' djanji rezhefh: Zhe bi jas s' totim mojim najvekfhim fovrashnikom fi mogel dober biti, te naj Jesuf le tam med pastiri bo? O zhe ravno se vam sdi, da tega nebi rezhti mogli, je njih vender ne malo, kerí v' svojem djanji pokashejo, da imajo eno takfhno ferze.

O strafhne, o nefmilne ferza! vi ali nezheté Jé-sufa gorvseti? O tak oftani odsgor oblakov v' krili tvojega Ozheta nebeskega, oftani v' tvoji najsvetleffi zhafti, oftani tam, doklam bodo vidli na oblakih tvojí sv. krish, ino tebe pod blifkanjom ino germenjóm pridozhega s' oblastjo ino zhaftjo enega Gospoda, kra-la ino sodnika od milionov Angelov ino Svetnikov obdanega. Tedaj naj v' strahi ino trepeti sposnajo tega, kerega so prejd sa kratke nafladnosti, sa eno malo blaga volo savergli; tedaj naj zhujejo is njegovih vuft te besede: Pojdite ta, vi saversheni, v' ti vezhni ogen. (*Math. 25.*)

Dokonzhanje.

Ah Kristjani, Kristjani! ne zhakajte tega, per-blishavajte se raj prejd k' troni njegove milofli, ino ga profte sa odpufhenje, ter ne prelomte, kader sdaj njegovo gnado sadobite, vezh nigdar valhe oblube. Gledite, da, doklam she ste na stesi k' sodbi, sodnika sa valhega prijatela dobite, tak se njega neboté imeli kaj bati, kajti on bo k' vam rekel: Pojdite sem, vi poshegnani mojega Ozheta ino imejte to kra-leftvo, kero vam je perpravleno od sazhetka sveta.

(*Math.* 25.) Ah daj nam v' toto priti, lubesnivi Jesus, nash Svelizhar, nash Sodnik! keremi zhaft ino hvala bodi na vse véke. Amen.

Na 2. nedelo v' Adventi.

Jezha tega greha.

Johanes v' jezhi zhuje dela Kristusove. Math. 11.

Kaj, Johanes je v' jezhi? Johanes, she v' mater-nem téli Bogi posebno dopadliv; Johanes, vuzhenik krala Herodesha; Johanes, kerftnik Jesusa Kristufa; Johanes, en pufhavnik; Johanes, ena pelda te nedushnosti, en isgled te svetofti, en predgar te pokore, on je v' jezhi? Kaj more temu srok biti? O nizeh drugo, kak to, da je krali Herodeshi refnizo povedal. Sa tega volo, da je njemi sozhitoma povedal, ka njemi je ne dopufsheno, svojega brata sheno imeti, sa tega volo je noter sapert. Sa refnize vole je ali Johanes v' jezhi. O naj njemi tota vósa nebo k' framoti; ali mi smo v' eni jezhi, zhres kero se nam treba ferzhno shaluvati. V' kaj sa eni jezhi smo mi? Na to sv. Tomash Aquinas odgovori, rekozh: V' jezhi te gisdosti, v' jezhi te fkopofsti, v' jezhi te nezhistofsti, v' jezhi hudobnega jesika. Veliko njih je, kere ta grisezha véft kakti sakovane ino v' jezho saperte dershi, ino njim nozh ino den mira ne dá. Ah gorjê njim, zhe oni v' jezhi tega greha vmerjejo! kam bo njihov odlozhek na fodbi? Kam inan, kak v' pekel? v' eno jezho, is kere se nigdar vezh nebodo refhiti mogli. O tak glejmo, da se is jezhe tega greha réfhimo, ino lastno sdaj v' Adventi, v' totem zhafite pokore. Od tega dnef hzhem k' vam govoriti, najmre: Od jezhe tega greha.

Kader sv. mati zirkev sdaj v' Adventi sove: O sazhetek, svetloft luzhi vezhne, pridi, ino rasfvéti v' temi sedezhe! tak ona to namefto naf stori, kajti mi smo ti v' temnizi tega greha sedezhi; mi smo tisti,

keri smo od nashe sadnje spovedi dostikrat pregrešli v' gisdosti ino shtimanji, dostikrat v' skoposti ino krivizi, dostikrat v' nezhistosti, najvezhkrat pa s' hudobnim jesikom. Ah zhe mi ozhi odpremo, ino pogledamo, kaj smo vse krivi, tak nas more strah obleteti, kaj smo v' eno takšno jezho sami se saperli, v' takšno sheleso sami se djali, ino zhuti moremo, kaj nam Prerok Jesaias glasno pravi: Odveshi ketne tvojega vrata, ti vjeta zhi Sionfka. (*Jesai. 52.*) Ah odveshi, tak jas sdaj sa totim Prerokom k' vam rezhem, odveshi, keršhanfka duha, svesilo tvojih grehov! néli si ti k' vezhni slobodnosti rojena, ti nebeskega kraletva zhi? kaj si tak dugo v' ti gerdi temnizi tih grehov? postavi se v' slobodnost boshjih otrok. Ne zhakaj do smerti, kajti ne vésh, jel bo ti tedaj dani zhaš sa pokoro, al' ne. Ne vésh, kaj Kristuf pravi: Bodte perpravleni, kajti Sin tega zhloveka bo prifhel v' eni vuri, kader se ga nebote trofhtali? (*Luk. 12.*) O kak nepripravno bi tedaj tebi prifhla vura te smerti, zhe se malogda ali nigdar ne smislifh na njo. Grešniki, rezhe sv. Gregor, da bi kakhte dugo shiveli, bodo naglo ino nepripravno vmerli. Toti shtimani gisdavez svojo glavo sploh vifoko nosi, ino ne pogledne nigdar dol na svoj grob; tisti terden [skopez sploh krivizhno blago vkupvlezhe, ino se ne smifli nigdar, kak malo njemi treba na ti kratki stesi totega shivlenja; tisti blatni nezhistnik sploh svojim gerdim shelam nagaja, ino ne vidi, kak bo na enkrat svézha njegovega shivlenja vgašnila. Zhres. takšhe naj smert pride, gda hzhe, tak njih nebo perpravlenih najfhla, kajti njihove misli ne so na njo, temuzh na njihovo zhašt, na njihovo bogastvo, na njihove telovne nafladnosti.

Sa tega volo so dragi, ja vifhe vfege dragi ti dnevi, ker i she nam sdaj dani so, ka bi se smiflili na prasnost totega golufnega svéta, ka bi sposnali odurnost tega greha, ka bi se smiflili na našho vezhno plazhilo al' vezhno kafhtigo, smiflili se, kak malo smo nashe dushnosti dopunili. Dragi so toti dnevi, kajti v' totih imamo sgrivati nashe pregrehe, poverniti luzko blago, ino popraviti, kaj je komi na fhkodo se vzhinlo, spraviti ino pomirti se imamo s' našimi sovrashniki, ter terdno naprej si vseti, odsdaj dushnosti našhega stana svésto spuniti. Le tak sna-

mo s' velikim trofhtom zhakati na prihod Mefiasa Jesusa Kristufa. Le tak snamo rezhti:

Ah pridi, pridi, Mefias, ker si ti naf s' tvojim nebeskim Ozhetom pále pomiril, pridi naf refhit is jezhe tega greha; glej, mi smo perpravleni vse storiti, kaj je k' totem nafhem refhenji potrebno: ah oflišhi naf Odrefhenik nafh, keremi zhašt ino hvala bodi na vse véke. Amen.

Na 3. nedelo v' Adventi.

Gdo mi smo,

Gdo si ti? Joh. 1.

Da je Johanes v' tak ostri pokori v' pufhavi shivel, ino ludi s' ostrimi predgami k' pokori pergantal, tak so Judje na to misel prišli, zhe bi on bil ti obezhan Mefias. Sa tega volo so Duhovne ino Levite k' njemi poslali, ga pitat, gdo bi on bil, jel Kristuf, jel Eliaf, ali eden is tih starih Prerokov? Ali naj so Jerusalemitanzi 's Johanesa hteli svediti eno ali drugo, mi vejmo, gdo ino kaj je Johanes bil; to pitanje pa: Gdo si ti? je eno pitanje, kero ima vsakšhi od sebe storiti, vsakšhi ima sam sebe opitati: Gdo si ti? ino si naj na toto pitanje dobro odgovori, tak bo preshtimal, kaj je ti zhlovek, ino kaj bi biti mogel. O lubi Kristjani! nemore níz h hasnovitshhega biti sa naf, kak da mi sosebno sdaj v' totem zhasi te pokore sami sebe opitamo: Gdo si ti? To tudi ravno dneš hzhemo storiti, ino hzhemo premisliti: 1. Gdo smo mi od strani nafhega téla; 2. gdo od strani nafhe dushe.

1. Gdo ali kaj smo mi od strani nafhega téla? She poboshen Job rezhe: Zhlovek od she ne rojen en kratek zhaš shiví, ino imá veliko nadlog. (*Job 14.*) On s-haja kak zvéť, ino se poméshi, pa prejde kak senza. Pa réšen, kajti zhe spreglednemo

štiri dobê tega zhloveka: detinstvo, mladost, moshevstvo ino starost: o kelke nadloge!

Kaj je detinstvo? Pervi glas na svét narojenega deteta je jozh. Vtaka stvar si naskorem pomore; zhlovek pa, kader na svét pride, se nemore sam né oblezhti, néti najesti, on nemre prestopti, dugo ga morejo na rokah nositi, prejd kak more sam iti. Kaj je s' njim opravila v' betegi. Zhlovek v' detinstvi nema she rasvuma, nemre she guzhati, néti povedati, kaj bi rad.

Kaj je mladost? Zhlovek v' mladosti ravno k' rasumi pride, ali prevsetnize, nemarshine ino druge blodnje naredijo, ka dosti nespametnega vzhini, kaj ga potli noter do smerti grivati sna: o kelko jozha je David storil zhres grehe svoje mladosti!

Kaj je moshevstvo? V' moshevstvi je skoro drugo ne, kak sama skerbi, samo delo, ino poleg dosti krishov ino nadlog. Enkrat je frezha, drugozh nefrezha; enkrat mir, drugozh nepokoj; enkrat obilnost, drugokrat menkanje. To se tak sploh premenjava, ino ne she je skerbi menje, she je glava sêra, she je starost to.

Kaj je starost? Ozhi sazhnejo temne biti, vuha debelo zhujejo, sóbi vezh nega, noge so terde ino bolezhje, lasje dolodidejo, glava se naprej nagibati sazhne, ino ishe svoj grob, kerv je she nizh ne vezh vrozha, pamet she flaba, vse je na najgi. Ino da je stari zhlovek she vnoshliv ino gundrav, tak se ga she skoro vsi navolijo, bi ga néki she rajshi na ovem, kak na totem svéti vidil. Sa tega volo tudi nema nikakega poshtenja, ino je néki tak savershen, da namer tega ne dobí, kaj vunsgovorjeno ima. S' ednoj besedo, en stari zhlovek nema nikakega drugega troshita, kak zhe s' modrim Senekom rezhi more: Prejd kak sem star gratal, sem skerbel, prav shiveti, sdaj pa, kaj sem ostarnil, se skerbim, dobro vmréti.

Tak je zhlovek v' detinstvi, v' mladosti, v' moshevstvi, v' starosti. Kelkim betegom ino drugim teshavam je she le zhlovezhko telo rasvun tega podversheno? Ali na vse to ne gledezh poglejmo najlepshega, najsdravishega, najpametnéshega zhloveka, ker je prezhudenja vreden: kaj je njegovo telo drugo, kak ena posodba te nefnashnosti, ena sa zherve perpravljena shkrinja? Ino zhe zhlovezhko telo v' grobi

prefhtimavalh, tak vidish, kak kazhe ino zhervje s' njim se gostijo.

Pitaj sato vezhkrat sam sebe, kaj si bil, kader si na svet prishel, kaj si sdaj, kaj bofh v' grobi. Pitaj se, gdo si ti? ino vidil bofh, kaj si od strani tvojega tela.

2. Gdo ali kaj pa smo mi od strani nafhe dufhe? Dufha je refen spododa boshja, ali tota lepa spodoba je skus veliko grehov tak premenjena, da bi trebalo pitati: Zhigava je tota spodoba? (*Mark. 12.*) Ino zhe bi ravno velikih grehov se varvali, ino poboshno shiveli, tak je nagnjenje k' hudemi v' nami, ino grefhne poshelenja so tak mozhne, ka se sploh moremo s' njimi bojuvati. Rasvun tega nafho ferze spazha sdaj jesa, sdaj nevofhlivost, sdaj shtimanje. K' temu she pride nesnajozhnost, ter temnost te pameti, v' kerih zhlovek sa dobro ino hasnovito dershi, kaj je hudo ino shkodljivo, sa hudo pa, kaj je dobro, kak Prerok Jesaias pravi: Mi smo okoli blodli, kakti flepi, ino kak da nebi ozhi imeli; smo se spotikali per svetlem obpoldnevi, kakti v' temi, ino smo v' temnosti kakti mertvi bili. (*Jesai. 59.*) Ludje so temo bol lubili kak luzh. (*Joh. 1.*) Vse, kaj je na sveti, je poshelenje mesa, poshelenje ozhi, ino gisdost shivlenja. (*I. Joh. 2.*) K' vsemu she sadnizh pridejo skufhnjave ino safedanja tega hudega sovrashnika, ker na drugo ne gre, kak na pogubjenje nafhib dufh: on ishe, koga bi mogel poshreti. (*I. Petr. 5.*)

Tak je zhlovek od strani svoje dufhe. O zhe se mi tedaj opitamo, kaj smo od strani tela, kaj od strani dufhe, tak vidimo, da se na toto posemelfko nadloshno shivljenje nemamo kaj sanashati, ino da le to pridozho vezhno shivljenje si imamo sheleti, le sa nje se fkerbeti. Ishte, kaj je odsgoraj, rezhe Ap. Pavel. (*Kolof. 3.*) Ja le tam v' tem vezhnem shivljenji nebo nafho telo nikaki nadlogi, neti smerti vezh podversheno, neti nafha dufha nikaki hudi nastornosti vezh vunpostavlena. K' totem vezhnem shivljenji pa pridemo le skus dela prave pokore.

Ah lubi Kristjani! sdaj so dnevi te pokore, sdaj stormo pokoro, da nebomo s' telom ino dufhoj v' pekel saversheni. O prelubleni Jesuf! ne daj tega, mi yidimo, kaj sa ene nevolne stvari smo mi od

strani našega téla ino duše, ali mi tudi vejmo, da bosh ti enkrat prifhel, naš od mertvih budit, ino da, zhe sdaj skus pokoro sami sebe sbudimo, bodo naše téla premenjene gorstanile, ino s' dušhoj, kak s' tvojoj ozhišhenoj ino obvenzhenoj nevestoj, k' vezhnem veselji se sedinile: ne skрати nam pomozhi tvoje gnade na pernešhenje vrédnega sada te pokore. Amen.

Na 4. nedelo v' Adventi.

Od prave pokore.

Johanes je predgal kerš te pokore na odpusshenje grehov. Luk. 3.

Isvoleni! veliko vas sdaj v' Adventi k' spovedi pride, ino to, jas mislim, storite na vrédno perpravlenje k' tem največšhem svetki prezhaštitega rojstva našega Gospoda ino Svelizhara Jesufa Kristufa. Ino vi prav storite, kajti nesahvalni bi vi proti Bogi, ino neskerbni sa sami sebe bili, zhe bi tudi sdaj v' nesporjenji ostali, kader našh Mesias k' nam priti, ino na eno duhovno visho se v' naših serzah naroditi lzhe. Da se vi tedaj skus Sakrament te pokore k' nablisnim svetkom perpravlate, ino da dnešni Evangelium od pokore govori, tak bo tudi moja dnešna predga od pokore. Hozhem najmre pokasati, kaj je prava pokora.

Pravo pokoro storiti je: svoje grehe sposnati, nje sgrivati, 's njih se spovedati ino se poboljšati. Našha sv. mati zirkev ali ne sapovej, ka bi mi, tak kak je v' prvih keršhanških zhaših bilo, mogli ozhitno pokoro delati; ona ne sapovej, ka savolo naših velikih pregreštvih nebi smeli per boshji flushbiti, temuzh pred ziravenimi vratmi stozezhi te noter idozhe mogli profiti, ka bi sa naš molili; ona ne sapovej, ka bi duge léta mogli vsaki teden néke dni per samem kruhi ino vodi se postiti i. t. v.: ona le hozhe, da mi

perviz h nafhe grehe sposnamo. Ino, ah lube du-
fhe! zhe mi premislimo, kak smo dosdaj sapovedi
nafhe vere, sapovedi boshje sdershali, kak dushnosti
kerfhanfke, dushnosti nafhega stana spunili; zhe pre-
mislimo, kakfho je nafho sadershanje, nafho shivle-
nje dosdaj bilo, zhe to vse premislimo ino k' ferzi
vsememo: tak refnizhno sposnamo nafhe velke pre-
grehe, refnizhno moremo s' kral Davidom rezhti:
Jas sposnam, o Gospod! hudobnosti moje, ah jas
sem pregréfhil v' nebo, ino pred tobom. Ino kader
sposnamo shaloften stan nafhe dufhe, tak moremo
fami zhres se shaloftni postati, ino to je, kaj sv. mati
zirkev hozhe, najmre: da

drugiz h nafhe grehe sgrivamo. To pa, zhe na-
fhe grehe enkrat sposnано, od sam sebe pride; kajti
ker fvoje grehe sposna, tifti vidi, kak je njemi greh
le daval preidozho zhafno blago, le kratko terpezhe
nafladnosti, sa to pa je njemi vsel gnado boshjo,
mir te vésti, pravizo do kralestva nebeskega. O gdo
nebi toshno se rasjokal kres eno takfhno sgublenje?
gdo nebi shelel, gdo nebi ifkal pomozhi? Ino glejte,
toto najdemo na spovedi. O taushentkrat hvala bodi
tebi, Jesus Kristuf! ker si ti tvojoj zirkvi dal oblast,
grefhnikom grehe odpufhati. Ta zirkev tedaj hozhe,
da mi

tretjiz h 's nafhah grehov se pravizhno spovémo.
Jas rezhem, da se pravizhno spovémo, ne famo 's
enih grehov, temuzh is vseh, ne famo 's lafthnih, te-
muzh tudi 's luzkih, ne famo 's tega, kaj smo hu-
dega vzhinli, temuzh tudi 's tega, kaj smo dobrega
fstoriti samudli. Ino zhe smo po eni takfhni spovedi
sadobli, kaj smo tak serzhno sheleli, najmre: odpu-
fhanje grehov ino gnado boshjo, jel bomo tedaj na-
saj fhli se v' tifto blato kotat, od kerega smo sdaj
se ofnashli? Jel bomo nasaj se spuflti v' tifte sanjke,
's kerih smo kumaj vun se ftergali? jel bomo temi
nezhiftemi duhi nasaj puflti noter iti v' to ferze, v'
kerem se sdaj Jesus narodi? O gdo bo tak nespam-
meten, gdo tak neskerben, gdo sam sebi en takfhi
fovrashnik? Ta sv. mati zirkev tedaj hozhe, da mi

fhtertiz h se pobolfhamo, t. j. da povershemo
greh ino grefhno perloshnost, da popravimo, kaj smo
komi nafhkodli na poshtenji ali per blagi ali na kako
koli visho. To je ja to najshmetnefho v' pokori, ali

zhe tega ne storimo, tak je naša pokora ne prava pokora. Mi ali moremo

1. greh sapustiti. Ker je skus to pregrešhil, ka je bil shtimani, ka je bil skop ino terden, ka je bil nevoshlivi ino neprijatelni, ka je bil serdit ino svadliv, ka je bil len v' flushbi boshji ino drugih dobrih délah; ker je v' nezhistosti, v' pijanosti pregrešhil i. t. d.: tisti more to vse tá pustiti. Ino da bo to s' tem leshi se spunlo, tak se imamo ogibati vsega, kaj naš je na greh pelalo; moremo ali

2. grešnih prilik se ogibati. Zhe je kerzhma tebi prilika bila k' pianošti, k' shpili, k' kletvizi, k' sváji, k' sapravlanji, tak imash kerzhmo smišli pustiti. Zhe je eno prijateljstvo tebe na greh napelalo, tak moreš tisto prijateljstvo gordati. Zhe si v' takšhi flushbi, kera je tebi perlošnost na greh, tak moreš toto flushbo pustiti, da bi drugazh kakkoli dobra flushba bila. Zhe bi tebi, rezhe Kristuf sam, zhe bi tebi ena rézh tak luba bila, kak lastno tvojo oko, ali lastno tvoja roka al' noga, tak njo moreš smišli pustiti, kajti da bi ravno vso blago imel ino vse našladnosti vshival, zhe tvojo dušho moreš sa nje dati, kaj ti te vse to pomaga? (*Math.* 18.) Keremi je ali prava vola se pobolshati, tisti bo se vsega tega ognil, kaj je srok njegovih pregréšhtvih. Da pa se skus néke grehe drugim shkoda naredi, tak moremo

3. vsako shkodo, vsako krivizo popraviti. Shkoda naredi se pa drugim sna na dušhi ali na téli, na poshtenji ali na gléshiti. Zhe si komi pohujshanje dal, zhe si nedushnost sapelal, tak si tem na dušhi našhkodil telko, da tega vzhista popravi namer nemoreš, popravi pa, kelko ti je najvezh mogozhe. Zhe si v' tvoji nagli ino shivinški jesi koga nespodobno sbil, tak si dushen, njega ob svojem vrazhti pustiti, ino zhe si njemi shivljenje perkratil, kak bosh to popravi? Zhe si kaj vkral, kaj po krivizi vsel, ali kaj po krivizi sebi sadershal, to moreš povernti, da bi ravno sam sebi kaj perkratiti mogel. Zhe si komi poshtenje vsel, tak si njemi vsel, kaj njemi nigdar vezh popunoma nasajspravi nemoreš: popravi pa, kelko ti je najvezh mogozhe, ino zhe je ti ogovorjen morebiti ob flushbo prišel, tak njemi imash njegovo shkodo popraviti.

V' tem ali, I. Kr.! v' tem stoji prava pokora, ino ah is tega vidite vsi, da pravo pokoro storiti ne je tak lahko, kak se vam sdi. Prof'te sato Boga sa pomozh te gnade, prof'te ga pa tudi posebno, da ne padnete v' taklhe pregrehe, sa kere namer nebi popunoma sadovolfhine mogli storiti. Sa tega volo k' dokonzhanji rezhem:

O prelubeni Jesuf! bodi ti she prejd, kak se v' nafhah ferzah narodish, bodi nam k' pomozhi, da mi vse nafhe gréhe sposnamo, da nje ferzhno sgrivamo ino objozhemo, da se 's njih prav spovejmo, sa nje sadovolfhino storimo, ino refnizhno se pobolshamo, da tak poravnamo tvoje pote, da vunspunimo vse grabe tega menkanja dobrih dél, ino dolraskoplemo vsaki brég tega gréha, da sravnamo, kaj je plantavo, ino kaj je gerzhasto, k' gladkem poti naredimo, da tak perpravimo pot tebi, o Jesuf! keremi zhaft ino hvala bodi na vse véke. Amen.

Na nedelo po Boshizhi.

Od sadershanja mladih ino starih ludi
proti endrugem.

*Ona je bila vdova, okoli shtirnoosemdeset lét
stara. Luk. 2.*

Kaj dnefhni Evangelium perpovéda, je bilo te, kader je Div. Maria to nebesko déte po sapovedi tega ozhishavanja v' tempelni gorofrala. K' temu je prishel en stari bogabojezhi mosh, po imeni Simeon. Toti je, od sv. Duha rasfvézhen, to déte sa Svelizhara tega sveta sposnal, je njega vsel na svoje narozhe, ino je Bogi hvalo dal, kaj je vréden bil, tega Svelizhara she pred svojo smertjo viditi. — Prishla je k' temu tudi ena stara vdova, kera se je sploh per zirkvi sdershavalala, ino se postila ino Boga molila.

Toti dve stari poshtuvani pershoni meni dnef pri-liko data, od starih ludi govoriti, kajti v' dostih talih se vpamet vseme, ka se stari ino mladi ludje ne-

morejo pogajati, da so stari mladim, mladi pa starim ne po vóli. Vekšhital je srok per obojih. Stari so proti tim mladim ne tak, ka bi nje ti mladi šhtimali ino poshtuvali, ti mladi pa so tudi ne tak, ka bi nje ti stari radi imeli, ino tak se nemorejo sbógati. Da pa je vender v' dostih talih tak, ka stari ino mladi morejo vkup pod enoj strehoj prebivati, ino bi ali najbolšhe bilo, da bi se lepo pogajali, tak hozhem dnef: 1. te mlade podvuzhiti, kak se imajo proti tim starim sadershati; 2. pa tudi tim starim povedati, kak imajo proti tim mladim biti.

1. Kak se imajo mladi ludje proti starim sadershati? Zhe so stari ludje proti tim mladim ne prijatelni, ne dobri, tak je temu ne vfigdar starost srok, temuzh dostikrat sadershanje tih mladih proti njim. Zhe ti mladi tih starih ne poshtujejo, temuzh nje grajajo ino sametavlejo, tak se njim ja morejo samerti, kajti oni so si na svéti dosti vezh skusli, ino she sato hozhejo poshtuvani biti. Mladi ludje se ali imajo varvati, da starih nebodo zhertili ino sanizhivali, ali njih sa njihove starosti volo osmehavali. Enega starega, rezhe Ap. Pavel, enega starega nemash ostro posvariti, temuzh profi ga kak enega ozheta. (I. Tim. 5.) Najbol pa se imate varvati, da tih starih nebote sanizhivali savoló njihove starosti ino tega, kaj je she v' starosti navadno, kajti da vsaki sheli star biti, tak je starost nikomi ne k' shpoti, temuzh k' poshtenji. 'S starosti si shpot delati je velka samera per Bogi. So ne 42 pajbi od medvedov rastergani, ki so se staremi Preroki Eliseusi posmehavali, rekozh: Pojdi sem plešhivez, pojdi sem plešhivezh? (IV. Kral. 2.)

Tega se ali imajo mladi ludje proti starim varvati, imajo pa nje tudi v' djanji poshtuvati. Starost je poshtovanja vrédna, rezhe modri Salomon. Je tudi lepo, ker se starosti vzhaka, sošebno zhe je sebi ino drugim dosti na hasek bil. Tudi skus to bote starim poshtenje skasali, zhe bote njih navuke gorvseli, ino nje sa dober navuk pitali, kajti da she vezh nemorejo delati, tak bi radi s' enim dobrim navukom komi na hasek bili. Je she refen, ka se ravno vfigdar nemore njihovega navuka dershati, sakaj stari ludje

le radi vse po starem hzbejo imeti, to novo se njim ne dopadne, da bi ravno kelkokoli boljšo bilo. Zhe ali ravno vzháfi od indod bolšhega navuka snate dobiti, kak od vafih ftarih, tak bote le vekšhital od njih se vuzhili.

Sdaj she je eno, kaj mladi ljudje proti starim imajo sdershati, najmre to, da s' njimi poterpenje imajo. Starost ima svoje lastne flabošti. Kak se enkrat she k' starosti nagible, te je she dushe bol vnoshliv, dushe flabifhi, beteshasti, dushe menje sa delo, zhlovek je v' starosti drugozh otrok. Sa tega volo njim morete njihove flabošti prenesti, ino njim na pomozh biti, kajti tudi vi bote radi, zhe bodo na vafhe stare dni s' vami poterpenje imeli, ino vam k' pomozhi.

Tak se ali imate vi ti mladi proti tim starim sadershati.

2. Kak pa imajo ti ftari proti tim mladim biti? Vi ti ftari ne smete na vafho starost vse dershati, ino sa tega volo tih mladih sametavati. Zhlovek je ne vveli sa tega volo bolšhi ino pametneshi, da je staršhi. Sv. pismo pravi: Néti dugo shivljenje, néti shtevilo tih lét starost naredi poshtuvanja vredno, temuzh pamet tega zhloveka je namesto sérh lasi. (*Modr. 4.*) Snajdejo se mladi ljudje, kerí so dosti bol saftopni, kak neki ftari, ino tudi febi ino drugim dosti vezh k' hafki, kak ftari. Ti ftari ali morejo tim mladim tudi kaj dati valati.

Tudi morejo ti ftari svojo vnoshlivošt ino mermranje bol tá puštiti, ino ne tak superni, tak gundravi biti. Tudi to navado, ka vse zhertijo, morejo ta puštiti. Zhe ftari vse grajajo, kajkoli ti mladi povejo ali vzhinijo, tak imajo le fami febi perpifati, ka se njih ti mladi navolijo. Zhe ftari sploh shlabrajo ino vse rasnafhajo, kajkoli gde vidijo ino zhujejo, ka tedaj drugo ne, kak sovrashtvo nastane, ino se prijateljstva rasbijejo, ter zelo med sakonfke se nepokoj spravi: kerí ftari to storijo, tifti se naj ne zhudjejo, zhe njih nishe nemre terpeti. To je ali tim starim rezhenó, kaj imajo oni vzhiniti, ino kak nesmejo biti.

O tak glejte, da bote vi ti mladi se proti tim starim tak sadershali, ka bodo vaf radi imeli ino vaf

preshtimali; glejte pa tudi vi ti stari, da bote proti tim mladim tak, ka bodo val poshtuvali, radi bogali, ino s' vami veselje imeli. Vsi morete pod enoj strehoj prebivati, vsi ste pod enim nebom, vsi otrozi enega ozheta, vsi imate en pot v' to deshelo tega mira: o tak sadershte se proti endrugemi tak, da bo mir ino sloshnost med vami, ino da tak enkrat k' vezhnem miri pridete. Amen.

Na nedelo po novem leti.

Starshi s' svojimi otrokmi imajo skerb,
pa tudi veselje.

*Kader pa je Joshef zhul, da Arkelauf namesto
svojega ozheta Herodesha v' Judoski desheli
kraluje, se je bal ta iti. Math. 2.*

Otrozi so starshim k' shaloſti, pa tudi k' veselji. Per tem pa skoro vse pride na to, kak si starshi svoje otroke gorsredijo. Eno dobro, kerſhanſko gorsrejenje tih otrok se plazha skus to, ka so takshi otrozi svojim starshim pokorni, sahvalni ino k' veselji, oni sa nje skerbijo na njihove stare dni. Eno nizhvredno gorsredjenje se pa kaſhtiga skus to, ka so takshni otrozi nepokorni ino nesahvalni, ka svojim starshim ſhpot, jeso ino shaloſt delajo, na njihove stare dni pa nje ſapuſtijo. Zhe tedaj vaſhe otroke lepo ino dobro gorsredite, tak bote s' njimi imeli veselje, zhe ravno imate s' njimi doſti ſkerbi. Diviza Maria ino Joshef ſta s' svojim lubim Jeſufom doſti terpela, zhe ravno je on bil vſeh zhlovezhkih otrok ti najpridnejſhi. On ſhe ne bil dugo na ſvėti, ino ſhe ſta s' njim mogla dale oditi, ino zhe ravno je Herodesh naſkorem vmerl, ſta se njegovega ſina Arkelaufa bala, ino ſta ne vupala v' svojo deshelo naſaj. Ali zhe ravno ſta s' njim doſti terpela, ſta vender tudi nad njim imela velko veselje. Ravno od tega hozhem dneſ govoriti, ino pokasati, da star-

ſhi s' ſvojimi otrokmi imajo ſkerb, pa tudi veſelje.

Joshef ino Maria ſta s' ſvojim lubim Jeſufom imela doſti ſkerbi. She prejd, kak je na ſvét ſe narodil, ſta ti dalni pot v' Bethlehem mogla ſtoriti, ino Maria je, da indi ne proſtora bilo, v' eni boſhni ſhtali mogla poroditi. Potem ſta s' njim mogla v' Egiptum oditi. Tudi ſhe po Herodeſhovi ſmerti ſta ne vupala naſaj, temuzh ſta v' eni luzki deſheli mogla oſtati. Ino da ſta ſiromazhka bila, tak je njuj s' tem ſhmezhe ſtalo. Kaj ſa eno ſhaloſt ſta onedva imela, kader njima je v' Jeruſalemi oſtal, ino ſta ga nigdi ne najti mogla. Kak ſhe le je njuj ſerze moglo boleti, kader ſta vidla, kak je Jeſuf potli od doſtih bil ſovraſhen. Ino ah, ta lubesniva mati Maria, kaj je ona preſtala, kader je ſvojega lubega Sina vidla njegovim groſovitnim ſovraſhnikom v' rokah, kader je vidla, da je on k' ſmerti obſojen, ino na krisha-nje vumpelan!

Ali per vſem tem ſta Joshef ino Maria imela tudi velko veſelje s' ſvojim lubim Jeſufom. She to je Mario moglo možno rasveſeliti, kaj je njoj Angel obſnanil ſhe prejd, kak je Jeſufa ſpozhele. Kres to je ona ſvojo veſelje per ſvoji tetizi Elisabeti zhaſtito iſrekla. Kak je njuj moglo rasveſeliti, kader ſo per rojſtvi Jeſuſovem paſtiri perpovédali, kak ſo Angeli nebeſki ſe perkaſali, ino pále, kader ſta potli Simeon ino Ana tak velike rezhi od njega prerokovala, ino kader ſo od dalnih jutreſhnih krajov modri ino imenitni moſhje priſhli, ino njemi zhaſt ſkaſali, ter njemi lepe dare perneſli. Kak rada ſta onedva mogla biti, kader njima je ſkus enega Angela na ſnanje dano, da ſe naj Herodeſhovem groſovitnem naprejšetji vugneta. Kak je njuj moglo rasveſeliti, kader ſta vidla, kaj je njujni lubi Jeſuf gorjemal, kak v' ſraſti, tak tudi per pameti ino modroſti, ino kak je on dopadliv bil Bogi ino ludem. Kak je njujna ſhaloſt na veſelje ſe obernila, kader ſta njega v' tempelni med vuzhenimi ſedežhega najſhla, gdé ſo vſi ſe kres njegovo pamet ino njegovo odgovarjanje zhudivali. Kak je njuj to moglo veſeliti, ka je njima tak lepo pokoren bil.

She kaj sa eno veselje she le je Maria potli mogla imeti, kader je vidla, kaj je njeni Sin Jesuf na gostuvanji v Kani Galilei storil; kader so ljudje od vseh krajov prifhli, da bi njega vidli ino zhuli, od njega vseli navuk, trofht ino pomozh; kader je od njega se reklo: Svelizhano je to telo, kero je tebe no-filo, ino te perfa, kere si ti vshival; kader je skus svojo modroft ino nebesko nedushnoft vsem svojim savitim sovrashnikom vusta savesal; kader je vso pro-fto ludstvo s' njim dershalo, ino tudi vuzheni ino imenitni ga shtimali so.

She zelo v' njegovem najshalofneftnem stani, v' njegovem terplenji ino smerti je Marii to moglo k' trofhti biti, ka so vsi pravizhni sposnali njegovo ne-dushnoft, ka so ga Jerusalemfke shene tak toshno pomiluvale, ka je njo na krishi vifezhi svojemi luble-nemi Jogri Johanesi srozhl, ka so se per njegovi smerti takfhni zhudeshi godili: vse to je njoj v' nje-nih najbridkefhih serza teshavah moglo k' oblehko-tenji biti, ino ona si je mogla mifliti: Ah bodi Bogi hvala, kaj sem jas mati enega takfhega Sina!

Gdo she le more obzhutiti, gdo isrezhti to ve-selje, kero je njeno serze napunilo, kader je svédla, ka je obladal svoje sovrashnike, obladal smert ino pekel?

Tak sta ali Joshef ino Maria s' svojim lubim Jesufom dosti terpela, pa tudi velko veselje s' njim imela.

Vi lubi starfhi! zhe ravno vi s' vafhimi otrokmi telko ne terpite, pa se tudi telkega veselja ne vzha-kate, kak Joshef ino Maria: imate vender velko fkerb s' vafhimi otrokmi, pa tudi veselje nad njimi. Veliko is vaf je siromazhkih, keru kumaj sebi s' teshkinu delom telko perpravijo, ka she nekaj shi-vijo. Kader otrozi pridejo, gre vezh strofhka, vezh oblazhila gor, delati pa se menje more, da je s' otrokmi dosti pofla, sosebnno doklam so máli. Kelko she le je s' njimi opravi, zhe so beteshni. Kak nje na noge postavite, tak so dushe bol v' nevarnofti, od drugih lagodnih, hudobnih otrok sapelani biti, to te-daj imate s' tem vekfho fkerb s' njimi, zhe nje lzhe-te lepo gorsrediti, ino v' tem vafho dushnoft storiti. Kader she bol gorodrasejo, vaf shalijo s' svojo ter-doglavnoftjo ino neboglivoftjo, sdaj s' prepيرانjom

ino grobianstvom, sdaj s' sapravljanjom, nafhkodenjom, sdaj s' enim nemarnim sadershanjom.

Ali zhe ravno s' vafhimi otrokmi imate dofti fkerbí, ino dofti s' njimi terpíte, imate vender tudi veselje nad njimi. Ena shena, rezhe sv. Evangelium, ena shena, kader rodi, ima shaloft, kajti je njena vura prifhla; kader je pa otroka porodila, ne smifli vezh na to bridkoft savolo veselja, kaj se je en zhlovek na svét narodil. (*Joh. 16.*) Zhe ravno en ozha sa sheno ino otroke shmetno kruh perpravlati more, se njemi vender dobro sdí, kader njemi njegovi otrozi veseli proti pertezhejo, ino fo njemi radi. Zhe ravno imate velko shaloft, kader vam vafhi otrozi sbeteshajo, tak se vafha shaloft na veselje oberne, kader pá frezhno osdravijo. Zhe ravno vaf vafhi otrozhi, kader gorodrasejo, vzháfi rasshalijo, tak njim pále to posabite, zhe vaf sa odpufhenje profijo, ino se pobolshajo. Zhe ravno vaf dofti koshtajo, se vam vender dobro sdí, zhe vam radi pomagajo delati ino fo vam k' pomozhi ino hafki. Ino zhe se njih snebite, ino imate velko shaloft sa nje, se vender potroshtate s' tem, da, zhe ste nje dobro gorsredli, fo v' dobrem kraji, ino je morebiti bolshie sa nje, kak da bi bili dushe shiveli.

Tak je ali Joshefi ino Marii ti lubi Jesuf bil k' velkem terplenji, pa tudi k' velkem veselji, ino tak vam vafhi otrozi naredijo dofti fkerbí, pa tudi néko veselje, zhe nje lepo gorredite. O tak fkerbte, da bote vafhe otroke po kerfhanfko gorsredli, kajti nibena rezh se tak ozhitno ne kafhtiga, kak eno nizhvédno gersrejenje tih otrok. Takfhi nizhvédni starfhi bodo od svojih otrok zherteni ino sapufheni, ino bodo od nadloge vmerli. Ah kak bodo pred Bogom razhun dali? Ino ah zhe fhe njihovi otrozi sa njimi pridejo v' to vezhno pogublenje, kak bodo oni pres konza kleli fvoje starfhe, kerí fo temu srok! Kak dobro je pa sa takfhe starfhe, kerí fvoje otroke po kerfhanfko gorsredijo: oni imajo veselje s' njimi she tu, ino bodo tam s' njimi veseli na vse véke. Amen.

Na 1. nedelo po treh Kraljih.

Jesuf en isgled tih otrok.

On je bil njima pokoren. Luk. 2.

Veliko hudobnosti ino gerdih djanj se med ludmi vzhini, ali telko je morebiti nibene hudobe ne na sveti, kak nepokornosti ino nesahvalnosti tih otrok proti svojim staršhim. Kajti ravno otrok je tisti, ker svojim staršhim najvezh fkerbi ino terplenja naredi, ravno otrok je pa tudi tisti, ker najmenje preshtima, kaj njegovi staršhi sa njega storijo. Ker si prav premisli, kaj staršhi, sofebno matere, s' svojimi otrokmi terpijo, ino s' kaklho pripravnostjo oni vse storijo, kaj najvezh morejo, tiltega serze more saboleti, kader vidi, kak neboglivi, kak nepokorni, kak nesahvalni so néki otrozi proti svojim staršhim. O to je Jesuf drugazhi bil. Njega dnef k' isgledi postavim vsem otrokom, málim ino velkim.

Jesuf je svojim staršhim bil pokoren, rezhe sv. Evangelium. V' tem je on vsem otrokom k' isgledi. On je tudi svojem ofkerbnem ali krušhnem ozheti pomagal zimermanfko delati, sa tega volo so Judje rekli: Je on ne en zimerman, Mariin sin? (*Mark. 6.*) Od njegove mladosti se ravno malo v' Evangeljih najde, je pa she to sadosti, ka je rezheno: On je svojim staršhim bil pokoren, ino ka je gorjemal kak per létih, tak per modrosti ino gnadi per Bogi ino ludeh. Kajti to pokashe, da je on bil en bogliv ino pokoren otrok, sakaj nepokorni otrozi so nespametni, ino nema Bog, ne ludje dopadenja do njih. Ka je on svojo mater noter do svoje smerti lubil, to vidimo 's tega, da je she v' svoji teshavni smertni fili sa njo fkerbel, ino svojega lublenega Jogra Johanesa profil, naj bi njo k' sebi vsel, ino njo trofhtal. (*Joh. 19.*)

Vi otrozi, mladi ino versni, máli ino velki, vsi, ker she staršhe imate, vuzhte se od Jesufa vafhim staršhim pokornost fkasati ino sahvalnost. Premislite najprejd, kaj en zhlovek vse svojim staršhim sahvaliti má. Kak neprilizhni ino teshki smo mi na-

shim materam bili, prejd kak she smo na svét se narodli; kelko fkerbi ino sadenja, kelko straha smo mi njim naredli v' nafhem detinstvi; kelko nozhi so oni sa nafho volo bedéli, kelkokrat se sa nafho volo rasjokali, kader smo beteshni, ino toj smerti she blisu bili! Kader pa smo she bol gorodraflí, kak so oni dostikrat glavo si terli, kak bi nam stroshek spravli ino oblezh, ja oni so nekokrat rekli: V' fkerbi ino teshavi stanem gor, v' fkerbi ino nevoli leshem si dol. Kader smo mi she otrozi bili, smo pres fkerbi se sbudli, mi smo gorstanili, ino smo najshli oblazhilo, smo dobili jesti ino vse, kaj nam trebalo je. Nafhim starshim je drugazhi bilo, oni, kader so gorstanli, so imeli she glavo puno fkerbi, ino so mogli vfaki den prav ostro delati, si nekokrat kruha perstradati, ino drugo si perkratiti, ka so naf nasitili ino oblekli. Vi, kerí otroke imate, sami dobro vejte, kelko fkerbi vam naredijo, ino kelko s' njimi terpíte. Sato pa bodte pokorni vafhim starshim, zhe she nje imate. Skashte njim se sahvalni, da bodo vafhi otrozi po vaf se vuzhili, vam pokorni biti ino sahvalni.

Ah serze more enega saboleti, kader vidi, kak so finovje ino zheri, kí she sami otroke imajo, proti svojim starim ozhetom ino materam tak nesahvalni, tak nepokorni. Od dostih je resen, kaj sv. pismo pravi: Sin zherti ozheta, zhi se materi proti stavi. (*Mih.* 7.) Ali od takshih otrok tudi sv. pismo tak pravi: Eno oko, kero si 's ozheta shpot dela, ino se materi obregne, naj vranovje na potoki vunskluvajo, ino ga naj mladi orli pojéjo. (*Pravozhi.* 30.) Kajti Bog sapovej fkus Moisesa, ino Jesus poterdi te besede: Ker ozheta ino mater preklinja, t. j. ker je svojim starshim nepokoren ino nesahvalen, tisti ima mertev biti. (*II. Mois.* 21.) Takshim otrokom je ne srezha, ne shegen boshji odlozhen. Tudi njihovi otrozi bodo takshi, ino bodo svojim starshim shpot ino gaishla.

Zhujte pa od druge strani, kaj je pokornim ino sahvalnim otrokom obezhano. Poshtuj ozheta ino mater, da bo ti dobro fhlo, rezhe Ap. Pavel. (*Efes.* 6.) Ino modri Sirah pravi: Ozhin shegen otrokom hishe stavi: ker svoje starfhe poshtuje, tisti bo se tudi nad svojimi otrokmi veselja vzhakal. (*Sirah.* 3.) Poshtujte ino lubite tedaj vafhe starfhe fkus pokornost

ino sahválnost, da njim tak to, kaj so oni vam storili, kelko telko povernete, sakaj vse njim nigdar nemorete poverniti. Kaj vam oni rezhejo, to storte pres mermranja, pres obregnenja, kaj vam koli rezhejo delati ali opravi, to radi storte, je ja tudi vash hafek. Zhe oni nemorejo delati, tak imate snati, da so oni dugo sadosti sa vas delali, delajte sdaj vi tudi sa nje, ino ne terjajte plazhila od njih, zhe vam ga nemorejo dati, kajti vi ste vasho plazhilo she davno prijeli, kaj so vas oni oblazhli, hranli ino sholati dali. Ne dershte se sa pametneshe, kak so oni, sakaj oni so dushe na svéti, so vezh vidli, vezh si skufli, tudi bol vejo, kaj je vam k'ovekshemi hafki. En oduren otrok je tifti, ker svojim starshim proti guzhi, al' pa na njihove besede namer ne poslusha, temuzh le po svoji glavi vzhini. En pes lepo bóga tistega, ker ga redi, en zhlovek pa je svojim starshim ino najvekshim dobrotnikom nepokoren!

Je she tudi refen, da so eni starshi slo shegavi ino svoje glave, ali imejte poterpleni s' njimi, ino ne sabte, kaj so oni s' vami terpeli. Ne guzhte tedaj nigdar per drugih ludeh, kak so vashi starshi soperni. Tih otrok poshtenje so njihovi starshi, rezhe sv. pisimo. (*Pravozhi. 17.*) Kaj je vashim starshim k' shpoti, to je tudi vam k' framoti.

To, glejte, to so vam navuki, kere si vi otrozi od tega mladega Jesufa vseti imate. O dershte se totih navukov, ino ne bodite nepokorni ino nesahvalni proti vashim starshim, temuzh pokorni ino sahvalni, da bote dugo shiveli ino bo vam dobro shlo. O lubleni Jesus! ker si ti otroke tak rad imel, ino vsem otrokom en tak lepi sgled te pokornosti dal, bodi ti vsigdar pred njimi, da bodo na te gledzhi sa tobom storili, ino tak k' tebi prifhli v to kralestvo vezhnega mira. Amen.

Na 2. nedelo po treh Kralih.

Od sakonškega stana.

Jesuf ino njegovi Jogri so tudi bili na shenitvanje povableni. Joh. 2.

Sakonški stan je en lepi, en poshtuvani stan. On je od samega Boga noterpostavljen, ino Jesuf je sakon k' enem sv. Sakramenti podignil; on je tudi, kak dnešni Evangelium svedozhi, sam s' svojimi Jogri ino s' svojo materjo v' Kani Galilei na shenitvanji bil, ino na totem gostovanji svoj prvi zhudesh storil. Da pa je sakon od Jesufa samega tak poshtuvan ino tak povikshan, tak morete s' Jesufom se v' sakon podati, ino s' Jesufom v' totem stani shiveti. Ravno sa tega volo je dosti nefrezhnih sakonov, da je njihova shenitva ne bila is kerfhanškega nakaneja, ino da tudi v' sakoni ne shivijo po kerfhanško. Jas bom ali dneš od sakona govoril, ino pokasal: 1. da s' Jesufom se imate v' sakon podati; 2. s' Jesufom v' sakoni shiveti.

1. S' Jesufom se morete v' sakon podati. Mi smo otrozi tih Svetih, je ti mladi Tobias rekel Sari, kader je njo si sa sheno jemal: mi smo otrozi tih Svetih, mi nismemo nafhega sakona tak sazheti, kak Haidi, ker nize od Boga ne vejo, ker le ishejo svoje nezhitte shele nafititi. (Tob. 8.) Potem pa je molil: O Gospod, Bog nafih ozhetov! ti vésh, da se jas ne shenim sa nafladnosti volo, temuzh da bi se takshi otrozi sadobli, skus kere bi se tvojo Ime na véke zhaftilo. S' takshim nakanejom morete tudi vi se v' sakonški stan podati.

Ne je dobro, ka bi ti zhlovek sam bil, dajmo njemi eno pomozhnizo, kera bo s' njim ednaka. (I. Mojs. 2.) Tak je Bog rekel, kader je itega pervega zhloveka stvoril. Vi se ali imate v' sakonški stan podati, ka bi endrugemi k' pomozhi bili v' ofkerblenji hishnega gospodarstva ino drugih opravil, ter v' nadlogah tega shivlenja.

Savolo loternie pa vfaki imej svojo sheno, ino vfaka imej svojega mosha, rezhe Apofhtol Pavel. (*I. Korint. 7.*) Vi se ali imate v' sakonfki stan podati, ka bi se tak leshi ognili nevarnosti te nezhistofti, kajti v' ledizhnem stani je velka nevarnost svojo nedushnost sgubiti.

Zhe se s' totim nakanenjom shenite, tak se s' Jesusom v' sakon podate. Ino ker se s' Jesusom misli v' sakon podati, tifti bo tudi gledal eno takfhno perfhono dobiti, s' keroj vupa sadovolno ino mirno shiveti. On nebo samo na lepoto gledal, ne samo na bogastvo, temuzh na zhednost ino pravizhnost. Modri Salomon pravi: Dopadenje je fleparija, ino lepota je dim; ena shena, kera Boga zhafti, je hvale vredna. (*Pravozhi. 31.*) En takfhi bo pital: Jel je ta perfhona sdrava, jel je verla ino mirna, jel je fkerbna ino rada dela, jel kaj saftopi ino vej, jel je dobrega ino lepega sadershanja, jel je poboshna ino bogabojezha?

Tak ali imate se s' Jesusom v' sakon podati, imate pa tudi 2. s' Jesusom v' sakoni shiveti, t. j.: vi imate dushnosti totega stana svésto dopuniti. Dushnosti sakonfkega stana pa fo:

pervizh, svéstoff. Sv. Ap. Pavel pravi: Sakon ima per vseh v' zhafti biti, ino sakonfka postela pres madesha, kajti kurvere ino sakona prelomnike bo Bog fodil. (*Hebr. 13.*) Nezhistivanje ino sakona prelomenje je ali strafhen greh. Sa totih grehov volo je Boga grivalo, ka je stvoril zhloveka, ino je tudi sa tega volo zhlovezhanstvo v' tem obzhinfkem potopi pokonzhal. Sa totih grehov volo je on Sodomo ino Gomoro s' ognjom dolvkonzhal. Sa totih grehov volo je on 24000 Israelitanzov fkus mezh puftil prejti. Sa totih grehov volo fhe Bog sdaj tak ledizhne kak sakonfke s' velikimi nesrezhami ino nadlogami kafhtiga, ino gorjê njim na ovem svéti, zhe se perle ne spokorijo! Sakonfka svéstoff se ali more verno sdershati, kajti toto fte ja per sdavanji endrugem obezhali, ino Ap. Pavel rezhe: Vi moshje, lubite vashe shene, kak je tudi Kristuf svojo zirkvo lubil, ino sam sebe sa njo dal. To je ali ena dushnost vaf sakonfkih ludi.

Ta druga je: serzhna lubesen. Tota lubesen ftoji v' tem, da eden sa ovega ftorita to, kaj je njima

na hafek ino k' sadovolnosti, da veselje tak kak shalost obá obzhutita, da gospodarstvo obá pelata, da obá fkerbita, obá delata, da endrugemi sanefeta, ino endrugemi saterpita, sofebno pa, da obá imata pravo fkerb sa dobro gorsredjenje tih otrok. Pred vsem tem pa je poboshnost potrebna, tota more visharza biti per vsem. Sv. Ap. Pavel pravi: En neveren mosh je posvezhen fkus eno verno sheno, ino ena neverna shena je posvezhena fkus enega vernega mosha. (*I. Korint. 7.*) Od sakonske lubesni pa ravno toti Apofhtol tak pravi: Moshje imajo svoje shene lubiti, kak svoje téla; ker svojo sheno lubi, tisti sam febe lubi: sakaj nibeden fhe ne gda svojo meso sovrashil, temuzh on ga redí ino shivi. (*Efes. 5.*) Tak imate vi v' sakoni s' Jesufom shiveti, da najmre is lubesni k' Jesufi vafhe dushnosti svésto dopunite.

Sazhnite tedaj vafh sakon s' Jesufom, ino s' Jesufom v' njem shivte. Is dobrega ino svetega nakanenja se v' sakon podajte, ne savolo shel tega téla, ne samo savolo lepote ali bogastva, najmenje pa is perfiljenja. Ino kader ste she oshenjeni, sdershte dushnosti, sakonsko svéstoft ino serzhno lubesen, tak bote vafh sakon s' Jesufom sazheli, s' Jesufom v' njem shiveli, ino tak tudi vi ino vafhi otrozi enkrat k' Jesufi na to nebesko gostovanje prifhli. Amen.

Na 3. nedelo po treh Kralih.

Kaj so gospodari ino drushina v' betegi endrugemi dushni ftoriti?

Gospod! moj hlapcz doma leshi od boshjega shlaka vaarjen, ino ima velko teshavo. Math. 8.

❶ kak lepo je to, kaj dnef en haidoski ftonik ftori! On ima enega beteshnega hlapza, ino kakhitro on svej, da Jesuf mejni v' Kafarnaum priti, tak on sam gre tá, stopi pred Jesufa, ino njemi hiti praviti: Gospod! moj hlapcz doma leshi od boshjega shlaka

vdarjen, ino ima veliko teshavo. Kaj sa eno fkerb toti haidofki stotnik sa svojega hlapza ima, to se vam vsem more dopasti, ino bi refnizhno lepo bilo, da bi vi tudi tak storili. Kajti sna se namerti, ka gospodar ali gospodinja, ali kero dershinzhe sbetesh, ino nebi po kerfhanfko bilo, zhe bi te endruega sa-pustli. Jas val tedaj dnef hozhem vuzhiti: 1. kaj gospodari ino gospodinje drushini; 2. kaj drushina gospodarom ino gospodinjam imajo v' betegi storiti.

1. Kaj imajo gospodari ino gospodinje drushini v' betegi storiti? Gospodari ino gospodinje morejo svojo drushino v' betegi:

pervizh, s' delom preshonati. Kader so valha drushina beteshni, te vam nemorejo tak delati, kak inda. Zhlovek ja svojo shivino preshona, kader je ne sdrava, né ka zhloveka nebi. Zhe zhlovek, kader se ga enkrat beteg prime, she teshko delo delati more, tak se sná tak pohujshati, ka njemi potli nibeno vrazhtvo vezh ne pomaga, ino je s' njegovim shivlenjom djano. To se dostikrat sgodí. Zhe bi vi tedaj valho drushino v' betegi k' teshkem deli permarjali, ino bi oni na to smertno sbeteshali, gdo bi bil srok njihove smerti, gdo njihov vmoritel? S' delom ali valhe drushine v' betegi ne filte. Vi pa morete tudi:

drugizh, k' njihovem osdravljeni perpomagati, kelko najvezh morete, kajti, kaj vi shelite, da bi drugi vam storili, to ja morete drugim tudi storiti. To ste vi valhi drushini she bol dushni storiti, kak enemi drugemi, sakaj drushina so valhi, ino so morebiti sa valho volo sbeteshali. Vi njim ali morete sa enega vrazhitela gledati, ino bo na valhi fkerbi moglo biti, da se njim postreshe. Nekerfhanfko, ja nezhlovezhko bi bilo, zhe bi valho drushino v' betegi savergli ali prozh gonili, kak bi val ti dnefni haidofki stotnik k' framoti postavil! Vi morete:

tretjizh, valho drushino she tudi te, kader se sazhnejo s' betega she fkapati, nekaj preshonati. Beteshnik more, kader osdravlata sazhne, se she vsega tega sdershati, kaj je nabiranji njegove mozhi fhkodlivo.

To imajo gospodari ino gospodinje svoji drushini v' betegi storiti.

2. Kaj pa drushina gospodarom ino gospodinjam imajo v' betegi storiti? Drushina morejo:

pervizh, zhe gospodar ali gospodinja sbeteshá, v' flushbi oftati, ne ka bi te flushbo povergli, ino prozh fhli. Ravno v' betegi so val' najbolj potrebni, ka njim njihovo delo opravite, ino njim postreshete. Oni so vam morebiti she dosti dobrega storili, tak ste s' tem bol dushni, njim v' betegi k' pomozhi biti. Drushina morejo:

drugizh, svojim gospodarom ino gospodinjam vse radi storiti, kaj njim storijo. Radi njim ali ite po vrazhitela, zhe bi ravno v' nozhi bilo, ino dalezh. Radi njim pernefte, kaj hzhejo imeti; radi njim postreshete, zhe bi ravno vzháfi v' nozhi mogli gorstanti. To je Bogi slo dopadljivo, kaj zhlovek svojemi blishnjemi rad ino 's dobre vole stori. Ne bodite tedaj gundravi ino vnoshlivi per tem, kaj vashim gospodarom ino gospodinjam v' betegi storite. Drushina morejo:

tretjizh, per vsem svesti biti, kader so njihovi gospodarji ino gospodinje beteshni. Vi ali morete vse lepo ofkerbeti, ino vafho delo tak svešto opraviti, kak da bi sa se delali ino sa se fkerbeli. Vi morete na vse lepo pakko imeti, da se gdé kakfha fhkoda ne sgodí. Vi morete tudi na otroke gledati, kader je mati beteshna, da nebodo gdébodi okol hodili, ali kajbodi delali. Tak storijo svešta drushina. — Kaj so pa tisti sa ena drushina, kerí, kader njih gospodarji ali gospodinje beteshni leshijo, le okoli lanjgajo pres dela ino pres fkerbi; kerí, da njim sdaj nifhe tak gor ne gleda, prav kradnejo, ali drugazh vse puftijo preminti, ka so njim v' kratkem vezh k' fhkodi, kak so njim vfo leto k' hafki bili, kakfha so takfha drushina? Gorjê njim na den tega razhuna! Takfhi ne bodte.

Storte tedaj gospodarji ino drushina endrugem v' betegi tak, kak ste sdaj zhuli, ino ne sabte, da je to vafha dushnost, ino eno delo te milosti, kero ima velko saflushenje per Bogi, kajti vam pernese stoverstno plazhilo, ino vezhno shivljenje. Amen.

Na 4. nedelo po treh Kralih.

Ladja tega Kristjanstva na morji tega
preganjanja.

*Ena velka nevihta je na morji nastala, tak,
da so valovje ladjo pokrivali. Math. 8.*

Ah vboga ladja Kristusova, kak se s' tobom godi? Nizh je ne bole nemirno kak morje, ino na totem fi ti! Vihrezhi vetrovje ino s' praskoj shumezha nevihta je strahno svadla valove te morfke sharke vodê, tak da ona se s' njimi pokriva, ino she se potuniti hzhe. Ah kaj bi bili ti od straha trepezhi Jogri fi v' toti sdvojezho nevarni minuti sazheli, da nebi bili Jesusa pri sebi imeli? Ali kak so totoga sbudli, je nevarnost she prozh, kajti on je sapovedal le famo, ino she je vse tiho, vse mirno. Ah ta ladja tega Kristjanstva kelko je ona prestala v' tih pervih zhasih na tem jesnem, spuntanem morji tih preganjanjih! Ali prifhli so dnevi prijatelne tihote ino veselega mira. Sv. Peter Krisologuf je to shivozho popifal v' eni predgi, is kere jas vekfhital vsemem, kaj bom dnes govoril od ladje tega Kristjanstva na morji tega preganjanja.

Kaj? to morje, tak si sveti predgar kres dnefhni Evangelium govori, to morje, kero je perle se poravnalo, se vmirlo, ino kak terda pezhina Kristusovim nogam se k' eni stesi napravlo, toto morje se vganja, ino shumezho prafhi od nevarnosti svojega Stvarnika? Kak to pride, da Kristus, ker dobro vej sa prihodne rezhi, tak na to sdajno posabi, ka se ne smifli na stajajozho nevihto ino naprejstojezho nevarnost, temuzh ka on, kader vfi bedijo, se od spanja pusti premagati v' eni vuri, v' ker se njemi ino tim njegovim ena tak velka nevarnost preti? Lubi brati! ne v' jafnem ino tihem vremeni, le vu vihrezhih dnevih se pokashe snanje brodnara na morji. Per tihem vremeni sna tudi najboshneshi brodnar barko ravnati, vu vihrenji tih vetrov pa se

ifhe saštopen brodnar. Sa tega volo so Jogri, da so vidli, ka je persadenje brodnarov sabstojn, ka morje proti njim vihrezho šhumi, ka valovje preganjajo nje, ino prafka tih vetrov se proti njim sedinila je, k' brodnari vseh rezhi, k' vishari tega sveta, k' gospodi tih Elementov trepezhi se vtekli, ino profili, da bi valove vtalashil, nevarnoft odvernli, ino nje v' totem sdvojenji odtel. Kak je na to njegova famo sapoved morje pomirila, pregnala vetre, nevihto potifhala, ino mir naredla, te so sposnali vsi, kerl so v' ladji bili, da je on pozhetnik vseh rezhi, ino so na njega verjeli.

Kader je Kristuf v' to ladjo svoje zirkve bil stopil, ka bi po morji tih zhafov se pelal, je v'le-nje tih Haidov, vertenje tih Judov, vihrenje tih preganjavzov, burja tega ludstva ino tih hudih duhov tak perprafhala sem, da je vef svét bil kak ena hudovurna nevihta. Tih kralov mozhne vode so sazhele se pen'ti, tih oblaftih valovje so prafko signali, tih ovajavzov grosovitnoft se je sazhula, tih narodov smotnja se je vertela, te nevarnofti pezhine so se perkasale, bezhali so kerfhanfski brodi, potople-nje tih odstoplenih je smotnjo naredlo, ino ena nevarnoft, en potop je zeli svét bil. Te so perstopli njegovi Jogri k' temi Gospodi, so ga sbudli, ino so rekli: Gospod! odtej naf, mi se vpotimo. Ino Jesus je rekel k' njim: Kaj ste bojezhi, vi maloverni? Od Jogrov sbudjen ali Kristuf vtifha to morje, t. j. ti svét, on je pomiril to semlo, je potolashil krale, je potifhal oblasti, je poravnal valove, je vdobil narode, 's Rimarov je naredil Kristjane, ino je k' kerfhanfski besedi obernil tiste, kerl so bili preganjavzi kerfhanfskega Imena. Toti tihi mir obdershijo kerfhanfski poglavari, zirkev ga mozhno ohrani, kerfhanstvo ga globoko v' svojih serzah obdershi.

Tedaj je on gorstanil, rezhe Evangelium dale, je sapovedal vetrom ino morji, ino velka tihota je postala. Ludje pa so se sazhudili ino so rekli: Gdo je to, ka so vetri ino morje njemi pokorno? Jogri so, kerl perstopijo k' svojem Gospodi, kerl ga sbudijo, kerl ga v' globoki ponishnofti profijo, da bi nje obranil; ludje pa se imenujejo tifti, kerl se zhudjejo, kaj so Elementi Kristufi tak pokorni bili. Refnizhno so ludje, ino ludje totega sveta,

ki se zhudjejo, kaj je ti svét, enkrat Kristusi pokoren, se tak preobernil, ker se zhudjejo, ka so ver-hunzi tih tempelnov kakti shajfni mehiri raspali, ker vidijo, da je delo tih malikov ino smotnja hudih duhov premin'la — ludje so, ker se kres ti globoki, ino po vsoj semli rashirjeni mir tega kerfhanskoga Imena nemorejo prezhuditi.

Ino refnizhno, moji brati! kader je Kristuf vmerl, je v' ti zirkvi se ena mozna nevihta sdignila, kader pa je Kristuf od mertvih stanil, je toj zirkvi velka tihota dana. — Ah obudmo tudi mi tega v' nami spajozhega Kristusa, s' bolezhnostjo serza, s' glasom te vere, s' kerfhanskimi sosami, s' globokim sdihavanjom, s' svanjom tih Apofhtolov ga sbudmo, ino rezhmo: Gospod! odtej nas, mi se vtopimo. Ali nibena deleshnost, nibena poboshnost, nibena bojezhnost, néti fram ali grivanje vas ne sbudi k' serza bolezhnosti. Ja od Boga, od Boga sato pride, ka nas hudi dnevi stifikavajo, ka nas tak shmetno stane, ka tozha pride, ka sufha vse potrosi, ka je telko hudobnosti, ka je telko betega, ka smert telko ludi pokole, ka se semla trofi: nas pa ne strofi, néti se ne bojimo, mi ne odstopimo namer od hudega, ne ka bi ifkali to dobro. Skopost je povsod, gisdost vse hozhe poshréti, krivizhnost se dopadne, nad luzkim blagom imajo veselje, nasho lastno pa gre na nizh, boshja fhiba pride, ah kak bo s' nami?

Lubi brati! tak dokonzha ti sv. Vuzhenik svojo predgo, lubi brati! povernmo se k' Gospodu nasaj, da bo Bog se k' nam nasaj povernil; odpovemo se temi budemi, da bo to dobro nam v' tal prifhlo; flushmo temi lubemi Bogi. Kristuf, ti Gospod ino vishar, nam naj pride na pomozh, keremi zhaft ino hvala bodi pres konza na vse vezhne zhase. Amen.

Na 5. nedelo po treh Kralih.

Od nevosflivofli.

To je sovrashnik naredil. Math. 13.

Kaj en sovrashni zhlovek vse naredi? On ludi, kerì so si dobri, kres endruga spravi, on sakonfko lubesen rasdere, on ogen podvershe, on fhkodo naredi na njivah, v' gorizah, na drevji, per shivini, on krivo prizhuje, krivo toshi, ja en sovrashen zhlovek svojemi blishnjemi zelo sa shivljenje gre. Od enega takfhnega sovrashnega zhloveka v' dnefnem Evangelji beremo, ka je ne mogel terpeti, ka bi en drugi famo zhifto ino lepo fétvo imel, temuzh je fhel, ino je, kader so ludje spali, kokola ali drazha sméf nasejal. Odkod pride eno takfhno hudobno djanje? Odkod indot, kak od nevosflivofli. Ravno sa tega volo hozhem dnef od nevosflivofli govoriti, najmre: 1. Odkod nevosflivofli svira; 2. kaj s nevosflivofli pride; 3. kak se nevosflivofli da svrazhti.

1. Odkod nevosflivofli svira? Nevosflivofli od tega hudega sovrashnika svira, kajti kader je hudizh vidil, da je sa svoje gisdofli volo s neba vunvershen, ino je Bog per sebi sklenil, namesto tih savershenih duhov nebo s' ludmi napunti, je on ne vezh prehenjal, ludi na greh napelavati, ino nje tak ob to nebesko svelizhanje spraviti, kakti je she nafhe perve starfhe, Adama ino Evo, v' Paradishi fkuhfahal, ino sapelal, ino tak ves zhlovezhki rod v' nadlogo spravil. Sa tega volo tudi sv. Gregor pravi, da je nevosflivofli ena hudizhova hudoba; ino sv. Bernard rezhe: da je en nevosflivi zhlovek en glid tega hudizha. Sa tega volo, da so Fariseari ino Pifmeniki Jesufa sa njegovih zhudeshov ino velkega per ludftvi valanja volo zhertili, ino njemi nevosflivi bili, je on njim sozhitoma rekel: Vi ste is ozhe-ta hudizha. (*Joh. 8.*) Sodite ali sami per sebi, kaj sa ena hudoba je nevosflivofli, po tem, odkod ona svira.

Gdé se pa nevosfhlivosti najvezh najde? Nevosfhli-
vost, kak ti vuzhen Drekseliuf pravi, se ne najde
famo v' kralevskih palazah, v' klofhtrih ino fhpi-
lih, temuzh tote velke hudobe je povfod sadofti.

2. Kaj pa 's nevosfhlivosti pride? Sv.
Krisoftomuf pravi: Nevosfhlivost je vfemi hudemi po-
zhetnik ino mati; kajkoli hudega vidifh, to pride is
tote korenike. Is nevosfhlivosti pride zhertenje, fo-
vrashtvo, ferd. En nevosfhliivi je na druge hud sa-
volo njihovega poshtenja, savolo njihove hvale, sa-
volo njihovih penes ino blaga: ob vse to bi on nje
rad spravil. En nevosfhliivi ogovarja ino rasnafha dru-
ge tak dugo, da is dobrih prijatelov naredi smertne
fovrashnike, ino vse, kaj le hudega smifliti je. On
drugim vseme poshtenje, ino njim nesgovorno dofti
nafhkodi. On se veseli, kader se drugim kakfha ne-
frezha sgodi. On je rad, zhe more druge v' nefre-
zho spraviti, naj on imá hafek od tega, ali ne. Tak
hudizh tudi dela; on se tudi veseli, zhe kero dufo
more sapelati ino v' pekel spraviti. Ti nevosfhliivi je
pa shaloften kres drugih frezho: drugih poshegnanje
ino frezha je njemi en mezh v' njegovo ferze, dru-
gih veselje je njemi en tern v' ferze, drugih blago
je njemi sherjavo voglenje v' njegovo ferze. Vidite
ali, kaj vse 's nevosfhlivosti pride. O to je ena strafh-
na hudoba.

3. Kak pa se nevosfhlivost dá svrazhti?
Najmozhnesfo vrazhtvo proti nevosfhlivosti ali sa en-
ga nevosfhlivega je lubesen blishnjega. Gdé je lube-
sen blishnjega, tam nega nevosfhlivosti, kajti lube-
sen, kak Ap. Pavel pravi, je ne svojoshelna, je ne
nevosfhliiva. (*I. Korint. 13.*) Ker svojega blishnega
lubi, tifti njemi je ne nevosfhliv ne sa njegovo blago,
ne sa njegovo lepoto, ne sa njegovo snanje, ne sa
njegovo poshtenje, kajti on premifli, da je to vse
od Boga, ker svoje talente rasdeli, kak se njemi vi-
di, enemi njih dá pet, drugemi dva, tretjemi samo
ednega. Lubesen blishnjega ali nevosfhlivega zhlove-
ka svrazhi.

Eno drugo vrazhtvo sa nevosfhlive je tudi to,
da raj premiflijo, ka ti nevosfhliivi vekfhital sam padne
v' tisto jamo, kero drugemi kople, kakti se je Ama-
ni sgodlo, ki je sam na tiste gauge obéfhen, kere
je Mardoheufi postavil. To poterdi eno pergodenje

per tem Portugalskem krali Dionisii. Toti kral je imel enega shlahtnega mladenzha svoji sheni sa postreshnika. Totega mladenzha je kraliza sa njegovega poboshnega ino lepega sadershanja volo slo fhtimala. Sa to pa, kaj je on tak v' gnadi bil, so njemi kralovi flushebniki tak nevosfhliivi bili, ka je eden is totih krali povedal, da kraliza s' totim mladenzhom prevelko snanje ino eno nedofstojno lubesen do njega ima. Ti radoverni kral je vzhafi per sebi fklenil, tega mladenzha na fkrivnem 's svéta spraviti. Kak je tedaj enkrat na jagi mimo ene vaplenze jesdil, je vapnara vunposval, ino je k' njemi rekel: Jutri bom jas enega mladenzha k' tebi posflal; toti bo tebe pital, zhe si ti she mojo sapoved spunil? Kak bode tote besede povedal, te ga popadni, ino ga vzhafi na fred ognja vu vaplenzo vershi, naj sgori na prah ino pepel; pafko imej, da bofh toto mojo kralovsko sapoved spunil. Drugo jutro kral tega nedushnega mladenzha posfhle k' temi vapnari, ka bi ga opital, zhe je she kralovo sapoved spunil? Ti mladenzh se hitro odpravi ino gre. Da pa je po poti ravno zhul k' mesfhi svoniti, je fhel v' zirkev, ino je per dvema mesfhamo bil. Kral se nemre vzhakati, ka bi svedil, jel je storjeno, kak je sapovedal, ali né. Posfhle on tedaj enega drugega, ino ravno tistega nevosfhlivega satoshnika k' tem vapnari pital, zhe bi on kralovo sapoved bil dopunil? Ti vapnar totega kralovskega flushebnika vzhafi popadne, ino ga vershe na fred ognja vu vaplenzo, ino on sgori na prah ino pepel. Prezi potem pride tudi ti nedushen mladenzh k' tem vapnari, ino ga pita, zhe bi kralovo sapoved bil dopunil? On rezhe: Jas sem njo vzhista dopunil. Ti mladenzh gre nasaj, ino krali to povej. Kral se nemore prezhuditi, ka ti mladenzh njemi pride tega praviti, ino ga ostro opita, gdé bi tak dugo bil? Ti mladenzh njemi povej, ka je per mesfhi bil; kral sposna falingo sfoje radovernosti, sposna nedushnost tega poboshnega mladenzha, sposna hudobnost tega nevosfhlivega krivotoshnika, kerega je Bog v' tisto jamo vergel, kero je drugemi kopal.

Vidite is tega, kak en nevosfhlivez le sam sebi najvezh nalhkodi, ino je prava refniza, kaj sv. Gre-

gor pravi: da je en nevosflivez sam svoj frajman ali obéfnik.

Tak ali vidimo, odkod ta hudobna nevosflivost svira, kaj 's nje pride, ino kak se svrazhti ima. Ona svira od tega hudega sovrashnika, is nje pridejo same hudobe, ona se drugazhi ne da svrazhti, kak fkus lubesen. Lubesen ali vladmo v' nafhe serza, ino nevosflivost bode vun mogla. Mi smo ja, rezhe Ap. Pavel, vsi vkup eno télo, kerega glava je Kristuf; tak ali, kak je en glid nafhega téla temi drugemi ne nevosfliv, tak tudi mi endrugemi ne bodmo nevosflivi, temuzh obdershmo, kak naf sv. Augufhtin opomene, eno popunoma lubesen med nami, da bomo si saflushli priti k' tistemi, ker je sama lubesen, k' Jesufi Kristufi, keremi zhaft ino hvala bodi na vse vezhne zhasé. Amen.

Na 6. nedelo po treh Kralih.

Od gréfhne navade.

Ono postane eno drevo. Math. 13.

Zhe sv. Gregor rezhe, da to shenfovo serno poméni Kristufa v' grobi, ker je per svojem gorstajanji eno velko drevo postal, ino so na njihovih vejah ptizhi nebeski, t. j.: ti sv. Apofhtoli prebivali, ino svoj glas po vsem svéti rasfhirli; zhe sv. Augufhtin méni, da to shenfovo serno snamenuje zirkev Kristufovo, kera je spervega mala bila, spotli pa, kak eno drevo gorsrafla, ter svoje veje po vsem svéti rasfhirla, ino so na njih té poboshne dushe prebivale; zhe she pále drugi zirkveni Ozheti rezhejo, da to shenfovo serno poméni gnado boshjo i. t. d.: tak jas rezhem, da totem shenfovem serni je perspodobna gréfhna navada, kajti tudi greh se is malega sazhe, potem pa postane k' enem drevi te navade, ino na njegovih vejah prebivajo gerde stvari te hudobnosti, takti dnef pokasati hozhem. Od gréfhne navade bom tedaj dnef govoril.

Zhlovek ima she v' sebi eno velko nagnenje k' hudemi, k' temu pa fhe pridejo sapelanja od drugih, ter skufhnjave tega hudega sovrashnika. Zhe se tedaj zhlovek enkrat puſti premagati, tak je nevarnoſt, v' navado opaſti, she to, kajti ti hudi sovrashnik te she bol mozh ima kres njega. On njemi tedaj noter dava, da ſi 's tega, kaj je vzhinil, nebi tak doſti naredil, ino da ne treba to ſa tak velki greh derſhati. On njemi poſhle ludi, kerih beſede ino djanja ſo ſapelavne; ludi, keru njemi priliko dajo, ka pregreſhi drugokrat, tretjokrat, ino potli telkokrat, ka ſi ti hudi sovrashnik is njegovih grehov zelo ketno naredi, ſa kero njega k' ſebi perveſhe ali perklene. Sdaj on s' njim dela, kak ſe njemi ſdi. On ga oflepi, ka ne vidi ſvojega nefrezhnega ſtana; on ga ogluſhi, ka ne zhuje, ka njemi njegova veſt pravi; on ga vujſpi, ka ſe vezh greha ne boji, ino ſadnih namer vezh k' ſpovedi ne gre, al' pa ſe 's tega navadnega greha namer ne ſpovej. Tak 's enega malega ſerna ſraſe drevo, 's enega malega ſazhetka pride navada. Tak poſtane navada te pianoſti, navada nezhiſtoſti, navada tatbine, navada kletvize, navada golufanja, navada ogovarjanja. Is enega malega ſerna ſraſe eno drevo, ina na njegovih vejah prebivajo tote gnufne ſtvari. Sv. Auguſhtin ſa tega volo pravi: Is te preſobernjene vole pride ſhela ino pripravnost k' greſhenji; da ſe pa zhlovek totoj proti ne ſtavi, tak 's tega poſtane navada: ino da ſe totoj ne brani, tak is navade poſtane potreba greſhenja. O toshni ſtan enega zhloveka, ker tak dalezh pride!

Zhe pa tega ne verjeſh, ti navadni greſhnik! tak pojdi ſem, jas bom ti vſe tvoje grehe povedal, kaj ſi njih ſdaj ſkus deſet lét ſem ſtoril. Neboli te ſeſhgalo v' ſerzi, neboli te ſtroflo po vſem ſhivoti, neboli hi trepezhi rekel: Ah nigdar nebi verjel, ka bi tak globoko bil opal, tak gerdo ſe ſblatil. Ti ravno ſnaſh rezhi: Jas ſem vſako leto bil per ſpovedi. Ali proſim te, kaj je bila tvoja ſpoved drugo, kak eno navadno odrajtanje pres prave grivinge, pres pobolſhanja? O toshen ſtan enega zhloveka, ker v' greſhno navado padne!

K' poterdenji tega hozhemo zhuti, kaj ino kak ſe je v' prejdnjem ſtoléti v' nemſhki deſheli s' enim

mladim zhlovekom sgodlo. Toti je bil k' smerti obsojen, da je skus shpil ino potepno nizhvredno shpanio tak dalezh prishel, ka je luzke penese vsel, ino spravil, ino sadnizh enega svojega prijatela vbil, ino njemi vse penese vsel. Toti zhlovek je to sadnjo vezher pred svojo smertjo sa karte profil, ino kader so nje-mi nje pernefli, je nje sazhel prebirati, ino je rekel: To so pajbari — toti me spomenejo na mojo tovarshтво s' nizhvrednimi pajdasli. To so deklina — podobne tistih nizhvrednih shenskih, kere so me v' svoje vkanjlive mreshe dobre, ka sem na mojo pofhtenje, na mojo vest, ino na pravizhnost posabil. To so kralovje — podobne tistih, kerih sapovedi ne sem nizh porajtal, le tote krale sem shimal. To so dvojke — kak sem jas totim rad bil! kaj so one? kaj drugo, kak erdezhe ino zherne piknje, kere me spomenejo na mojo zherno ino kervavo djanje. To so sedmizhke — jutri ob sedmih bo se meni k' smerti svonilo. To so osmizhke — jutri ob osmih bom per moji mertvezhki mesli. To so devetke — ob devetih pridejo shergi po me. To so desetke — ob desetih bom na gaugah visel. Ah nesrezhni shpil!

Ah glejte, kam zhlovek pride, ker v' greshno navado padne! Karte so bile tisto serno, 's kerega je potli sraflo eno taksho drevo, ka so na njegovih vejah prebivale te gnufne ptize tega lumpanja ino spravlanja, ptize tega golufanja ino okradnenja, ptize tega vlazhenja ino kurvanja, ino sadnizh ta strahotna ptiza tega vmorjenja. Ah toshen ali stan enega zhloveka, ker v' greshno navado pride! Jel pa je takshemi le ne pomagati? Shmetno je 's greshne navade vun se skopati, ali nemogozhno je ne. Skus gnado boshjo se vse sgodí.

Oberní se ti, ker si v' greshno navado sako-pani, obrni se najprejd k' Bogi, ino sposnaj tvoje pregreshva. Premisli, kelko gnad, kelko dobrot je on tebi storil, ti pa si nje k' hudemi obrnil, ino si pregreshil, ah kelkokrat pregreshil? O kelko lét si she sovrashnik tistega, ker je tebi najveksli dobrot-nik! Kak dugo she bosh tak? hozhesh takshi vmréti, takshi iti pred sodnika tvojega? Zhe si to tak vse premislish, tak bosh resnizhno si naprejysel, to greshno navado ta puštiti, ti bosh k' sam sebi rekel: To more enkrat biti. Kader imash enkrat eno tak-

fho naprejšetje, te le prosi Boga sa pomozh, da bofh skufhnjave lesli premagal, ino Bog bo tebe okrépil: ti bofh tvojo grefhno navado sazhel odurjavati, sametavati, ja ti bofh njo pod fnoge spravil, ino kak rad bofh ti potem, kaj si en novi zhlovek postal, ino se k' Bogi povernil.

Tak vidite tedaj, kaj je grefhna navada, ino na kaj ona zhloveka spravi. Ah gorjê temu, ker se is nje vun ne skople! O prelubeni Jesus! ne pufti naf grefhni navadi pod oblast priti: zhe pa smo eni ali drugi grefhni navadi she se prék dali, ah tak odpri nam ozhi, da bomo vidli, v' kaj sa enem nefrezhnem stani smo, ino pomagaj nam is tote jezhe vun priti; daj nam refnizhno se pobolshati, daj nam tak se spokoriti, da bodo od naf rezhene tvoje Evangelfke besede: Vekfho je veselje v' nebefah nad enim grefhnikom, ker se spokori, kak nad devetno-devetdesetimi pravizhnimi, ker pokore ne potrebujejo. Amen.

Na nedelo Septuagesimae.

Komi imamo nafho delo gorofrati?

Kaj stojite to zeli den pres dela? Math. 20.

Ti hishni gospodar v' dnefnem Evangelji se krega nad temi, ki nizeh ne delajo; ali o kelko je takfnih, ki zéli den prav ostro delajo, pa vender nizeh ne opravijo! To so najmre tifti, ker se skus zelo svojo shivljenje sevsem persadenjom fkerbijo ino delajo, pa ne sa nebefa, ne sa svelizhanje, temuzh samo sa to posvetno, ino sato s' Jogri Kristusovimi rezhti morejo: Mi smo vfo nozh delali, pa nizeh vlovili. (*Luk. 5.*) O moji lubi kmetizhki ino teshazhki ludje! to se ravno tudi val dotizhe: vi delate zeli den, ja zelo leto, pa nemate nikakega saflushenja per Bogi, ino glejte, kak lahko bi vi s' vafhim delom si vafh kruh perpravili, pa tudi nebefa si saflushili. Samo eno je k' temu potrebno, to najmre: da vi vafho teshko

delo Bogi na zhaft delate, ino ravno od tega hozhem dnef k' vam govoriti, kader odgovorim na to pitanje: Komi imamo nafho delo gorofrati?

Zhe zhlovek, kakfhno koli delo on v' svojem ftani ima, toto Bogi na zhaft dela, ino nje njemi gorofra, tak ima od svojega dela tudi per Bogi saflushenje. Ino ah kak potrebno je to nam! Mi ja Boga vsaki den rasshalimo, dobrega pa nizh ne ftorimo; zhe fhe tedaj namer nafhega dela Bogi gor ne oframo, kaj sa eno plazhilo bomo te na vezher nafhega shivlenja sadobli? To delo, kero mi v' nafhem duhovnem ftani imamo, je takfhno delo, kero she famo od sebe ima saflushenje per Bogi; nafho delo je najmre: moliti, mefhuvati, fpovedati i. t. d. To delo, kero nekeri posvetni gospodje imajo, je tudi od sam sebe saflushlivo; njihovo delo najmre je: pravizo sposnati, to hudo kashtigati, vboge vdove ino sapufhene otrozhizhe v' obrambo vseti, na red gledati i. t. v. Ali vasho delo v' gorizah ino na njivah, vasho mefhterfko delo, vasho pohishno delo, zhe ravno je tudi toto eno poshteno ino potrebno delo, nema drugazhi per Bogi saflushenja, kak te, zhe je njemi gorofrano. To je pa refnizhno nizh ne shmetnega, ka rezhete: O Bog! kaj koli bom dnef delal, to naj bo tebi na zhaft opravleno, tebi gorofrano.

Da bo pa vasho delo se moglo Bogi na zhaft ftoriti, tak more eno dobro delo biti, kajti eno delo, kero Bog prepovej, se nemore k' njegovi zhafti ftoriti. Nadale morete, zhe hzhete vasho delo Bogi gorofrati, v' ftani te gnade biti, morete ali najprejd Boga sa odpufhenje grehov profiti, ino to popunoma grivingo obuditi, tedaj sazhnete v' imeni boshjem vasho delo delati, ino zhe per deli sakunete ali drugazh s' besedami ali tudi s' djanjom pregreshite, tak morete grivingo ponoviti, ino tak vasho delo dale delati, drugazh od vashega dela nemate saflushenja per Bogi. Da bote od vashega dela per Bogi saflushenje imeli, tak morete toto vasho delo tudi tak opraviti, kak je Bogi dopadljivo; svfsto nje morete opraviti, ne kakbodi, radovolno, ne vnoshlivo, is lubesni proti Bogi, ne famo sa plazhila volo, kajti

plazha, kero od Boga sadobite, je vekfha, kak vfa druga plazha.

Tak tedaj imamo mi nafho delo delati, da bo-
mo fi s' njim tudi kraleftvo nebefko saflushili. Ne
ftojte tedaj zeli den pres dela; ne delajte vafho
delo famo sa zhafnega dobizhka volo, temuzh Bogi
na zhaft: tak bo vafho delo poshegnano, ino vi sverh
tega sa plazhilo dobite to vezhno shivljenje. Amen.

Na nedelo Sexagesimae.

840 Kak befeda boshja sad pernese.

*Kero pa je na dobro semlo palo, fo tifti, ker
to befedo poslufhajo, njo s' pripravnim ino
dobrim serzom sdershijo, ino v' poterplivosti
sad pernesejo, Luk. 8.*

Ne je nizh mozhnefhega, kak je befeda boshja. Skus
befedo boshjo je milion ino milion ludi k' veri Kri-
ftufovi obernjenih, fkus befedo boshjo je milion ino
milion grefhnikov k' Bogi nasaj povernjenih. Ino glej-
te, toto befedo fhe tudi sdaj predgamo, ino fhe tudi
sdaj sna dofti sada pernesti; pa kak? Dve rezhi fta
potrebni: befedo boshjo najmre morete na se ober-
niti, ino po njoj se dershati. Kajti dofti je takfhih,
keri befedo boshjo le na druge obrazhajo: ino toti
nje ne poslufhajo sa se. Dofti je pa tudi tiftih, ker
befedo boshjo ravno poslufhajo, pa nje k' serzi ne
vsemejo: toti se tedaj tudi po njoj ne dershijo. Kri-
ftuf hozhe, da befedo boshjo per febi obdershite, da
fi njo sapomnite, ino njo dobro premiflite. Ino rav-
no to val tudi jas dnef hozhem vuzhiti, najmre, kak
befeda boshja sad pernese. Befeda sad perne-
se: zhe njo 1. na se obernete; 2. fi njo sa-
pomnite ino njo premiflite.

Da bo befeda boshja sad pernefla, tak njo
morete:

1. na se oberniti. Mi predgari is predganze
refnize te vere vsem nasozhnim povédamo, ali to,

kaj mi vsem pravimo, to povémo tudi vsakemi posebe. Tote reznize te vere ali more vsaki tak poslušhati, kak da bi se samo njemi pravile, ino nikoga drugega dotikale. Kak je ta Evangelfka Samaritanjka rekla: Toti je meni vse povedal, kaj sem vzhinila; (*Joh. 4.*) tak bi tudi vi mogli rezhti: Dnes sem jas zhul, kaj, ino kakshni sem. Tak so negda Ninivetanzi storili. Prerok Jonaf njim je na fred plaza sapredgal: Shtirdefet dni s'he imate, te pa, zhe nebote pokore delali, bo Ninive sred vsemi svojimi stanovniki pokonzhano! (*Jon. 3.*) Ino glejte, vsakshi vsakshi is njih je toto popretenje tega Preroka na se obernal, ino je per sam sebi rekel: Ah jas bom reznizhno, zhe nebom pokore delal, sred timi drugimi vkonzhan. Zhe ravno je Prerok Jonaf vsem poprék sapredgal, je njegova predga vender bila tak, kak da bi bil k' vsakemi posebe govoril, kak da bi bil tim bogatim rekel: Zhujte, vi bogazi! s'he samo shtirdefet dni imate, te pa, zhe vashe prevsetnosti nebote tá pustili, vashim nafladnostim se ne odpovedali, krivizhno blago ne nasaj dali, bote vsi prozh. Vi sodniki ino vis'hishi! samo shtirdefet dni s'he imate, te pa, zhe nebote s' timi vbogimi sirotami bol po pravizi delali, bote vsi prozh. Vi nepotalashni sovrashniki! samo shtirdefet dni s'he imate, te pa, zhe se nebote spravili s' vashimi sovrashniki, bote vsi prozh. Vi nezhisti, vi lotri! samo shtirdefet dni s'he imate, te pa, zhe nebote sapustili vasho gnusno shivljenje, ino nebote pokoro delali, bote vsi prozh. Tak so Ninivetanzi besede tega Preroka vsaki na sebe obernali, ino glejte, kaj sa en lep sad so one pernefle: vso mesto Ninive se je povernilo, ino vsi so pokoro delali. Tak bi tudi beseda boshja pri vas sad pernefla, da bi vsakshi to, kaj se vsem poprék povej, na sam sebe obernal, ne pa na druge. Le tote besede, kere vas same v' serze seshgejo, le tote bodo vas povernile. Le te bode beseda boshja sad pernefla, zhe bote njo tak gorvseli, kak so njo Apofhtoli od Kristufa gorvseli. On je njim per sadnji vezherji rekel: Eden is vas bode moj predajnik; ino vsaki je prezi pital: Jel sem jas tisti? Tak da bi vi, kader predgo poslušhate, se opitali: Jel se ne dotizhe to mene, kaj je sdaj povédalo? néli sem jas tisti nemarni ozha, tista pohujshliiva mati, néli jas tisti nepokoren sin,

tifta nesahvalna zhi, néli sem jas tifti krivizhen, tifti sovrasen zhlovek, od kerega se sdaj govori? Ino Kristuf bi nekemi, tak kak Judafhi, na fkrivnem povedal: Ja, ja, ravno ti si tifti. Da bo tedaj beseda boshja pri val sad pernefla, tak njo morete vsigdar na se obrniti. — Morete pa besedo boshjo tudi:

2. si s apomniti ino njo premisliti. Ker to ne stori, tifti od besede boshje nebode hafka imel. Sv. Apofhtol Jakob pravi: Snajdejo se poslušhitei, ker so kak eden, ki se v' shpégel gleda; on v' shpégli vef svoj obras pogleduje, kakhitro pa od shpegla prozh gre, je she posabil, kaj je vidil, she ne vej, kakfhi je. (*Jak. 1.*) Ravno takfhih poslušhitelov besede boshje je najvezh. Doklam se predga, tezhaf vidijo te ostudne rane svoje dushe, kakhitro pa 's zirkve vunpridejo, je she vse posableno. Takfhi poslušhitei nemorejo od besede boshje hafka imeti, sakaj oni poslušhajo, pa ne zhujejo. Da bo tedaj beseda boshja pri val sad pernefla, tak morete storiti, kak so Apofhtola Petra poslušhitei storili. Toti, kak so njegovo pervo predgo v' Jerusalemi zhuli, so ga s' sgrivanim serzom pitali: Kaj tedaj imamo storiti? (*Djanj. A. 37.*) Tak se tudi vi po predgi opitajte: Kaj ali imam sdaj storiti? Dnes sem zhul, kaj en pravi Kristjan ima storiti, ino kaj ne smé vzhiniti, kak bom si sdaj sravnal, da bom en pravi Kristjan? Ino eno refnizhno premishljenje zhres to bo vam k' velkem hafki, kajti le na tako visho bo beseda boshja pri val sad pernefla, kakti ga je per telko taushentih pernefla, is kerih samo od ednega tu hozhem povedati. Sv. Bavo, kak v' mojih Svetnizhzah brati snate, *) je bil she od mladosti, ino tudi potli v' sakoni en tak vterdjen ostudni gresnik, da je njega nizh ne samoglo od njegovih hudobnostih odverniti, doklam je ne fkus posebno povishanje boshjo prifhel k' sv. Amanda predgi. Tota se je ravno vfa njega dotikala, ino je njemi tak k' serzi shla, da je na to k' temi sv. Shkofi shel, se 's zelega svojega shivlenja spovedal, serzhno sgrivajozh ino objozhezv vse svoje gresne djanja, ino je potem tak dugo pokoro delal, ka je sadnizh sveto vmerl. O ti vezhno shlahtni sad, kerega je ena fama predga pernefla, ino ga sato per-

*) So natifnjene v' Gradzi 1833.

nefla, da je ti pokoren poslušitelj besedo boshjo na se obernal, si njo sapomnil, ino njo premislil.

O tak poslušajte besedo boshjo vfigdar tak, da bote to, kaj se na predgi povej, vseli na se obernali, ino to, kaj zhujete, si sapomnili ino dobro premislili, ter tega se dershali, tak se bo nad vami spunilo, kaj Kristuf pravi: Svelizhani so, ker besedo boshjo poslušajo, ino njo sdershijo. (*Luk. 11.*) Amen.

Na nedelo Quinquagesimae.

Od Jerusalemfkega krishnega pota.

Mi gremo gor v' Jerusalem, ino vse bo dopunjeno, kaj je od Sina tega zhloveka skus Preroke pisano. Luk. 8.

Lubi Kristjani! kak Jesuf v' dnefnem Evangelji svojim Apofhtolom pravi: Glejte, mi gremo gor v' Jerusalem, ino vse se bo dopunilo, kaj so Preroki od Sina tega zhloveka sapifali: On bode Nevernikom prekdan, saframuvan, gaishlan ino popluvan, potem pa vmorjen — tak jas dnef k' vam rezhem: Pojdemo sdaj v' tem Postnem zhafi s' nashim mishlenjom tá v' Jerusalem, da bomo s' rastoshnim serzom vidli, kaj se je tam s' nashim Odreshnikom Jesufom Kristufom godilo: 1. Kak je on tam zelo po nedushno k' smerti obfojen; 2. kak on tam na se vse ti teshki krish, pod kerim vezhkrat na semlo padne; 3. kak njega v' totem toshnem terplenji njegova lublena mati frezha; 4. kak se tam te Jerusalemfke zheri zhres njega jozhejo; 5. kaj se s' njim tam na gori Kalvarie godi, kak ga tam do nagega slezhejo, na krish perbijejo, ino ga na krishi pustijo vmréti — s' ednoj besedo, kak je on tam ti grenko shalofni, ti nesgovorno teshavni krishni pot sa naf storil. To mi hozhemo toti Post premisliti. Ja na ti Jerusalemfki krishni pot se hozhemo podati s' nashim mishlenjom, v' djanji pa ga v' zirkvi hozhemo obiskavati. Da pa bo toto nafho duhovno opravilo nam hasnovito, tak ho-

zhemo dneš prejd viditi ino se navuzhiti: 1. Kak je Jerusalemfki krishni pot vpelan; 2. kaj se pravi, krishni pot obiskavati.

1. Kak je Jerusalemfki krishni pot vpelan? She od negda se je reklo, da je Diviza Maria po Jesufovem v' nebohojenji vef tifti kraj bodla obiskavat, gdé je on mantro terpel ino vmerl. Tak so refnizhno tudi Apofhtoli ino vsi na Jesufa verva-
 jozhi Jerusalemitanzi na tiste kraje ne mogli posabi-
 ti, gdé je on svoje stopinje s' telko kervjo posnam-
 lal. Potem pa, kak je Judostvo ino Haidostvo bilo
 raspalo, ino Kerfhanstvo se povikshalo, potem kak
 so v' Jerusalemi ino na gori Kalvarie lepe zirkve po-
 stavlene na spomin nafhega odrefhenja, so Kristjani
 is vseh krajev te semle na taushent no taushente v'
 Jerusalem fhli, ino so tam od Pilatufhove hishe na
 goro Kalvarie idozhi po tifti stesi dolpoklekali, po
 keru je ti nedushen Sin tega zhloveka sa naf grefh-
 nike svojo predrago kerv tozhil. Ino da so tam se
 njih serza tak obudile, ka so zelo pobolshani, zelo
 potroshtani, ino kakti s' kronoj te svetosti odonod
 nasaj pridozhi drugim k' najlepshem isgledi bili, je
 njih se potli povfod she dosti vezh vkupsbralo, ino
 so po morji ino puftinah, po gorah ino dolinah fhli
 tak dolgo, da so prifhli v' Jerusalem, ino tá, gdé je
 to nedushno jagne boshjo fkus prelijanje svoje kervi
 prozh vselo grehe tega sveta. Toti is vseh narodov
 v' Jerusalemi vkupsbrani Romari so tedaj v' prozef-
 jah fhli po tem poti, po kerem je ti na smert obfo-
 jen Jesuf ti teshki krish nefel. Da bi pa tota pobosh-
 noft v' lepem redi se opravlala, so Meshniki 14 Shtazi-
 onov postaviti, ino na vřakem nekaj od terplenja
 Kristufovega dali namalati. Ti poboshni Romari so te-
 daj popevajozhi ino molezhi per vřakem Shtazioni
 postali, ino premiflili od Kristufove mantre to, kaj
 je na Shtazion namalano bilo, ino so sa posebne gna-
 de profili. Da je ali tota poboshnoft tak velka bila,
 tak so od Rimřkega Papesha odpustki yundani sa vse
 tiste, keru so v' Jerusalem fhli krishnega pota obiska-
 vat. Ali kader so potli Serazeni sred veliko deshela-
 mi tudi Jerusalem pod svojo oblast spravili, so totu
 sovrashniki tega Kristjanřtva naredli, ka se je ne vezh
 moglo sa krishnega pota volo v' Jerusalem priti. She

s' vekfho mozhjo so potlam Turki prifhli, kerl so she grosovitnefhi nad Kristjane bili. Da je po takem tedaj fkoru nifhe ne vezh mogel Jerusalemfkega krishnega pota obifkavat iti, tak fo po vseh deshelah krishne pote vpelali, gdé na enem breshizhi, ali v' doma-zhi farni zirkvi, ino fo odpuftki vundani sa vse tifte, kerl tu krishni pot s' poboshnim, sgrivanim, ino k' pobolfhanji perpravlenim ferzom obifhejo. V' kerikoli zirkvi je tedaj ti Jerusalemfki krishni pot vpelan, ino od enega Franzifhkanarfkega Mefhnika *) shegnan, ter s' odpuftki nadéljen, tifta zirkev je tifta gora Kalvarie, na kero je Kristuf svoj krish nefel, ino tam na njem sa naf ymerl. Tak se tedaj tu doma sado-bijo tifti odpuftki, kerih fo fpervega le tifti deleshni poftali, kerl fo v' Jerusaleml fhli.

2. Kaj se pa tedaj pravi, krishni pot obifkavati? She is tega, kaj je od Jerusalemfkega krishnega pota rezheno, fposnamo, da krishni pot obifkavati se pravi, od Shtazona do Shtazona idozh peti ali moliti, ter per vfakem s' sgrivanim ino poboshnim ferzom premifliti od terplenja Kristufovega to, kaj je na ti Shtazion namalano. Toto perferzhno premifhlavanje per vfakem Shtazoni pa ftoji posebno v' tem, da se smiflimo tá na Jerusaleml, kak tam po ti ftrafhni ftesi pred tim safleplenim ludftvom gre s' krishom obloshen ti nedushen Jefuf, kerega od neba dol zhaftijo vfi Angeli, ino per vfaki na semlo padozhi kapli njegove kervi nakimlejo potalashenje Ozheta nafhega. Tá se imamo smifliti, pa tudi na nafhe mnoge grehe, ter na te nesgovorno velike mantre, kere je sa tega volo nafh najvekfhi dobrotnik mogel preftati. Vsfakfhi posebe se smifli, da je tudi on eden is teh, sa kere Kristuf telko terpi, ker naf tak miloftivno pogleduje, tak ferzhno lubi, ino sheli naf odteti. Zhe to vse prav perferzhno premiflimo, tak se moremo obuditi, ino s' fv. Ambrosiom rezhti: O dober Jefuf! kaj fi ti ftoril? Mi fmo fi smert saflushli, ti pa njo preftanefh; mi fmo pregreffhli, ti pa sa to pokoro delafh! O kaj sa eno djanje pres ednakega, kaj sa ena gnada pres saflu-

*) Da Franzifhkanari na gori Halvarie ti boshji grob varujejo, ino fo oni toto krishnega pota poboshnost najbol podignili, tak laftno oni imajo od Papesha Benedikta XIV. to oblaft, toti krishni pot s' odpuftki nadeliti.

shenja, kaj sa ena lubesen pres mere! Vse stvari, bomo s' sv. Hieronimom rekli, vse stvari pomilujejo vmirajozbega Jesufa: funze se skrije, semla se strofi, pezhine se raspoknejo, sayefilo v' tempelni se razzhefne, grobi se odprejo: ino samo ti, o vbogi zhlovek, ne zhutih smilenja, ti, sa kerega famo Kristuf terpi!

O brati ino sestre! rezhem jas tedaj k' dokon-zhanji s' sv. Augufhtinom: gledmo na Kristufa tega krishanega, da bomo od nafhiv grehov svrazheni. Premifhlavajmo ino obifkavajmo fkus toti sveti Post ti sveti krishni pot, premifhlavajmo pa v' tem tudi terplenje nafhega Odrefhenika Jesufa Kristufa, ino njegovo sa naf ftorjeno bridko smert, tak bo nafho saflushenje, kak en poboshen mosh rezhe, vekfho, kak da bi se veliko postili, gaishlali se, zéli Pfalter molili, ali bofi v' to sveto deshelo na boshji pot fhli. Ah prelubeni Jesuf! daj ti, da se per premifhlava-nji ino obifkavanji krishnega pota kerfhanfke dufhe povernejo, grehi dolsbrifhejo, ino da se nafho shivle-nje po tvoji sapovedi oberne, ino da tak postanemo deleshni saflushenjiv, ja nekonzhnih saflushenjiv tvoje bridke mantre ino smerti, ino fkus tote delesh-ni kralestva nebeskega. Amen.

Na 1. nedelo v' Posti.

Kak je Jesuf k' smerti obfojen.

Pilatush je Jesufa njihovi voli prek dal. Luk. 23.

Lubi Kristjani! mi smo dnef tjeden is Evangelja zhuli, kak je Kristuf svojim Apofhtolom pravil, da bode v' Jerusalemi s' svojoj mantroj ino smertjoj to teshko delo tega odrefhenja dopunil. Zhres toto Kri-stufovo terplenje ino smert moremo mi sdaj v' Posti vezhkrat eno perferzhno premifhlenje ftoriti. Sa tega volo sem vam jas she dnef tjeden povedal, kak je na fpomin Kristufove mantre ino smerti opervizh v' Jerusalemi, potem pa povfod tudi v' zirkvah krishni

pot vpelan, ino sem vam povedal, kak se krishni pot na zhaft terplenji ino smerti Kristusovi na nash duhovni hafek ima obiskavati. Podajmo se ali dneš s' nashim mishlenjom tá k' Pilatushovi hishi, per krishnem poti pa k' tem Shtazioni, ker pokashe Kristusovo k' smerti obfojenje. Premislimo: 1. kak njega zelo po nedushno k' smerti obfodijo; 2. kak je on totem obfojenji pokoren.

1. Jesus je zelo po nedushno k' smerti obfojen. Pilatush je Jesusa njihovi voli prék dal, rezhe sv. Evangelium. (*Mark. 15.*) O strashen glas, o grosne besede! Kaj delash, kaj mislish Pilatush? ti Kristusa njegovim smertnim sovrashnikom prék dasth, ti k' smerti obfodish tega, ker je ne nibenega greha, nibene krivize, nizh hudega storil? O nepremishlene besede! o krivizhno fklenenje! o grosovitna sodba! Eno malo prej Pilatush rezhe, da nibenega sroka na Jesusi ne najde, on njega pred vseni sa pravizhnega oklizhe, ino ozhitno povej, da je skus nevoshlivoft predan — on sam zhuje, da te zhres njega smishlene poprizhanja ne grejo vkup; pa ga vender k' smerti obfodi, ino to samo sato, da bi tim nesmilnim Judom njihovo grosovitno volo spunil, ino da se boji, da nebi per zefari v' samero, ter zelo ob flushbo prishel. O nedushen Jesus! jel si ti to saflushil, ka si totim prék dan, ker so dosdaj, ino bodo odsdaj najhujše s' tobom delali, ker so tvoje kervi shejni, ino tvoje smerti shelni, ker so sa tega volo tvojega Jogra Judasha s' plazhilom k' predanji napelali, tebe krivo satoshli, kres te krivo prizhivali, tebe tem rasbojniki Barabasi nasajpostavili, ino sevsoj prafkoj krizhali: Krishaj ga? Ja, totim je ti nedushen Jesus prék dan, ino od Pilatusha, deshelfkega oblastnika, od tega sodnika, ker bi mogel pravizo sagovoriti, nedushnoft v' obrambo vseti, ker je od svoje lastne shene opomenjen s' timi besedami: Ne imej nizh s' totim pravizhnim, sakaj jas sem toto nozh sa njegovo volo v' senji dosti prestala. (*Math. 27.*) Toti Pilatush Jesusa Judom prék dá, naj delajo s' njim po svoji voli, po svoji hudobnosti, po svoji grosni serditofti.

Ah kaj ta perlisna savitnoft naredi! Perlisavzi se pazh hozhejo tim povekshim dopasti, naj te bo po

pravizi ali po krivizi, naj bo greh ali ne greh. Oni svojo vést na veter postavijo, da le nebi svojega per njih valanja sgrabili, ja da nebi ob gnado prifhli, tak se ne bojijo nibene krivize, néti se ne prestrafhijo, tudi to nedushno kerv preliti. Ino ah! takfhno je shivljenje dostih ludi na svéti — s' besedoj Kristufove djanja hvalijo, njegove besede ino navuke poshtujejo, kader pa na to pride, ka bi mogli po njegovem djanji storiti, njegove besede ino navuke sdershati, tak oni prezi s' Pilatufhom od njega odstopijo, ino ga sapustijo, pa to namer ne savolo ene velke sámérze, ne savolo ene velke sgube ali velke nevarnosti — en mali dobizhek, eno minutno veselje, en dim te zhafti je she sadošti, da od Kristufovega shivljenja odstopijo, ino njegove Evangelske navuke sapustijo. Na tak slabih nogah stoji naša poboshnost, naša zhednost ali krepóšt! Tak smo ali vidli, kak Pilatufh Jesusa k' smerti obfodi. Glejmo pa she sdaj

2. kak je on totem obfojenji pokoren. Jesuf je njihovi voli prék dan, on je k' smerti obfojen, ino ah! s' kakfhno krotkostjo, s' kakfhno ponishnostjo, s' kakfho poterplivostjo, s' kakfho pokornostjo on poslušha svojo k' smerti obfojenje! sakaj on vej, da bo skus to ne samo vola tih Judov, temuzh sosebno vola njegovega nebeskega Ozheta se spunila. O kaj sa eno pokornost naš Jesuf to vuzhi, ker se tak ostrim, hudobnim ino terdim Visihim pokoren skashe! Pervizh je bil pred Anasa, od njega pred Kaifasha, od totega pred Pilatufha, od tam pred Herodesha, od Herodesha nasaj k' Pilatufhi pelan, ino njih sodbi naprejpostavljen, ino kak ponishno pokoren je on vsem bil! pa to ne v' lehkkih, temuzh v' najteshefhih ino najvekfhih rezhih, kader je njemi shlo sa poshtenje ino shivljenje. On je bil pokoren noter do smerti, do smerti tega krisha. (*Filipens. 2.*)

O kam je pále v' tem shivljenje nékih Kristjanov raslozhenó od shivljenja Kristufovega! Néti je dosti takfhnih, ki so samo svojim posvetnim ladavzom ali poglavarom, pa tudi totim samo sato pokorni, da se kak Pilatufh bojijo ob flushbo priti ali ob gnado per njih? Kelko je tistih, kí sato, da se sa gospo do rajtajo, néti zirkvi, néti Bogi pokornosti ne skashejo! Ali jel sdershijo sapovedi te zirkve? jel grejo

k' Mefhi ino predgi, jel k' spovedi? jel ker post sdershijo? — Kak néki sdershijo sapovedi boshje? kak otrozi poshtujejo svoje staršhe? jel s' tem, kaj so njim suprotni, ino ne porajtajo njih velenja, ne navuka? jel s' tem, kaj nje sanizhujajo ino zhertijo, kaj nje na njihove stare dni zelo sapuštijo? — Kak se te druge sapovedi boshje sdershavajo? jel s' tem, kaj se telko kletvize, telko nezhistosti, telko kraje ino krivize med ludmi vzhini? jel s' tem, kaj je telko ogovarjanja ino opravljanja, telko sovrashtva med nami? O da bi se samo smislili, ka bomo tudi mi enkrat pred našim sodnikom stali, pa ne pred enim posvetnim Pilatufhom, temuzh pred tistim sodnikom, pred kerim nizeh nebode skrito ostalo — pred tistim sodnikom, ker vidi vse našhe djanja, zhuje vse našhe besede, ino vej sa vse našhe misli — pred tistim sodnikom, ker nebode nibenega isgovorjanja gorvsel, ker bo nam pokasal, kak smo zhres glavo se v' grehe sakopali, ino bo naš od vsakšhe našhe hudobnosti svetlo previshal — ja pred tistim sodnikom, pred kerim nebode nibenega raslozhka med gospodfkim shidanim oblazhilom ino kmetizhkimi hodnimi halami, ne med kralevfkoj frebernoj palzoj ino teshazhkim shelesnim krampom. O kak radi bi mi te bili, da bli se po totem ravnali, ker je pokoren bil noter do smerti, do smerti tega krisha. —

Sa tega volo k' dokonzhanji rezhem: O prelubljeni Jesuf! ker si ti tak poterplivo se puštil tvojih smertnih sovrashnikov voli prék dati, ino si tvojem krivizhnem obfojenji tak pokoren bil: mi prosimo tebe, ne pušti naš dushe tak shiveti, kak smo dosdaj shiveli, sakaj tak mi moremo na véke pogubljeni biti, temuzh vishaj naš, da bomo na te glédezhí po tvojih djanjah storili, ino vu vsem se tvojih beséd ino tvojega navuka dershali, ino tak enkrat pred tobom, našim sodnikom, dobro obštali. Amen.

Na 2. nedelo v' Posti.

Kak Jesuf na se vseme ti teshki krish,
pod kerim vezhkrat na semlo padne.

*On je vunta shel, ino je svoj krish nesel na
goro Kalvarie. Joh. 19.*

Jesuf, ti dober pastir, je sa timi sgublenimi ovzhizami telko teshkih ino trudnih potov storil, kader je v' svojih sadnih létah od Galilee vun Samario ino Judeo sprehodil, ino po méstah, terjih ino vesnizah, na poli ino v' pufhavah svoj sv. Evangelium predgal, ino vse ludi k' pokori, k' gnadi ino k' svelizhanji posaval. Ali tak truden, tak teshavni je njega nibe-den pot ne bil, kak ti krishni pot, kader je najmre s' svojim teshkim krishom obloshen skus Jerusalemsko mesto, ino vunta na goro Kalvarie pelan bil. Da smo tedaj dnef tjedem s' nashim mishlenjom tam v' Jerusalemi per Pilatufhovi hishi, per krishnem poti pa per tistem Shtazioni bili, ker pokashe Kristusovo k' smerti obfojenje; tak hozhemo tudi dnef s' nashim mishlenjom ta v' Jerusalem, per krishnem poti pa pred te Shtazione se podati, ker pokashejo: kak Jesuf svoj krish na se vseme, pod kerim vezhkrat na semlo padne.

Jesuf ti sa njega perpravlen velki ino teshki krish vseme na svojo ramo, ino ga vlezhe na goro Kalvarie. O premislino tu njegovo na téli ino dusli bolezhino! Kaj sa ena neisrezhena shalost je njega to prejdno vezher tam na olfki gori pobila! Kaj sa eno suvanje ino bitjê je on potli v' nozhi per Anafi ino Kaifashi mogel prestati! To grosovitno gaishlanje ino s' ternjom kronanje, o kak je toto njega smertno oflablo! kak grosno bolezhno se njemi per dofllezhenji tega fhkerlatnega plajsha, ino oblazhenji s' njegovim oblazhilom te prejd prijete rane supet do kervavega gortergajo! Ino v' totih kervavah ranah, v' totem smertnem oflablenji on more ti teshki léf tega krisha na svojo ranjeno ramo vseti, ino ga vunta

neſti na to meſto njegove ſmerti. K' povekſhanji njegove ſhe prejd neisrezheno velke bolezhine ſhe njega po poti ti neſmilni ſhodneri ſa vojke ſem ino tá mikajo, tak da veſ medel ino trepezhi ſdaj s' kriſhom po ti ternovi kroni ſbodezho ſe vdari, ſdaj dolpadnozh ſe v' kolna kervavo pobije. — Ah kaj ſa eno bolezhino pa ſhe le on obzhuti na duſhi! On more ſvoj kriſh neſti v' Jeruſalemi, v' totem velkem ino imenitnem meſti; on ga more neſti per ſvetlem dnevi naſozhi vſeh Jeruſalemitanzov ino meſtnih po-tepuhov, naſozhi telko luzkih, keri od vſeh krajov ſem k' Vuſemfkim ſvetkom perhajajo; on ga more neſti kak en najhuſſhi raſbojnik, ino greta tudi reſen dva raſbojnika kre njega. O kaj je to ſa ena framota ſa tega neduſhnega Jeſufa!

Ino s' kakſho poterplivoſtjo on neſe ſvoj kriſh! O kak lepo je njega v' duhi vidil Prerok Jeſaias, ker je ſhe davno prejd od njega rekel: On bo kak eno jagne na klanje pelan, ino kak ena ovza pred ſtergarom nebo ſe ſglaſil, néti ſvojih vuſt odperl: (*Jeſai.* 53.) S' takſhno poterplivoſtjo, ja zelo s' veſeljom on neſe ſvoj kriſh, ſakaj eno veſelje je ſa njega, da on s' tim kriſhom ti ſvét od vezhne ſmerti odreſhi, ino ſvojim Iſvolenim nebo odpre, eno veſelje je ſa njega, da on s' tim kriſhom volo ſvojega nebeſkega Ozheta ſpuni; eno veſelje je ſa njega, da on s' tim kriſhom ſi ſafluſhi noter iti v' to zhaſt, kera je njemi od njegovega nebeſkega Ozheta perpravlena. Jeſuf ali, zhe ravno ga ti s' zelega ſveta grehmi obloſhen kriſh vezhkrat na ſemlo dolpertifne, najde oblehkotenje ino troſht v' tem, ka gleda na volo ſvojega nebeſkega Ozheta, na ſvelizhanje tih duſh, ino na ſvojo zhaſtito povikſhanje.

O moji lubi Kriſtjani! kak naſozhno nam Jeſuf tu pokaſhe, da le pot tega kriſha je pot k' nebeſam. Sa tega volo pa on tudi vſakemi pravi: Vſemi tvoj kriſh na ſe, ino pojdi ſa menom. (*Math.* 16.) Ne je ali ſadoſti, zhe bi mi ſamo gledali, kak Jeſuf ſvoj kriſh neſe, tudi mi moremo naſh kriſh na ſe vſeti, ino ga ſa njim neſti. Kaj ſe pa pravi, ſvoj kriſh na ſe vſeti, ino ſa Jeſufom iti?

Svoj kriſh na ſe vſeti, ino ſa Jeſufom iti, ſe pravi: greſhne nagnenja ladati, ſvoje duſhnoſti ſveſto ſpuniti, vſe terplenja ſtalno preneſti. — Zhe zhlovek

nibenega drugega krisha nema, tak so njemi njegove grehne nagnenja ino k' hudem navershenja krish sadofti. Vi fte bili gisdavi ino fhtimani, fkopi ino krivizhni, jesni ino sovrashni, nevosfhivi ino svadlivi, vi fte nezhisto shiveli, pianofiti se prék dali, vi fte ogovarjali, fte luzko rezh vseli i. t. v. Is vseh to-tih grehov bote se sdaj spovedali — ali vashe hude nagnenja, vashe navade bodo vas potli supet k' vse-mu temu napelavale; vi bote pále takfhe perloshno-fti imeli, vse to storiti: tu te vsemte vasf krish na se, mozhni se nared'te, ino se ne dajte od vasfhih nagnenjih premagati, ne od perloshnostih se sape-lati. Bo vas ravno teshko ftalo, vashe navade na enkrat tá puftiti, ali ravno v' tem bote pokasali, da, kak Jesus, svoj krish na se vsemete, ino sa njim grete, ravno v' tem bote pokasali, da, kak on, le na to gledate, kak bi volo boshjo spunili, ino vasfo dusfho svelizhali. Zhe pa tega ne storite, tak vam Jesus rezhe: Ker svojega krisha ne nefe, ino ne gre s' njim sa menom, tifti je mene ne vreden. (*Math. 10.*) Rasvun tega imate vu vasfhem ftani telko persadenja, truda ino teshkega dela, da taushent kapliz sharkega puta 's vashega liza dol padne; ali glejte, ravno vasfa sekira ino motka, vasf plug ino brana, vashe zepe ino kofa je tifti krish, kerega vam je Bog gornaloshil. Zhe tedaj vasfo delo, naj bo kakkoli teshko, radi ino svéfto opravlate, tak v' tem pokashete, da fte vasf krish na se vseli, ino grete sa Jesusom — ravno v' tem pokashete, da na Jesufa gledezhi le sa to fkerbite, kak bi volo vashe-ga nebeskega Ozheta spunili, ino fi saflushili, enkrat v' tifto zhaft noter priti, v' kero je on po tem poti tega krisha noter fhel. Zhe vas sakonfke teshko ftane, mir ino sloshnost med sobom obdershavati, zhe vi starfhi s' vasfhimi otrokmi dosti terpite, zhe je vam drushini vasfa flushba ena bridka tesha, pa le vse to dobrovolno prenesete, tak ravno v' tem po-kashete, da s' vasfhim krishom oblosheni sa Jesusom grete, ino na njega gledezhi le sa to fkerbite, kak bi se vasfhemi nebeskemi Ozheti dopali, njegovo volo spunili, ino vasfo dusfho spravili tiftemi, ker je vel ranjen ino kervavi ti teshki krish sa njo nefel. — She pále rasvun tega pridejo vse forte suprotivzhine ino nefrezhe: sdaj boj, sdaj hude léta, sdaj tozha,

sdaj povoden, sdaj ogen, sdaj kakšna druga nadloga. Edne révno siromashtvo klazhi, druge savorshenje pezhe, tretje betegi mantrajo, štertí pred svojimi sovrashniki nikol nemajo mira. To so sami krishi, kere sa Jesufom moremo nesti; to so same takšne nadloge, v' kerih se moremo boshji voli prék dati, ino s' Jesufom rezhti: Ozha! zhe je mogozhe, tak naj gre toti kelih tega terplenja od mene, pa ne, kak jas hzhem, temuzh kak je tvoja vola. (*Luk. 22.*)

To se pravi, svoj krish na se vseti, ino sa Jesufom iti.

Sato pále k' dokonzhanji rezhem: Moji lubi Kristjani! zhe vas vašh krish teshí, zhe vas premaganje vašhíh gréshnih nagnenjih, spunenje vašhíh teshkih dushnostih, prenesenje tih vse forte nadlog teshko stane, tak le na Jesufa poglejte, ino rezhte: O prelubeni Jesuf! mene réfen moj stan tak teshko stane, da jas nékokrat v' grenki shalosti sdihavajozh vrozhe sóse tozhim; ali zhe premislim, kaj sa en o kelko teshefhi krish si ti ves sbit ino ranjen sa me nesel, tak dugo, da si vzhisto spunil volo tvojega nebeskega Ozheta, tak dugo, da si to vbogo zhlovezhanstvo odréshil, ino nam nebefa odperl, tak dugo, da si prifhel v' to zhašt tvojega nebeskega Ozheta — kader to premislim, tak rad nesem moj krish, famo to te profim, ne skрати meni tvoje pomozhi v' mojih nadlogah, drugazh pa naj bo tvoja vola. Amen.

Na 3. nedelo v' Posti.

Kak Jesuf s' krishom obloshen frezha svojo mater.

En mezh bo tebi skos serze shel. Luk. 2.

Isvoleni! mi smo to sadnjokrat s' našhim mishlenjom tam v' Jerusalemi, per krishnem poti pa pred timi Shtazioni bili, gdé smo s' rastoshnim serzom vidli, kak je ti k' smerti obfojen Jesuf ti teshki krish na se vsel, ino ga, zhe ravno nesmilno ranjen ino smertno oflablen, s' najvekfho poterplivostjo, ja zelo

s' veseljom nesel. Zhe mi dneš v' dale premišlavanji Jerusalemskega krishnega pota s' misljenjom tá k' Jerusalemi, per krishnem poti pa pred ti Shtazion gremo, ker pokashe: kak Jesuf s' svojim teshkim krishom obloshen frezha svojo prelubleno mater Divizo Mario; tak ne vé m, jel bi nash rastoshni pogled obernili na Jesufa, ali na njegovo sveto mater, sakaj tu je Mario mogla ena taksha shalost pobiti, da je ne eden, temuzh taushent mezhov njoj skos ferze fhlo, Jesufa je pa moglo eno taksho smilenje obiti, da se nikol isrezhi nemore. O postavmo se ali pred tote dve smertno shalostne ferza, ino k' nashem obudenji premišlimo, kak nesmilno so one ranjene; premišlimo najmre dneš: kak Jesuf s' krishom obloshen frezha svojo mater.

Kaj sa eno shalost ena mati ima, kera svojega fina vidi terpeti, ino kelko veksha tota shalost je, zhe je toti fin ti edini, ter prav priden, to vam lahko dopovém, sakaj odkod pride, da ena taksha mati nigdi mira, nigdi troshta ne najde? odkod pride, ka drugo ne misli, drugo ne guzhi, kak od tega, kak je njeni fin v' terplenji? odkod pride telko jozha, telko rastoshenja, telko shalostnega sdihavanja? odkod pride, ka nemre spati, ne jesti? odkod drugazh, kak od tega, da je njeno ferze s' grenkostjo nasiteno, ino shalosti puno. Zhe pa se to vam materam lahko dopovej, tak se nigdar nemore dopovedati, kaksha nesgruntana shalost je to najsvetesho mater smertno pobila, kader je ona na tem kervavem krishnem poti pred svojega Sina Jesufa prishla, ino njega tak nezhlovezhko vdelanega, tak smertno oflablenega pod teshoj tega krisha sagledala? Kajti jel je gda kera mati svojega fina tak mozšno lubila, kak Maria svojega Jesufa? Jel je ali tudi gda kera mati takshno shalost zhres svojega fina ime la, kak Maria zhres Jesufa? Ah kakshni si ti, je ona mogla sama per sebi rezhti, ti, ti najlepshi is vseh zhlovezhkih sinov? (*Psaln. 44.*) Kakshne so tvoje roke ino noge, kere sem jas s' takshno serzhno radoštjo gledala, kader sem nje v' plenize povijala — tvoje roke, kere so telko dobrot vuntalale, kakshne so? — tvoje noge, kere so sa tim greshnim zhlovezhanstvom telko stopin naredle, kakshne so? Kak-

fhno je tvoje lize, kero je ne samo mene telkokrat fladko rasveselilo, temuzh tudi tvojemi nebeskemi Ozheti se tak mozhno dopalo, kader je ono tam na ti visoki gori se sefvétlo kak sunze? (*Mark 17.*) Kakfhni je tvoj divisfki shivot, ker je le is mene, ino ne nigdar imel zhlovezhkega ozheta? Ja, da le eno malo sapopadnemo, kak velka je njena shalofst bila, tak nam sv. Lovrenz Justinian rezhe: Mariino ferze je postalo en svetli shpégel njegove mantre. Maria je najmre she prejd, sosebno pa sdaj na totem svojega Sina krishnem poti ino tam na gori Kalvarie, telko terpela, da je vse to preftala v' svojem ferzi, kaj je koli Jesus terpel na svojem téli.

Ab Ali kak nesgruntano velka je na tem krishnem poti bila shalofst te matere, kak neisrezheno velko je bilo tudi smilenje tega Sina. Ja, da je nigdar ne en fin svojo mater tak lubil, kak Jesus Mario; ino tudi nikol ena mati ne mogla svojemi fini tak luba biti, kak Maria Jesufi: tak si snamo misliti, kak nesgruntano se je ona njemi milila, ino kakfhna bridkofst je njegovo ferze napunila, kader je njo pred se priti vidil. O tota shalofst Jesufova je bila vekfha mantra, kak vse te dosdajne, en teshefhi krish, kak tifti, kerega je on nefel, ino pod njim na semlo padal.

O moji Kristjani! premisflite vse to, premisflite pa tudi, sosebno vi matere, kakfhni so vasfhi fini, kak so oni vdelani, kaj oni terpijo, s' kaj sa enim krishom so oblosheni — premisflite, kak so oni grosno ranjeni na svoji dufhi, kaj sa eno teshavo, kaj sa bridkofst terpijo na svojih grefhnih potih ino hodih, s' kaj sa enoj teshoj tih grehov so oni oblosheni — premisflite, kelkokrat vasf oni tak ranjeni, tak vdelani, tak obtesheni frezhajo: pa se gda rasshalofstite, se gda rasjozhete zhres nje? Jel gda proti njim rezhete: Ah moj fin! kakfhni si ti na tvoji dufhi? glej, jas sem tebe rodila ino te gorsredila, kelko sem jas s' tobom preterpela, kelko si persadéla, pa vse sabstojn, kajti ah kak si ti sblatjen s' nezhistofstjo, kak sagerdjen s' terdokornofstjo ino nepokornofstjo, kak sobtergan od tvojih grefhnih navadih! Jel ne vidisf, kelkokrat se jas zhres te rasjozhem? Jel ne premisflisf, kaj sa ena pezhezha shalofst v' mojem ferzi leshi, kaj si ti takfhi? Ino ah, vi finovje, zhe

to vidite, to zhujete od vafhkih mater, jel se vam ne milijo? jel se ne smiflite, kelko so one sa vaf storile od pervega hipa vafhega shivljenja? — Ino sa to vaf one sdaj vidijo na tem krishnem poti, pa ne s' tim nedushnim Jefusom, temuzh s' tima dvema rasbojnikoma; one vaf vidijo iti k' terplenji, pa ne k' zhafnem, temuzh k' vezhnem. Ah! jel sposnate, kaj sa eni oftri mezhi te shalofiti morejo vafhim materam fkos ferze iti? — Ali lubi Kristjani! mi smo vsi sinovje ino zheri Divize Marie, kajti ona hozhe nafha mati biti; mi vsi smo brati ino sestre Jefusa Kristusa, kajti on hozhe naf brat biti — zhe mi sdaj to stopimo na ti krishni pot k' Jefusi, nafhemi brati, ino pred Mario, nafho mater, ino vidimo, da sa nafhkih grehov volo Jefus tak nefmilno ranjen, ter s' krishom obloshen idozhi more viditi, kaj sa eno nesgruntano shalofit njegova mati zhres njega ima, ino da on sa nafhkih grehov volo takfho nesgovorno smilenje zhres njo ima — zhe to vidimo, pa se nafhe ferza ne obudijo k' ednaki shalofit, k' ednakem smilenji: tak naf strah ino grosa more obleteti pred timi strahovitnimi mantrami, kere nam naprejstojijo, zhe Jefusa ino Marie nebomo s' enim pobolffhanim, fpokorjenim, spravizhanim shivljenjom, ter s' enim nji-ma dopadljivim lepim sadershanjom rasveselili. —

Ah! ne odlagajmo tedaj, Jefusa ino Mario jozhez sa odpufhenje profiti, kaj smo njuj s' enim tak nes pametnim, gresfnim shivljenjom, s' enim tak nesahvalnim sadershanjom telkokrat rasshalili. Ah pre-lubleni Jefus ino Maria! mi vidimo, k' grenki shalofiti nafhega ferza vidimo, kam smo se napotli, na keru stesi se snajdemo, ino kam po toti pridemo — to mi vidimo, ino nam je taushentkrat shal, kaj smo dosdaj ne nafhkih ozhi odperli, ino ne hteli viditi, da tota stesa k' vezhnem pogublenji pela. Ne ene stopinje dale, temuzh nasaj se hozhemo oberniti, ter na tifti pot se podati, po kerem pridemo sa tobom, o Jefus, nafh brat! sa tobom, o Maria, nafha mati! Amen.

Na 4. nedelo v' Posti.

Kak se Jerusalemske shene zhres
Jesufa jozhejo.

Shla je pa sa njim ena mnoshina ludstva, ino shên, kere so zhres njega se jokale ino shaluvale. Luk. 23.

Lubi Kristjani! mi smo si naprejseli, v' totem letofnem Posti v' obiskavanji krishnega pota terplenje ino smert Kristusovo premisblavati, ino smo dosdaj vidli, kak je ti nedushen Jesus k' smerti oblojen, ino kak je on totem pokrivizhnem oblojenji sevsema pokoren; mi smo vidli, kak on nesmilno ranjen svoj krish na se vseme, ino zhe ravno je toti tak teshek, da on pod njim vezhkrat na semlo padne, ga vender sevsoj poterplivostjoj, ja zelo s' veseljom nese po tem shaloftnem poti; mi smo vidli, kak on na totem poti svojo mater srezha. Ali zhe ravno smo vu vsem telko shaloftnega vidli, ka bi mogli le kamenih serz biti, zhe se nam ti tak nesmilno vdelan Jesus nebi bil sefmilil, so vender ne vsi tega k' serzi vseli, ja néki so ne drugazhifhi, kak je to okorno Jerusalemsko ludstvo bilo, kero je vu velki mnoshini sa Jesusom fhlo, pa famo gledat, kaj bi se s' njim godilo. Samo enim shenam so se serza rastoshle zhres to, kak lepi so njegovi navuki bili, kelko dobrot je on temi révnemi zhlovezhanstvi storil, kak nedushno ino sveto je on shível — ino na kaj je sdaj prifhel. Samo tote so to premisllile, ino je njim to tak k' serzi fhlo, da so milo jokale ino shaluvale zhres njega. Stopmo ali dnes tam per Jerusalemi, per krishnem poti pa pred tim osmim Shtazionom med tote shene, kere se kres Jesufa taksho perferzhno smilenje imele, ino premisllimo posebno to, kak je on njim rekel: Ne jozhte se kres me, temuzh kres vas ino vashe otroke.

Jesus, ker she prejd od telko prelite kervi, she bol pa od te velke shalofti zhres svojo jozhezho ma-

ter oflablen, sdaj svoj krish tak teshko nese, da se Judom vidi, ka bode zelo obnemogel. Oni sa tega volo Shimona tega Zirenejskega, ker ravno mimo iti naméni, permorajo, da njemi pomaga krish nesti, ene shene 's Jerusalema pa se jozhejo ino shalujejo sa njim. K' totim se on nasajoberne, ino rezhe k' njim: Vi zheri Jerusalemske! ne jozhte se vi zhres me, jozhte se le zhres val ino valhe otroke; sakaj glejte, prifhli bodo dnevi, kader se bodo sa frezhne dereshale tifte, kere nemajo otrok. Te bodo rekle: Vi gorè! poderte se na naf, ino vi bregovi! safiplite naf. (*Luk. 23.*)

O ti lubi Jesuf je ali she v' svoji smertni flabosti na Jerusalemitanze se smiflil, ino je njim s' totimi besedami telko htel rezhti: O vi Jerusalemitanzi! jas sem refen tak napravlén, ino tak obsojen, da se morete rasjokati zhres me; ali glejte, vam she savolo valhe terdokornosti bode se vse hujfhe godilo, vi bote savolo prelijanja moje kervi strahovitno kashtigani, valho mesto bo vzhista vkonzhano, ino keru nebote v' totem vkonzhanji preifhli, bote is deshele pregnani, ino bote po vsem sveti rastrofheni, ino vsem narodom k' framoti. V' toti strafhni stifki bi si vi shene shelele, da namer nebi otrok imele, da nebi poleg valhe révne nadloge she to mogle viditi, kak bode se valhim otrokom godilo, sakaj valha nadloga bode tak velka, da bote vfi rekli, naj bi val rajfhi gorè safipale.

O moji lubi ludje! tote besede nafhega lubesnivega Odrefhenika morejo tudi naf v' ferze sashgati, sakaj tudi nam on dostikrat pravi: Jozhte se zhres val ino zhres valhe grehe, sakaj sa valhe terdokornosti volo bote vi strafhno, ah nesgovorno strahovitno kashtigani. Vi s' valhimi grehi, od kerih nikak vezh odftopiti nezhete, mojo vfo terplenje ponovite, mojo nedushno kerv supet prelijete, vam bo se she hujfhe godilo, kak Judom: njim je njihovo poglavitno mesto vkonzhano, vi si pa valho dufho vkonzhate; oni so po svéti pregnani, vi bote v' ti vezhni ogen splodjeni; oni so vsem narodom k' framoti, vi bote na veke odurni nebeskemi Ozheti, oftudni vsem njegovim Isvolenim, grosni sami sebi ino med sobom. O grefhnik, o grefhnik! premifli ti to.

Tí, ti krivizhen, ti zhujesh, ti vidish, kak je tvoj Jesuf po krivizi na smert obfojen, pa si ne srajtafh, da tvoje krivize so tega pravizhnega k' smerti obsodle, temuzh le krivizo na krivizo vzhinifh. Tí, ti nezhisti, ti vidish, kak je tvoj Jesuf s' gaishlami nesmilno rasmefarjen, pa se ne smiflifh, da je tvojo gerdo shivljenje srok, ka je ti najzhiftéfhí s' kervjo ves polit, ino pun shlakov. Tí, ti léni, ti vidish, kak se tvoj Jesuf v' sazhétki svojega teshkega dela kervavo putí, vidish, kak teshko, pa vender rad, on svoj krish nefe, pa se ne smiflifh, da bi tudi ti v' puti tvojega oblizhja mogel si tvoj kruh perpravlati, (*I. Moís. 3.*) ino tesho tega dneva nositi, ne, tega ti nezhefh, ti rajfhi kradnefh, golufafh, ziganifh, ino tak od tega shivifh, kaj so druge trudne roke perpravile. (*Math. 20.*) 'Ti nepriden ozha, ti malovrédna mati! ti zhujesh, kaj Jesuf tim Jerusalemfkim shenam pravi, pa se ne smiflifh, v' kaj sa enih pregrehah ti tvoje otroke puftifh gorrafti. Ti sovrashen preganjavez, ti jesni preklinjavez, ti vidish, da sa tvojo volo ti nedushen ino lubesnivi Jesuf takfhe smertne sovrashnike ima, da sa tvojo volo njega Judje preklinjajo, pa ne prehenjafh od tvojega sovrashstva, od tvoje nespodobne jese. — Okelkokrat vam vsem totim Jesuf glasno pravi: Jozhte se zhres vas ino vashe grehe! pa nizh nezheté zhuti. Tak ali le hozhete, da se njegove strafhne popréténja nad vami dopunijo? O vboge vashe dushe, kam vi nje shenete, kam nje spravlate? Pa se nebote smilili zhres nje?

Jerusalem, Jerusalem! poverni se k' Gospodí tvojemu Bogi, krizhí ta sv. zirkev sdaj k' nam. Povernte se, vi ozheti ino matere k' Gospodí vafhemi Bogi, bol svésto odsdaj spunte vashe dushnosti, vfo fkerb si vsemete, da bodo vafhi otrozi drugazhifhi. — Povernte se, ti nezhisti, k' Gospodí vafhemi Bogi, tá puftite vafho gerdo navado, povershte te perloshnosti, kere so vam she telkokrat k' opadjenji bile, ino storte telko vezh dél te pokore, kelko vezh ste v' tem bili smertno sagrefhli. — Povernte se k' Gospodí vafhemi Bogi, vi jesni, vi sovrashni! poglejte na tega tak poterplivega ino ponishnega Jesufa, ino si od njegoga vsemete isgled. — Povernte se k' Gospodí vafhemi Bogi, vi fkopi, vi nesmilezhni, vi krivizhni! ino bodte darovitni, dobrotlivi, pravizhni, smilezhni; snajte, da

to smilenje, kero nad vašim blishnjim imate, fkashte vašemi tak nefmilno vdelanemi Jesufi. S' ednoj befédoy, k' ferzi vsem'no befede Kristufove: Jozhte se zhres val' ino vaše otroke, ter befede nafhe matere zirkve: Poverni se k' Gospodi tvojemi Bogi — sgrivajmo ino objozhmo nafhe grehe, ino pobolshajmo nafho shivljenje.

Ja, o lubesnivi Jesuf! ker ti naf nevrédne grefnike tak lubish, da ti v' tvojem najveks'hem ino najbridkes'hem terplenji, v' tvoji smertni flaboſti kakti na sam se, ino na tvoje nesgruntane bolezhine posabish, ino se k' nam oberneſh, govorezh: Jozhte se kres val, ino kres vaše grehe; poglej v' nafho ferze, ono je puno grenke ſhaloſti, puno grivanja savolo grehov, je tudi nafho reſnizhno terdno naprejevsetje, le k' tebi, ino nigdar vezh k' nafhim grehom nasaj se poverniti. Ah daj nam lubesnivi Jesuf! to gnado, da bomo toto nafho naprejevsetje ſpunili, ino ſkus eno poboshno, pravizhno ino zhifto shivljenje tebi ſahvalni se ſkasali sa tvojo terplenje. Ah daj, da tvoja mantara ino ſmert nebo na nami sguſlena, temuzh nam k' vezhnem shivljenji. Amen.

Na 5. nedelo v' Poſti.

Kaj se s' Jeſufom na gori Kalvarie godí.

Potem kak ſo priſhli na ti kraj, ker ſe imenuje Kalvarie. Luk. 23.

Isvoleni! Zhe je Jeſuf, nafh Svelizhar, na eni gori te ofem svelizhanja vuzhil, na eni gori ſe premenil, ter béli poſtal kak fnég, ino ſvetel kak ſunze: tak je on tudi ſvojo terplenje na eni gori sazhel, na eni gori dokonzhal. Mi ſmo dosdaj s' nafhim miſhlenjom sa Jeſufom po tém krishnem poti ſhli, dneſ mi s' njim pridemo na goro Kalvarie, na tiſto sa naf poſhegnano ino frezhno goro, na tiſto ſhlahtno ino imenitno meſto, na kerem je nam sraſlo svelizhanje, kader je na njem ti kervavi ofer nafhega odreſhenja ſkus ſmert

Kristusovo doperneshen bil. Na gori Kalvarie tedaj, kero je Kristus sa svojo sadno terplenje si svolil, hozhemo dnef viditi, kaj se s' njim tam godi.

Zhe ravno je gora Kalvarie tista isvolena gora, kero mi zhaftito hvalti ino lubesnivo kushniti moremo, je nam vender dnef na njoj en toshni rasgled, kajti tam se nad tim nedushnim, lublenim, najsvetefhim Jesusom do verha spuni vfa nesmilnost.

Kak on zelo oflablen s' tim teshkim krishom pride na goro Kalvarie, tak ti najnesframeshfi shodneri tega najframeshliveshega divishkega fina Marie do nagega flezhejo. O Angelfki Serafini! gdé ste? sakaj ne pridete, ino ne rasprefstrete vashih peroti, ka bi pokrili tega, ker naf oblezhe v' to najdragsho oblazhilo te gnade? Ah Jesus sam hozhe do nagega flezhen biti, da bi ti, o grefhnik! ker ti she telko lét v' tvoji grefhni navadi njegove kervave rane ponavlash, dolflekel tega starega zhloveka, sred njegovimi grefhnimi djanjami. O grefhnik! zhe ti vidish, kak tvoj najframeshliveshfi Odrefhenik vfo svojo oblazhilo is febe dol vnefti pufti, jel moresh she dushe zhakati, ka bi tudi ti 's febe dol stergal to she perfusheno oblazhilo tvojih grefhnih navad? Premisli, kelkokrat si ti to Jesusi oblubil, kader si ti s' njegovo kervjo tvojo dusho ozhiftil, ino zhe ravno si v'fakokrat njo pále sablatil, je on vender she dosdaj s' tobom poterplenje imel, ino ti je she sverh tega veliko dobrot storil, da bi ti, prejd kak vmerjesh, toto oblazhilo, kero je le sa te vezhne temnize, dol flekel, ter tisto oblekel, kero je sa to nebesko gostuvanje. (*Math.* 22.) Zhe pa te tudi to ne obudi, ino ne gene, tak pojdi, ino gledi, kaj se dale s' Jesusom godi.

Ti nesmilni Judje sdaj Jesusa vershejo na krish, popadnejo sa hamre ino zveke, perbijejo tiste svete roke, kere so telko dobrot vundelile, ino tiste noge, kere so nesrudjeno sa grefhniki fhle, s' taksho silnostjo na krish, da bi njegova strafhna bolezhina mogla v'fakemi skos kosti iti, ino bi ta terda pezhina Kalvarfke gore se mogla omehzhiti. Sdaj tak na krish perbitega oni njega s' krishom gorsdignejo, ino ga v' to she kredi skopano jamo v'fadijo. Ah kaj sa ena nesgruntana bolezhina je tu temi lubesnivemi Jesusi po vsem shivoti, po vseh shilah mogla sekati. Sv.

Lovrenz Justinian pravi: Tebe, o Jesuf! jas v' tak velki bolezhini nemorem gledati, tebe od krisha ofloboditi bi moja smert bila; meni je sato od vseh krajov teshava: jas ne vem, kaj bi si svolil drugo, kak ravno s' tobom krishan biti. Daj si ali, o grešnik! od totega sv. Vuzhenika dopovedati, da, kak naf Ap. Pavel vuzhi, moremo, zhe hozhemo Jesufovi biti, nafho mefo sred njegovimi hudobnostmi ino poshelejnjami krishati. (*Galat. 5.*) Na krish ali perbij tvoje krivizhne roke, da nebodo vezh po luzkem blagi segale; na krish perbij tvoje noge, da nebodo nedushnosti sapelavat hodile. — Zhe pa tudi tega nezhefh, zhe vse to ne samore tvojega serza vmehzhiti, tak stopi ta pod ti krish, na kerem tvoj Odrefhenik vifi, ino posfluhni, kaj on she v' svoji sadni ino najvekshi teshavi k' svojem nebeskem Ozheti govori.

Ozha, odpušti njim! so njegove besede. Glej, takfho lubesen tebi tvoj Odrefhenik skashe, da on na krishi vifezh she svojo sadno mozh vkupvseme, ino svojega nebeskega Ozheta profi, da bi on tebi vse odpuštil. Ah tu, rezhe sv. Bonaventura, tu se fkashe ena takfha lubesen, kera bi nafhe serza mogla seshgati. Ja seshgati bi tvoje serze mogla Jesufova lubesen, kera je tak velka, da ona skos eno zelo vezhnost nemore sadošti zhaftita ino hvalena biti, sakaj toti Jesuf, ker je is lubesni proti tebi nebo sapuštil, zhlovek postal, ino telko sa te storil, she vmirajozhi profi sa te, ker si ti njegov sovrashnik, ino profi sato, da se njemi milifh, ino da se ti nebi sgodlo, kak si saflushifh. On ali sa vfo svojo teshavno persadenje, sa vfo svojo strafhno terplenje drugega plazhila ne sheli, kak to, da bi njegovim sovrashnikom vse odpušheno bilo, ino sa toto on profi s' vustmi, sa toto on profi s' svojo réfhno kervjo, sa toto on profi s' telkimi jesikmi, kelko ima odpertih kervavih ran — ja, on nemore prejd vmréti, doklam nebofh sposnal njegove nekonzhne lubesni. O sposnaj ali toto, ino rezhi s' sv. Lovrenzom Justinianom: O dober, o smilen, o sladki Jesuf Kristuf! jas nizh drugo ne profim v' mojem shivlenji, kak to, da bom vfigdar popunoma s' tobom krishan.

Ja, to mi shelimo, ino skus to hzhemo na snanje dati, da sposnamo to nesgruntano lubesen Jesufa

Kristufa, ker je sa našho volo po nedushno k' smerti obfojen, ker na se vse me ti teshki krish, ino pod njim vezhkrat na semlo padne, ker v' totem rastoshnem terplenji svojo preshalofstno mater frezha, ker se tim Jerusalemfkim shenam tak sefmili, da se zhres njega jozhejo, ker je na goro Kalvarie pridozhi do nagega flezhen, na krish perbit, ino s' krishom gorpostavljen, ino ker na krishi — sa naš — vmerje. Amen.

Na zvetno nedelo.

Se namesto predge Pafsion ali terplenje Kristufovo naprejbere.

Na Vusemfko ali Velikonozhno nedelo.

Od našhega skus Vero, Vupanje ino Lubesen od mertvih gorstajanja.

Vi ishete Jesufa Nazarenskega, tega krishanega; on je gorstanil, ino je ne vezh to. Mark, 16.

Lubi Kristjani! skos zéli Post ste zhuli predgati od terplenja, ino sadnizh od smerti našhega Gospoda Jesufa Kristufa. Ali dnef, o veseli glaf! dnef se nam povej: On je gorstanil. O kak je to s' njim vse se premenlo. Pred tremi dnevi she je on bil tifti, kerega so sanizhivali ino odurjavali ti Vifhifhi, tifti, kerega je k' framoti imelo to ludstvo, tifti, kerega so zelo ti najsadnji hlapzi ali shodneri odurno saframuvali — ino glejte, toti k' shpoti postavljen, toti tak obframoten ino savershen Jesuf v' boshji lepoti ino zhafti dnef is groba vun gre — ino njegovo prejd poplufvano ino kervavo lize se sdaj svéti kak funze, njegov prejd tak nesmilno rasmefarjen shivot je sdaj lepfihi, kak vse lepote; njegova prejd shalofstna mati je neisrezheno rasveseljena; njegovi sdvojezhi ino rasbeshani Jogri, njegovi shalofstni prijateli so po-

trofhtani, so veseli, kajti Jesus je od mertvih stanil; njegovi sovrashniki pa so k' framoti postavljeni, kajti Jesus je, kak je naprej povedal, na tretji den od mertvih gorstanil. Ino glejte, toto zhaftito od mertvih gorstajanje Kristusovo naf shivozho opomene na: Vero, Vupanje ino Lubesen, skus kero tudi mi od mertvih ino k' vezhnem shivlenji gorstanemo. Aleluja tebi, o Jesus! ker si ti zhaftito od mertvih gorstanil.

Vera je ta perva krepost, skus kero mi od mertvih ino k' vezhnem shivlenji gorstanemo. Vera je zesta k' Bogi, ino tota zesta je Jesus Kristus sam. (*Mark. 16.*) Ker verje, ino Kerst prime, tisti bo svelizhan; ker pa ne verje, tisti bo pogublen. (*Mark. 16.*) Jas sem stesa, refniza, ino shivljenje; ker na me verje, tisti bode na veke shivel. (*Joh. 14.*) Tak govori Kristus sam. Verjeti ali moremo na Kristusa, ker je 's nebes prishel na semlo semdol, ker je ludi boshje refnize vuzhil, ino tote navuke svoji zirkvi puстил — verjeti moremo, da je on rekel Boga moliti v' duhi ino refnizi, ino da vse v' sapovedih boshjih sapopadjene dushnosti proti Bogi, proti blishnjemi ino proti samemi sebi imamo svešto sdershati; (*Joh. 4.*) verjeti moremo, da sa nafhe dobre dela enkrat vezhno plazhilo sadobimo; verjeti moremo nafhi katolfhki zirkvi, kera s' svojimi molitvami ino shegni nam vfigdar na pomozh pride — kera naf vuzhi, da je Bog Ozha naf stvoril, Bog Sin naf odreshil, Bog sv. Duh naf posvetil — kera naf skus sv. Sakramente k' enem poboshnem shivlenji obudi, ino nafhe sa pregreshtvih volo shalostne serza potroshta. Toti zirkvi, kere pozhetnik je Kristus sam, moremo mi verjeti, sakaj ona nam je visharza k' vezhnem shivlenji.

Skus vero podvuzheni se moremo le sa edno potrebno, le sa edno stalno fkerbeti, najmre: sa dopadenje boshjo, ino sa vezhno svelizhanje. Sa toto se moremo she v' nafhi mladosti fkerbeti, sakaj bolshega nizh nega, vfo blago ino premoshenje tega sveta je proti temu le prah ino senza. Dopadenje boshjo je tista erbia, tilto blago, kerega nam nishe vseti nemore, ne v' frezhi, ne v' nefrezhi, ne v' mladosti, ne v' starosti, ne v' sovrashtvi, ne v' preganjanji, ne v' shivlenji, ne na smertno vuro. Zhe

imamo dopadenje boshjo, tak nam je vezhno svelizhanje obezhano od Jesufa, nafhega Odrefhenika. Aleluja tebi, o Jesuf! ker si ti zhaftito od mertvih gorstanih.

To pa, kaj je Jesuf obezhal, je gvifhno; tak ali imamo savupati na vezhno svelizhanje ino na vse, kaj nam je od Jesufa obezhano.

Vupanje je tedaj ta druga krepost, skus kero mi od mertvih ino k' vezhnem shivlenji gorstanemo. Sakaj da je Jesuf v' svojem gorstajanji skus svojo boshjo mozh smert ino greh premagal, tak mi, zhe smo skus Vero per Bogi dobro gorvseti, se smerti nizm nemamo bati. Tudi mi bomo njo premagali, zhe gréh premagamo; gréh pa premagamo, zhe ga sami dolsateremo, ino ga premagamo skus Sakrament te pokore, v' kerem odpufhenje gréhov sado-bimo. Kristuf nam je ali spravil odpufhenje grehov na semli, ino tak mi imamo skus njega to savupanje, da po smerti sadobimo to na veke veselo shivljenje v' nebesah. Aleluja tebi, o Jesuf! ker si ti zhaftito od mertvih gorstanih. — Naj se nam tedaj smert s' svojoj lutoj kofoj grosí, nje se le t'elo boji, dufha se nje nema kaj v' Strafhti, sakaj mi se bomo tam supet vidli, mi bomo tam drugozh vkupprifhli. Zhe tedaj ravno smert velko shalofst naredi, kader moshevi vseme sheno, sheni moshá, naj se smiflijo na Jesufa, ker njim skus svojo gorstajanje pernese to savupanje, da, zhe so v' svojem sakoni lepo ino mirno shiveli, nafkorem tam pridejo vkup, gdé vezh lozhenja nebo. Zhe ravno smert nékim starfhim jozh ino shalofst naredi, kader njim njihovega najpridnefhega otroka vseme, naj se smiflijo na Jesufa, ker njim skus svojo gorstajanje pernese to savupanje, da, zhe so svojega otroka lepo vuzhili, ino ga k' dobrem ravnali, bodo ga tam v' tem vezhnem veselji najfhli. Zhe ravno se néki otrozi mozno shalofstijo ino fosíjo zhres smert svojih lubih starfhih, naj se smiflijo na Jesufa, ker njim skus svojo gorstajanje pernese to savupanje, da, zhe so svoje starfhe lepo bogali, nje poshtuvali ino lubili, bodo nje tam per nebeskem Ozheti najfhli.

Da pa nam Kristuf skus svojo gorstajanje toto savupanje pernese, gdo nebi se v' serzi obudil tudi

na lubesen, gdo nebi se obudil, Boga zhres vse lubiti, ino blishnjega kak samega sebe?

Lubesen je ali ta tretja krepost, skus kero mi od mertvih ino k' vezhnem shivlenji gorstanemo. Lubesen je ta perva ino najvekska sapoved tega Kerfhanstva, ino gdo more rezhti: Jas verjem ino savupam na Boga, zhe Vere ino Vupanja skus Lubesen ne poterdi? Boga mi lubimo, zhe njegove sapovedi sdershimo, fe hudega varjemo, ino dobro vzhinimo. Blishnjega mi lubimo, zhe jese ali ferditosti ne dershimo, zhe smo ne prevsetni ali fhtimani, zhe nikoga ne sanizhujemo, ino zhe tudi nashim sovrashnikom odpustimo. — O lubi Kristjani! zhe mi nemamo sváje med sobom, zhe endruega ne golufamo ali vkanjujemo, zhe endrugemi krivize ne delamo, zhe smo endrugemi ne nevosfhivi, zhe endruega ne ogovarjamo, endrugemi ne delamo fhkode, temuzh endrugemi pomagamo ino dobro storimo, tak imamo lubesen blishnjega, ino mi se bomo enkrat vsi tam vkupsnajfhli v' tem vezhnem veselji. To nam je obezhano od Jesufa. Aleluja tebi, o Jesuf! ker si ti zhaftito od mertvih gorstanil.

Ah gor k' nebesam ali podignimo nashe ozhi; tam je Jesuf, nash Svelizhar! tam je dobro, tá mi pridemo skus Vere, Vupanje ino Lubesen, tá mi pridemo skus Jesufa. Aleluja tebi, o Jesuf! ker si ti zhaftito od mertvih gorstanil. Amen.

Na bélo ali 1. nedelo po Vusmi.

Od nasajpadnenja v' stare gréhe.

Mir vam bodi. Luk. 20.

Jesuf, kak dnefni Evangelium poprizha, svoje Apofhtole previsha, da je refnizhno od mertvih gorstanil, ino nje posdravi s' timi besedami: Mir vam bodi! Kaj je pa to sa en mir, kerega Jesuf svojim Apofhtolom sheli? To je mir te vésti, mir tega serza, kerega sadobimo, kader smo se s' Bogom spra-

vili, ino nam nalha vést nizh vezh naprejsnafhati nema. To je mir, kerega je Jesus fkus svojo smert ino gorstajanje svojim Apofhtolom ino nam vsem spravil. To je ti mir, kerega je Bog nam dal, kader smo per eni pravizhni spovedi fkus Sakrament te pokore odpuhanje tih grehov sadobli, ino s' sv. réfhnim Télom se nahranili. Ali ah kak nefrezhni bi bili, zhe bi supet sagrefhli, ino pále sovrashniki boshji postali! Pa je vender njih ne malo, ker se po Vusmi drugozh podajo v' svoje stare grehe, ino tak gnado boshjo tá vershejo. O nefrezhni takfhni Kristjani! Od njih dnef hozhem govoriti, ino pokasati: 1. Kak se takfhi grefhniki nevrédni storijo, vezh odpuhanje sadobiti; 2. v' kaksho nevarnost sa tega volo svojo svelizhanje postavijo.

1. Gréfhniki, ker se v' svoje stare gréhe nasajpovernejo, se nevrédni storijo, vezh odpuhanje sadobiti; sakaj nasajpovernenje v' stare gréhe je ena nesahvalnost, nesvéftost ino sametavanje. Je nesahvalnost proti Bogi, ino s' tem vekfha nesahvalnost, zhe njim je dosti grehov odpuhtil. Ali je né nesahvalno, kader zhlovek na te prijete dobrote posabi, ino to dobro s' hudim povrazha? Je ne najvekfha nesahvalnost, zhe zhlovek ravno s' toj prijetoj dobrotoj svojega dobrotnika rasshali? Ravno to pa storite, zhe se vu vashe stare grehe nasajpovernete, kajti tak vi vam fkasano milost boshjo k' hudem obernete, najmre k' tem, ka njega s' telko vekfhoj prevsetnostjoj rasshalite. — Nasajpovernenje v' stare grehe je ena nesvéftost ali nevernost proti Bogi ino Jesufi Kristufi. Sakaj ker se v' svoje stare gréhe nasajpoverne, prelomi to na spovedi storjeno oblubo, preterga to saveso, kero je per obrejuvanji ali vshivanji sv. refhnega Téla s' Jesusom napravil; on se odpovej, njega lubiti, ino lubi svoje gréhe; on njega povershe, ino stopi k' njegovim sovrashnikom. — Nasajpovernenje v' stare grehe je sametavanje dobrot boshjih. Sakaj ker to velko dobroto tega odpuhanja tak malo preshtima, da to sadobljeno gnado boshjo tak hitro prozh vershe, tifti ja te prékobilne fhaze boshjih dobrot sametavle ino sanizhuje, ino se temi hudemi sovrashniki v' roke

dá. Toti ga pa sdaj nebode tak vzháfi 's rok puftil: on bode, kak Kristuf pravi, she drugih sedem dostá hujshih duhov s' sobom vsel, ino bode vekfho mozh imel, kak gdá prejđ, ino zhe ga premaga, tak se sred svojimi tovarfhi v' njem nastani, ino ah gorjé eni takfhi dufhi! o toshni 'vi, kerí enkrat na to pridete! sakaj Bog se dushe dale od vas prozh podá, on vam ali nebode vezh tak k' pobolfhanji pomagal, sato da njegovo pomozh savershete. Ino tak bote vfo volo k' enem pravem pobolfhanji sgrabli, da vidite, ka je vafho vfo naprejjevanje sabstojn; vaf bode fram drugozh k' spovedi iti, da bi pále s' tiftimi grehi mogli naprejpriti, kere ste she telkokrat tá puftiti obezhal; ino tak bote dushe globlej se v' gréhe sakopali. Ne storiteli se tak sami nevrédni, vezh od Boga odpufhenje sadobiti? Ino kaj she vezh?

2. V' kakfho nevarnost svojo svelizhanje postavijo tifti, kerí se v' svoje stare grehe nasaj povernejo! Da se Bog dushe dale od njih prozh podá, tak bode nje k' sadnjemi zelo sapuftil; per komu te hozhejo svojo svelizhanje ifkati? Oni so smertno sagrefhli, ino so Boga rasshalili; zhe pa se po spovedi pále v' svoje grehe podajo, tak so njemi odurni, oftudni. Ino ah kelkokrat so she néki is vaf tak storili! V' Adventi so bili per spovedi, potli so supet pregrefhli, ob Vusmi so bili per spovedi, so potli she pále sagrefhli, ino tak she duge léta delajo; o gdé bodo po takfhem svojo svelizhanje najshli? Jel ste gda zhuli, ka bli ti Svelizhani tak shiveli, kak eni is vaf shivijo? O premiflite, da je toti greh, kerega ste sdaj vnovlem storili, morebiti vafh ti flédni, kerega she vam Bog odpufti, potem pa bode vaf sapuftil, zhe bote she vezh pregrefhli, ja vi bote pres spovedi, pres sgrivanja, pres spokorjenja vmerli.

Kaj ali imate, I. Kr., kaj imate storiti, da se ene takfhne strafhne nefrezhe ognete? K' temu morete eno mozhno obrambo imeti; tota obramba pa so dobre déla. Sv. Ap. Peter pravi: Pomójajte se, da fkus dobre déla vafho posvanje ino isbranje poterdite; sakaj zhe bote to storili, tak nigdar nebote grefhili. (II. Petr. 1.) Dobrih dél ali storte, kaj njih najvezh morete, tak nebote vu vafhe grehe nasaj opali, ino zhe se to sgodí, tak se nebode is prevset-

nosti sgodilo, temuzh is slabosti, per tem pa bode val Jesuf sam branil, ker skus sv. Johanesa vsakemi takshemi rezhe: Jas te hozhem pred skufhnjavoj obvarvati, da si poleg tvoje mále mozhi mojo besédo dershal, ino si ne mojega Imena satajil. (*Rasod. 3.*) Vezh bote tedaj dobrega storili, bol bote se Bogi dopali, bol bo val on sa lubo imel. Zhe bote radi Boga molili, radi se postili, radi vbogeime darovali, grefnih prilik se svésto ogibali, tak bote per njem v' gnado prifhli, ino on bo val pred tim hudim sovrashnikom branil, ino bo vam pomagal, vse hude skufhnjave premagati. Le storte, na kaj val on po gosto opominja skus predgare, skus valho vést ino v' drugih perloshnostih, ino ga profste sa pomozh.

Tak tedaj vidite, kaj sa ena strafhna rezh je, v' svoje stare grehe nasaj opaсти, pa tudi vidite, da nam Bog she tudi v' toti strahotni nevarnosti pomagati hzhe, zhe le mi hozhemo takfhkih nevarnih prilik se ogibati, ino zhe njega v' totih nevarnostih sa pomozh profimo. O lubesnivi Jesuf! ti si tisti, od kerega mi sadobimo mozh v' nafhi slabosti; ti si tisti, pres kerega mi ne samoremo nizh — o kelkokrat smo mi she v' nafhe stare grehe opali, da smo ne tebe sa pomozh profili. Ah bodi nam odsdaj, to te ponishno profimo, bodi nam obramba proti vsem grefnim skufhnjavam, sdaj ino na nafho smertno vuro. Amen.

Na 2. nedelo po Vusmi.

Od dobrotlivosti Jesufove.

Jas sem en dober pastir, Joh. 10.

Sa enega dobrega pastira se nafh lubi Jesuf imenuje, ino ah kaj sa en dober, kaj sa en lubleni pastir je on bil vse svoje shive dní! V' ti spodobi enega dobrega pastira ali on hozhe pred nami biti, da bi mi bol sposnali, kak dobrotlivi, kak poterplivi, kak smilzhen, kak lubesnivi je on proti nam, ino da bi

mi od njega se vuzhili tudi tak biti, kak je on. Temi dobrotlivemi ino lubesnivemi Jesufi na hvalo tedaj dnef hozhem govoriti, ino vaf hozhem v njegovo lubesnivo serze pelati, da bi vidli, kak nesgovorno lepo se njegova dobrotlivost pokazhe: 1. fkus njegovo poterplivost; 2. fkus njegovo smilezhnost; 3. fkus njegovo fkerb.

1. Jesuf svojo dobrotlivost pokazhe fkus svojo poterplivost. On je, kaj je na svéti bil, imel samo preganjanje, protigovorjenje, zhertenje ino sanizhavanje — ne fo njemi hteli verjeti, ne fo ga hteli sa Mefiasa sposnati; ali on je nad tem se né rasjesil, ne ene hude besede rekel, on je vse to s' mirnim serzom terpel, fkerbezh le sa njihov hasek ino njihovo svelizhanje. Kaj je on samo s' svojimi Apofhtoli mogel poterplenja imeti, s' totimi nevuzhenimi ino zelo prostimi ludmi? Ali on njih je vender ne sanizhaval ali savergel, temuzh je s' njimi shivel kak eden is njih, ino je bil vfigdar pripraven, njim postrezhi, ino njim vse dobro stori. Oni ga permarjajo, ka bi puftil ogen dol kapati kres to neverno mesto Samaria, gdé fo njemi méstne vrata dolsaperli. O lubi moji Jogri! rezhe on, tak she vi ne posnate nove Postave, k' keriste posvani? Tega ne, néti blifka, ne nikakega ognja od neba. Vi she ne posnate vafhega mojstra. Njegovo serze bi se zhres to prevezh moglo shaloftiti, zhe bi on komi takfho nefrezho vzhinil. Vafh mojster sna terpeti, muzhati, odpuftiti; ali ferd imeti nad kom, tega ne. Vse terpeti, pa nikomi terplenja napraviti, to je to posebno snamenje vafhega mojstra.

Kaj sa eno poterplivost on pokazhe na konzi svojega shivlenja? On terpi preganjanje, njega krivo obrezhejo, njega k' najvekfhi framoti postavijo, pa se s' nizh drugim ne sagovori, kak s' poterplenjom. Oni ga svesanega pelajo od enega obframotenja do drugega, od edne sodnize do druge, povfod njemi velko krivizo vzhinijo, on pa ostane miren ino krotek. Judje svojim njemi hudosadévanjom ne naredijo konza, on pa svojem poterpljenji ne. Sadnje besede, kere on she na krishi visezh more poslufhati, fo ofhpotanje ino preklinjanje: Stopi dol, njemi pra-

vijo, stopi 'dol 's krisha, ti pohvalez, ker ti en sidani tempel dolpoderefh, ino ga v' treh dneih drugozh gorpostavifh. On pa profi sa nje, rekozh: Ozha! ne razhuni njim tega sa greh. O kaj je to sa en dober pastir! kak poterplivo je njegovo ferze!

Ali gda bomo mi se od njega navuzhli tudi tak poterplenje imeti s' drugimi? mi, ki se tak vzhafi svadimo, zhe nam gdo le eno malo kaj rezhe, ali le eno malo kaj prekrivi? O kak bi sa naf bilo, zhe bi nam Bog tudi tak vzhafi sameril?

2. Jesuf svojo dobrotlivoft pokashe fkus svojo smilezhnoft. O on nemore nadloge drugih viditi, ka njemi nebi vzhafi k' ferzi fhla, ino ka nebi fkerbel, kak bi pomagat. Vse mesta, vsi kraji, kodi je on hodil, prizhujejo od tega. Toj Naimfkoj vdovi on dá njega fina shivega nasaj fhe prejd, kak ga ona sa to profi. Jozh te shalofne matere je njemi sadofti, ino on se smili kres njo. Na Jerusalelem se on samo ogledne, ino she se rasjozhe, da vidi, kaj sa ena nefrezha totemi terdokornemi mesti naprejstoji. Meni se to ludstvo mili, rezhe on od tih ludi, ki so sa njim v' puhavo fhli, ino she ne imeli kaj jesti; ino glej, on nje nafiti. O eno takfhno smilezhno ferze je en nebeski dar.

Jel smo tudi mi tak smilezhni? ah toshno! kak neki, ki svojega blishnjega vidi v' jozhi ino nadlogi, pa je merslega ferza poleg — ah gorje tem, ker bi snali pomagati, pa nezhejo! Kak bo se pa fhe le k' ferzi Kristusovem perfpodoblalo ferze enega takfhega zhloveka, ker svojemi blishnjemi nefrezho volhi, ali njemi nefrezho sam rad naredi? O ne gledmo namer na takfhne ferza, gledmo rajfhi fhe dushe ferze nafhega dobrega pastira, ino mi bomo vidli, kak

3. Jesuf svojo dobrotlivoft pokashe fkus svojo fkerb sa svelizhanje dush. Sa dush svelizhanja volo je on na svét prifhel; sa dush svelizhanja volo je on telko hodov ino trudnih potov storil, ino povfod ludi vuzhil, opominjal, ino na pokoro obudjaval; on je v' svojih poboshnih molitvah dush svojemi nebeskemi Ozheti perporazhal. Vse, kaj je storil ino terpel, je sa dush svelizhanje storil ino terpel.

O I. Kr.! jel moremo tudi mi sa dušhno svelizhanje našhega blishnjega kaj storiti? Ja, to mi snamo — sakonfki ino ledizhni, starfhi ino otrozi, naprejpostavljeni ino podloshniki, vfi snajo fkerb sa dušhno svelizhanje v' nami obuditi: Eno dobro opominjanje, eno pametno posvarenje, eno lepo podvuzhenje, en dober rat, ena perferzhna molitva, vse to sna našhemi blishnjemi k' svelizhanji pomagati. Ino ah kaj sa eno nesgruntano velko dobroto mi s' tem našhemi blishnjemi storimo! Da bi zesar ali kral njemi vse svoje fhaze, ja da bi njemi krono ino deshclo dal, tak njemi nebi ene takfhe dobrote storil, kak njo njemi mi storimo.

O tak smo tedaj sdaj vidli to dobro, to lubesnivo serze našhega dobrega pastira; vidli smo, kak Jesus svojo dobrotlivoft pokashe fkus svojo poterplivoft, fkus svojo smilezhnoft, fkus svojo fkerb sa dušh svelizhanje. O kaj sa eni lubesnivi ludje bi mi bili, da bi tudi mi eno takfho serze imeli; kaj sa eno vefelo shivljenje bi to na svéti bilo, da bi mi glaf tega dobrega pastira poslušhali, ino njegove pokorne ovzhize bili; da nebi med nami bilo ogovarjanja, sovrashtva, pohujshanja, kriviz, preganjanja — da bi od naš odishlo fhtimanje ino gisdofst, nesmilezhnoft ino fkopofst, nevosfhljivoft ino napezhnoft, serditoft ino nepokoj, da bi namesto vfega tega med nami bil lepi mir ino sloshnoft, pripravnoft k' pomaganji, odpertoferzhnoft ino pravizhnoft v' besedi ino djanji, serzhno prijatelstvo ino prava kerfhanska lubesen. O lubesnivi Jesus! gdo nebi dnef se v' tvojo serze tak salubil, da bo odsdaj le tebe fi sa svoj isgled vsel? O refnizhno, fkus nikoga drugega, kak le fkus te mi pridemo k' ti zhrédi tvojih Isbranih, ah daj nam sato eno takfho serze, kak je tvojo, eno serze, kero bo tak poterplivo, tak smilezhno, tak fkerbno sa vezhno svelizhanje. Amen.

Na 3. nedelo po Vusmi.

Vse na svéti je le kratko ino prasno.

Kres eno malo, tak me she nebote vidli, Joh. 16.

L. Kr. ! gđe mi imamo enega tak dobrega prijatela, kak je Jesuf svojim Jogrom bil? pa naf vender velka shalofst obide, kader nafh prijatel, nafh dobrotnik od naf odhaja ali vmerje. Kaj sa ena shalofst she le je te lube Jogre mogla obiti, kader je Kristuf per sadnji vezherji njim pravil: Kres eno malo, tak me she nebote vidli? Ino refen je on she na drugi den bil svojim sovreshnikom prékdan, gaishlan, obframuvan, ino na krish perbit, ino njegovi Jogri so od fame shalofsti ne vedli, kaj so bili, so se pa vender trofhtali s' tem, da njim je Jesuf oblubil, da bodo njega kres en mali zhaf pále vidli. Enega prijatela mi imamo, od kerega se najmenje hzhemo lozhiti, ino ravno toti je en vkanjlivi prijatel, to je ti svét s' svojim blagom. Od totega se po pravizi more rezhti: Kres eno malo, tak me she nebote vezh vidli; ali nigdar se od njega nemore rezhti: Kres eno malo, ino vi me bote pále vidli; sakaj vse na svéti je le kratko ino prasno, kakti se dnef previshati hzhemo.

Prava refniza je, kaj modri Sirah pravi: Vse sem vidil, kaj se pod funzom godí, ino glej, vse je ena prasnozha. (*Sirah. 1.*) Sakaj kaj je vse to, na kaj se zhlovek sanafha, ino na kaj svoj trofht ino savupanje ima? Kaj je to, zhe je zhlovek lep, bogat, poshtuvan, zhe je sdrav, ino ima vse, kaj njegovo ferze posheli? Vse to je po besedah sv. pisma le prasnozha, le en dim, le en slab. Previshaj se od tega, o grefhnik, o grefhniza! na smertni posteli. Te, kader se bo perblishavala vura tega shalofstnega lozhenja, te, kader bofh v' teshavi ino bolezhini na posteli leshal, ino bofh v' to neskonzhno vezhnoft tá pogledal, te, kader bo ti zhelo she rofnato, lize blédo, ozhi temne, jesik svesan, roke mersle, noge terde, vést bojezha, dufha terpezha, te, kader bo smert

s' shivlenjom se bojuvala, zhafnost ino vezhnost si v' roke segale, te, kader bosh najbolj pomozhi potreben, bo se vse od tebe prozh obernilo, ino te puftlo pres trofhta, pres pomozhi. Od ozhi bo odifhla svetloba, od liza lepota, od rok mozh, od vseh gli-dov shivozhnost; te bo tebe shtimanega sapuftila vfa zhast, tebe gisdavega vfa nakinzhnost, tebe nezhistega vfa nafladnost, tebe, ker tvojo telo tak dobro shirifh, vfa vola do jestvine ino pitvine, tebe vefelega vse veselize, tebe frezhnega vfa frezha; te bodo se prozh obernili od tebe tvoji otrozi, tvoja shena, tvoja drushina, tvoji prijateli ino snanzi. Vse to bo se od tebe prozh obernilo, ino ah kaj she vezh? Zhe fi, o grefhnik! ne se spokoril, tak bo tudi od tebe prozh se obernil tvoj Angel Varuh, Maria, mati boshja, Jesus, ozha te milosti, Bog, tvoj Stvarnik, Bog Duh sveti. Tak lozhi ta bridka smert, rezhe sv. pis-mo. Ja, na smertno vuro bo te svét, ino vse posvetno sapuftlo, ino bo od tebe prozh se podalo, vfi bodo te sapuftli, ino bodo tvojo truplo v' grob zher-vom sa hrano, tvojo dusho pa vezhnem pogublenji prékpuftli. Tam bosh ti s' bridkostjo sposnal, kak je vse prejfhlo: vse, sa kaj si telko si persadel, vse, sa kaj si v' telke nevarnosti se podal, vse, na kaj si tak se sanafhal. Ah! te bosh sposnal, da ti svét sevfem tim svojim pravi: Kres eno malo, ino she me nebote vidli, ino nigdar, nigdar me nebote vezh vidli.

Ah, I. Kr., kak naf tote refnize pelajo k' bojezhnosti, kak naf one postrafhti morejo! Ali koga se imamo bati? Modri Sirah rezhe: Strah boshji preshene greh. (*Sirah. 1.*) En hafnoviti strah boshji bo naf ali v' redi obdershal, ta misel, da vse na svéti je le kratko, ta misel, da je smert blisu, ta misel, da sodba je oftra, ino vezhnost nefkonzhna, ta misel, da pekel je pun terplenja, nebefa pa pune veselja, tota misel bo naf od greha vkrajdershala, ino k' dobrem ravnala: Smifli se, so besede sv. pisma, smifli se vu vseh tvojih délah na tvoje poslédne, ino nigdar nebofh pregréfhil. (*Sirah. 7.*)

Obernmo tedaj besede Kristusove na nafh hafek ino sposnajmo, da ti svét sevfem svojim blagom nam pravi: Kres eno malo, ino she me nebote vezh vidli; ober-nmo tote besede na nafh hafek, ino rezhmo: Ah, troj-

noedini Bog! ker s'he ti sdaj milostivno gledaš na nas, ne pušti nam v' to posvetno tak se sakopati, ka bi, kader ti svét ino vse posvetno nas sapušti, tudi ti od nas se obernil, ino nas v' to vezhno pogublenje puštil opašti, temuzh obudi ino perganjaj nas, da bomo sevlo mozhjo sa dobre déla ino nebeske saflusjenja se s'kerbeli, ter totih plazhilo na véke tam vshivali. Amen.

Na 4. nedelo po Vusmi.

Od shalofti.

Da sem vam to povedal, je vasho serze s' shaloftjo napunjeno. Joh. 16.

Nash Gospod Jesus Kristus je pres sroka ne se shalofti prék puštil, on je s'he per shaloftnih pergodenjah vzháfi miren ino dobre vole bil. Ali kader je pravi srok te shalofti pred njim bil, je on né se potajil, temuzh je s' sdihavanjom, s' toshenjom ino s' jozhom pokasal, kak shaloftno je njegovo serze, je pavender tudi v' najvekfhi shalofti ne bil nepoterpliv, ne zagliv ali sdvojezh, temuzh potroshtan ino pun savupanja na svojega nebeskega Ozheta. To vidimo tudi is dnefnega Evangelja, v' kerem je popisano, kak je on svojim Jogrom od svoje smerti pravil. To meni da perloshnost, dnef od shalofti govoriti. Hozhem najmre dnef navuk dati: 1. tiftim, keriso premalo shaloftni; 2. tiftim, keriso prevezh shaloftni; 3. tiftim, keriso pres sroka shaloftni.

1. Edni so premalo shaloftni. Da bi Kristusovi Jogri bili tak zelo pres shalofti posfluhali, kader njim je od svoje smerti pravil, tak bi bili pokasali, da so takfhi, kakfhih je s'he sdaj sadofti. So najmre takfhi, keriso skós sa samim posvetnim veseljom ino dobrim shivlenjom grejo, ino se tak vsakoj shalofti ogniti hzhejo. Takfhni si, naj pride, kaj hzhe, is vslega nizh ne naredijo, njih tudi ne-

vola ino nefrezha njihovega blishnjega nizh ne gene. Oni v' svoji frezhi ménijo, da se nizh shalofnega nemajo bati. Vsem takšhim sv. Ap. Jakob pravi: Vafh sméh se ima na jozh, ino veselje na shalofst preverniti. (*Jak. 4.*) Sa tega volo je Kristuf svojih Jogrov ne pokrégal sato, kaj so shaloftni bili, sakaj en zhlovek, ker je tak merslega ino neobzhutlivega ferza, ka ga nizh na shalofst ne gene, namer nema zhlovezhkega ferza. Kristuf je svoje Jogre le sato posvaril, da so prevezh shaloftni bili.

2. Edni so najmre prevezh shaloftni; Je ravno ne sameriti, zhe se staršhi ali sakonški zhres tiste shalofstijo, kerih so se snebli, ino kerí so njim tak lubleni bili — je ne sameriti, zhe se boleni možhno shaluje, da ga vse bolí — je ne same-riti, zhe se zhres nafho ali blishnjega nefrezho shalujemo — je ne sameriti, zhe naf zhres krivize nam storjene možhno notri pezhe: vse to je ne sameriti. Ali zhe je nafha shalofst tak velka, da nam je na téli ino dufhi fhkodliva; zhe je tak velka, da od same shalofsti nemoremo dushnostih nafhega stana spuniti, ne Boga moliti, ne per boshji flushbi biti, kak bi mogli: te je nafha shalofst zhres red. Takšhim, kerí so prevezh shaloftni, je Trofhtar Duh sveti potreben. Toti nam je ravno vsem potreben, pa vender posebno tem, kerí so od prevelke shalofsti pobiti. Toti Trofhtar Duh sv. bo nam dal sposnati, da nam je shalofst tudi hafnovita, ino naf k' pobolshANJI pela, zhe je ne prevelka, sakaj tota nemre hafnovita biti. Kerí so ali prevezh shaloftni, tisti naj k' molitvi se vtezhejo, da bo njim Bog dal sposnati, ka je perpravlen, nafhe terplenja pomenfhati ino perkratiti. To imajo storiti ti, kerí so prevezh shaloftni.

3. Edni pa so pres sroka shaloftni. Jesusovi Jogri so bili kres to najbolj shaloftni, da so shtimali, Jesus bode eno posemelfko kralestvo gornaredil, ino v' totem nje sa te vishfhe oblastnike postavil, sdaj pa so na enkrat vidli, da njim nebode tak prifhlo. Oni so se ali shalofstili kres eno rezh, kere je Jesus namer ne na misli imel. Takšhnih ludi je možhno dosti, kí se shalofstijo, pa pres pravega sroka. Dostokrat je njihovo shtimanje, njihova fkopost, njihovo nevosfhlivost ti pervi srok. Da ne gre po njihovi svojglavnosti, tak se jesijo ino se

shaloftijo. Dostikrat so njihove terpenja dugo ne tak velke, kak se njim sdiijo. Dostikrat se kerí jozhejo kres rezhi, kere ne so jozha vředne. Kerí so ali pres sroka shaloftni, tifti se naj previshajo, kak je dostikrat ne vředno, kaj se shaloftijo, ino naj ne ostanejo s' svojimi mislami samo per tem zhasnem ino posvetnem. To imajo storiti, kerí se pres sroka shaloftijo. Naj to preshtimajo, ino oni bodo dostikrat mirni, kaj se sdaj nepotrebno keshejo.

Tak tedaj vidimo, da je ne prav, zhe smo tak, da naf nizh ne rasshalofti, ne prav, zhe se prevezh shaloftimo, ne prav, zhe se pres sroka shaloftimo. Profmo tedaj Trofhtara Duha sv., da bo on vsigdar vishal nafho serze. O Trofhtar Duh sveti! mi ponishno profimo tebe, ne pušti naf pres obzhutenja luzke nadloge, ne pušti naf pres poshalovanja nafhíh grehov. O Trofhtar Duh sveti! oblehkoti naf v' prevelkoj shalofsti, ino vsemi prozh od nafhega serza ti teshki kamen, ker nam vzhási na njem leshi; daj nam shaluvati kres nafhe grehe, pa ne sdvojiti. O Trofhtar Duh sveti! ne pušti nam is svojoglavnosti se shalofstiti, daj nam v' nafhem shivlenji le zhres to se shalofstiti, kaj je shalofsti vředno, po tem shivlenji pa v' to vezhno veselje priti. Amen.

Na 5. nedelo po Vusmi.

Od molitve.

Profste, ino vi bote sadobli. Joh. 16.

Ⓛ kak potrofhtajozhe so besede Kristusove v' dnefnem Evangelji! Profste, ino vi bote sadobli. Kak prijatelni, kak skerben sa naf se on v' tem skashe! Rasvun tega, kaj naf on telkokrat kferzhno k' molitvi opominja, ino nam sam v' molitvi s' najlepshim sgledom naprejgre, ino naf sam vuzhi, kak imamo Boga moliti, rasvun tega nam on she oblubi, da, zhe le profimo, tak sadobimo, ino sa kajkoli bomo profili, to se nam bo dalo. Zhe tedaj profite, pa ne sadobi-

te, rezhe sv. Jakob, tak sato ne sadobite, da nizhrédno profite. Nafha molitva je ne takfha, kak bi mogla biti, sa tega volo nizh ali malo opravimo s' njoj. Med drugimi sv. zirkvenimi Ozhetmi je najbol sv. Krisostomuf v' svojih predgah obilno od molitve govoril. Is ene njegove predge vsemem jas dnef mojo predgo, ino pokashem s' njegovimi besedami, kak presfhtimana je prava molitva, ino kaj ona samore.

Molitva, tak govori sv. Krisostomuf, molitva je to pervo vseh premoshenj, sakaj ona pela k' frezhnosti ino k' vezhnem svelizhanji. — Kaj se najvekfhega od molitve povedati more, je to, da vsakfhi, ker moli, s' Bogom govori. Keri sposnajo, kaj to je, s' Bogom govoriti, tifti pokashejo, da imamo per molitvi na nafho zhlovezhko stvarjenost posabiti, ino v' sveti pohlebnosti, to nasozhno namer ne videozhi, veliko bol podigniti se k' korom tih Angelov, ter sred njimi ravno tiste flushbe boshje dopernefti. Drugazh so vse nafhe lastnosti od njihovih dalezh raslozhene: je njihova stvarjenost, njih shivljenje, njihova modroft, njihova saftopnost, ino vse to drugo je zelo posebno; opravljenje te molitve famo je, kaj Angeli ino ljudje ednako vkup imajo. Molitva je, kera tebe s' Angelmi sdrushi, ino bo tistega, ker svojo shivljenje v' njoj dopernese, naskorem deleshnega storla njihovega kralstva, njihovega shivljenja, njihove visokosti, zhafti, modrofti, saftopnosti. Sa tega volo vupam rezhti, da je molitva podloga vse krepofiti ino pravizhnosti, ino da ena dufha, kera je zelo profta od molitve, nemre do nizhefa priti, kaj k' pravi poboshnosti pela.

Kak eno mesto, kero je ne s' sidom mozjno notersagrajeno, ino zhe ga nishe ne brani, sovrashnik lahko vsemi, ravno tak bo ena dufha, kera je né s' sidom te molitve notersagrajena, od hudizha lahko premagana, ino s' vsakim grehom napunjena. Zhe pa ti hudi eno dufho s' molitvoj notersagrajeno vidi, tak ne vupa blishe stopiti od straha te velke mozhi, kero molitva dá, sakaj ona dufho bol hrani, kak hrana telo. Keri perferzhno molijo, tifti is pohlebnosti proti Bogi, s' kerim so ravno govorili, prezi odkashejo vsakem skufhavanji tega hudega. Oni si dobro k' ferzi vsemejo, kaj sa ena velka framota bi sa nje bila,

ravno sdaj s' Bogom govoriti, ino ga sa modroft ino svetoft profiti, te pa prezi k' hudizhi hitriti, svojo duſho framotnim luſhtom prék dati ino hudizhi puſtiti noter iti v' tiſto ferze, kero je Bog ravno sdaj obifkal, tim hudim duhom ſe prék puſtiti, ka v' svojo oblaſt vſemejo tiſto duſho, kero je gnada fv. Duha s' lubesno ino ſaſtopnoſtjo ravno sdaj oblepotila. — Sdaj ti fv. Vuzhenik od ene Evangelfke perglike govori, potem pa nadale rezhe:

Gdo ne vidi, kak je luzh tega ſunza, méſza, ino svéſd, kak je sdravi luſt, vſe ſorte hrana, bogafſtvo, ſhivlenje, ino taushent takſhkih rézhi vſem ludem, tak tim dobrim, kak tim hudobnim dano, ino vſe to ſkus boſhjo velko lubesen nam podéljeno? Da pa je Bog proti tem, keru ne prošijo, vſaki den tak dobrotlivi ino miloſtivi, kaj ſhe le morejo tiſti ſadobiti, keru vſo svojo ſhivlenje v' proſhnjah doperneſejo? Sa tega volo hozhemo sdaj od tega govoriti, ſkus kelko pravizhnih moſhi ſe méſta, narodi, ino vſa ſemla obdershi. Ino da je tu od molitve guzh, tak je Pavel najpervega ſpomina vréden, Pavel, ker je v' Boga zhaſtitji nedoſtitliv bil, on, ti obzhinſki ozha, ino prvi vſeh fluſhebnikov Kriftuſovih.

On ali je ſtrashnik vſega ſveta, on ſkus svojo neprehenjano molitvo obdershi vſe narode, kader nam pravi: Sa tega volo jas moje kolna perpoſiblem proti Ozheti Goſpoda naſhega Jeſuſa Kriftuſa, ker je ti pravi ozha vſega, kaj je na nebi ino na ſemli, da vam on po prékobilnoſti ſvoje zhaſti dá, ſkus njegovega Duha na tem snoternjem zhloveki ſe okreſpiti, da bo ſkus vero Kriftuſ v' vaſhkih ferzah prebival. (*Efes. 3.*) Glej ali, kaj ſa eno mozh molitva ima! Ludi ona ſtori k' tempelnom boſhjim, ino kak ſo kralevfke hiſhe is slata, najbolſhkih kannov, ſoſebno is mramora narejene, tak tempelni Kriftuſovi is molitve — „da bo Kriftuſ v' vaſhkih ferzah prebival.“ Kak morem molitvo bol hvalti, kak ſkus to, da rezhem, da ſe s' nje tempelni Kriftuſovi napravijo?

Kerega nebeſki proſtori nemorejo obſezhi, toti prebiva v' eni duſhi, kera v' molitvi ſhivi. — Is tega ſposnamo mozh te molitve. Sakaj kader je Pavel zéli ſvét kak en ptizh oblétal, v' jezhi ſedel, ſe s' ſhibami biti, s' ketnami veſati puſtil, v' ſmertnih nevarnoſtih ſhivel, hude duhe iſganjal, ludi od mertvih

shudil, ino bolene vusdravil, je on is vseh rézhi ni-beni ne savupal, kak molitvi — s' njoj je on vterdil semlo, ino je, potem kak je zhudeshe bil delal, ter mertve v' shivljenje nasajsesval, k' molitvi se vtekkel, sakaj preshtimanéfha, kak ta mozh, mertvim shivle-nje nasajdati, ino druge takfhne rezhi storiti, pre-fhtimanéfha je molitva.

Tak je tudi Peter, ti veliki mosh, ker zhaftitli-véfhe se svéti, kak nebo, is jezhe odifhel, on je odi-fhel is lastne velke mozhi k' obzhinfki frezhi vseh ludi. Kader je zirkva sa njega molila, so se prezi vrata te jezhe odperle. Sakaj ne sabstojn je Lukash sapifal: Pres henjanja se je od zirkve sa Petra k' Bo-gi molilo, temuzh da bi mi sposnali, (*Djanj. Ap. 12.*) kakfho mozh molitva v' nebesah imá, ki je Petra ino Pavla is nevarnost potegnila, njuj, stebre te zirkve, ta pervá tih Apofhtolov, ta prejdnja v' nebesah, ti sid te semle, ino to obzhinfko brambo na vodi ino na semli.

Kak je Moisel v' boji Israel obdershal? Je né oroshjê ino vojsko enemi Jogri prékdal, on sam pa mnoshini tih sovrashnikov molitve naproti postavil? On naf vuzhi, da molitva tih pravizhnih ima vekfho mozh, kak oroshjê, konjeniki, péfhzi, ino vfa vojs-ka. Zela vojska is dosti taushent vojskhakov svojo sa-vupanje na molitvo tega Preroka postavla. Skus mo-litvo Moisefovo so Judje premagali; kader pa je od molitve henjal, so oni premagani. (*II. Mojs. 17.*) Tu-di mi bomo, zhe v' molitvi ostanemo, lahko hudizha premagali: zhe pa smo léni, tak bomo tega hudega k' nam vabli. Tudi Moisel je to prevsetuvajozho lud-stvo samo skus molitvo obdershal, ino je skus tisto imel boshje rasodenja, ter veliko drugega velikoimenitnega. Molitva je njegovo shivljenje perspodobno naredla k' shivljenji nebeskih stanovnikov.

Molitva ognji vseme mozh, ona leve vkrotí. Eno se je pokasalo per Danieli, to drugo per tih treh mladenzhnih. Is tega, jas ménim, je nam vfem sastop-no, da, kerkoli v' nevarnost pride, bo skus molitvo od vsega hudega obvarvan, molitva je pervá podlosh-nja ali fundament k' nafhi frezhnosti, je pomozh k' vezhnem svelizhanji, je ti nepredertliv sid te zirkve, en neporushliv obrambni grad k' postrafhenji tih hu-dih sovrashnikov, k' obvarvanji naf poboshnih. Molitva

je rodila tega sv. pevza Samuela, sakaj da je natura toj materi déte sarekla, je njena molitva toto pomenkanje popravla. Taklhi sad je prifhel od molitve, taklhega Preroka je ona rodila. —

Daniel je mozhno mnoge ino velke sovrashnike od sebe nasajdershal, ne sgrabezh sa oroshjê, ne porinozh kopjá, ne potegnozh mezha, temuzh famo s' obramboj te molitve. — S' totoj je Ezechias mnoshino Persianzov pregnal. Oni so s' toj sa premaganje spravoj pred vrata prifhli, on pa je side poterdil s' molitvoj, ino boj je bil dokonzhan famo skus molitvo, pres oroshjá, pres trobente, pres vojske, pres prafke, pres prelijanja kervi: — molitva fama je bila sadofti sa postrafhenje tih sovrashnikov.

Molitva je tudi Ninivetanze obdershala. Ona je to v' nebesah genjeno jeso vzhási nasajdershala, ino je to hudobno sadershanje hitro popravla. Taklho filno mozh ima molitva, da, zhe ravno so Ninivetanzi vfo svojo shivljenje v' slozhestozhi ino framoti dopernefli, je prezi vse se preobernilo, kak hitro je duh te molitve kres to mesto bil prifhel. Praviza, mernoft, prijatelstvo, edinost, fkerb sa te vboge, ino vse to dobro je s' njim pále noter prifhlo. Kak per prihodi ene kralize v' eno mesto velko bogastvo noter gre, tak tudi per nastanenji te molitve v' eno dusho vsaka krepofst. Molitva je dushti to, kaj je fundament hrami.

Poloshmo, tak sv. Krisoftomuf dokonzha toto od molitve predgo, poloshmo tedaj molitvo kak koreniko ino fundament v' to dusho, ino vse one druge kreposti, mernoft, dobrotlivoft, pravizo, fkerb sa vboge na njo postavmo; postavmo na njo vse postave Kristusove, skus kerega ino s' kerim zhaft bodi ino oblast Ozheti ino Duhi svetemi na vse véke. Amen.

Na 6. nedelo po Vusmi.

Slovójemanje enega vmirajozhega ozheta.

Da se vi na to spomnite, ka sem vam jas povedal. Joh. 15.

Jesuf je, kak sdaj she ene nedele sem is Evangelja zhu-jemo, pred svojo smertjo od svojih Jogrov flovo jemal, ino je njim navuke dal, kaj imajo storiti, ino kak se potrošhtati, kader njega nebodo vezh imeli. K' sadnjemi je njim rekel: To sem pa jas k' vam govoril, da, kader bo ta vura prifhla, se na to spomnite, kaj sem vam jas pravil. Med vsem, kaj njim je on koli gda pravil, so se oni grifhno najvezhkrat na to spomnili, kaj njim je te povedal, kader je tak flovó od njih jemal. Ino tak se tudi vsaki sin, vsaka zhi najvezhkrat na to spomene, kaj so njim njihov ozha ali mati na smertni posteli pravli. O dosti je nepridnih otrok, dosti malovrednih sinov ino zheri. Nebili dobro, ino morebiti prav hafnovito bilo, da bi jas dnef namesto enega vmirajozhega ozheta od njegovih otrok flovó jemal? Ja, to dnef hozhem storiti, naj bi se ti nepridni otrozi spomnili na to. Slovójemanje enega vmirajozhega ozheta je ali moja dnefhna predga.

Jas si vobrasam enega ozheta, ker vidi, da je njegova sadna vura she blisu. Totega ozheta fini ino zheri so nepridni otrozi. Totim vsem on rezhe k' svoji smertni posteli stopti, ino posluhniti, kaj njim ima povedati. Kader so oni vsi to, ino tudi mati v' hishi, te on tak sazhe govoriti: Moji otrozi! vi vidite, ino jas vidim, da mojo shivljenje proti konzi gre, vi me nebote dugo vezh imeli. Jas sem k' smerti perpravlen, se nje tudi ne bojim, kajti sem med mojimi dru-

gimi terplenjami tudi toto vſeli Bogi gorofral, kero ſem ſavolo vaſhe nepridnoſti doſtikrat imel; ali to mene boli, ino bo me do moje ſadne duſhke bolelo, kaj ſte vi poleg vſega mojega ino maternega perſadenja tak nepridni oſtali — o glejte, da ſe vam ne bodo ozhí ſhe le te odperle, kader jas moje ſatifnem. Jas odidem od vaſ, vaſha mati ſhe, kak dugo bo boſhja vola, pri vaſ oſtane. Vi ſte mene ne bogali, ne poſhtovali, tudi matere ne; vi ſte mene doſtikrat, vaſho mater pa ſhe vezhkrat, možno raſſhalili; k' moji velki ſhaloſti ſem vaſ jas doſtikrat zhul kleti ino endruga zunjavati, Boga moliti pa ne ſte hteli, kaj dobrega ſe vuzhiti ne ſte hteli, ſhe v' zirkvi ſte ſe tak ſadershali, ka ſem toſhbe ſa vami mogel zhuti; vi ſte ſe ſkripli, ino ſte ſe podali v' piane tovaſhtva, v' druge gréfhne fhpanie, ſte fhkodo delali meni, pa drugim, vſi moji navuki ino opominjanja, vſo materno pokréganje je ſkoro ſabſtojn bilo. O kak teſhka bo meni ſamo ſa tega volo moja poſlédna vura! To imate vaſho mater, tota bode odſdaj vſe na ſkerbi mogla imeti, moje pomozhi bode ſe ſdaj ſnebila, bode ali vaſho potrebuvala, o tak bodite odſdaj — drugazhifhi, popravte konzhi ſdaj nad vaſho materjo to, kaj nad menom vezh popravti nemorete. — Radi njo bogajte, ſkaſhte njoj poſhtenje, ino premiflite, da ſi ona vekſho poſhtenje ſafluſhi, kak njoj ga gda ſkaſati morete; bodite pridni, dobri, verli, lepega ſadershanja, radi pomagajte vaſhi materi per vſem, kelko najvezh morete. Ne ſapuſtite nje, zhe ſe ſtaroſti vzhaka. Tak ſtorte, moji lubi otrozi! jas ſem vam to povedal, da bi ſe vi na vſe to ſpomnili, kaj ſem vam jas pravil. To ſtorte, ſakaj to je moja ſadno ſhelenje, ino da vidim, ka ſo vaſhe ſerza do jozha genjene, tak ſegnite mi v' roko, ino mi oblubte, da bote tak ſtorili: tak mi vi polehkotite mojo poſledno vuro — po moji ſmerti pa molte ſa me.

To ſem ſdaj jas nameſto enega vmirajozhega ozheta k' vam govoril, ino da vidim, ka ſo tudi vaſhe ſerza obudjene, o tak ſtorte ſdaj tu to oblubo:

O prelubleni Jesuf! ker si ti, kak otrozi morejo biti, ne samo vuzhil, temuzh tudi bil, ah kak je nam shal, kaj smo mi skus nasho nepridnost ne samo nasho starfhe, temuzh tudi tebe telkokrat rasshalili, mi terdno oblubimo, odsdaj pridni ino tak biti, kak bo mo se nashim starfhim ino tebi dopali, ah poterdi skus tvojo gnado nasho naprejevsetje, ino nam daj, da bi se enkrat s' nashimi lubimi starfhimi per tebi snajfhli, gdé nigdar vezh lozhenja nebo. Amen.

Drugi rasdělek.

Predge na nedele.

Od perve do poslednje nedele po
Finkofhtih.

Drugi razdelok.

Priloge na nobelo.

Ob pazve do pollednje nobele po

Priloge.

Na Finkofhtno nedelo.

Kaj skus sv. Duha postanemo.

Troshtar pa Duh sveti bo vas vse vuzhil. Joh. 14.

Isvoleni! jas sem moje podvuzhenja she vezhkrat is predgih kerega sv. zirkvenega Vuzhenika vsel. Tudi dnef to storim, kader sa sv. Kris oftomufom hozhem predgati od sv. Duha, ino od dnefhnega svetka. Ti sv. ozha tak sazhne:

Velki dari so, moji Lubleni! kere je Bog v' svoji visoki dobrotlivosti nam na dnefhni den podélil: so dari, kerih nibeden zhlovezhki jesik sgovoriti nemo-re. Veseli sato bodmo, ino hvalmo nafhega obzhinfkega Gospoda! kajti dnefhni den nam en svetek dá, ker naf vse vkupperpela. Kak létni tali se eden s' drugim vkupdershi, tak tudi v' toj zirkvi en svetek pride sa drugim. Najprejd smo svetili svetek tega krisha, tega terplenja, tega gorftajanja, potem v' nebo hojenje nafhega Gospoda Jesusa Kristufa. Dnef smo prifhli do verha vseh dobrot, dnef smo prifhli v' ti grad vseh svetkov, dnef smo prifhli do sada obezhanja tega Gospoda, ker pravi: Kader bom jas tá fhel, tak vam enega drugega Troshtara hozhem poflati. (*Joh. 16.*) Ino: Jas vas nezhem kak sapufhene otrozhizhe puftiti. (*Joh. 14.*) Glejte to nesgovorno dobroto ino lubesen! Sdaj ti sv. Predgar govori od tega, kaj mi skus sv. Duha postanemo, ino to je sapopadek njegove ino moje dnefhne predge.

Pred nekimi dnevi je Gospod Jesuf v' nebo odifhel, si je sel na ti kralevfki tron, si je sel drugozh na defnizo svojega Ozheta. Dnef naf on daruje s' poflanjom sv. Duha, ino nam skus njega is neba pofhle dobrote pres fhtevila. Ne podéli se li nam od sv. Duha vse, kaj k' nafhem svelizhanji flifhi? Skus njega smo mi od fushantva odteti, ino k' fhobodnosti posvani; skus njega mi postanemo otrozi boshji, ino smo odsgoraj semdol kakti novof tvorjeni; skus njega mi prozh denemo to shmetno tesho tega greha, od kerega je to hudo k' tem Gospodi gorta fhlo; skus

njega imamo stave tih Mefhnikov; fkus njega imamo rede tih Vuzhenikov. Is totega sviralifha tezhejo rasodenja ino ti svelizhanfki dari tega vusdravlanja; is nje tezhe vse to drugo, kaj zirkvo boshjo lepoti. Sa tega volo krizhi fv. Pavel s' temi besedami: Vse to dela le eden, ino ravno tifti Duh, ker vfkemi deli, kak on hozhe. (*I. Kor. 12.*)

Skus fv. Duha mi sadobimo odpufhenje tih grehov; fkus njega mi doloperemo vfo nefnashnoft tega greha; fkus njegove dare vfi tifti, kerf k' njemi hitrijo, is ludih poftanejo Angeli. Oni ravno svoje stvarjenofiti ne premenijo, ali, kaj je dofti zhudeshnefho, oni obdershijo svojo zhlovezhko naturo, pa se vender kak Angeli fkashejo. Tak velka je mozh fv. Duha! Ravno kak ti posemelfki ogen mehko jilovzo na terde posodbe oberne, tak tudi ogen fv. Duha, zhe v' eno fporedoma dufho padne, njo naredi dofti terdefho, kak je sheleso, ako bi ravno prejd bila mehkefha, kak je jilovza. On tega, ker je prejd od nefnashnofti greha kakhté omadeshan bil, prezi naredi svetléfhega ino bol lefhezhega, kak je funze. Ino to je, kaj naf je sveti Apofhtol Pavel vuzhil, kader je rekel: Ne motite fe! Né kurveri, né malikuvavzi, né lotri, né ti rahlivi, né nezhistniki svojega spola, né tatje, né pograblivi, né preklinjavzi, néti odiravzi bodo kraleftvo boshjo pofedli. (*I. Kor. 6.*)

Potem kak je (ti fv. Apofhtol) vse forte te hudobnofti naprejsefhtel, ino pokasal, da ti, kerf fe to tih grehov krivi zhinijo, fe fkus nje kraleftva boshjega snebíjo, tak on hitro perrezhe: Ino takfhi fte vi nekerf bili, ali vi fte oprani, vi fte posvezheni, vi fte spravizhani. (*I. Kor. 6.*) Pa kak, na kako vifho? Govori, sakaj sa to fe bara. Vi fte spravizhani v' imeni Gofpoda nafhega Jesufa Kristufa, ino fkus Duha nafhega Boga. (*I. Kor. 6.*) To vidifh, ti, moj lubleni! mozh fv. Duha. Ti vidifh, da Duh sveti vfo hudobnoft prozh vsemi, ino zelo tifte, kerf fo prejd fkus svoje grehe globoko opali, na enkrat pále k' najvekfhi zhafsti podigne.

Sdaj ti fv. Ozha govori od Apofhtolov, kak fo oni fkus Duha svetega, ker je v' fpodobi tih jesikov fe perkasal, sadobli dar tih jesikov, kere fo govorili v' tih deshelah, kam fo fv. Evangelja fhli predgat; kak fo od totega fv. Duha sadobli to nepremáglivo

segurnost k' spunenji tega, kaj je Gospod Jesus njim rekel, govorezh: Pojdite, ino vuzhte vse narode — kak so sadobli dar tih zhudeshov, to mozh najmre, mertve k' shivlenji sbuditi, gobave ozhifititi, hude duhe isganjati, bolene vusdraviti. — Potem pa ti sv. predgar nadale tak govori:

Tote ino druge takshne dare mi imamo dnefnemi dnevi sahvalti. Sa tega volo vaf glafno opomenem k' sahvali sa te prijete dare. Mi hozhemo toti svetek svetiti s' tem, da nafhi dufhi oblezhemo to prelepo oblazhilo te kreposti, da na tako visho tak gnado sv. Duha sadobimo, kak tudi njegovega sada deleshni postanemo. Kaj pa je sad tega Duha? To hozhemo od sv. Pavla zhuti: Sad tega Duha je lubesen, veselje, mir. (*Galat. 5.*)

Lubesen je korenika, svirovzhina ino mati vseh darov; ona poshene kak en koren taushent vej te kreposti, ona se raslije kak ena svrelzhina v' neprefhtelive tekozhe vode, ino obine kak ena svefta mati tiste, keru se k' njoj vtezhejo. Da je sa to sv. Pavel dobro vedil, tak je on njo imenuval sad tega Duha. Na eni drugi strani njo on tak mozhno poviksha, da njo imenuje dopunenje te postave. Lubesen je spunenje postave. (*Rim. 13.*) Gospod vseh rezhi kak eno sadofti snamenje ino verno sposnanje sa svoje Jogre ne dá drugo nizh naprej, kak lubesen, kader rezhe: Na tem bo vsakshi sposnal, da ste vi moji Jogri, zhe endrugega lubite. (*Joh. 13.*) Sato vaf profim, k' njoj vfi perbeshmo, nje se dershmo, ino s' njoj obhajajmo toti svetek! Sakaj gdé je lubesen, tam prozh pobegnejo vse flabofti te dufhe; gdé je lubesen, tam so tiho vse nemirne ino rasdrashene fhgavofti tega ferza. Lubesen, tak je rezhen, lubesen ne stori napezh-livo, ona se ne napihuje, ona je ne zhastishelna. (*I. Korint. 13.*) Lubesen blishnjemi ne pernese fhkode. Gde lubesen kraluje, tam nega Kaina ino bratovega vmarjavza viditi.

Saterdi svrelzhino te nevofhливosti, ino vsufhil si potok vseh hudobnostih. Prozh vreshi koreniko, ino prozh si vsel sad. To jas rezhem, da sem si bol v' fkerbi sa te nevofhlive, kak sa te obnevofhlene. Sakaj ovi so, keru sami sebe najhujfhe kashtigajo, ino sami sebi najvekfho fhkodo naredijo. Tim obnevofh-

lenim dá nevoſhlivoſt priliko k' plazhili ino kroni, zhe njo mirno hzhejo preneſti.

Sa tega volo prozh denmo vſe omadeſhane oblazhila te duſhe, ſoſebno pa hozhemo oblazhilo te nevoſhlivoſti od ſebe verzhi, da tak tu kak tam eno vekſho ſavupanje ſadobimo, ino ti dneſhni ſvetek s' tem s' vekſhim veſeljom obhajati ſamoremo. Zhe mi tauſhent krepoſtih imamo, ako naſ nevoſhlivoſt, tota najodurneſha gerdoſha, preſpodabla, tak nam vſe nizh ne pomagajo. Da bi le od nje proſti bili!

Sato, tak ti ſv. Ozha ſvojo predgo dokonzha, ſato vaſ opomenem, dolsaprite po vſeh krajih hudizhi priſtop, da ſhe obilnéſhi dar ſv. Duha primete, da trieſtiverſtni, ſheſtdeſetverſtni, ino ſtoverſtni ſad perneſete, ino vrédni poſtanete, puni ſavupanja krali tega neba proti hitriti, kader bo priſhel, neſgovornih darov med tiſte raſdélivat, ker ſo ſvojo ſhivlenje krepoſtno ino pobošhno doperneſli v' Jeſuſi Kriſtuſi, naſhem Goſpodi, keremi zhaſt bodi ino oblaſt ſdaj ino vſigdar na vſe véke. Amen.

Na nedelo preſvete Trojize.

Duſha zhlovezhka najlepſha ſpodoba
preſvete Trojize.

Kerſhavajte nje v' imeni Ozheta, ino Sina, ino ſv. Duha. Math. 28.

Ne je dneva v' leti, ker bi bil tak viſokega, tak zhaſtitega ſpomina, kak je dneſhni, ſakaj zhe ravno naſ ſveti den ali Boſhizh veſelo ſpomene na to vſemi ſvéti frezhno rojſtvo naſhega Goſpoda Jeſuſa Kriſtuſa; zhe ravno naſ Vuſem ali Velikanozh veſelo ſpomene na to vſemi ſvéti zhaſtito gorſtajanje naſhega Svelizhara; zhe ravno naſ Finkoſhni ſvetek zhaſtito ſpomene na to vſemi ſvéti potrebno poſlanje ſv. Duha: tak naſ toti ino drugi ſvetki le na to drugo ino tretjo boſhjo perſhono ſpomenejo, dneſ pa kak na den preſvete Trojize mi glavo ino kolna naklonimo

trojnoedinemi Bogi, ino s' vsemi Angeli ino Arhangeli, s' vsemi Kerubimi ino Serafini, s' vsemi svolenimi Svetimi v' pohlební ponishnosti rezhemo: Zhaft bodi Bogi Ozheti, ino Sini, ino sv. Duhi! O kak tedaj hozhemo toti najvekfhi, najzhaftitefhi svetek po vrednosti svetiti? Skus to najbolj, da premiflimo, da preshtimamo, ka mi sami spodobo presvete Trojize v' sebi nosimo. O stormo tedaj k' zhaftitji dnefnega svetka ino na zhaft presveti Trojizi sdaj prav kferzhno to premifhlenje: Dufha zhlovezhka je najlepsha spodoba presvete Trojize.

Ker ne preshtima, kaj je njegova dufha, tifti naj premifli, da njegova dufha je tifta, kero je 1. Bog Ozha na sam svojo spodobo stvoril, 2. Bog Sins' sam svojo kervjo odréfhil, 3. Bog Duh sveti s' sam svojoj gnadoj posvetil.

1. Oberni tvoje ozhi po tem stvorjenem sveti, ino preshtimavaj v' njem nebo ino semlo, ino vse, kaj je na nebi, kaj je na semli, o kelko taushent ino taushent je stvorjenih rezhi, kere ti vidish, kelko taushent she drugih, sa kere ne véfh! Sa koga je vsegamogozhni Bog vse to stvoril? Sa koga drugega, kak sa zhloveka? O kaj ali more ti zhlovek vréden biti! Ja, ti zhlovek se she od strani svojega téla sna perspodobiti zelemi svéti. Tak najmre, kak nebo vkupsbíra to, s' zhem mózhi ino sufhi semlo, tak nafho zhelo vkupsbíra ino rasdeluje mishlenja; kak funze s' svojoj toplotoj vse oshivi ino okrépi, tak nafho serze vsem glidom okreplenje dá; kak velke vodê is morja vun pertezhejo, ino se nasaj v' morje slijejo, tak se kerv od serza po vseh shilah raslije, pále se k' serzi odbije nasaj. S' ednoj besedoj, nafho télo je perspodobno stvorjenem svéti. Ino kaj je nafho kerhko télo proti tem, kaj v' njem prebiva, ino njemi shivljenje dá?

Nadehnil je njega s' duhom tega shivljenja, rezhe sv. pismo. Bog Ozha je temi zhloveki, kerega je is semle spodobil, s' svojoj dufhkoj oshivil, na svojo spodobo je storil njegovo dufho. Od nevmerjozhnega, rezhe sv. Augufhtin, od nevmerjozhnega, duhovnega, vezhnega shivljenja je dufha prijela svojo nevmerjozhnost, duhovnost, ino vezhnost. Bog Ozha, nafh Stvarnik, je ali toj dufhi vse od svojega dal, kaj je njoj

dal. Ah moli ino hvali tedaj, o zhlovek! dneš Boga Ozheta, ker je tvojo dušho na svojo spodobo stvoril, premišli pa tudi, da je on toto dušho tebi na skrambo dal ino na obvarvanje, né pa, ka bi ti toto spodobo boshjo v' blati tega gréha vkotal.

2. Zhe pa višoke preshtimanosti tvoje dušhe ne sposnašh is nje stvorjenja, tak premišli, da je njo Bog Sin s' sam svojo kervjo odrešhil. Glej, on je s' neba semdol prišhel na semlo, ino ah kelko lét je on se všem trudom ino persadenjom to s'gubleno dušho ifkal, kelko kervi je sa njo prelil, kakšhe terplenja preštal! O moj Kristijan! pitaj Jesusa, kelko je tvoja dušha vrédna, ino on bi ti odgovoril: Ona je telko vrédna, kelko sem jas sa njo dal; jas sem pa vse sa njo dal, kaj sem imel: dal sem mojo zhašt ino višokost, ino sem postal eno malo déte; dal sem mojo nedušnost, ino sem po krivizi se puštil k' smerti obšoditi; dal sem mojo švetošt, ino sem se sa grešhnika, sa rasbojnika puštil imeti; dal sem mojo modrošt, ino sem puštil sa enega norega se imeti; dal sem mojo šhivljenje, ino sem na krishi se puštil perbiti — ino šhe mertev na krishi sem mojo stran si puštil prebošti, da bi ta sadnja kapla kervi sa njo štekla. Vše to sem dal sa tvojo dušho, ah glej, kelko je ona vrédna! ali glej, kakšho bošh ti meni njo šódni den naprejšpravil. Ah moli ino hvali tedaj, o zhlovek! dneš Boga Sina, ker je tvojo dušho s' sam svojo kervjo odrešhil, ino nigdar nje sa ti odurni greh tá ne daj.

3. Premišli šhe sverh tega, da je tvojo dušho Bog Duh šveti šhe tudi s' svojoj gnadoj pošvetil. Tote gnade Duha švetega, s' kerimi on našho dušho oblepoti, šo, kader nam on pamet rasšveti, kader naš k' dobrem nagible, ino nam k' svelizhanji pomaša; šosebno pa, kader nam škus šv. Šakramente pošlebne gnade pošdeli ino pošdela, kader naš najmre na šv. Keršti štori erbe kraleštva nebeskega; kader naš v' šv. Firni vu veri pošterdi; kader nam v' Šakramenti te Pokore poš sadoblenem odpušhenji tih grehov pošpet pošdeli gnado boshjo, ino toto poš vrednem pošjetji šv. rešhnega Téla v' nami pošveššha: kader v' Šakramenti mešhnega shegna tim duhovnim pošdeli eno sverhnaturalško oblaš na vredno ino valano opravlanje najšveteshega ofra šv. Mešhe, na odvesanje od grehov, ino na nahranenje tih Pravovernih s'

tim Angelfkim kruhom; kader sakonfkim v' Sakramenti tega Sakona dá to gnado, svoje otroke v' kerfkanfki veri, ino v' strahi boshjem gorsrediti; kader naf na smertno vuro krépi fkus Sakrament poslédnega Olja. — O glej, s' kaj sa enimi gnadami je tvoja dušha oblepotena! Ah moli ino hvali tedaj, o zhlovek! dnef Boga Duha svetega, ker je tvojo dušho s' fam svojoj gnadoj posvetil, ino gledi, ah gledi, da njoj ne vsemešh tih lepih venzov, s' kerimi je njo Duh sveti oblepotil.

O tak na zhaft presveti Trojizi preshtimajmo ino k' serzi vsemo dnef, kaj je nafha dušha, kero je Bog Ozha na fam svojo spodobo stvoril, kero je Bog Sin fam s' svojoj kervjoj odréshil, kero je Bog Duh sveti fam s' svojoj gnadoj posvetil. Nafha dušha je ali to najpreshtimanefho od vsega, kaj je Bog stvoril, ona je najlepšha spodoba presvete Trojize. O ne posabmo tedaj, da le famo edno dušho imamo, ino da je tota vezh vredna, kak vfi fhazi, vfo blago, vfa zhaft tega sveta; sa toto ali fkerbmo sevsoj mozhjoj, da nebo nikomi drugemi flifhala, kak Bogi Ozheti, Bogi Sini, Bogi svetemi Duhi. Amen.

Na 2. nedelo po Finkofhtih.

Od sv. Mefhe.

En zhlovek je eno velko vezherjo napravil, ino je njih veliko povabil. Luk. 14.

Ta vezherja, od kere dnešhni Evangelium govori, snamenuje to Kerfhanstvo, na kero so vfi posvani bili; ona poméni to vezhno svelizhanje, na kero Bog vse ludi povabi; ona pa snamenuje tudi to velko vezherjo, kero je nafh Svelizhar Jesus Kristuf kratko pred svojoj mantroj ino smertjoj napravil, ino kera se vsaki den na misah tih Altarov ponavla, kader se sv. Mefha flushi. K' toti vezherji sv. Mefhe ste vi vfi povableni, posebno pa po nedelah ino svetkih ne famo povableni, temuzh fkus sapoved te zirkve perm-

rani sem priti. Ali zhe ravno je Jesus Kristus toti sv. ofer sa hrano nafhe dushe, ino sa vezhni ofer kerfhanfkokatolfhke zirkve noterpostavil, ino naf vse povabil, k' toti njegovi velki vezherji priti, je njih vender ne malo, ker, tak kak ti povabljeni v' dnefnem Evangelji, se odpovéjo, ino namesto tega rajfhi grejo po kupzhii, ali sa svojoj shivinoj, ali zelo grefnih prilik ifkat. Ino zhe ravno vi kmetizhki ludje fhe vekfhtal k' mefhi pridete, tak je vender nékih sadershanje tu takfhnó, kak da nebi snali, gdé ste. Po svetkih ino nedelah od Mefhe vun oftati, ali per Mefhi nedostojno se sadershati je ne mala rézh, to je velka nesahvalnost, velka pregreha. Jas bom savolo tega dnef od sv. Mefhe govoril, ino vam pokasal, da je ofer sv. Mefhe najpreshntimanéfho opravilo vseh duhovnih opravil; kajti 1. sv. Mefha se samemi Bogi gorofra, 2. v' njoj se Bog sam gorofra.

1. Sv. Mefha se samemi Bogi gorofra. Ofer sv. Mefhe od Jesusa Kristusa noterpostavljen je eno opravilo tega molitvanja, eno opravilo te edinosti nafhe zirkve, en ofer zelega Kristjanstva. K' totem mefnem ofri vi imate posebno po nedelah ino svetkih priti, ino se tu fkasati kak prizhe, kak flushebniiki, kak ofer.

Kak prizhe morete vi vafho na Jesusa vero tu ozhitno ino v' djanji pokasati, pred njim najmre se ponishati, ino njega kak pravega Boga moliti. Ali néki Kristjani per sv. Mefhi ozhitno pokashejo, da na Kristusa ne verjejo, temuzh njega le sanizhavajo, kader se samo okol oglejujejo, 's drugih se posmehavajo, ali zelo fhpot delajo. Néki se per podigavanji namer ne naklonijo vsegamogozhnemi Bogi, ker na besede tega Mefhnika is neba dol pride, ino keremi se vklonijo vfi Angeli ino Arhangeli, vfi Kerubimi ino Serafini, vfi Isvoleni boshji. Tak toti hudobni prizhujajo od svoje na Kristusa vere. Ali Bog njim fkus Preroka Jeremiafa pravi: Vi ste stali v' toti hishi, gdé se na mojo Ime sesavajo, jel je te k' eni jami tih rasbojnikov napravlena? (*Jerem. 7.*) Jas, jas sem vidil vafho nepofhtenost.

Kak flushebniiki morete vi s' Mefhnikom vkup ti sv. mefni ofer dopernefti, sakaj Mefhnik sv. Mefho ne flushi sa sam se, on pomeni vfo nasozhno

ludstvo. On ne rezhe: Jas ofram, jas profim, temuzh on rezhe: Mi oframo, mi profimo. Vafha mifel ino molitva more ali s' molitvoj tega Mefhnika sedinjena biti. Ali tifti, ker per sv. Mefhi svoje mifhlenja indi imajo, ino namer Boga ne molijo, ali te, kader je Mefha, kod indot hodijo, tifti ne rezhejo s' Mefhnikom: Mi se tebi, o Bog! sahvalimo, tebi goroframo, tebe profimo, temuzh oni ofravajo svoji nemarofiti, rastrofhnofiti, nafladnofiti. O nesgovorna nedoftojnoft! pasite vi, ker tak ftorite, da Kristuf s' toj ftrafhnoj ftreloj vezhnega pogublenja ne pride nad vas, sakaj Bog je fkus Preroka Jesaiafa she davno rekel, ka fi je naprejysel, savolo obframotenja tega svetka svojo jeso zhres Israel vunspuftiti, ino nje pokonzhati. (*Jesai. 1.*)

Kak ofer morete vi fami febe Bogi gorofrati, sakaj da je Kristuf glava, vfi pravoverni Kristjani pa fo ovo telo, ino da se Kristuf svojemi nebefkemi Ozheti gorofra, tak se tudi mi vfi moremo gorofrati. Ali zhe vi fkós vu vafhah grefhnih navadah oftanete, kak se morete tak sblatjeni s' Jefusom nebefkem Ozheti gorofrati? O kaj fte vi tak sa en ofer? Vi ne fte ofer milofiti boshje, temuzh, kak sv. Krisoftomuf pravi, en ofer tega savershenja, en ofer jese boshje ino njegove fodbe.

Ofer sv. Mefhe je ali najprefhtimanefho opravilo vseh nafhah duhovnih opravil, sato da se toti ofer fameni Bogi gorofra.

2. V' sv. Mefhi pa se tudi Bog fam gorofra. Sv. Mefha je en ofer dopadenja boshjega, en ofer tega ponifhanja, en ofer najvekfhe pomozhi.

Sv. mefhni ofer je ponavlanje tifttega ofra, kerega je Jefuf Kristuf na gori Kalvarie sa odrefhenje tega sveta dopernefel. Da je Jefuf Kristuf fkus svojo ofer na krishi volo svojega nebefkega Ozheta zelo dopunil, o kak dopadliv more Bogi ofer sv. Mefhe biti, ker je ravno tifti ofer, kak na gori Kalvarie. Ker se ali tu ne smifli na terplenje ino fmert Kristufovo, ker se tu s' svojim nedoftojnim sadershanjom terpljenji ino fmerti Kristufovi fhpotari, kak fo Jude ftorili: o tiftemi je terplenje ino fmert Kristufova ne k' svelizhanji, temuzh k' vezhnem pogublenji.

Sv. Mefha je en ofer tega ponifhanja, sakaj Jefuf Kristuf se fhe sploh v' sv. Mefhi pred svojim nebefkim Ozhetom ponifha savolo nafhah grehov, ino se

njemi v' roke dá. O kelko bol bi she le grefhniki se mogli pred Bogom ponishati, ino k' zirkevi pridozhi s' tim Evangelfkim publikanom rezhi: O Bog, bodi smilen meni grefhniki! ino se njemi s' dushoj ino s' télom v' roke dati. Zhe pa gisdavi ino shtimani sem pridete, o kaj sa en dél bote imeli od tega ofra, v' kerem se Kristuf nash Gospod tak ponisha?

Sv. Mefha ja en ofer najvekfhe pomozhi. V' sv. Mefhi se Kristuf sa naf svojem nebeskem Ozheti gorofra, ka bi naf s' njim pomiril. Poglejte, rezhe sv. Johanes Jérusalemfki, poglejte, kaj se sa vaf per sv. Mefhi stori. Sa vaf stoji Altar to, sa vaf se to jagne gorofra. Vi ste ti grefhniki, kerim Bog fkus toti ofer svojo gnado podeli. O s' kakfhno sahvalnostjo, s' kakfhnim sgrivanjom, s' kakfhnoj lubesnoj bi ali mogli per sv. Mefhi se snajti. Jel pa tudi tak storite? O toshno! per kelko stó Mefhah ste morebiti she bili, gdé ste vseh totih dobrot fami se nevredni storili, kajti ste le Boga shalit sem prifhli.

O sposnajte toto vafho pregreho, ino se pobolshajte, posvezhujte hisho boshjo, ino njegov ofer.

Gdakoli tedaj k' Mefhi pridete, premiflite prej, kak v' zirkev noter stopite, kam grete, per Mefhi pa premiflite, kaj je to sa eno duhovno opravilo, kaj sa en ofer, v' kerem se Bog sam ino samemi Bogi gorofra, v' kerem mi telko gnad, telko pomozhi sado-bimo. Premifhlavajte per sv. Mefhi terplenje ino smert Kristufovo s' obudjenim serzom, da tak vredni postanete, fkus sv. mefhni ofer to pomozh k' vezhnem svelizhanji sadobiti. Amen.

Na 3. nedelo po Finkofhtih.

Keri imajo odpufhenje grehov savupati,
ino kerí né.

Jas vam povém, ravno tak bode zhres enega gresfnika, ker se fpokori, veksho veselje v' nebesah, kak zhres devetnodevetdeset pravizhnih, kerí pokore ne potrebujejo. Luk. 15.

Dvoje forte so gresfniki, ino so eni tak kak drugi podvuzhenja potrebni. Eni gresfniki so prevezh bojezhi. Toti, zhe ravno svoje grehe možno sgrivajo, ino se pobolshajo, she le dvojijo, jel bo njim Bog odpustil ali ne, ino tak so si sploh v' strahi. Takshim se more povedati, da se naj smiflijo na lubega Boga, ker pokoro delajozhim gresfnikom rad odpusti. Ene druge forte gresfniki so tifti, kerí se nizh ne pobolshajo, kerí v' svojih gréfnih navadah ostanejo, ino shtevilo svojih grehov od dne do dne povekshajo, pa le savupanje imajo, da bode njim Bog vse odpustil, ino nje v' nebesa vsel. Takshnim se more povedati, da je Bog pravizhen, ino da, ker se ne fpokorí, ino ne pobolsha, nebode odpufhenja sadobil. — Tote besede she kashejo, od zhefa dnef hozhem govoriti, od tega najmre: kerí imajo odpufhenje grehov savupati, ino kerí né. 1. Keri pokoro delajo, tiftim Bog rad odpusti; 2. kerí pa se nezhejo fpokoriti, tifti nemajo odpufhenja savupati.

1. Keri pokoro delajo, tiftim Bog rad odpusti. Bog je sama lubesen ino dobróta, ino tak kak en ozha svojemi otroki odpusti, zhe svojo pregresfnko sposna, se sgriva ino pobolsha, tak she bol je Bog temi gresfniki smilen, ino njemi rad odpusti, zhe svoje gréhe is serza sgriva, ino se resnizhno pobolsha. To se poprizha is vezhíh peld, is ozhitnih besed, is vezhíh perglih sv. písma.

Poprizha se to is vezhjih peld sv. pisma. Judofko ludstvo je dostokrat pregreshlo. Ono je dostokrat na dobrote boshje posablo, njegove sapovedi saverglo, je zelo od njega odstoplo, ino krive boge molilo. Ali Bog je njim odpuštil, kader so svojo pregreshstvo sposnali, ino se pobolshali. Kral David je možno pregreshil; ali da je on na Preroka Natana opomenje svojo krivizo sposnal, ino svoje grehe s' velikim jozhom sgrival, je njemi ravno tisti Prerok obšnanil, rekozh: Gospod Bog je tvoj greh od tebe prozh vsel. Kaj je Ninivetanzom savolo njihovih odurnih grehov poprétjeno bilo! Ali da so Gospoda Boga sa smilenje profili, ino oblubli se pobolshati, je Gospod Bog se kres nje smilil, ino njim je njihove grehe odpuštil. Tote pelde pokashejo, da Bog rad odpušti tistim, kerí pokoro delajo. To pa pokashejo tudi

Ozhitne beséde sv. pisma. — Bog skus Preroka Ezehiela pravi: Povej njim, tak resnizhno kak shivim, jas nezhem, da bi greshnik vmerl, temuzh da bi se povernil, ino bi shivel. (*Ezeh.* 33.) Skus Preroka Miheasa on rezhe: Zhe se greshnik spokori, ino se poverne od vseh svojih grehov, kaj njih je vzhinil; tak na njegove mnoge hudobnosti namer nebom vezh smilil. (*Mih.* 7.) Kral David nam povej: Smilen ino milostivni je Gospod, poterplivi ino predobrotlivi. (*Pfalm.* 102.) On nam ne stori po nafhíh grehíh, ino nam ne poverne po nafhíh hudobnostih. Kak se en ozha zhres svoje otroke smili, tak se Gospod Bog smili zhres tiste, kerí njega zhaštijo. Kaj pa nam Ap. Peter povej? Bog poterplivo s' nami stori, sato da nezhe, ka bi ker pogublen bil, temuzh da bi se vsi k' pokori povernili. (*II. Petr.*) — Tudi tote ozhitne beséde sv. pisma naf ali previshajo, da Bog greshnika, ker se pobolsha, ne savershe, temuzh njemi odpušti, ino ga s' veseljom gorvseme. — To she sadnizh poterdijo

perglihe sv. pisma: pergliha od sgublene ovzhiže, od sgublenega dnarja, od sgublenega fina. Ti dober pastir, rezhe Jesus, gre sa toj sgublenoj ovzhižoj, ino pres henjanja po vsoj pušhavi sa njoj krizhi: Vstavi se, oberni se nasaj, jas te hozhem gorvseti. Ino kader njo najde, si njo na ramo naloshi, ino njo s' veseljom nese v' ovzharnizo k' zhrédi nasaj. Ena shena, rezhe Jesus nadale, kera je svoj dnar sgubila, sprei-

ſhe vſe po vſem hrami, ino zhe ga per vunsmetanji najde, je tak veſela, da ſvoje ſofede ino prijatelze vkupposove, ka bi ſe vſe s' njoj veſelile. Ino en ozha, keremi je en ſin prozh odifhel, ino vſo ſvojo erbio po ſveti ſaprazil, gre temi naſajpridozhemi ſini proti, ga od veſelja obine ino kuſhne, ſe od veſelja raſjozhe, ino rezhe: O kak frezhen ſem jaſ! toti moj ſin je bil mertev, ino on je ſupet ſhiv; on je bil ſgublen, ino on je najden. Ravno tak, rezhe Jeſuf k' ſadnjemi, kak ſe paſtir kres to najdeno ovzhizo, ta ſhena kres ti najden dnar raſveſeli, tak ſe raſveſeli vſo nebo kres enega greſhnika, ker ſe ſpokori. Ino ravno s' takſhim veſeljom, kak ti ozha ſvojega naſaj domo pridozhega ſina gorvſeme, tudi Bog greſhnika gorvſeme, ker je njemi prejđ prozh odifhel, ſdaj pa k' ſvojim duſhnoſtim naſaj pride.

O ne ſdvojte tedaj, ino ne bod'te zaglivi, vi, ker ſe 's vaſhih grehov reſnizhno ſgrivate, ino ſe pobolſhate. Le gorpovſdignite vaſhe glave, ino s' veſeljom id'te po ti ſteſi te krepotſti; bedite ino molte, Bog je ja ſama lubesen, ſama dobrot.

Ali ſdaj ſe morem pa tudi k' tim prevſetnim greſhnikom obern'ti, ino totim morem rezhti, da

2. Keri ſe ne ſpokorijo, tiſti nemajo odpuſhenja ſavupati. Zhe bote vi kakkoli ſe ſpovedavali, kakkoli Boga molili, kakkoli ſheleli, da nebi bili pregreſhli — zhe bote ravno drugazh doſtikrat kaj dobrega ſtorili: doklam navadnih grehov ne poverſhete, ino ne ſtorite, kaj vaſ vera ino pamet vuzhi, tak ſte v' grehi, vaſho ſerze nemore mirno biti, ino vi nemorete k' ſvelizhanji priti. Sv. piſmo nam naſozhi pravi, da pres pokore, pres pobolſhanja nega odpuſhenja grehov. To ſe najde v' ſtarem, ſe najde v' novem Teſtamenti.

V' ſtarem Teſtamenti Bog ſkus Preroka Jeſaiasa rezhe: Jaſ hozhem, kader vaſhe roke k' meni gorpodignete, moje ozhi od vaſ prozh oberniti, ino tudi vaſhih veliko molitvih nezhem ofliſhati, ſato da ſo vaſhe roke s' kervjo omadeſhane. (*Jeſai.* 1.) Vmijte ſe prejđ, tá puſtite vaſhe hude miſli ino nakanenja, henjajte hudo ſtoriti, vuzhte ſe dobro ſtoriti, pravizo guzhte, pomagajte tem, ker ſo v' ſtiſki, ſa te ſapuſhene otrozhizhe ſe gorvſemte, brante vdovo: te prid'te, ino klizhte k' meni; ino da bi ravno vaſhi

grehi erdezhi bili, kak fhkerlat, tak bodo beli postali kak snég. Prerok Joel pravi: Razzhefnite vashe serza, ne vashe oblazhila, ino povernte se k' Gospodi vafhemi Bogi. (*Joel. 2.*) Ino Prerok Jeremias rezhe: To pravi Gospod Bog: Storte prav, ino mislite na to, kaj je dobro, te hozhem pri vas biti. (*Jerem. 7.*)

V' novem Testamenti Johanes Kerstnik predga odpufhenje grehov, pa rezhe: Delajte pokoro. Jesuf pravi, da je zhres enega grefhnika, ker pokoro dela, vekfho veselje v' nebesah, kak zhres devetnodevetdeset praviznih; — ali on rezhe: Zhres enega grefhnika, ker pokoro dela. Apofhtoli govorijo od ozhistenja serza, ino rezhejo, da more tega starega zhloveka dolflézhi, ino enega novega oblezhti po spodobu Kristusovi; da more serze se preoberniti, ino shivljenje sveto biti: pres tega nibeden ne dobí odpufhenja grehov. Oni le rezhejo: Delajte pokoro, ino preobernte se, da bodo vafhi gréhi dolsbrifani. (*Djanj. Ap. 3.*)

Da se ali pres pokore nemore odpufhenje grehov sadobiti, tak sapufstite enkrat vashe pregrehe, da si nebote vsako vezher mogli na vuho rezhti: Jas sem moje stare grehe dnef pále storil. Sabstojn je drugazh vafho savupanje, ka bi se vam vafhi gréhi odpustili. Sv. pismo pravi: Ti pa, ker si terdokoren, ino nespokorjenega serza, si na kup spravlah kafhtigo na den tega plazhila ino rasodenja pravizhne sodbe boshje, (*Rim. 2.*) ker bode vsakemi po njegovih delah povernil: tistim, ker v' stanovitnem storjenji dobrih djanjih zhaft ino hvalo, ter nepreminozhnost ishejo, to vezhno shivljenje; tistim pa, ker so svadliivi, ino so refnizi ne pokorni, krivizi pa verjejo, jeso ino serd: nadloga ino bridkost pride zhres vsakega zhloveka, ker hudo stori.

Opitajte tedaj sami sebe, kakfhno je vafho serze, kakfhno vafho shivljenje. Zhe najdete, da to hudo sdaj zherite, da ne ste vezh jesi, gisdi, fkopofsti, nezhistofsti, krivizam, ino drugim gréhom podversheni; zhe morete rezhti, da ste refen ne vezh tak kak prejd, hudobni, temuzh vu vsem bolfhi: o tak imate snati, da vam je Bog vse odpustil, ino da ste njegovi prijatelji. Ako pa najdete, da fhe greh sploh zhres vaf oblast ima; zhe najdete, da fhe ste sploh lashlivi, svad-

livi, krivizhni, preklinjavzi, ogovarjavzi, lotri i. t. d.; zhe najdete, da fhe se nizh ne fte pobolfhali: o tak vas strah more obiti, sakaj vi fte v' enem ftani, v' kerem sami sebi rezhti morete: Ah kaj meni naprejstoji, zhe mojega hudobnega shivlenja nebom pobolfhali, kaj drugo, kak vezhno pogublenje. Amen.

Na 4. nedelo po Finkofhtih.

Od shegna boshjega.

Simon njemi odgovori: Moifter, mi smo vso nozh delali, pa nizh vlovli. Luk. 5.

Od dela dnefhni Evangelium govori, tak ali od tega, kaj se vam delavnim ludem najleshi dopovej, sakaj delo je vashe glave fkerb ino mifel, delo je vashega ftana vfakdenji pofel. Ali per vashem deli je tudi vashega ferza shelenje, da bi fi s' njim kak najvezh fhafniti mogli; sabstojn, kak Simon Peter, nibeden nebi rad delal. Vzháfi se vam tudi vafh trud ino vrozhi pót dobro plazha, kader vam semla k' vashem ferzhnem veselji vfega obilno pernese, ino vam per vashem gospodarftvi vse po frezhi gre; ali vzháfi je vafho vfo delo sabstojn, vfo vafho gospodarftvo razhjega hoda, tak da morete rezhti, da fte, ne samo eno nozh ali en den, temuzh vfo leto sabstojn delali. Kak to pride? To pride po tem, da nega shegna boshjega. Sakaj pres shegna boshjega mi ne samoremo nizh. Na to pa se mnogi ne smiflijo. Jas sa tega volo dnef hozhem od shegna boshjega govoriti, ino pokazati: 1. da pres shegna boshjega je ves nafh trud ino persadenje sabstojn, 2. da se ali moremo shegna boshjega vrédni ftoriti.

1. Pres shegna boshjega je ves nafh trud ino persadenje sabstojn. Zhe vi kakhte saran ftanete, ino s' plugom na njivo, ali s' motikoj v' gorize grete, ino vafho drugo delo s' trudom ino pótom delate, pres shegna boshjega nizh ne opravite. Sv. písmo pravi: Zhe Gospod (Bog) hrama ne

štavi, tak delavzi sabstojn delajö, ino zhe on mesta ne obvaruje, tak strashnik sabstojn strashe dershi. (*Psaln.* 126.) Da pa mi pres shegna boshjega nizh ne samoremo, od tega se lahko previshamo, gledozhi na to, kaj mi samoremo, ino kaj ne samoremo.

Mi vsi si shelimo stalno sdravje, ti potreben shivesh, dobre prijatele, ter poshtenje per ludeh. Kaj mi per tem sami samoremo? Sa dravje snamo to sdershati, kaj nam je k' sdravji; to smo tudi dushni. K' sdravji nam je, zhe smo snashni, per jéstvini ino pitvini merni, zhe radi delamo, zhe se zhiftofti ino krepofiti dershimo; kajti nefnashnost, nemernost ali poshrétnost, lénost, nezhistoft, jesa, ino druge takfhe shege so sdravji nashkodne. Ali zhe se ravno vsega tega dershimo, kaj nam je k' sdravji, jel mi moremo tudi luft od fhkodljivih slabov ino sopotov szhifitati? jel moremo pomor ino druge nevarne bolesni prozh savernti? Sa nash shivesh mi snamo nafhe njive, gorize, nafhe grunte obdelavati, ali to delo, kero smo se navuzhli, delati; ali jel mi moremo nafhi sétvi, nafhem terfi ino drugi srafti tudi roso, desha, funzhne toplote dati? jel moremo mras, tozho ino hudo vrémen prozh savernti? Da dobre prijatele, ino poshtenje per ludeh dobimo, snamo dobroserzhni, prijatelni proti drugim biti, ino tak storiti, da se ludem dopadnemo; ali jel moremo komi silo naredti, ka bi nam prijatel biti, naf shtimati ino lubiti mogel? jel moremo hudobnim ludem jesike savesati, ka nam nebi poshtenja jemali? O od vsega tega mi nizh nemoremo.

Vse to je le Bogi v' rokah, le njemi, ker je Gospod tega svéta, keremi so elementi pokorni ino vse, kaj je stvorjeno, ker shivljenje ino smert v' svoji oblasti ima, ker vse po svoji modrofti visha ino ravná. Pres njegovega nebeskega shegna mi ne samoremo nizh, sabstojn je nafha fkerb, sabstojn nash trud ino persadenje. Da pa nam je ali shegen boshji povsod potreben, tak

2. Moremo se shegna boshjega vrédni ftoriti. Kak pa bomo to? O ker sposna, da pres Boga nizh ne samore, tifti nebode na Boga posabil, temuzh bo vsigdar na fkerbi imel, kak bi se njemi dopadnil, varvajozh se tega, kaj je njemi nedopadljivo: on nebo nibenega dela sazhel, néti s' nibenim gorhenjal, ka se nebi na Boga smiflil; on bode rad

Boga molil, bode lepo svetke svetil, ino v' zirkvi s' pravo poboshnostjo Boga zhahtil, ter njega v' ponishnosti sa njegov shegen profil, ino per deli nebode mermral, né kled.

En zhlovek, ker premifli, da pres shegna boshjega nizh ne samore, se nebode nigdar sgisdil ali prevsel, v' ponishnosti bode s' Apofhtolom rekel: Kaj jas imam, kaj nebi bil sadobil; zhe pa fem sadobil, kaj bom se tedaj fhtimal? To, kaj imam, je od Boga.

En zhlovek, ker je previshan, da pres shegna boshjega nizh ne samore, bo tudi Boga sahvalil sa vse, kajimá, sa jestvino ino pitvino, sa mozh ino sdravje, sa pamet ino saftopnost, sa v'fako rézh.

Ino zhe mi tak storimo, te bomo shegna boshjega vrédni.

O ne sabmo tedaj nigdar, da nam je shegen boshji per v'fakem deli ino posli potreben; fkerbmo se pa tudi, da se ga vrédni storimo. O prelubljeni Jesus! ker si ti delo Ap. Petra tak poshegnal, da je vse se sazhuditi moglo, ah poshegnaj tudi na'ho delo, ino nam daj to gnado, da bomo tak shiveli, ka bomo tvojega nebeskega shegna vredni. Amen.

Na 5. nedelo po Finkofhtih.

Vu velkem sovrashtvi so vse dobre dela sabstojn.

Spravi se s' bratom tvojim, te pridi, ino pernesi tvoj dar. Math. 5.

Judje so svoje ofre sa najvekfho ino najpreshtimanéfho flushbo boshjo dersjali, ja oni so menli, da zhe le prav dosti ofrajo, tak so she prav poboshni ludje, ako bi ravno drugazh njihovo shivljenje ino sadershanje kakkoli hudobno bilo. Najbol so pa Judje pregreho tega sovrashtva ino nepotalashnosti na sebi ino pri sebi imeli, ino so mislili, da to nizh ne dene, zhe svoj ferd nad svojim neprijatelom vunspustijo, ino njemi hudo vzhinijo, zhe le pále kaj ofrujejo, te je

Bog she potalashen. Néki Kristijani ravno tak mislijo, da je to né tak slo gréh, zhe svojemi sovrashniki hudo vzhinijo, ino ferd na njega imajo; oni mislijo, da, zhe se le 's tega spovejo, te je she vse dobro. Ali kaj pa Jesuf od tega Judom pravi? Zhe ti tvoj ofer pernefesh, ali k' boshji flushbi pridefesh, tak se najprejd smisli, zhe si ne s' kom si v' sovrashtvi; ako je to, kak pušti tvoj ofer, ino pojdi najprejd se s' tvojim sovrashnikom spravlat, potem pridi, ino Bogi tvoj ofer pernesi, le te bo tvoj ofer ali tvoja molitva Bogi povolna. Is tega se vuzhimo, da vu velkem sovrashtvi so vse dobre dela sabstojn, kakti dneš pokasati hozhem.

Néki zhlovek, kader k' enemi ali drugemi pride, ino pri njem kaj ishe, ali ga sa kaj profi, se sná tak ponishati, tak pohleben napraviti, da ovi réfen more misliti, ka je toti zhlovek odpertoferzhen ino pravizhen, zhe ravno je njegovo ferze hudobno. Ali per Bogi je to drugazhi; on vidi, kaksho je nasho ferze, on vej sa nafhe misli ino nakanenja. On hozhe, da mi odpertoferzhno k' njemi molimo, on sosebno hozhe, da mi nafhe molitve ino druge dobre déla s' potalashnim ferzom opravlamo. Sato Jesuf pravi, da rajshi ne treba ofra pernesti, kak pa v' sovrashtvi ofruvati, sakaj néti flushba boshja, ne molitva, ne post, ne vbogeime darovanje, néti nibeno drugo dobro delo je Bogi dopadljivo, kaj se vu velkem sovrashtvi stori. Ali, kak hozhefesh, da bo Bog tebe oflishal, kader ga sa odpuštenje grehov profish, da ti tistemi, ker je proti tebi kaj sakrivel, nezhefesh odpuštiti, ali tistemi, kerega si ti rasshalil, nezhefesh sadovolshine storiti? Jel ne vejsh, kaj Kristuf pravi: Zhe vi ludem njihovih pregresfhkih ne odpuštite, tak vam tudi moj Ozha nebeski nebode odpuštil? (*Math. 6.*) Ne vejsh, kak naf on vuzhi Boga moliti: Odpušti nam nafhe duge, kak mi odpuštimo nashim dushnikom? Doklam ali nepotalashno sovrashtvo v' tvojem ferzi imafsh, tezhaf s' tvojoj molitvoj nizh ne opravish, ino so ti tudi te druge dobre déla sabstojn.

Ah kak shaloštno je to, kak bo sa te, zhe v' tem vmerjesh? Ti ja vejsh, da tudi tvoja spoved nizh ne valá. Zhe tedaj hozhefesh odpuštenje tvojih grehov od Boga sadobiti, zhe hozhefesh, da bodo tvoje dobre dela per Bogi prijetne, ino tak saflu-

shenja tebi sa vezhnost, tak morefh vsem tistim odpuštiti, kerí so tebe rasshalili, pa tudi sevsemi tistimi se pogoditi, kerim lí ti kaj hudega vzhinil, ali kakfhno krivizo storil, drugazh ti vezhna kashtiga naprejstoji.

Je she réfen, da je vzháfi slo teshko, svojemi sovrashniki tak zelo odpuštiti, ker nam je vfo nafho poshtenje vsel, ker naf je fkus krive toshbe v' fhpot ino framoto spravil, ino nam velko fhkodo naredil, ker naf je ob to nafhe spravil, ker je tak hudoben, da nigdar mira pred njim nemamo. Ali zhe se nam to teshko sdí, tak premislimo samo, jel je teshej, nafhemi sovrashniki odpuštiti, ali teshej, vse nafhe dushnosti pres saflushenja, vse dobre déla sabstojn storiti, ino she potem vezhne mantre sa to terpeti? Je she réfen, da je teshko, pred tistim, keremi smo krivizo storili, svojo krivizo sposnati, ino ga sa odpuštenje profiti. Ali kaj je leshi, s' totim se pogoditi, ali sploh v' nemiri te vésti shiveti, pres saflushenj vmréti, ino na véke pogublen biti?

O tak ne odlagajmo, nafhim sovrashnikom isferza odpuštiti, ino pogoditi se s' tistimi, kerim smo mi krivizo vzhinli, sakaj she juter, ja she dnef snamo is tottega sveta posvani, ino pred sodnika boshjega postavleni biti; kaj bomo te imeli naprejpokasati, zhe nafha molitva ino nafhe dobre déla savolo nafhega velkega ino nepotalashnega sovrashtva nebodo valane? O gorjê nam, kak bo nam te!

O prelubleni Jesuf! ne daj tega, mi sposnamo, da je dosti leshi, svojim sovrashnikom odpuštiti, ino s' temi se pogoditi, kere smo mi rasshalili, kak v' nepotalashnem sovrashtvi nemirno shiveti, ino nefrezhno vmréti; dosti bolshe, v' takfhnem stani biti, v' kerem so nafhe dobre déla nam k' saflushenji, kak vse dobre déla sabstojn storiti, pa she potli na véke terpeti. Ah pomagaj ti nam s' tvojoj gnadoj, da bodo nafhe terdokorne ferza se omehzhile, ino mi storimo, kaj je nam k' vezhnem shivlenji. Amen.

Na 6. nedelo po Finkoštih.

Svelizhani so, kerí so lazhni ino shejni pravize.

Meni se to ludstvo v' serze smili, kajti so she tri dni per meni, ino nemajo kaj jesti. Mark, 8.

Ti ludje, kí so, kak dnešni Evangelium pravi, tak dalez sa Jesufom fhli, so njegovih nebeskih navukov tak shelni bili, da so namer na svojo telovno lazhnost se prejd ne smislili, kak kader je on sam she rekel: Meni se to ludstvo v' serze smili, kajti so she tri dni per meni, ino nemajo kaj jesti, ino zhe nje tak na teshe domo pustim, bodo od glada obnemogli. Jesuf je tedaj fkerbel, da so ti ludje se nasitili telovne hrane, kero je njim na zhudeshno visho spravil, ino je fkerbel, da je nje tudi nasitil na dušhi s' svojimi lepimi navuki, kere je ravno fkus tisti zhudesh poterdil. Totim lubim ludem je tedaj rezhenó bilo, kaj Kristuf pravi: Svelizhani so, kerí so lazhni ino shejni pravize, sakaj oni bodo nasiteni. (*Math. 5.*) Tudi nam vsegamogozhni Bog dá telovno hrano, pa tudi hrano sa dušho v' obilnem predganji tega Evangelja. Da je pa došta takšnih, kerí nemajo shele do Evangelskih navukov, tak hozhem dneš zhres te besede predgati: Svelizhani so, kerí so lazhni ino shejni pravize.

Kaj to hzhe rezhti: Kerí so lazhni ino shejni pravize? Pravize lazhen ino shejen biti, se pravi: velko shelenje do pravize imeti, t. j. do keršhanfke pravize. Keršhanfka praviza pa je: Hudega se varvati, ino dobro storiti. Ker ali ima velko shelo do keršhanfke pravize, tisti bo vfako perloshnost na to obernil, da bo greha se ognil, ino dobro storil. Zhe tedaj sdaj Zhuje en lepi navuk, tak je she perpravlen, ga tudi sdershati; zhe vidi, kak je en drugi v' svojih krishih ino nadlogah poterplivi ino potrosh-tan, tak je she perpravlen, tudi svoje terplenja rad prenešti; zhe vidi, kak en drugi ogovarjanja ino

rasnafhanja ne terpi, tak je she pri njem tudi sklenjeno, ne ogovarjati ali rasnafhati; zhe vidi, kak en drugi nikol nesramno ne guzhi, nikol ne perfshe, nikol ne lashe, tak je she tudi njegovo terdno naprejvsetje, nizh takfhega govoriti; zhe vidi, kak tam en mosh ino shena tak lepo v' edinosti, poboshnosti ino v' lepem miri shivita, pres kreganja, pres sváje, pres zhertenja, tak je to njemi en isgled, tudi v' svojem sakoni tak shiveti. Ino do besede boshje, do navukov Evangelfskih en takfhi imá dushe vekfho shelenje, vezh njih zhuje, vezh njih zhuti sheli, da bi tak dushe bol k' popunomnosti prifhel. Vfo shivlenje enega poboshnega Kristjana je ali fama shela do pravize, shela do tega, kaj je njemi k' vezhnem svelizhanji. Ne tak, kak so shele tega grefnika. Gréfnik ima shelo do grefnih djanj; kakhitro pa svoje shele nafiti, se njemi she mersi, se njemi she gerdi, kaj je vzhinil. En poboshen Kristjan se nigdar ne navoli, sploh vezh hrane sa svojo dufho ifkati. Poboshnost je nedofitliva, rezhe sv. Krisoftomuf.

Is tega sdaj lahko sami sposnate, jel ste is tiftih, kerí so lazni ino shejni pravize, ali ste ne is tiftih. Sakaj zhe le po navadi ino kakti perfiljeni grete sem v' hisho boshjo, gdé se sv. Evangelium predga, gdé se naj svetéshi ofer sv. Mefhe nebeskemi Ozbeti sa naf gorofruje, gdé se sv. Sakramenti nam delijo k' nafhem dufhnem svelizhanji, zhe vam je malo sa predgo ino kerfhanfki navuk, ne velko sa Mefho, néti sa druge pomozhi te gnade, zhe vam je nizh ne na fkerbi, kak bi vafhe gréfhne navade v' besédi ino djanji dushe bol tá pufhali, ino dushe bol s' kerfhanfkimi krepostmi ali zhednostmi se ofkerbeli, tak ste ne lazni ino shejni pravize, temuzh vséga tega fiti, lazni ino shejni pa le tega, kaj vafhim telovnim shelam nagaja. Od takfhih pa je ne rezheno, ka bi svelizhani bili, temuzh pred takfhnimi mudnimi bodo vrata nebesfke dolsaperte, ino ti nebesfki shenih bo odsnotraj rekel: Jas vaf ne posnam. (*Math. 25.*)

O tak shivozho si k' ferzi vsem'mo te besede: Svelizhani so, kerí so lazni ino shejni pravize, sakaj oni bodo nafiteni. Dushe bol tá pufhajmo gréfh-

ne navade, ino se varmo hudega, do tega dobrega pa imejmo dushe vekfho shelo; eno shelo, kera ne bo prejđ nafitena, kak kader bo njo Jefuf nafitil v' nebefah s' enim popunoma veseljom, s' eno popunoma zhaftjo, s' vezhnim shivlenjom. Amen.

Na 7. nedelo po Finkofhtih.

Od sapelanja.

Varte se krivih prerokov. Math. 7.

Krivi preroki, kerih se, kak Kristuf rezhe, varvati imamo, fo sapelavzi, fo tifti hudobniki, kerih fo sazhetek ino srok v'fega hudega; fo tifti, kerih nedushnost, bogabojezhnost, poboshnost ino kerfhanfko pravizhnost dolfpravljajo; fo tifti, kerih sebi ino telko drugim k' vezhnem pogublenji pomagajo. Sapelavzi fo en pomor, sakaj oni tak kak pomor, na hitrem zele rodbine, zele sofezhke na dufhi spomoriti snajo; oni fo te kraftave ovze, kere zelo zhrédo nakugajo; oni fo ti od hudizha vunpoflani nefmilni vmarjavzi, kerih telko od Kristufa odkuplenih dufh grosovito vkonzhajo. O strahota takfhnih ludi! Ino da je takfhnih ne malo, tak bom dnef od sapelanja govoril, ino pokasal: 1. kaj sa ena velka hudoba je sapelanje; 2. kaj sa ena kafhtiga sapelavza zhaka.

Kaj je sapelanje? Sapelanje je: kader en zhlovek druge fkus svoje pregreffhne djanja, fkus pohujffhlive navuke, fkus nafladne navablenja od ftese nebefke odverne, ino na fteso tega pogublenja pela. She is tega vidite:

1. kaj sa ena velka hudoba je sapelanje. Sakaj kaj delafh, kaj vzhinifh ti sapelavez? Kaj ti je Bog ftoril, kaj ti je vzhinila ta perfhona? Jel moreffh kaj hujffhega vzhiniti, kak to, kaj Bogi eno dufho prozh vsemefh? eno dufho, kero je on na fam svojo fspodobo ftvoril, ino kero je on fkus prelijanje fam svoje kervi odréffhil — eno dufho,

kero je on zelih trinotridefset lét sevšem persadenjom ifkal, toto ti njemi prozh vsemešh, pa sakaj? kaj ti je vzhinila, ka nje njemi ne pušišh? O nesmileno, o grosovitni zhlovek! kak strafšno hudobno je tvojo djanje, ker ti eno dušho, kera je sa vezhno nebesko veselje stvorjena, sa vezhno pogubljenje obfnovafh? Si ti ne hujšhi, kak en rasbojnik, en tolvaj, ker zhloveki, kaj per sebi imá, al' pa tudi shivljenje vseme, pa le shivljenje téla, né pa dušhe? ti si vmarjavez dušhe, o strahotna stvar! ino to ti vzhinišh, kader drugim krive ino sv. Evangelji suprotivne navuke davafh, kader nje od poboshnosti, od bogabojezhnosti, s' ednoj bešédoj, od sdershanja sapovedi boshje odvrazhafh, ino nje s' bešédoj ino djanjom na nepoboshnost, na krivizhnost, na lashlivoft, na nezhistoft, na sovrashstvo, na krivizhne toshbe, s' ednoj bešédoj, na krivizhne ino grešhne djanja sapelafh. O sapelavez, sapelavez! kam mišlišh? Jel vejšh, kak bo sa te? Jel vejšh:

2. kaj sa ena kašhtiga sapelavze zhaka? O na to se namer ne smišlišh, ti she le rezhešh: O to je nizh né, so ja drugi tudi tak, ki vender nekaj saštopijo; ja ti she se k' temu smeješh, kaj štorišh. Ah premišli famo, kaj ino gdo si ti? Ti si, naj bošh tedaj prijatelj ali dobrotnik, naj bošh ozha ali mati, brat ali sestra, si pazh en Satan. Je ena strafšna bešeda; ali glej, dušhe Bogi prozh vseti, ino nje v' pekel pošlati, je delo tega Luzifera ino njegovih flushebnikov, sagovarjanje ino sakrivanje tvojih bešéd ino djanjih je guzh tište kazhe, kera je she v' Paradishi svoj merški sazhetek naredla, ja sapelavzi došti vezh shkode med ludmi naredijo, kak ti hudi sovrashnik sam. On kerokrat more tak oditi, ka nizh ne opravi; pride pa en sapelavez v' ovzhinjem oblazhili, v' špodobi enega prijatela, odeshene bogabojezhnost, ofmehava keršhanško sadershanje te peršhone, ino tak njoj prozh vseme njeno oroshje, njeno brambo, njo premaga, ino njo temi hudemi sovrashniki v' roke špravi, ki se njemi je prejd dugo branila. Refnizhno, da bi ti hudi sovrashnik tak v' svoji špodobi k' vam prišhel, ino val na preklinjanje, na sovrashstvo, na tatbino, na krivizo, na nezhistoft, ino na druge pregrehe napelaval, nebi ga bogali, nebi ga namer

poslušali; ali on sapelavze k' vam pofhle, ino toti val premagajo.

Ali gorjê njim! Da ta po nedushno prelita kerv Kristufova sa kafhtigo krizhí, da ta sapelana dufha sa kafhtigo krizhí, ino da je Bog tak mozhno rasferdjen: kaj njim naprejstojí, kaj drugo, kak vezhna kafhtiga s' tim strafhnim peklenfkim ognjom? sakaj Kristus sam pravi, da sa takfhega, fkus kerega pohujfhanje pride, bi bolfhe bilo, da bi njemi en mlinfki kamen na fhinjak obéfhen, ino on v' globozhini tega morja vtoplén bil. (*Math. 18.*)

Tak vidite, kaj je sapelanje sa ena velka hudo-
ba, ino vidite, kaj sa ena kafhtiga sapelavze zhaka.
O varte se tedaj, da nebote nikoga ne s' befédoj, ne
s' djanjom sapelali, ino zhe fte to fstorili, tak s' dob-
rimi navuki ino s' enim fpokorjenim lepim shivlenjom
papravte to, kaj fte sakrivli, vfo fkerb fi vsefite,
da te dufhize, kere fte od Gospoda prozh odvernili,
njemi nasaj fpravite, sakaj drugazh vam je ne mogo-
zhe, vezhne kafhtige se ogniti. Amen.

Na S. nedelo po Finkofhtih.

Siromafhtvo je né k' fhpoti, lenofst je
k' framoti.

*Kopati nemorem, vbogeime profiti me je fram.
Luk. 16.*

Kaj bom sdaj sazhel? fi guzhi ti krivizhen gospo-
dar v' dnefnem Evangelji. Ali toti razhun je she
prepósni, penesi fo she prozh, njegovo nizhvédno
gospodarstvo, ino njegove krivize fo na svetlem, nje-
govo poshtenje ino per gospodi valanje je saigrano.
Prejd da bi bil se pital: Kaj bom sdaj? te najmre,
kader she je gospodove penese vkup imel, te da bi
bil k' sam sebi rekel: Kak bom s' totimi penesi kaj
obernil, ka bi sa gospoda vekfhi hafek bil, ino jas
do smerti pri njem moj kruh imel? Ne te, kader je
she vse to prozh, te fi she guzhi: *Kopati nemorem,*

kruha si profit iti me je fram. Ali ravno per tem te pitam: Sakaj te je fram? si né si sam kriv? To bi te moglo fram biti, ka si tak hudo gospodaril. Kaj si siromak kruha profit gre, je né nikaki shpot; to je framota, zhe rezhe, da nemore ali nezhe kopati ali delati. Ino glejte, ravno od tega dnef hozhem govoriti, hozhem najmre pokasati, da siromashtvo ne je k' shpoti, le lenost je k' framoti.

Med te mnoge nadloge nashega posemelfkega shivlenja slifhi tudi siromashtvo, ali tifti toshni stan, kader zhlovek nizh nema. Da je siromashtvo ne nikakfhi shpot, to je Jesus sam pokasal, sakaj on se je v' siromashtvi narodil, je v' siromashtvi shivel, ino v' siromashtvi vmerl. Mi tudi vejmo, ino sv. Ambrosiuf poterdi, da se nibeden bogat na svét ne narodí, temuzh siromak, pres oblezha, hrane ino pitvine potreben. Mi vejmo, kak hitro nefrezha tudi bogatega v' siromashtvo postaviti sna. Belisariuf, en mozhen vajvod, fkus mnoge premaganja vojfke pride vu veliko zhast, ali na enkrat je tak siromak, ka si more kruha profit iti. Rustiziana, ena is najbogatefshih ino najpreftimanefshih Rimariz po smerti svojega mosha tak na nizh pride, ka namesto svojih slatih ino frebernih oblazhil s' boshnimi kmetizhkimi halami more sa dobro vseti. Elisabet kraliza po smerti svojega mosha ob vfo svojo premoshenje pride, je she sverh tega od svojega doma pregnana, ino nje namer ne smejo v' one shpitale gorvseti, kere je ona sama dala postaviti, ino nje sevsem ofkerbela, ja ona tak na siromashtvo pride, da more v' eni shtali prebivati, ino od sproshenega kruha shiveti.

Tak so toti v' siromashtvo prifhli, ino tak se taushent drugim sgodi. Ali tak kak so toti svojo siromashtvo poterplivo prenesli, ino njih sa siromashtva volo ne fram bilo, tak je siromashtvo tudi drugemi nikomi ne k' shpoti. Ja, ker svojo siromashtvo poterplivo prenese, naj potroshtan bo, sakaj njemi je Bog vezhno blago perpravil, ino bo enkrat, kak ti vbogi Lazaruf, v' kralestvo nebesko gorvset, ti terdni ino krivizhni bogazi pa, kerí, kak ti Evangelfki bogatufh, tu na semli svoje nebefa imajo, bodo tam sred njim takfshni siromaki, da njim v' njihovem strafhnem terplenji namer nishe nebode ene kaple vode dal. To

je pa ne rezheno od takfhih siromazhkih, kerí kres siromashtvo mermrajo, ali kerí so siromazhki, da nezhejo delati, ino íshejo s' lashmí, s' golufanjom, s' ziganioj, s' kradnenjom si pomagati. To je zhloveki k' zhasni ino vezhni framoti.

Sakaj kak je ptiza sa létanje, tak je zhlovek sa delo rojen, rezhe poterplivi Job. (*Job. 5.*) Ino Bog je ja she Adami gornaloshil delati, she prejd, kak je bil sagrefhil, zhe ravno ne tak teshko, kak je potli delati mogel. Bog je sa tega volo funze stvoril, da zhloveki she vjuro rano pravi: Stani, ino pojdi na delo; ono njemi per njegovem deli svéti, ino ono samo hitro idozho ga vuzhí, da per deli nebi smel muden ino lén biti; ono sahajozho njemi pravi, sdaj od dela gorhenjati. Ona shlahтна shena, od kere modri Salomon govori, je delala, zhe ravno je vifokega shlahtnega stana bila. (*Pravozhi. 31.*) Salomon je bil v' obilnosti bogastva, pa je tudi delal, ravno ne s' rokami, pa s' glavoj. (*Modr. 9.*) Ap. Pavel, ker je nozh ino den v' predganji Evangelja bil sapopadjen, rezhe: Mi delamo s' nashimi rokami. (*I. Korint. 4.*) Sa tega volo sv. pisno pravi: Ne savershi dela, tudi ne kmeštva, kero je Najvisihsh stvoril. (*Predg. 7.*)

Ako bi pa ker rekel: Sakaj bi se takfhni s' delom mantral, ker ima vsega sadosti? tak se njemi na to more odgovoriti: Bog je ravno ne sapovedal, ka bi vřakfhi mogel orati, kopati, mlatiti, je pa vender sapovedal, da vřakfhi ima to delo delati, kero v' svojem stani gornalosheno ima, da bi drugazh ravno kakhté bogat bil. Zesar Teodosiuf je veliko fhazov dobil is morja, is semle slato ino frebro, od podloshnikov velike dazhe, je ali bil bogatéfhi, kak je naf ker; je pa vender sapovedal, da od vsega tega se nizh sa njegov stroshek ino shivesh ne sme vseti, on si svoj stroshek hozhe s' svojimi rokami perpraviti. Da sem tudi jas is semle stvorjen, kak drugi, tak tudi jas morem delati, kak drugi.

Pa zhe le nasho pamet opitamo, tak nam povej, da nam je Bog né sato dal mozhi ino rók, ka bi famo jeli, pili, ter spali ino nizh delali. Takfhni vmanjuhi, takfhni pres dela potepuhi, rezhe sv. Tomash de Vilanova, namer nebli smeli na svét priti, sakaj kaj oni na svéti delajo? So pazh, kak en fuhi

štor, ker je sa drugo né, kak dol ga posekati, ino v' ogen verzhi.

Namer Haidi so takšnih nemarnih ne mogli terpeti. Ker je sa Katove dni htel Rimski purgar biti, je prejd mogel svoje roke tá pokasati: zhe so bile od dela terde ino ostre, tak je bil sa purgara gorvset; ker pa so lepe mehke roke imeli, tiste so hitro odpravili. Nibeden je né smel od hishe iti, ka nebi bil sekire, ali klastra, ali klepazha, ali kako drugo snamenje svojega dela s' sobom nesel, drugazh so pajbi sa njim idozhi blato po njem metali. Atenianzi so takšhe vmanjuhe tak kashtigali, kak tate, sakaj oni so rekli, da se takšhi nemorejo hraniti, zhe nebi krali ali golufali. Shaloštno je, ka néki staršhi is svojih otrók sami takšhe vmanjuhe naredijo, da njih nizzh ne navuzhijo, temuzh nje tak pres dela puštijo gorrašti, ka njih potli nišhe nezhe na delo, ne v' flushbo imeti. Kaj bo tedaj 's takšnih? Potepuhi, pa tatje. To je šhpot ino framota, né siromafhtvo.

Ako ste tedaj v' siromafhtvi she gorsrašli, ali po nefrezhi v' siromafhtvo prišhli, tak si ne mišlite, ka bi vam to k' šhpoti bilo; le lénošt vam je k' zhašni ino vezhni framoti. Lénošt je svrelzhina vsega huđega, je odurna pred Bogom ino ludmi. Ker rad dela, tistega Bog nebo sapušttil, pa ne ljudje; vmanjuha pa more vse zhertiti, da je drugo ne, kak ena superna napota na svéti. Sa tega volo naj mojo dnešhno predgo dokonzhajo besede Ap. Pavla, ker rezhe: Ker nezhe delati, tudi nesme jelti. (II. *Te-sal.* 3.) Amen.

Na 9. nedelo po Finkoštih.

Od savershenja gnade boshje.

O da bi ti sposnal she na toti tvoj den, kaj je tebi k' miri. Luk. 19.

Ah našh prelubleni Jesuf se dneš zhres Jerusalem rasjozhe! Jesuf, od kerega beremo, kak je she v'

svojem detinstvi v' luzko deshelo bil pregnan, ker je potli per predganji svojega sv. Evangelja telko sametavanja, telko shpota, telko preganjanja prestal, ker je sadnizh na smert oblojen sam svoj teshki krish na goro Kalvarie nefel, ino na njega perbit pod najstrafhnefhim terplenjom svojo shivljenje gordal: — ali mi nigdi ne najdemo sapifano, ka bi se on gda bil rasjókal; famo dnef, kader Jerusalem sagledne, njemi to tak k' ferzi gre, da se rasjózhe. Ah! kaj more to biti? O glej, on vidi, kaj sa ene strafhne kafhtige temi terdokornemi mesti naprejstojijo, sato, da ono nikak nezhe sposnati, ka bi sdaj she se snalo tega ogniti, ino da vidi, kak ono tak flépo v' ogen grê. Tak stori Jerusalem; jel ti, o Kristjan! drugazh storish? Bom te ravno dnef previshal, kak tudi ti s' gnadoj boshjoj delafh. Od savshenja gnade boshje bom govoril.

O Kristjan! kelkokrat bi se Jesuf she bil mogel zhres te rasjokati, da je naprejvidil, kaj tebi naprejstoji sato, da ti njegove gnade vse savsheshf, ino zhafa tvojega obifkanja nezhefh na tvoj hafek vseti. O kelkokrat je on she tebi morbiti rekel: O da bi ti sposnal, kaj je tebi k' svelizhanji, she konzhi sdaj v' totih dnevih, ker she so ti dani na spokorjenje ino pobolshhanje tvojo; ali ti nezhefh. Glej pa, zhe je to ta sadna gnada od Boga, po keroy nibedne vezh ne dobish, temuzh pridejo tvoji sovrashniki, ino te vkonzhajo, tak kak so s' Jerusalemom napravli. Hozhefh snati, kak se je Jerusalemi godilo?

Vésh, kak je Bog Jerusalem tri zele léta obifkaval, poflajozhi njim Mesialha, ker je nje s' svojimi nebeskemi navuki, s' svojim najlepshega sadershanja isgledom, s' mnogimi zhudeshi opominjal na poverjenje, ali vse je bilo sabstojn. Kristuf vmerje na krishi, ino Bog pufti zhudovitne snamenja se goditi na nebi ino semli; on shtima, da bo otemnenje sunza nje odimelo, odpiranje grobov nje postrafhlo, semle potréf nje strosil, raspoknenje pezhin njih kamene ferza rasklalo: ali da je vse sabstojn, tak se on prozh od njih oberne, pa she le pozhaka zelih petnotridefet lét po Kristufovi smerti, ino da tudi

toto pozhakanje nizh ne valá, tak pride kashtiga davno she nagroshena.

Jerusalemitanzi se sami med sobom grosovitno sazhejo bojuvati; Tituf to mesto saleshe, ino ga naskorem she en velki tal pod svojo oblastjo imá. Potem nastane pomor, ino takfhi glad, da eden drugemi jestvino od vust prozh jemlejo; takfhi glad, da travo jéjo, ino se sa njo tergajo; takfhi glad, da ena shena svojo lastno dete si spezhe, ino ga pojé. V' desetih tjednih samo skus ene vrata petnajst tashent, ofem stó ino ofemdeset mertvih trupel vunsmezhejo. O strahota, o strafhna kashtiga! Sadnizh Rimari vushgejo she ti nesgruntano lepi tempel, ino spomoriyo vse, kaj njim v' roke pride, mesto poshgejo vso, samo tri turne zesar pušti stati k' snamenji, da bi se na vshgdar vidlo, kak velki je Jerusalem bil. Tak je Jerusalem vkonzhan. Ino kaj je skus pomor, glad, ogen ino mezh ne prejsblo, je po vsem svéti moglo rasoditi.

To je Kristuf vse naprej vidil, sato pa so ga fose polile; ali jel je, o Kristjan! s' tobom drugazhi? Ti si slep ino gluh, nezhefh viditi, ne zhuti, kaj je tebi k' svelizhanji. Pride sato kashtiga, kader bo se spunilo, kaj sv. pismo pravi: Vi bote se na Boga sesavali, pa val nebo posluhnili; bote saran stani, pa ga nebote najshli. (*Pravozhi. 1.*) Vesh od krala Antioha? kak je njega Bog vezhkrat opominjal, pa sabstojn, te je pa prishla serditost boshja zhres njega. (*II. Makab. 9.*) On oblubi, vse popraviti, kaj je koli sakrivel, on hozhe po svéti iti, ino od vsegamogozhnega pravega Boga vuzhiti; ali kaj njemi Bog is neba odgovori? Da nebode nibene gnade, né milosti vezh sadobil, kajti je pravizhen sod boshji prishel zhres njega. Vesh od Judasha? On je dneva te gnade ne sposnal, kader njemi je Kristuf rekel: Moj prijatel! sakaj si prishel? jel ti Sina tega zhloveka s' enim kufhzom prodash? Da bi on bil toto gnado sposnal, kak Peter, Matheufh, Zacheufh, Magdalena, ino vezh drugih, bi bil tudi milost sadobil; tak je pa samudil, ino sabstojn je bilo njegovo potlanjo sgrivanje.

Jel shitimash, da bo Bog s' tobom drugazhi storil? Ti imash gnado obezhano, ali ti jutranjega dneva nemash obezhanega. Kak tedaj morefh rezhti: Jas

fem she mladi, sem sdrav, bom she po sebi preshtimal, gda bo na to prifhlo, ka bi se s' Bogom mogel spraviti? Kak moresh to rezhti? nebili snala tota gnada ta sadnja biti, po keru nibene vezh ne sadobifh? ino gorjê tebi, zhe v' smertnem grehi vmerjesh! Neli je tudi v' Jerusalemi bilo taushent ino taushent mladih, sdravih? Jel je pa gdo na to gledal? Ah gorjê tedaj onim gresnikom, keru tak pres skerbi v' svojih grehah shivijo, ino se Boga nizh ne bojijo! Boga, ker, kak Prerok rezhe, zhloveka s' duhknoj svojih vust skonzha; ker, kak David pravi, samo s' ednim ózhnim mignenjóm vso semlo strosi, (*Psal. 103.*) ino v' kerega rokah je germlaviza ino treskaviza, vsi valovje tega morja, vse nevihte, vsa semla s' svojimi strahsnimi votlinami — totega Boga, ker, kader têlo vmori, tudi oblast ima, duho v' peklenfki ogen verzhi — totega Boga, ker bode prifhel sodit shivih ino mertvih — totega Boga se nizh ne bojijo? Ah gorjê njim! (*Luk. 12.*) Ap. Pavel od njih rezhe: Da mislijo, ka so v' najbolschem miri, ino slobodni, tak bo pogublenje naglo zhresnje prifhlo. (*I. Tef. 5.*)

Tak tedaj vidite, kaj nam naprejstoji, zhe gnado boshjo savershemo. Ah tak ne stormo tega, sakaj Jesus nam sploh pravi: Glej, o gresnik! mene v' mojih mantrah, glej me v' mojem gorstajanji! sa te je mene kervavi put polil, ah naj tudi tebe polijejo vrozhe serzhnega sgrivanja lose; sa te sem jas tak nesmilno gaishlan bil, ah ne gaishlaj mene supet s' tvojimi grehi; sa te sem jas s' tim teshkim kishom obloshen se Jerusalemskim shenam v' serze smilil, jel se tebi nizh ne milim? sa te sem jas na kishi vmerl, ah vmeri tudi ti tvojim grêhom; jas sem od mertvih gorstanil, stani tudi gor is groba tvojih grêhov, ino pojdi v' mojo vezhno zhaft. Amen.

Na 10. nedelo po Finkofhtih.

Od sodenja zhres druge ludi.

Jas sem ne tak kak drugi ljudje, Luk. 18.

Zhe ravno so Fariseari bili zhafnega blaga poshelni, (*Luk. 16.*) zhe ravno so pravizo vnemar pufhali, (*Math. 23.*) ino per njih ne bilo pres sakona prelomnikov: (*Joh. 8.*) vender is totih eden dnef pride v' tempel, ino naprejstopezhi sazhe ne tak govoriti: O Bog, jas se tebi sahvalim, kaj sem ne tak kak so drugi ljudje, ne blagaposhelen, ne krivizhen, ne sakona prelomnik, al' pa tak, kak toti zolnar. O kaj so to sa ene besede? jel tak more govoriti, kader molit pride? Neli so to besede enega takfhega, ker je le prifhel sebe hvalit, svojega blishnjega pa sanizhavat? Pa je vender ne samo toti Farisear tak govoril, takfhih she je sdaj sadofti, ki le na sami sebe dosti dershijo, na druge pa nizh, keri svojega blishnjega grajajo, sodijo ino obfojujejo, ka te sami sebe bol povikfhajo. To je ena velka pregréha, sakaj: 1. Nifhe nema pravize, drugih soditi ino obfojuvati; 2. nifhe nema sroka, se kres druge povikfhavati.

1. Nifhe nema pravize, drugih soditi ino obfojuvati. Sv. Ap. Pavel pravi: Sato nemash nibenega sgovora, o zhlovek, gdokoli si, ker sodish; sakaj v' kom ti enega drugega sodish, v'tem se sam obsodish, kajti ti ravno to delash, kaj sodish. (*Rim. 2.*) Sakaj mi vejmo, da boshja sodba po refnizi zhres tiste gre, ker takfhne rezhi delajo. Ino sv. Ap. Jakob pravi: Bratje! ne opravljajte eden drugega. (*Jak. 4.*) Ker brata opravla, ali svojega brata sodi, tisti opravla postavo, ino sodi postavo. Zhe pa postavo sodish, tak ne si dopunjavez, temuzh sodnik te postave. Eden je sapovednik ino sodnik, ker samore pogubiti ino odteti. Gdo si pa ti, ker blishnjega sodish? — Gdo po totih besedah tih Apofhtolov ima pravizo soditi? gdo drugi, kak Bog sam?

Kaj pa Jezus pravi? Ne sodite, tak nebote sojeni, ne pogublujte, tak tudi vi nebote pogubleni. (Luk. 6.) Zhe ali hožete, da nebote sami sojeni ino pogubleni, tak nesmete vafhega blishnjega soditi ino obsojuvati. Zhe pa le to storite, tak vam Kristus nadale rezhe: S' kakoj meroj ste vi vunmerli, s' takoj se vam bo nasajmerlo, t. j. kak vi s' drugimi ludmi storite, tak bo Bog s' vami storil. Zhe bo tedaj ti nebeski sodnik v'fako vafho djanje ino popufhenje, v'fako vafho besédo ino stopinjo vzhista v'fe preiskal, tak bode vam le tak nasajmeril, kak ste vi vunmerili, sakaj tudi vi ste vu vafhem sodenji ne nibenega djanja ino popufhenja, ne ene beséde ino stopinje s' ózhi pustili. Ako bo vaf pres smilenja sodil, tak bo vam le nasajmeril, kak ste vi vunmerili, kajti tudi vi ste s' vafhim blishnjim ne nikakega smilenja imeli, vi ste ga sodli ino obsodli, ki ste sami ne prav vedli, kaj ste sodli. Sabstojn bote se te sgovarjali, rekozh: Jas sem tak od drugih zhul praviti, pa sem tudi sam nekaj se previshal. To bo v'fe sabstojn, kajti nishe nema pravize, svojega blishnjega soditi ali obsojuvati. Ino da ker to stori, se le kres druge povikshati hzhê, tak se moremo she previshati, da

2. Nishe nema sroka, se kres druge povikshavati. Dosti je takshih, kak je ti dnefni Farisear bil, ki shtimajo, da so kam jakshi ino bolshi, kak drugi, pa so né. Oni na sebi ne vidijo nikakshih blodnjih ino pregreshkih, pa njih imajo sadofti. Sa kelko jakshiga ino bolshiga zhlovek sam febe dershi, telko menje druge shtima. Glejmo samo na dnefnega Fariseara, kak on tega zolnara sanizhuje! Ali nibeden zhlovek je ne telko vréden od drugih, ka bi on pravizo imel, koga sanizhavati, sakaj v'fakshi ima svojih pomenkanjih ino pregreshkih sadofti. Naj le v'fakshi svojo vést dobro opita, ino svojo shivljenje prav preifhe, bode she najshel, jel je vezh vréden, kak drugi, ali né. Ako bi ravno s' dnefnim Farisearom snal rezhti: Jas sem ne krivizhen, ne sakona prelomnik, tak naj le pogleda, zhe nema drugih pregreshkih na sebi, kere so od totih ne velko menfhe. Zhe rezhe, da je ne tak kak so drugi veliki gresniki, tak ga pitam, sakaj ravno na takfhe gleda; sakaj ne gleda na druge ponishne ino poboshne perfhone, ter poleg na sam

sebe gledezh sakaj ne pita: Sakaj pa sem jas ne tak ponishen, tak poboshen? Sakaj pa sem tak shtimani, tak sovrashen v' mojem sodenji, tak bodezhi v' mojih besedah, tak léni v' dobrih délah, tak odluden ino neprijatelni? — Ja pun hudobnosti ino pregréfhkih je svekfhinom tifti, ker druge tak rad sodi; nevosflivoft, zhertenje, shtimanje ga pela na to, ka posdero v' luzkem oki vidi, bervna pa v' svojem ne. Nifhe ali nema sroka, zhres druge se povikfhavati.

Ne bod'te ali sodniki vashega blishnjega, da, kak smo sdaj previshani, nifhe nima pravize, drugih soditi ino obfojuvati, nifhe nema sroka, zhres druge se povikfhavati. Zhe pa le hozhete soditi, tak sami sebe sodite, ino tota sodba naj bo prav oftra. O prelubleni Jesus! ker si ti, zhe ravno naf enkrat vse sodil bosh, tako smilenje imel do grefhnikov, ino njih ne si obfojuval: vishaj, mi profimo tebe, tudi nafhe misli ino besede, da nebomo nafhega blishnjega, temuzh sami sebe sodli, ino tam na tvoji sodbi dobro obstali. Amen.

Na 11. nedelo po Finkofhtih.

Od gréhov tega jesika.

Ino on je prav govoril. Mark. 7.

⦿ kaj sa ena zhudovitna mozh je v' tem, ker dnef enemi gluhemi ino mutaftemi dá supet zhuti ino prav govoriti! ena mozh, kera je ednaka s' mozhjo tifttega, ker je naf tak stvoril, da rasvun tega, kaj imamo obzhutenje ino pogled, tudi zhujemo ino govorimo. Ali ah kak malo se ljudje smiflijo na to negovorno velko dobroto, kero nam je Bog v' tem fkasal, ka zhujemo ino govorimo. Malo to ljudje sposnajo, sakaj, kader bi besedo boshjo, kader bi refnize te vere poflufhati mogli, fo gluhi, ino kader bi Boga zhaftiti, Boga moliti mogli, fo mutafti; od druge strani pa, kader njih le gdo kaj rasjesi, ali kader se od blishnjega fhpotlivo ino ogovorno guzhi,

kader gdo kaj klafarškega rezhe: o te so odperte njihove vuba, ino prav sgovoren njihov jesik. O kelko greha se s' jesikom vzhini! kelko duhf bo sa famo totih gréhov volo v' pekli! Proti toti hudobni navadi hozhem dnef govoriti, najmre: Od gréhov tega jesika.

Kader je Jesus temi mutaftemi htel jesik odvesti, je k' njemi rekel: Efata, odpri se; ino glej, ti mutafti je prezi dobil sgovor, ino je prav govoril. Tudi vam se je pri sv. kersti reklo: Efata, odpri se; ali jel tudi vi prav govorite? O shaloftno, ka se ravno s' jesikom, ker je she na sv. kersti k' hvali boshji odlozhen, najvezh greha vzhini! Sakaj kaj se vse pregresfnega guzhi? ali ker so gréhi tega jesika? Gréhi tega jesika so: 1. Neframnost ali klafarfki guzhi; 2. ogovarjanje ino rasnafhanje; 3. fhpótanje ino kletvize; 4. krivizhni guzhi.

1. Gréhi tega jesika so ali neframni ino klafarfki guzhi. Sv. Ap. Pavel pravi: Kurvaria pa, ino vsa gnufnost se med vami namer naj ne imenuje. (*Efes. 5.*) Ali kelko se tega sguzhi, kelko tak gerdega ino neframnega, kaj se zhloveki nigdar ne spodobi! Kaj pa takfhi guzhi pokashejo? Kristuf rezhe: Od zhefa je serze puno, od tega vufta govori. (*Luk. 6.*) Da je ali vafho serze puno neframnih shel, tak so tudi vafhi guzhi tak neframni ino gerdi; pa se ne smiflite, kakfho pohujfhanje s' tim drugim, posebno mladim ludem date. Sv. Ap. Jakob pravi: Kak en mladi ogen velko hofto vushge, tak je jesik en ogen. (*Jak. 3.*) Kak ogen se vafhe neframne klafarfke besede primejo mladih serz, ino vidli bote na sodbi boshji, kaj so vafhi guzhi naredli.

2. Gréhi tega jesika so ogovarjanja ino rasnafhanja. O kelko se tega vzhini! Kelko endrugemi v' ózhi sponofite, ino dostikrat takfhe rezhi, kere namer ne so refen; kelko endrugega per drugih rasnafhate, kelko takfhega od drugih sguzhite, kaj je vse smifhleno, ino ali pravo ogovarjanje! Ali tu vam sv. Pavel rezhe: Ogovarjavez je Bogi superni, (*Rim. 1.*) pále v' drugem tali sv. pismo rezhe: Ogovarjavez je ena odurnoft med ludmi. (*Pravozhi. 24.*) Pa tudi nemre drugazhi biti, sakaj da, kak pále sv. pismo pravi, je dobro ime ali poshtenje bolfho, (*Pravozhi. 22.*) kak

velko bogastvo, ogovarjavez pa zhloveki poshtenje, ino tak vse vsemi, kaj najdragšhega imá; kak nebi en takšhi Bogi ino ludem superni ino oduren bil?

3. Grehi tega jesika so shpotanje ino kletvize. Ah kelko pa she le se tega vzhini! Kak tu preklinja mosh sheno, shena moshá, brat brata, sestra sestro, sofed sofeda, staršhi otroke; kak tam kune orazh, fórar, pastir shivino, kak soldat na maršhi, kak podloshnik gospodško, kak gospodinja ogen; gospodar drushino, o strahota! kaj se samo kletvize vzhini. Ali strahne so ravno sato tudi besede sv. písmá zhresto. Kristuf pravi, da ker svojemí blishnjemí to besedo norz 's jese povej, je peklenškega ognja vréden; (*Math.* 5.) ino Ap. Pavel rezhe, da preklinjavzi ne bodo v' kraleštví boshjem. (*I. Korint.* 6.)

4. Grehi tega jesika so krivizhni guzhi. O kelko se pále totih naredi! Tu se krivo prizhuje na veliko shkodo blishnjega, tam se krivo toshi, tu krivo podushi. Ah grehi, grehi tega jesika, kelko je vas! Ne sahman, ka Ap. Jakob telko od jesika povej. On rezhe: Jesik je en sapopadek vse krivize. Jesik se med nashimi glidi snajde, ker zelo telo ognufi, ino zeli ték nashlega shivlenja sashge, zhe se enkrat od peklenškega ognja nashge. Sakaj vsaka shlega tih sverin, ino ptiz, ino kazh, ino druge shivadi se vkrotí, ino je bila vkrotena od zhlovezhke nature; (*Jak.* 3.) jesika pa nemore nibeden zhlovek vkrotiti: on je ena nemirna hudoba, pun smertnega gista. Skus njega mi Boga ino Ozheta hvalimo, ino skus njega mi ludi kunemo, kí so po boshji spodobi štvorjeni. Is enih vust pride hvala, ino kletviza.

So ostre beséde, ali one so refnizhne, sakaj nega tak hudobne navade na svéti, kak je navada enega hudobnega jesika. Kak pa bode se tedaj temu pomagati moglo? O teshko, ali da je per Bogi nibena rézh ne nemogozhna, tak se tudi toti navadi, kerí njo imate, pozhafih snate odvaditi. (*Luk.* 1.) Najprejd morete Boga profiti, da vam, kak je kral David profitil, strasho postavi pred vashe vusta, ino dveri okoli vasih vustniz (*Psal.* 140.) — ter, da, kader po vasih navadi kere takšhe beséde sguzhíte, se prezi 's njih sgrivate, ino vashe naprejšetje, ne vezh tak guzhati, terdno ponovite. Rasvun tega morete takšhnih perloshnostih, kelko morete, se ogibati, sošebno pa

nesmete nigdar posabiti, da je Bog povsod nasozhi, ino ali vse zhuje, kaj govorite; ino da bo zhlovek zelo od vsakfhe nepotrebne beséde enkrat mogel razhun dati.

O da bi tedaj vsi sposnali, kelko greha se samo s' jesikom vzhini, ino kak teshko bo takshim v' nebefa priti, bi refnizhno si vse persadeli, da bi, kak ti dnefhi ni mutafti, prav govorili. Ja, o prelubljeni Jesus! ne dopufti, ka bi nafh jesik gda pregreftno govoril, ino mi s' nafhimi guzhi pohujfhanje davali, ali nafhemi blishnjemi na njegovem poshtenji ali drugazh nafhkodili; daj nam to gnado, da bomo tvojo lubesen, dobroto, ino zhaft sposnajozhi vsigdar tak govorili, kak si ti govoril, ino tak vrédni postali, enkrat tebe tam s' Ozhetom ino sv. Duhom na véke hvalti ino zhaftiti. Amen.

Na 12. nedelo po Finkofhtih.

Kak je tam, gdé je lubesen blishnjega, ino kak tam, gdé nje nega.

Stori tak, ino ti bosh na véke shivel. Luk. 10.

Kak imam storiti, da vezhno shivljenje sadobim? Tak je en Vuzhenik te Postave Jesusa pital, ino tak imamo mi sami sebe pitati: Kaj imam storiti, da bom vezhno shivljenje sadobil? Ino tak kak je ti Pismavuzheni si na svojo pitanje mogel sam odgovor dati, tak mi sami sebi lahko odgovorimo. Lubiti moremo najmre Gospoda Boga is zelega serza, is zele nafhe mozhi, nafhega blishnjega pa kak samega sebe. Sakaj tota sapoved je she v' starem Testamenti Judofkem ludftvi dana, v' novem Testamenti pa sa najpervo ino najpreftimanefho sapoved postavljena, ino je rezheno, da, ker toto sdershi, bode na véke shivel, pa tudi rezheno, da, ker tote ne sdershi, né je is Boga. (I. Joh. 3.) Od tega val dnef previshati hozhem, kader pokashem: Kak je tam, gdé je lubesen blishnjega, ino kak tam, gdé nje nega?

Ó frezhen tisti kraj, gdé je lubesen blishnjega! sakaj tam je en pravi Paradish. Tam deshelfki poglavar ne stralhi samo s' svojo oblastjo, temuzh se fkashe kak en lubleni ozha, ker sa svoje podloshnike kakti sa svoje otroke fkerbi, njim pravizo sposna, ino nje ino to njihovo v' svojo obrambo vsemi; tam gospodfka s' podloshniki storijo, kak je po pravizi, njim pomagajo, kader se njim kakfha kriviza vzhini; oni nje ino njihove pravize branijo, so njim dobri ino vfigdar odpertoferzhni proti njim, ino le te oftri, zhe se deshelfkega poglavara postav ne dershijo. Tam so ludje med sobom si dobri, v' miri ino sloshnosti, tam je eden tega drugega prijatelj, dobrotnik ino pomozhnik, tam je v'fakemi to njegovo per mire, ino sna v'fakfhi svoj pripravek vshivati, tam se eden drugemi lahko saftopijo, ino je v'faka hisha eno prebi-valifhe te sadovolnosti ino serzhne radofti. Ó lubesen blishnjega, kaj sa ena dobrota si ti!

Ali kak je tam, gdé lubesni blishnjega nega? Ah toshno! tam je deshelfki poglavar le en nesmilni grosovitnik, ker svoje podloshnike pres smilenja mant-ra ino shmizhe, ker ne poslufne na njih profhnje, ne na njihov jozh, temuzh njim le svoj mezh kashe. Tam gospodfka nemajo s' podloshniki nikakega smilenja, oni le gledajo, da to svoje 's njih ftergajo, naj njim te kaj prék oftane ali ne; tam gospodfka, zhe ne vidiyo svojega dobizhka, ne branijo pravize, ne premoshenja, ne perfhone, sabstojn se njim vbogi podloshnik jozhez h pertoshi, grobianstvo, poprétenje s' kajhoj sna imeti: naj se njemi kakhte hudo godi, to njihovega terdega serza nizh ne gene. Gdé nega lubesni blishnjega, tam so ludje eden zhres drugega: per sakonfkih je drugo né, kak svája, kletviza, bitje; med starfhimi ino otrokmi sama vjediza ino nemirovnoft; med fosedi drugo ne, kak vezhno sovrashtvo, sdaj savolo kakega obrezhenja, sdaj savolo kakega vshkodenja, sdaj savolo kake krivize, pále savolo dershine, savolo otrok, savolo kakih toshbih ino veliko takfhih rézhi. Gde nega lubesni blishnjega, tam le v'fakfhi na svoj hafek ino dobizhek gleda; ti firumazhki, ti nefrezhen nigdi ne najde pomozhi, ne dobrotnika. Gdé nega lubesni blishnjega, tam je nevosfhivofst, kraja, golufanje, bitje ino rane-nje, tam si je nishe s' tim svojim ne floboden. S'

ednoj besedo, gde lubesni blishnjega nega, tam je sam nemir, sama nesloshnost, samo shalenje, samo neprijateljstvo, sama nesadovolnost. Ah kaj je to sa eno shivljenje! Ena predspodoba od tega, kak je v' pekli.

O moji lubi Kristjani! jas vem, da je tudi med vami v' neklih talih en takshni pekel. Dajte si ali dopovedati, kaj je en zhlovek pres lubesni blishnjega. En takshi je namer ne en Kristjan, sakaj on ne vse me gor, kaj Kristuf ino njegovi Apofhtoli vuzhijo. Kristuf pravi: Na tem bode vsakshi sposnal, da ste moji Jogri, zhe endruega lubite. (*Joh. 13.*) On pravi, da skus lubesen blishnjega postanemo otrozi Ozhetanebeskega; (*Math. 5.*) — da, kaj mi enemi nefrezhnemi dobrega storimo, to njemi storimo. (*Math. 25.*) On pravi, da, zhe lubesen blishnjega imamo, pridemo k' vezhnem shivljenji. Kaj govorijo Kristufovi Apofhtoli? Sv. Ap. Pavel rezhe: Sdaj pa ostanejo vera, vupanje, lubesen, tote tri: ta veksha pa med njimi je lubesen. (*I. Korint. 13.*) Sv. Johanes pravi: Ker lubi, tisti posna Boga; ker ne lubi, tisti Boga ne posna. (*I. Joh. 3.*) Pa tudi refen, sakaj tudi Neverniki, ki od pravega Boga nizh ne vejo, skashejo endrugemi dela te lubesni; tudi ti divji ludje, kak dalni popotniki od njih povejo, so proti nadloshnim smilezhni; ja zelo neme stvari ena drugo branijo. Kaj je tedaj en zhlovek pres lubesni blishnjega? Jel je Kristjan? She skoro bi se od Nevernikov ino tih Divjih lesih reklo, ka od Boga kaj vejo, kak od enega takega Kristjana.

Ne saprimo ali nafho ferze pred lubesno blishnjega, kajti smo sdaj vidli, kak je tam, gde je lubesen blishnjega, ino kak tam, gde nje nega. Zhasno ino vezhno frezhni smo, zhe imamo lubesen blishnjega; zhasno ino vezhno nefrezhni pa, zhe nje nemamo. O dragi nafh Jesus! ker si ti vse, kaj si koli storil, le is lubesni proti temi greshnemi zhlovezhanstvi storil, ino ah kelko si ti storil! daj nam eno taksho ferze, kak je tvojo, da bomo po tvojem isgledi nafhega blishnjega nefrezho ino nadlogo tak obzhutli, kak nafho lastno, ino tak njemi to storili, kaj sami shelimo, da bi se nam storilo, ino tak vredni postali, enkrat v' nebesah plazhilo sa nafhe dela te lubesni sadobiti. Amen.

Na 13. nedelo po Finkofhtih.

Od dobrot boshjih.

Eden pa is njih, da je vidil, ka je vusdravlen, se je nasajpovernil, ino je na ves glas Boga zhastil; on je k' njegovim nogam dolpadnil, ino je njega sahvalil. Luk. 17.

Zhe ravno naf she obzhutnost ferza k' sahvalnosti perganja, je vender veliko ino veliko nesahvalnih ljudi na sveti. Med desetimi, kak dnefni Evangelium pokashe, je samo eden se snajshel, ker je sahvalen bil. Toti moshje so imeli ti bolezhni ino grésni beteg, kerega mi imenujemo gobavega; ti lubesnivi Jesuf se je kres nje smilil, ino je nje tote nadloge réshil. Kaj blo leshi bilo, kak nasaj se poverniti, ino svojemi dobrotniki se sahvalti sa to velko dobroto tega osdravljenja? pa so namer tega ne storili, rasvun enega, ker je en Samaritan bil. Takshe nesahvalnosti je dosti. Kaj morejo starshi sa svoje otroke storiti? kaj shkolkniki, kaj vuzheniki tega Evangelja, kaj naprejpostavljeni? Kaj vekshital imajo sa to? Drugo ne, kak nehsavalo.

Tudi proti Bogi so ludje nesahvalni. Bog je en sapopadek vsega dobrega, per vsaki stopinji naf srêzha njegova dobrotlivost. Kaj pa ludje storijo sa njegove dobrote? Oni posabijo na njega, ino njegove sapovedi vnemar puftijo. O Kristjani! zhe smo tudi mi takshi, tak vsem'mo si dnef tega Evangelškega Samaritana sa en isgled, tega Samaritana rezhem, ker se je tak lepo sahvalil sa to prijeto dobroto. Premislimo ali dnef: 1. kaj sa ene dobrote nam je Bog storil; 2. kaj mi njemi sa to storiti imamo?

1. Kaj sa ene dobrote nam je Bog storil? Gdo nam je shivljenje dal? Bog je vam shivljenje, dufhko, ino bitje dal, je ta Makabearška mati svojim finom rekla. (II. Makab. 7.) Gdo je nafho telo tak spodobil? O Bog! jas tebe sahvalim, je David rekel, kaj sem tak zhudeshno stvorjen. Gdo je naf vse nafhe

shive dni obvarval? Bog je svojim Angelom sapovedal, da tebe na svojih rokah nosijo, da ti gdé nebi s' tvojoj nogoj v' en kamen vdaril, rezhe pále David. (*Psalms*. 90.) Gdo naf s' hranoj ino s' oblézhom ofkerbi? Ti puftih travo rafti sa shivino, ino sétvo na hafek tih ludi, so pále Davidove beféde. (*Psalms*. 64.)

O kaj sa ene dobrote nam je ali Bog she na nafhem téli storil, kaj sa ene pa she le na nafhi dúfhi! Gdo je nafhi dúfhi dal pamet ino volo? Gdo je naredil, ka se mi telko snamo navuzhiti? Gdo je naredil, ka tudi nebefke refnize fposnamo, ino se s' njimi potrofhtamo v' nefrezhi ino nadlogi? Gdo je naredil, ka mi to dobro od tega hudega vémo raslozhti, ino ka posnamo, da le to dobro bi mogli storiti, ne pa to hudo? Gdo nam je dal eno véft, kera nam grisezho fponafha, kader smo pregrefhli, ino naf rasvefeli, kader smo dobro storili? Gdo je naredil, da se v' kerfhanfki veri snajdemo? O to je vse od Boga, to so vse njegove dobrote.

Ker totih dobrot ne fposna, tifti naj le premifli, kak bi njemi te bilo, zhe tega vsega nebi imel. — Zhe ne preshtimafh, kaj je tvojo shivljenje vrédno, tak le gledi, kak se en nevarno beteshen sa svojo shivljenje boji. Zhe ne preshtimafh, kaj je tvojo sdravje vrédno, pojdi k' beteshnim, ino poslufhaj njihovo sdihavanje, javkanje, jokanje. Zhe ne preshtimafh premoshnofti tvoje, poglej na te firomazhke, ino premifli, kak bi ti bilo, zhe bi tudi en takfhni firomak bil. Zhe ne preshtimafh, kaj sa ene podvuzhenja ti sadobifh, le gledi na takfhne, keru pres vsega podvuzhenja tak divji gorrafejo. Zhe ne preshtimafh, kaj so tebi tvoji svésti prijateli k' hafki, le se smifli, kak bi ti bilo, zhe bi ti toti vfi hitro spomerli.

Ker pa she tudi is tega nebi fposnal velikofti dobrot boshjih, tifti naj premifli, gda je tote dobrote od Boga sadobil. Dofतिकrat ravno te, kader njih je najmenje vréden bil. Bog naf je per shivljenji ino sdrave obdershal, kader smo dofti takega storili, kaj je shivljenji ino sdravji fhkodljivo. Bog nam je dal hrano ino pitje, kader smo s' totimi darmi ne po redi djali. Bog nam je dal perloshnoft, se kaj navuzhiti te, kader smo s' nafhim malim snanjom she prevesetno se fhtimali. Bog nam je puftil te svelizhe-

zhe Evangelfke navuke osnanjupati, kader so predgari od nékih is naf bili osmehavani, ja zelo sanizhuvani. Bog nam je dal zhaf, pokoro delati, kader smo k' tim starim gréhom fhe nove perloshli. Ah kelkokrat nam je Bog dobrete storil, kader smo njih najmenje vrédni bili!

Da pa nam je Bog telko dobrega storil, ino fhe dostikrat ravno te, kader smo li nizh ne saflushli:

2. Kaj imamo njemi sa to storiti? Sa tote velike dobrete mi Bogi imamo najprejd sahvalti. Da smo she enemi zhloveki, ker nam kaj dobrega stori, dushni sa to sahvalti, kam bol fhe smo dushni Bogi sahvalti, ker nam je telko dobrot storil. Sahvalno se tedaj dostikrat smiflimo na vse dobrete boshje, ino vshivajmo njegove dare tak, kak je prav.

To drugo, kaj mi Bogi sa njegove dobrete imamo storiti, je, da njegove sapovedi sdershimo. Sakaj poverniti mi njemi njegovih dobrot nigdar nemoremo; on tudi tega ne potrebuje; on le hozhe, da mi njegovo volo spunimo, toto pa spunimo, zhe njegove sapovedi sdershimo. Nesahvalni tedaj smo, zhe se jesi, nevozhlivosti, pianosti, nezhistosti ino drugim takfhim hudobnostim prék pustimo. Sahvalni se le fkashemo, zhe smo svesti v' nafhjih dushnostih, zhe nafhemi blishnjemi dobro storimo, ino nafhe gréfhne shele v' strahi dershimo.

To tretjo, kaj mi Bogi sa njegove dobrete imamo storiti, je, da imamo savupanje na njegovo sa naf fkerbjenje. Sakaj zhe se na nafho vfo shivljenje smiflimo, ino vidimo, kak je Bog nam dal hrano ino pitje, oblazhilo ino stan, podvuzhenje v' ti pravi veri; zhe premiflimo, kak je on naf v' nevarnostih branil, kak je on tudi kratke terplenja k' nafhem hafki obernil — zhe to premiflimo, tak vejmo, da bode tudi dale naprej sa naf ozhinfko fkerbel. Ne sdvojmo, ne toshmo se tedaj, zhe nam vzháfi kaj smenka, zhe eno hudo leto pride: Bog je nafh ozha, on je nafh ofkerbnik, on bo nam pále dal, kak nam je prejd dal. Bog nibenega ne sapusti, ker njega zhafti. (*Psalm. 9.*)

To sem vam ali od dobrot boshjih dnef htel rezhí. Ah sposnajmo tedaj ino preshtimajmo, kelko dobrega nam Bog stori, ino sahvalmo se njemi sa njegove

dobrote; bodmo pokorni njegovim sapovedim, ino imejmo to savupanje, da naf tudi naprej nebode sapustil. O Bog! o lubesnivi Ozha nebeski! mi sposnamo tvojo lubesen, tvojo dobroto: ah taushentkrat nam je shal, kaj smo dosdaj tak nesahvalni proti tebi bili, ino tebe, nafhega najvekshega dobrotnika, sverh tega she telkokrat rasshalili; mi te jozhezh profimo sa odpufhenje, ino na kolna dolpadnozh sahvalimo se tebi sa vse dobrote, s' tim terdnim naprejevsetjom, da bo nafha najperva sferb, odsdaj tvojo volo vu vsem spuniti, ah daj nam k' temu tvojo gnado, keremi zhaft ino hvala bodi na véke. Amen.

Na 14. nedelo po Finkoshtih.

Od velke sufhe.

One ne shnjejo. Math. 6.

Od ptiz nebeskih dnefhni Evangelium pravi, da one ne sejajo, pa ne shnjejo; mi pa moremo sejati, zhe hozhemo sheti, pa she se dostikrat pergodi, da nafhe njiva obsejamo, pa nemamo kaj sheti: nerodovitoft semle, mras, tozha, sufha nam vseme vse, ino mi moremo s' toshnim ferzom ino glafom pitati: Kaj bomo jeli, ali kaj bomo pili, ali s' zhim se bomo oblazhli? Tak nam letof gre *). Stari ludje rezhejo, da ne pomnijo tak velke sufhe, kak je letof, ino gdo vej, kak dugo she bo terpela. Sa kaj njo imamo sposnati? Sa kaj drugo, kak sa kashtigo boshjo? Stormo tedaj dnef eno poboshno premishlenje zhresto. Kaj je ti Zesarejski Visshishhkof sv. Basiliuf enkrat ob zhafi ene velke sufhe predgal, tisto hozhem jas dnef od letofhne velke sufhe k' vam govoriti.

Glejte, moji brati! je sv. Basiliuf k' svojim Zesareanzom rekel, glejte, moji brati! nebo je saper-to, golo je, ino pres megel, shaloft nam dela njegova jasnoft, toshnoft njegova zhiftozha, po ker

*) T. j. v' leti 1854.

fmo prejđ takſho shelenje imeli, te, kader je ono od oblakov prevlezheno temno naſ obſenzhalo, ino nam vselo luzh tega ſunza. Semla pa, vun ino vun ſprefuſhena, je neprijatelna viditi, je puſtna ino nerodovita ſa obſejanje, na raspoknje ſe razſefala je, ino ſunzhni traki globoko ſegnejo v' njo. Obilne, ſploh tekozhne svrelzhine naſ ſapuſtle ſo, velki potoki perfuſhli ſe, najmenſhi otrozi lahko grejo kres nje. Doſtim is naſ menka ſhe voda, ino ſtradanje nam je ſhe blisu. Kak novi Israelitanzi iſhemo mi enega novega Moiseſa s' njegovoj zhudeshnoj ſhiboj, da bi pale s' enim vdarzom po pezhini temi ſhejnemi ludſtvi v' potrebi pomagat, ter naredil, da bi is zhudeshnih oblakov isbrana Mana ſemdol kapala ſa hrano tih ludi. Jas ſem vidil pola, ino veliko ſos ſem mogel pretozhiti kres njih nerodovitost. Jas ſem ſe milo raſtoſhil, da je ne ſe deſh kres naſ raſlil. Eno ſemen ſe poſuſhlo je, prejđ kak ſe je ſkllilo, v' brasdi je oſtalo, kam je plug ga pokopal; drugo je vunpriſhlo, ali kumaj ſe je viditi puſtlo, je od vrozhine ſhe toſhno potroſheno, tak da prav pridejo Evangelja beſede: „Doſti delavzov, pa malo ſhetve.“ (*Luk. 10.*) Proſti ludje per ſvojih njivah ſtojiſjo, gorsdigajo, kak v' ſhaloſt pogroſhene, ſvoje roke, ino ſe jozhejo kres ſvojo ſabſtojn delo, toſhno gledezhi na ſvoje male otroke ino njih matere priſjimlejo oni te ſuhe betva, ino ſi sdiſhavajo kak ozheti, ker ſe ſvojih ſinov v' zvetozhi mladoſti snebijo. Tuđi nam bodo rezhene beſede tega Preroka: „Jas ſem vam deſh tri meſze pred ſhetvoj ſadershal, jas ſem puſtil deſh iti kres eno meſto, kres drugo pa ne ſem puſtil deſha iti. Kres en kraj ſem puſtil deſh iti, ino ti drugi, gdé je ne deſha bilo, ſe je poſuſhil. Priſhle ſo dve ali tri meſta vkup, ka bi vodo pili, ſo nje pa ne ſadoſti mogli najti, ino to ſato, da ſte ne ſe k' meni povernili, rezhe Goſpod.“ (*Amos. 4.*)

Is tega, moji lubi! ſe vuzhmo, da nam Bog ſavolo naſhega odſtoplenja ino naſhe nemarnoſti toto nadlogo poſhle; on ne iſhe naſ vkonzhati, temuzh naſ pobolſhati na tako viſho, kak ozheti ſvoje nepokorne ſine. — Glejte ali, kak je ſkus mnoshino naſhlih grehov zelo letina ſe premenila, ino zelo drugazhiſha poſtala. Sima je ne imela te navadne mo-

krote s' fuhotoj, snega ino mokrote ne smo vidli. Sprotuletje je le en tal svojo lastnosti rasvilo, najmre vrozhino, pa nizh mokrote. Ena zhres red vrozhina se je kakti k' nashem vkonzhanji sapersegnila. Kaj je ali sa en srok tote neporednosti ino smotnje, odkod je toto prevershenje tih rezhi ino te letine? To premislimo — jel' nega nikoga, ker vse ravna? Je ti modri Moister, Bog, na svojo delo posabil? Je morebiti ob svojo mozh prifhel? Ali she morebiti ima tisto mozh, pa nje ne pokashe: je morebiti svojo dobrotlivost ino sferblivost na odurjavanje tega zhlovezhanstva preobernal? Tega nibeden sahtopen nebo-de mogel rezhi; je le en drugi srok na svetlem, sakaj smo ne tak kak perle ofkerbleni. —

Sdaj ti sv. Predgar naprejpernese sroke, sakaj je Bog taklho kashtigo pollal. En srok je najmre: da ti bogati nemajo nikakega smilenja zhres te firmazhke; ti drugi srok je: da nishe objokan ino sgri-van ne profi sa rodoviti desh; tretji srok je: da se nishe ne vseme sa sapushene otrozhizhe ino sapushene vdove; fhterti srok je: da nishe ne poverne, kaj je po krivizi dobil ali vsel. S' ednoj besedoj, srok tote nadloge je: da se ne spokorijo s' svojih grehov, da ne skashejo lubesni boshje, ne lubesni blishnjega, ino zhe tote nebo, tak bo samo boshji dobrotlivosti perpifati, zhe on nebi naredil, ka bi tota fufha vfo semlo vushgala, ali ka bi ogen od neba dol kapal, tak kak je on she negda grehe tega zhlovezhanstva kashtigal.

Tak je sv. Basiliuf v' Zesarei od enega fufhne-ga leta govoril, ino tak morem jas od letofhne fufhe govoriti. Sakaj jel ker med vami pomni, ka bla vfo leto taklha fufha bila, kak je letof? Je ne zela sima bila pres snega ino desha? Je ne vfo sprotaletje le fuho ino dushe bol vrozho bilo? Ne sdihavamoli she vezh mefzov sem sa desh, pa sabstojn? Je ne vrozhina sdaj po leti she tak gorvsela, da je semla globoko — globoko she fuha; da studenzi she skoro nigdi nemajo vode, ino se na mestah od dalezh more sem perpelati; da so trate tak seshgane, ka shivina ne najde ne ene travize vezh, ino she se dreyje fufhi? Ah sabstojn se nam dnef rezhe, na roshe pogledati; nega njih nigdi, she dayno so vsehnile vse! Neli je sabstojn vse, kaj ste posejali ali posadli?

Néli je vašho milo toshenje, ka vašho lubo shivino morete prozh dati, da nema kaj jesti, ino kak s'he bo sa vaš? Na Jesufa imamo ravno savupanje, da bo našho troho kruha poshegnal; ali kak bo, zhe on tega nebo htel storiti savolo neshmilezhnosti našhe, savolo neshpokorjenja našhega, savolo krivizhnosti našhe, savolo gerdobnosti našhe, savolo menkanja lubesni boshje ino lubesni blishnjega, savolo menkanja serzhne, stalne molitve?

O prelubeni Jesuf! ne sapusti naš v' toti suhi pufhavi, oflishi našhe ponishne proshnje, kere odsdaj sgrivano ino po gošto, serzhno ino savupljivo k' tebi hzhemo poslati sa dober, rodoviti desh; ah daj, milostivni Ozha nebeski! toj suhoj semli mokrote, da homo mi, tvoji otrozi, sadobli shivljenje is nje; ne skрати nam, o lubi Ozha! vsakdenjega kruha, ah daj nam pa tudi to gnado, da homo odsdaj po navuki tvojega Sina Jesufa Kristufa najbolj ifkali tvojo kralestvo ino njega pravizo, tak imamo savupanje, da bofh nam vse to drugo pervergel. Amen.

Na 15. nedelo po Finkoshtih.

Kres smert tih našhiv se ne smemo prevezh shalofstiti.

Jesuf je rekel k' njoj: Ne jozhi se. Luk. 7.

Ah shalofstna mati, ah toshna vdova! samo enega sina s'hi imela, pa s'he toti je mertev. — Na mesto kaj bi on s'he dugo po tvoji smerti na pokopalishhe bil prishel, gresh ti jozhezha ino v' serzi vsa bolezhha sa njim na to mesto, gdé bodo pred tvojimi mokrimi ozhmi njega pokopali. Gdo nebi tvoje grenke shalofsti obzhutil? Ali ne samo tota mati se je snabila svojega sina; takshih mater je došti, kere so svoje otroke toj neshmilenoj smerti mogle prekpustiti, ino s'he se sdaj tak shalujejo sa nje, da, kamkoli poglednejo, tam se ponovijo rane njihovega bolezhhega serza: kajti nigdi nega njihovih lubih otrok, ino

se od njih more rezhi, kaj Evangelium od te jozhe zhe Rahel pravi: Rahel se je jokala sa svoje otroke, ino se ne dala potalashiti, kajti njih nega vezh. Ali lubi Kristjani! jas ne ménim vashe she tak sadošti velke shalošti she povekshati, temuzh jas s' Kristufom k' vam rezhem: Ne jozhte se! ino zhe ravno nemorem vasfhih otrok od mertvih sbuditi, kaj je Jesus storil, tak vas hozhem dnef potroshtati, ino vas podvuzhiti: da se ne smete kres smert tih vasfhih prevezh shaloštiti. V' toti moji dnešni predgibom pále svekshima sa sv. Basiliom govoril.

Ne objozhmo, tak govori ti sv. predgar Basiliuf, ne objozhmo odhayanja is totega shivlenja, najmenje pa odhayanje svetih moshi; temuzh (objozhmo) bol rojstvo, prihod v' toto shivlenje. Sakaj prihod na toti svét je nefnashen, ino pun supernošti — odhayanje pa, ino oflobodjenje odtót je lepo ino drago, ne ravno sa vse ludi, temuzh le sa tiste, kerí so tu sveto ino pravizhno shiveli. Zhaštita je smert, ne zhaštito je rojstvo tega zhloveka: sakaj seja se, rezhe Ap. Pavel, seja se v' nezhašti, gorstanilo se bo v' zhaštítivostí; seja se v' strohíivostí, gorstanilo se bo v' nestrohíivostí. (*I. Korint. 15.*)

Dershi ali rojstvo ino smert proti endrugem, ino henjaj tedaj objokati tistega, ker je totega te framote shivlenja se réfhil. — Ali smert enega lublenega fina možhno tvojo serze teshí. Ino gdo ima eno tak kameno serze, ka bi toto nefrezho pres rastoshenja mogel prenešti, ali ka bi njegovo serze le malo ga sabolelo? Erb ene lepe hishe, pomozh te hishne drushbe, savupanje ozheta, otrok poboshnih starshih, gorsrejen s' taushent shelenjom, toti gre tá na fred zvetozhnošti svoje dobê, prozhstergan is kríla svojih rodítelov! Nebili to rastopiti moglo terdošt enega diamantkamna? Ali resnizhno, zhe bi mi zhres pergodenja tega shivlenja toshti se ino jokati hteli, tak vfo shivlenje nebi sadošti bilo; ako bi vfi ludje vkup s' nami se jokali, tak nebi samogli naf od jozha ino shaluvanja odvèrniti, ino da bi vse tekozhe vode sóse postale, nebi sadošti bile, nevolivanje tih ludi obse zhi. Sa tega volo te opomenem, da ne dopustífh, ka bi tvoja dúsha od te serzhne bolezhine premagana bila, dobro previshan, da, zhe ravno srokoy ne

vémo, po kerih Bog vse rezhi visha, si vender dopovedati mormo, da vse, naj se kakkoli teshko vidi, od enega modrega ino lubesnivega vishara nam poslano je. Sakaj on vej, kak vsakemi to hafnovito vtála, ino sakaj temi shivlenji neednaki konez postavi.

Sato se nam pristoji, da vu vsem molimo njegovo dobrotlivost ino lubesen proti ludem, ino da nigdar ne postanemo mersezhi, spomnezhi se na one visoke ino glasovite besede mozhnega Joba, ker, kader je svojih deset otrok per eni misi skus vkupporufhenje v' eni minuti posipati ino pokopati vidil, je k' nafhem podvuzhenji rekel: Gospod je nje dal, Gospod je nje vsel; kak se je Gospodi dopalo, tak se je sgodlo. (*Job. 1.*) Po totem lepem sgledi hozhemo tudi mi storiti (ino rezhti): Mi smo ne se nafhega otroka snebli, temuzh mi smo ga nasajdali tistemi, ker ga je nam dal. Njegovo shivljenje je ne vgasnilo, ono je le na eno bolfhe se obernilo. Ne skrije semla tega lubega, temuzh nebo je njega gorvselo. Le en máli zhaf fhe nam je dani, te pa bomo s' njim pale vkup.

Velka je ta teshavna bolezhina, to rad verjem; ali tudi eno velko plazhilo je od Gospoda perfkranjeno tem, ker njo mirno prenesejo. Kader si ti kak mati (tvojega sina) porodila, to déte vidla, ino Bogi hvalo dala, si ja tudi vedla, da si ti ta vmertelna tudi le enega vmertelnega rodila. Kaj je ali to posebnega, zhe je ti vmertelni vmerl? Ogleduvaj se po vsem svéti, na kerem prebivash, ino snaj, da vse, kaj vidish, je vmertelno, ino vse prejde. Gledi gor k' nebi, tudi ono bo enkrat vkuppalo; poglej funze, tudi ono nebo na véke terpelo; svésde vse, shivadi tak na semli, kak vu vodi, vfa lepota te semle, zelo semla, vse je preidozho, ino vse bo preminilo. —

Nifhe je ne tak velik, ka bi smert ga safhona-ti mogla. Lep ali ino velik, ino prezhudenja vreden, ino hiter skus svojo telovno mozh je bil tudi tisti mosh. Ne menfhe so bile tudi kreposti njegove dufhe, tak da je teshko njemi gdo naprej bil, ino vender je le bil en zhlovek, ino je vmerl, kak Adam, Noe, Abraham, Moises ino kak drugih veliko, ker ravno tisto stvorjenost imajo. — Ne je drugazhi se s' njim sgodlo, kak kaj bo enkrat se sgodilo nebi, funzi ino semli. Tak pomenfhaj ali tvojo ferza bo-

lezhnost. — Mišli, da tišči, ker i so v' šivlenji med fobom se svesali, ino potem skus smert se raslozhli, fo peršpodobni popotnim, ker i po eni štesi vkup grejo, ino skus perferzhne sguzhavanja se endrugi mi slo pervadili fo. Kader je tota perdrushena štesa na konzi, se vsakšhi po eni raslozheni zešči oberne.

Je snamenje enega lepega ino poboshnega serza, zhe ono to raslozhenje od enega s' njim svesanega ne deršhi sa preteshko, temuzh tištemi sa to saveso sahvali, ker je špervega toto naredil. Ti fi, doklam fi mosha, ali enega otroka imela, darovniki vshega tega hvale ne vedla, temuzh fi ga škós she sa drugo profila, kaj se ti je sdelo, da she ti menka. Zhe fi imela samo mosha, tak fi se toshla, ka nemafh otrok, kak bi nje fi shelela; zhe fi pa tudi otroke imela, tak fi sa bogafstvo profila. Vari se ali, da nebofh sgublenji tvojih lublenih sama srok skus to, ka tega, kaj imafh sdaj, ne preštimafh, ino fi to shelih, kaj je prozh. Sakaj zhe mi Boga sa te sdaj sadoblene dobrote ne sahvalimo, tak je potrebno, da se nam prozh vsemejo, ka se vuzhimo skus to, nje šposnati. — Doklam mi te povolnosti vshivamo, ne vémo temi darovniki nikake hvale sa nje; kader se pa njih snebimo, te mi hvalimo ino prehvalimo, kaj je prozh.

Odhenjati ali hozhemo od te shalošči zhres to, kaj vezh nega, ino hozhemo sahvalo se vuzhiti sa to sdajno. Sami sebi hozhemo obštati, da smo v' teshkih prebitkih enega modrefhega vrazhitela potrebni, ker naf skus mále štifke gorredí. Rezhti hozhemo: Dobro je, o Gospod! ka fi ti mene ponishal. (*Pšalm. 118.*) Rezhti hozhemo: Ne so v' razhun vseti terplenja totega zhaša proti ti zhašči, kera enkrat nad nami imá rasodeta biti. — O da bi toto, ozhifheni od vseh flabošči tega meša, mogli sadobiti skus gnado ino dobrotlivošči nafhega Gospoda Jesusa Kristufa, keremi je zhašt ino oblašt sdaj ino vřigdar na vse véke. Amen.

Na 16. nedelo po Finkoštih.

Kaj nam nedele ino svetki imajo biti.

Je dopušheno, ob sobotnem dnevi vusdravlati?
Luk. 14.

Pismavuzheni ino Fariseari so menli, da ob svetshnem dnevi namer ne sme dél te milosti storiti, kakti beteshnih vrazhti, rasvun smertne nevarnosti. Jesuf je nje sa tega volo pital: Je dopušheno, ob sobotnem dnevi vusdravlati? ino je njim prezi v' djanji pokasal, da je to dopušheno. On je nasozhi pred njimi enega vodenizhnega vusdravil, ino ga od sebe puštil. On je nje od tega she bol previshati htel, ino je nje pital: Kaj vi storite, zhe vam na sobotni den en junez ali ofel v' studenez padne? Jel ga ne potegnate vun? Zhe se ali na sobotni den enemi shivinzheti smé pomagati, kaj pa, ka se enemi zhloveki nebi pomagati smelo?

Namesto sobote mi Kristjani nedelo svetimo, ino poleg nedel imamo tudi nekere druge svetke. Ali kak so Pismeniki ino Fariseari od sobotnega dneva ne to pravo preshtimali, tak tudi eni Kristjani mé-nijo, da je she sadošti, zhe so po nedelah ino svetkih le per Mefhi. Da bi tedaj vsi snali, sakaj so nedele ino svetki noterpostavljeni, tak bo moja dnešhno k' vam govorenje toto podvuzhenje: Kaj nam nedele ino svetki imajo biti.

Zhe zhlovek le eno malo premisli, sakaj ga je Bog stvoril, tak more sposnati, da je ne samo sa toto posemelfko shivljenje stvorjen, sakaj ta semla njemi nemore ne v' blagi ino bogastvi, ne v' zhašti ino oblasti, ne v' nafladnosti ino veselji dati tiste popunoma povolnosti, kerø on sverh vsega tega pošheli, najmre eno stalno popunoma dobro vezhno shivljenje. Zhlovek ali sam per sebi preshtima, da je ne samo sato to, ka bi to semlo obdelaval, ino od nje sada vshival, ter te kratke ino prasne veselja totega sveta sa plazho svojega truda vsel. Tudi nãfha vera nam pravi, da tu nemamo stalnega prebitka,

temuzh da se sa eno drugo shivljenje imamo perpravti. Ona nam pravi, da smo otrozi boshji, ino sato gledati mormo, da bomo popunomni ino sveti, tak kak je Bog popunomen ino sveti. Ona nam pravi, da je v' boshjem velkem kralestvi veliko prebivalish, ino da je smert tega téla sazhetek enega novega bolshhega shivljenja v' enem dosti bolshhem kraji. Ona nam pravi, da te zhishte dushe Boga gledale bodo, ino da ti pravizhni bodo noter fhli v' to vezhno shivljenje. — Na vse to more zhlovek vezhkrat spomenjen biti, da si to premisli.

Ravno k' temu, glejte, so nedele ino svetki noterpostavljeni. Zhe tedaj skos tleden vasho delo opravlate, tak po nedelah ino svetkih imate od dela si pozhinti, na tihem kres vasho shivljenje premishlavati, Boga moliti, per sv. Meshi biti, predgo poslushati, ino tudi, zhe je drugazh mogozhe, kerfhanfski navuk; s' ednoj besédoj, po nedelah ino svetkihimate posebno sa vasho dushe fkerbeti. To nam imajo nedele ino svetki biti, najmre dnevi perferzhnega premishljenja kres nasho sdajno ino to perhodno shivljenja, dnevi te molitve, dnevi podvuzhenja v' nashih dushnostih ino nashhega sadershanja, dnevi posebnega zhastitja boshjega skus flushbo boshjo, dnevi serzhnega sgrivanja nashih grehov, ino terdnega naprejvsetja tega pobolshanja.

Ali ah kak eni Kristjani svetke ino nedele dopernesejo! Ne je malo tistih, kerim so nedele ino svetki dnevi tega rasvusdanja, dnevi te ziganie ino krivizhnosti, dnevi te lenosti v' dobrih délah, dnevi tega pianzhivanja ino svaje, dnevi tega fhpila ino spravlanja, dnevi pregreshnega pajdashtva, dnevi ogo-varjanja ino obrezhenja, ah dnevi vse hudobnosti! Ne zhuda sato, ka nam Bog svoj shegen fkrati, ka pufti vse forte nadloge kres naf priti; on je ja she davno skus Preroka Jesaifa nam puftil povedati, da takfhih svetkov nezhe imeti, ino da na tako visho nafhe molitve nebode posluhnil. (*Jesaij 1.*) Ne zhuda, ka njih telko v' nespokorjenji ostane, da totega dneva, kerega bi najbol k' temu mogli oberniti, ne dershijo sa den flushbe boshje, temuzh sa den te pregrehe.

Ali naj bo s' totimi málimi besedami sadofti rezhenó vsem, kak bi nedele ino svetke mogli svetiti, ino kak nje néki dopernesejo, ino jas le s' shalostnim serzom, s' grenkim sdihavanjom, ja s' mokrimi ozhmí morem rezhti: Ah ti den tega Gosпода, kak se ti dopernesefh! To je ti prijetni zhaf, to so dnevi tega svelizhanja, rezhe Ap. Pavel; (*I. Korint. 6.*) ino mi moremo rezhti: To je ti odurni zhaf, to so dnevi tega pregreshtva! O prelubleni Jesuf! kak more tvoja lubesniva poterplivost tak velka biti, da ti she sdaj tvoje ozhi k' nam obernjene imash? O to ti storfih savolo tiftih Isvolenih, kerí tvoj den sveto dopernesejo; ah daj, ponishno te profim, tudi tim drugim sposnati, da so nedele ino svetki ne dnevi pregreshtva, temuzh dnevi premifhlenja zhres nafhe shivlenje, dnevi molitve, dnevi podvuzhenja, dnevi sgrivanja grehov, dnevi tega pobolshanja, dnevi ali, kerí naf naravnajo na pot k' vezhnem shivlenji. Amen.

Na 17. nedelo po Finkofhtih.

**En nemiren zhlovek najvekfhi sovrashnik
sapovedi te lubesen.**

Lubi blishnjega tvojega kak samega sebe. Math. 22.

Vfaki zhlovek je na boshjo spodobo stvorjen, vfi smo si med sobom brati ino sestre, sakaj mi vfi imamo enega Ozheta, ker naf je stvoril, ker naf per shivlenji obdershi ino naf hrani, ker naf je vse k' vezhnem svelizhanji posval. Sa tega volo nam Kristuf v' dnefnem Evangelji pravi, da je vfaki zhlovek nafh blishnji, ino da imamo nafhega blishnjega lubiti kak samega sebe. On lubesen boshjo ino lubesen blishnjega postavi sa najpervo ino najvekfho sapoved, sakaj zhe smo mi totemi nafhemi ozheti pokorni, ter kak brati ino sestre med sobom endrugemi dobri, tak smo spunli vse sapovedi, ino bomo nadloge ino teshave nafhega posemelfkega shivlenja lahko prenesli. Taksha kerfhanska lubesen bi tudi

snala med nami biti, da nebi eni ljudje bili sovrashniki tote najvekshe sapovedi. To so tisti nemirni spazhlivi, keru imajo svojo najvekshe opravilo s' tem, ka druge rasedinijo, rasdrushijo, ino v' njihove serza natorijo ognja tega sovrashstva. Takshni nemirni ljudje so ena odurnost na svéti, ena gerda smotnja med ludmi. Od totih dnef hozhem k' vam govoriti, ino pokasati: da je en nemiren zhlovek najveksfhi sovrashnik sapovedi te lubesni.

Enemi dobremi ozheti je na fkerbi, pa tudi k' veselji, zhe ga njegovi otrozi lepo bogajo, ino so med sobom mirni, endrugemi dobri ino prijatelni. Bog je naf vseh ozha: on hozhe, da mi po njegovi voli storimo, ino med sobom se endrugemi dobrotlivi, poterplivi, prijatelni, smilezhni, s' ednoj besedoj, tak fkašemo, da smo v' potrebah ino nadlogah endrugemi k' pomozhi ino polehkoteni.

Toto volo nafhega nebeskega Ozheta nam je Jesuf obilno saftopti dal. Lubi Boga, rezhe on v' dnefnem Evangelji, lubi Boga is zélega tvojega serza, is zele tvoje dushe ino sevse tvoje mozhi. Tota je ta perva ino najveksfa sapoved. Ta druga je pa totoj ednaka: Lubi tvojega blishnjega, kak samega sebe. Toto volo nafhega nebeskega Ozheta so sposnati dali Angeli nebeski she per rojstvi nafhega Gospoda Jesufa Kristufa, kader so popévali: Zhaft bodi Bogi na vishini, ino mir na semli ludem dobrovolnim. (*Luk. 1.*) Ino na kaj so fhli Jesufovi vsi navuki, kaj so pokasale njegove vse déla? Néli lubesen boshjo, lubesen blishnjega? Néli je on kratko pred svojo smertjo she svojim Jogrom rekel: Eno novo sapoved vam dam, da endrugega 'lubite; po tem bode vsakshi sposnal, da ste vi moji Jogri, zhe lubesen med sobom imate. (*Joh. 13.*)

Bog ali hozhe, da mi njega tudi fkus to zhaftimo, ka smo med sobom v' mirovnosti, sloshnosti ino dobri pogodbi, ino je njemi ali nizh ne supernéfho, kak en nemiren, en neprijatelni, en sovrashen zhlovek; sakaj en takshi zhlovek je temu proti, kaj Bog hozhe, kak tudi temu, kaj je njegovemi blishnjemi k' hafki ino troshti, k' frezhi ino veselji. Ino ah kelko se tega sgodi! kelko shalofsti, kelko jese ino kletvize, kelko krivize, kelko nadloge na-

redi en sam nemiren zhlovek! Enemi taklhemi je nizh ne povoli, kaj gdo sa obzhinško dobro hozhe storiti, vpelati, spraviti, narediti. On si glavo tere, kak bi to preprézhati ali saštaviti mogel. En takfhi nemiroven zhlovek se med vse stane vtizhe, ino njih frezhnost podkaple. Zhe je gdé ena dobra shenitva nasnovana, tak on she gleda, kak bi to mogel rasdréti. Zhe keru imajo pridno ino svésto drushino, tak on gleda, ka hlapza ali deklo odrata, ali nje per gospodari ali gospodinji samashe. Zhe gdo ima naprej, kaj dobro kupiti ali odati, tak on gleda, ka vse to prevershe. Zhe so tu ino tam sakonfski si dobri, ino v' lepem miri, tak on gleda, da smotnjo, spako, rasdrushenje med nje spravi. Zhe eni ino drugi starfhi imajo pridne otroke, kere vsaki pohvali, tak on povsod graja starfhe ino njih otroke. Zhe zhuje ino vidi, kak so ludje s' svojimi naprejpostavljenimi sadovolni, tak gleda, da podloshnike proti naprejpostavljenim, ino naprejpostavlene proti podloshnim podhujsti. On dela krivizo per mejáh, per erbiah, per plazhilah, ino gde le more.

O kaj je to sa en zhlovek? Je to ne en sovrashnik samega sebe? Ali kaj enemi taklhemi naprejstoji? Jesuf rezhe, da bo vse to dobro, kaj mi drugim storimo, tak gorvsel, kak da bi se to njemi storilo, pa tudi vse to hudo, kaj mi drugim vzhinimo, tak gorvsel ino kashtigal, kak da bi se bilo njemi samemi vzhinilo, ino da bo na sodni den po tem naf sodil, kak smo nafhemi blishnjemi lubesen ali sovrashtvo skasali. (*Math. 25.*) K' temu she Ap. Pavel rezhe, da, keru sovrashtvo, sdrashbe, nevosfhli-voft, jeso, kreganje, klubivanje, nesloshnost delajo, nebodo kralestva boshjega dosegli. (*Galat. 5.*) Ja vso sv. pismo nam Boga pokashe kak Boga te lubesni ino mira; kak bi se tedaj njemi en takfhi mogel dopastí, ker sam nemir, samo sovrashtvo dela? Le ti mirovni bodo se otrozi boshji imenuvali, rezhe sv. Evangelium, ne pa ti nemirovni, ti nevosfhliivi, ti neprijatelni, ti svadlivi, ti golufni, ti krivizhni, ti sovrashni, kí telko hudega med ludi spravijo, kí ne marajo sa boshjo sapoved, néti ne poslufhajo na to, kaj njim njihova vést pravi. (*Math. 5.*)

O sposnaj sato, ti nemiroven zhlovek, kaj si ti; sposnaj, da si ti najvekfhi sovrashnik sapovedi te lubesni, tak ali sovrashnik boshji, sovrashnik tvojega blishnjega, sovrashnik samega sebe; sposnaj to, ino rezhi samemi sebi, jel flifhifh v' ti na véke veseli kraj tih mirovnih, ali v' to vezhno jezho tih nemirovnih ino sovrashnih. Sposnajte to vsi, ino rezhte s' menom: O prelubljeni Jesuf! ker si ti na svét prifhel, da bi eno vero vpelal, v' keru bi vsi ljudje kak brati ino sestre se lubili, pelaj naf k' sposnanji tvoje najvekfhe sapovedi, ino obudi nafhe serza k' nje obdershanji; ne daj nibenemi is naf nemirovnosti, sovrashtva ino krivize delati, temuzh daj nam v' miri shiveti tu, potem pa nam k' tebi priti v' ti vezhni mir. Amen.

Na 18. nedelo po Finkofhtih.

S' zhem bomo shli v' to hisho te vezhnosti ta?

Stani gor, vsemi tvojo postelo, ino pojdi v' tvojo hisho. Math. 9.

Lubi Kristjani! zéli tleden ste v' posvetni skerbi dopernefli, ino se morebiti malo na to vezhno smiflili; dnef tu v' toti hishi boshji pridemo vkup, da bi se tudi na to smiflili, kak bo kaj sa nafho dufho. Ino glejte, dnefni Evangelium nam ene besede povej, kere nam shgezho morejo k' serzi iti. Stani gor, vsemi tvojo postelo, ino pojdi v' tvojo hisho, je Jesuf rekel temi od boshjega shlaka vdarjenemi; — ino glejte, tak bo kres krazhe ali dushe se is naf vlakemi reklo: Stani gor, vsemi tvojo breme, ino pojdi v' to hisho te vezhnosti tá. Ah gorjê nam, zhe bomo te le breme tih grehov nalosheno imeli, ino s' totim mogli ta iti! Potrofhtani ino veseli pa snamo biti, zhe she sdaj eno breme dobrih dél navesano imamo, ino zhe nam je Jesuf, kak temi dnefnemi bolniki, tesho tih grehov odvsel. Naprav-

mo ali dnev to premišljenje: S' zhem bomo shli v' to hisho te vezhnosti ta?

Dvojna je vezhnost sa naf: ena na véke nefrezhna ino shaloftna, ali ena na véke frezhna ino pres konza vesela vezhnost. V' eno ali drugo mi pridemo vsi, sakaj sv. pismo pravi: Zhlóvek bo shel v' hisho svoje vezhnosti tá. (*Predg. 22.*) Ja v' to hisho te vezhnosti gremo mi vsi, ali né vsi s' ednakim bremenom, temuzh edni s' teshoj tih grehov, drugi s' bremenom dobrih dél. Gorjê tebi, ker ti v' nezhistosti shivish, ali she zelo sakon prelomish, gorjê, ah gorjê, zhe bo se tebi morbiti naskorem she reklo: Stani, vsemi tvojo postelo, ino pojdi v' tvojo hisho! — premisli, kakshna je tvoja postela, premisli, v' kero hisho te vezhnosti boh prishel. Gorjê tebi, ker si ti eno velko breme krivizhnega, luzkega blaga nabirash, gorjê, ah gorjê tebi, zhe bo v' kratkem ti rezheno: Stani, vsemi tvojo breme, ino pojdi v' to hisho tvoje vezhnosti tá! — Ah kakshno je tvojo breme, kakshna tvoja vezhna hisha? Gorjê tebi, terdokoren greshnik, ker si ti si she eno strashno velko breme vse sorte grehov naloshil, ino she toto od dnê do dnê veksho delash, gorjê, ah gorjê tebi, zhe bo ti naskorem, ali morebiti she dnev, se reklo: Stani, vsemi tvojo breme, ino pojdi v' to hisho tvoje vezhnosti tá! — Kaksho je tvojo breme? O nesgruntano teshko! Ino kaksha je tvoja vezhna hisha? Puna smrada, puna kletvize, ino vrishezhega krizha, puna nepogashlivega ognja. V' toto hisho ti gresh noter, pa nigdar vezh vun. To premislite dnev vsi, kerij vejte, da imate eno velko breme tih grehov nalosheno, ino refnizhno, vi bote drugazhi sazheli shiveti.

Obernem pa mojo goverenje k' vam, kerij imate eno breme dobrih dél perpravleno sa vashe vezhnosti hisho. Potroshtani snate biti ino veseli, kajti vi ste vsigdar s' sv. Augushtinom rekli: Sa tega volo smo Kristjani, da bi se vsigdar na to perhodno vezhnost spomenli. Ja, vi ste per vsem, kaj ste si vu vashe breme spravli, na misli imeli: To bo meni tam v' ti hishi te vezhnosti potrebno. Kader ste tedaj Boga molili, ste od molitve mislili to, kaj sv.

Krisostomus od nje pravi, da najpre molitva je, kera nas s' Angelmi sdrushi, ino bo tistega, ker svojo shivljenje v' njoj dopernese, naskorem deleshnega stola njihovega kralstva, njihovega shivljenja, njihove visokosti, zhafti, modrosti, saltopnosti. Kader ste te teshke dushnosti vashega stana spunili, ste si mislili, da se s' tem Bogi dopadnete. Kader ste vu vafhlih zhafnih terplenjah néko sóso pretozhli, pa vender ne sdvojili, ne mermrali, tak ste tote vashe terpenja Bogi gorofrajozhi se smislili, da pridete enkrat v' tisti dober kraj, gdé bo Bog vam vse sóse od vafhlih ózhi dolobrifal, ino gdé nebo nibene shalosti vezh, né javkanja, ne nibene teshave. (*Rasod.* 21.) Kader ste greha se sdershali, ino te prejd storjene hudobnosti sgrivano objokali, tak ste vedli, da le tak pridete v' to hisho vezhne srezhnosti, zhe vam Jesus rezhe: Savupaj se, moj sin, tebi so tvoji gréhi odpufheni. (*Math.* 9.) Kader ste blishnjemi déla te milosti storili, tak ste vedli, da Jesus tote tak gorvseme, kak da bi se njemi samemi storile. (*Math.* 25.) Ja 'vi ste lazhnim dali jesti, nagim oblézh, vi ste nefrezhnim pomagali, enega is nadlog, drugega is nevarnosti refhli, vi ste enega sapufhenega otrozhizha sa svojega gorvseli, ino ga lepo gorsredli, ki bi drugazh se bil po svéti okoli klatil, ino en hudoben zhlovek, morebiti na véke nefrezhen postal. Vi ste shalostne trofhtali, ino o bod'te tudi vi potrofhtani, sakaj vse to ste vi samemi Jesufi storili. Vi imate eno lepo breme samih dobrih dél nabrano, veseliti se imate te vure, kader bo se vam reklo: Stani, vsemi tvojo breme, ino pojdi v' to hisho te vezhnosti tá.

To so tedaj te beséde, kere sem vam dnef povedati htel, da bi sposnali, kak potrebno je, od pofvetnih fkerbi vezhkrat prozh se oberiniti, ter premisliti, kak bo sa dufho, s' zhem homo fhli v' to hisho te vezhnosti tá? Jel s' bremenom tih grehov, ali s' bremenom dobrih dél ino lepih saflushenj? kajti zelo blisu sna biti ta vura, gda bo se nam reklo: Stani gor, vsemi tvojo postelo, ino pojdi v' to hisho te vezhnosti tá. O prelubeni Jesus! obudi nas, da k' serzi vsememo, kaj je to, s' teshoj tih gréhov iti v' hisho te vezhnosti tá, ino nam daj, da bo

nam tota tesha dolvseta, ino da bomo s' enim lepim bremenom dobrih dél vefelo ta fhli, gde ti stanujesh, ino bosh stanuyal s' Ozhetom ino sv. Duhom na vse véke, Amen.

Na 19. nedelo po Finkofhtih.

Od oblazhila sa nebesko gostovanje.

*Vse je perpravleno, pridte na gostovanje.
Math. 22.*

Na to nebesko gostovanje smo povabljeni: o vefeli glaf! Ti nebeski shenih Jesus Kristus nam rezhe: Vse je perpravleno, pridte na gostovanje. On nam rezhe doldjati tesho tega posemelskega nemira, ino trudnega dela, od serza vseti nam hozhe ti teshki kamen telke shalofsti ino bridkega jozha v' toti dolini tih sós, ino nam rezhe priti na eno gostovanje, na kerem je vse perpravleno, kajkoli nasho serze more posheleti, perpravleno telko dobrega ino veflega, da se nibeden tega nigdar ne navoli: o vefeli glaf! On nam rezhe priti na eno gostovanje, na kerem se vkupsnajdemo s' tistimi, na kerih smert nemormo posabti: o najveseléfhi glaf! Na toto gostovanje naf Jesus povabi; ali eno je, svatevfko oblezheni moremo ta priti, drugazh bomo vunversheni v' te vuneshne temnize, gde bo nam she dosti huje fhlo, kak na tem svéti. Kakshno tedaj more toto oblazhilo biti? To she morebiti néki is val namer prav she véjo. Ravno sa tega volo bom dnef od oblazhila sa nebesko gostovanje govovil, ino bom se per tem vekshital dershaf ene predge sv. Efrem Sirufa.

Potem kak ti sv. predgar Efrem Siruf svojim poslushitelom pred ozhi postavi, da je nasho na semli shivljenje le eno bojuvanje, ino ta semla ne drugo, kak eno bojno torishe, potem on rezhe: Na se tedaj deni boshjo oroshjè, na se deni kreposti te dushe, ino kader fi toto oroshjè na se djaf, imej fkerb,

da ga ne denesh od sebe, temuzh da s' njim obdan vfigdar pridešh na to bojno torišhe.

Vari se vina kak gífta, da nebofsh od pianoſti premagan tudi tvojih krepoſtih ſe snebil. Jel ne poſnaſh vínſke mozhi? — Noe, en pravizhen, ſveti ino popunoma moſh v' onem zhaſi, ker je ſam ſebi vkonzhanje naredil, je vréden bil, ſavolo njegove pobošhnoſti perporozhen ino hvalen biti, da je Bog k' njemi rekel: Tebe ſem jas ſa pravizhnega ſpoſnal v' totem pogublénim rodi. (*I. Moís. 7.*) Toti pravizhen pa, ker je v' obzhínſkem potopi vſe vode ladal, je potli od eno malo vina premagan. Neſkonzhne vodê ſo ga ne premagati mogle; ena troha vina pa je ſlekla to ſpajozho truplo tiſtega pravizhnega moſha, ker je potli ozha ino pozhetnik vſeh narodov poſtal. Ravno tak je tudi mozh tega vina pravizhnemi Loti v' ſpanji vsela krepoſt tega sderſhanja. —

Da je ali mozh tega vina ſvete, velike ino pravizhne moſhi premagala, kam bol bo tebe, 'ki ſi ſlab ino nevolen, ſpravla pod ſe, zhe ſe pianoſti prék daſh? Vfigdar ſe mladost v'ina varvati more, ſakaj od njega bo to duhovno oko oflepleno, ta ſlepota bo duſhe vekſha, ti ogen hudih poſhelenj duſhe bol vushgan, mozhi te duſhe bol rahe, miſel na vvezhno ſhivljenje bo vunsbrifana, ino tedaj duſha, nevidjeno premagana, pres naſajdershanja greſhi, prozh ſplafhena bo od nje gnada nebefka. — Sakaj doklam je naſho telo en zhiſti ino ſveti tempel, tezhaf viſokoft boſhja v' njem prebiva; kader pa je ono pogubleno ino obnefnasheno, tak ti ſveti Goſpod ſapuſti tiſti tempel, ino nameſto te neisrezhene luzhi nebefke ſe v' njem naſtani tema tega nezhiſtega duha, ino hude ino odurne poſhelenja v' njega noter grejo, kere ſo toj vbogoj duſhi doſtikrat ſrok, ka ona neſpametnoſti vzhini, ino v' beſédi greſhi. — Gdo nebi od jozha obnemagal, kader to zhuje, ino v' ſvojem ſerzi ſapasi, ka je ſvetoſt boſhja toti ſvoj tempel ſavergla, ino ka nameſto nje hude poſhelenja ino framotne navade prebivajo v' njem?

Sa tega volo opomémem vaſ, ino vaſ proſim, moji lubleni brati! glejte, da bote ſtorili ſa onimi Sve-timi ino Pupunomnomi, kak tudi ſa naſhimi ozhet-mi, ker ſo v' neduſhnem sadershanji ino najlepſhem

shivlenji bili sveti ino sploh zhifti tempelni tega najzhifteshega Gospoda — njihovega isgleda se dershte. Imejte shelenje do pošta te dušhe, najmre do zhiftosti ino divishtva, imejte shelo do molitve — sakaj molitve tistih, kerí refnizhno shelenje imajo do Boga, ino njega lubijo, tote molitve grejo gor k' nebi, Angeli ino Arhangeli njim s' veseljom pridejo proti, nje vsemejo gor, ino nje pernesejo do trona svete zhafti boshje. Ino Angeli ino Arhangeli se veselijo ino rasveselijo najbolj te, kader najzhifteshe molitve tih Svetih pred Boga pernesejo. Skerbmo se sato, moji brati! da bomo nasledniki shivlenja tih svetih ozhetov. Hodi, lubi brat! po njihovem poti, ino shivi, kak so oni shiveli. Navádi se kreposti tega sdershanja v' pameti, v' dušhi ino téli, kak oni. Bodi sdersshezh ino meren v' oblezhi, v' jestvini ino pitvini; sdersshezh bodi v' guzhi, v' pogledi, v' misli, v' fhali, da se kak popunoma vojshak fkashefh vu vsem. — —

Kaj nam, dragi moji brati! ti svét pomagati more, ka se fkus njegove skerbi ino grimanje tak vesati damo? ali kaj sa en drugi dobizhek nan pernese ena prevelka skerb sa oblazhilo, ali eno prelepo oblezhenje te gisde, kaj sa en drugi dobizhek, kak nevgashlivi ogen? ali kaj drugo perdobimo v' téla postreshbi fkus eno skerbno isbrano napunjeno miso, kaj druga, kak vezhne kashtige?

Ne pianost ali, kak so tote dosdajne besede tega sv. zirkvenega ozheta pokasale, ne pianost je oblazhilo sa nebesko gostovanje, temuzh trésnost; ne nezhistost, temuzh zhiftost; ne lénost, temuzh stalna molitva; ne mnogi ino pregresfni guzhi, temuzh pametnost v' besedi ino misli; ne gisda, temuzh prostost ino ponishnost; ne posvetno blago ino dobro shivljenje, temuzh lepo sveto sadershanje. To je oblazhilo sa to nebesko gostovanje, ino ker je s' to tim oblezhen, od tistega ti sv. predgar rezhe nadale:

Glej, lubleni! she naf sovejo vrata tega Paradisha, ino she dostikrat so naf opomenle, ino so rekle: Prejd, kak se saprem, naj vsakshi is val hitro sem beshí, ino kader noter stopi, ofstane na vse véke s' Kristusom tim Gospodom. Glej, Jerusalem, nafha mati, silno k' nam sove, rekozh: Prid'te, lubleni sinovje moji! prid'te k' meni. V' meni se naj

vasho shtevilo poveksha, ino v' hishi tega nevmertelnega sheniha se naj vashe mnoshine s' timi svetimi Angeli svikshujejo. Vidla bi vas rada v' zhafti, v' lepoti ino visokosti, vidla vas v' radoosti ino veselji. Lubite me, moji dragi sinovje! tak kak tudi jas lubim vas. Ne perkléajte se na lastinstvo te semle, ino ne bodte sa nje bojezho si v' sferbi. Glejte, she je vas shenih perpravlen, naprejstopti ino priti na oblakih nebeskih, ino vu visokosti svojega zhaftitega Ozheta. Tedaj bo vsakega is vas posebe po imeni sval, ino ga k' tistem opravili postavil, kero je on po svojih delah vréden dobiti. Sakaj kres vasho serza gorezhnost ino vasho bedenje so veseli Angeli ino Arhangeli, ino vse nebeske oblasti, tak kak kres vasho neskerbnoost ino lenoost se sovrashnik s' svojimi tovarshmi veseli. Hitite sato, moji sinovje! hitite, da bomo se tu vkup od vékoma do vékoma veselili.

Jas dolpadnem, molim te, ino te prosim, Jesus Kristus, Sin shivega Boga! daj meni, ino vsem, keru lubijo tebe, da postanemo vrédni, tvojo kralstvo nebesko viditi, ino nje sevsemi tvojimi Svetimi posesti. — — — Pusti moju duho priti k' Paradishkega veselja pozhinki. Ti si ono sablodjeno ovzhizo ifkal, ino najdeno ti njo neseh na plezhah; potegni moju najnevrednesho duho s' tvojimi rokami k' sebi, ino pernesi njo tvojem zhaftitem ino nevmertelnem Ozheti pred Angeli ino Arhangeli, Kerubimi ino Serafini, da bom v' Paradishkem veselji se veselezh sevsemi Svetimi rekel: Zhaft nevmertelnemi Ozheti, zhaft nevmertelnemi Sini, zhaft nevmertelnemi svetemi Duhi od vékoma do vékoma. Amen.

Na 20. nedelo po Finkofstih.

Smert je blisu.

On je sazhel vmirati, Joh. 4.

On je sazhel vmirati. Ah ena rosha, kera je sdaj se rasvila, she povéniti hzhe; ena luzh, kera je sdaj se sashgala, she vgasniti hzhe; frishke ino svetle ozhi na enkrat otemniti hzhejo; mlada ino frishka kerv vfedati hzhe; en zhlovek, ker je kumaj le she shiveti sazhel, she vmirati sazhne, she hozhe odtod, ino v' to hisho te vezhnofti ta? O kak blisu nam je smert! — Naj se branimo toj misli na smert, kakoli se hzhemo; naj se ogiblemo vsega, kaj naf koli spomene na smert; naj ihemo vshivati dobrote ino nafladnofti totega svéta, kak da bi na vfigdar tu imeli oftati, vse je sabstojn: kaj je Bog k' Moisefi rekel, to tudi nam vsakemi rezhe: Glej, dnevi tvoje smerti so blisu! (*II. Moï's. 31.*) Ker tega ne verje, tifti se dnefnaj s'menom od tega previsha, kader bo vidil, kak naf to: 1. nafha vera vuzhí; 2. kak nam to nafha pamet ino svédnoft pokashe.

Da smert nam je blisu, to naf:

1. Nafha vera vuzhí. Bog, ker nam skus Ap. Pavla povej, da je zhloveki postavleno, enkrat vmréti, (*Hebr. 9.*) nam tudi skus modrega Siraha pravi: Spoméni se, da smert ne odlaga. (*Sirah. 14.*) Ino o kelkokrat sv. pismo od tega govori! Zhe beremo v' Jesaiaf Preroki, tak se nam rezhe: Vso meso je trava. (*Jesai. 40.*) Zhe shtejemo v' krala Davida Pfalmih, tak se nam povej: Jas sem shel mimo, ino glej, she b'lo ga né. (*Pfalm. 36.*) Zhe ihemo v' poterplivega Joba knigah, tak najdemo tote besede: Tega zhloveka dnevi so kratki. (*Job. 14.*) Ino zhe sv. pismo nafho shivljenje perspodabla sdaj k' eni senzi, kera, kak na naf se spufti, she nam spred ózhi premine, sdaj k' enim flabi, ker se gorsdigne, ino she ga nigdi vezh ne, sdaj k' eni roshi, kera, kak je raszvela, she ozvétati sazhne, i. t. d.: — kaj

to drugo poméni, kak da je kratko našho shivle-
nje, ino da smert nam je blisu? Ter zhe v' Evan-
geljih sapifano je: Bod'te perpravleni — (*Luk.* 12.)
pale: Bedité tedaj, sakaj vi ne vejte dneva, ne vure
— (*Math.* 25.) pale: Ti nespameten! she toto nozh
bodo tvojo dufho vseli od tebe: — (*Luk.* 12.) kaj
tote beséde rezhejo drugo, kak da k' smerti imamo
perpravleni biti, sakaj ona je blisu?

Ah kak moremo tedaj tak biti pres fkerbi sa
vezhnost? Kak moremo v' našhik hudobah ino grešh-
nih navadah tak mirni ostati, kak da bi vmréti ne
imeli? Kak moremo tak v' posvetno sakopani biti,
ino samo nagajati shelam našhega tela? Ah to le
preozhitno pokashe, da ne posluhnemo tega, kaj naš
vera vuzhí, ino kral David ima prav, kader on re-
zhe: Per njih nega mífli na smert. (*Pfalm.* 72.) Je to
ne tak, kak je ob zhafi gmain potopa biló? She je
blisu bil strafhen naliv vse potopezhe vodê. Noe na-
prejobsnani toto boshjo kashtigo, she barko skoro
narejeno imá, vse sorte shivadi she pertezhejo sem,
ka bi v' to barko fhle noter, to rasferdjeno nebo
she nenavadno došti desha vlíva semdol. Ali ti ne-
spametni she isdaj ne odprejo ózhi, ka bi vidli svojo
nevarnost. Oni so jeli, rezhe sv. Evangelist Matheush,
oni so jeli v' tih dnevih pred gmain potopom, oni
so pili, so se shenili, ino shenitvi prékdali, do tiste-
ga dne, kader je Noe v' barko fhel noter: ino she
ne so sposnali, doklam je prišel gmain potop ino
prozh vsel njih vse. (*Math.* 24.) Néli je ravno tak
per enih Kristjanih? Ta vera njim pravi, da blisu
je vura te smerti, oni pa nezhejo svojih ózhi odpré-
ti, tezhaf smert pride, ino ah kakshna je njim tota
neprevidjena vura? Ah tak bodmo bedezhi, ino skus
vero previshani, da smert nam je blisu. Previshajmo
se pa od tega tudi skus to: kaj nam

2. našha pamet ino svédnost pokashe.
Jel ne vidimo, kak vse, kaj je na svéti, kak nastane,
she svojemi konzi grê proti? Trava, kak je ra-
sti sazhela, she se njoj serp al' kosa preti; zvetje
na drevji, kak difhezho je ono, ino kak lepo viditi,
ali kumaj se perkasalo je, she se ofiple; sad tega
drevja, sad tega terfa, kumaj je dobil svojo spodo-
bo, she sgniliti sazhne, ino prejd, kak se sesori,
padne she dol; listje na drevnih armadah, kak se

ono na sprotulétje mlado perkashe, ino kak ono rasveseli nafhe ozhi: ali kumaj telko, kaj nékokrat se prespimo, she se te lepe selene hoste shutijo, ino na enkrat vso drevje pres listja, kak gole kosti, pred nami stoji; kak serzhno prijetne so pesme tih pti-zhov v' spomladi, ali kumaj nje smo sazhuli, she skoro vtihnejo vse. Kaj poméni vse to? Kaj drugo, kak to, da na svéti vse le kratko terpi? — Glej, tam ena mlada vdova bridko se jozhe, sakaj, se jozhe? Njenega mladega mosha s' rok njoj ga je stergala smert. Tak je vzhinila s' totim ozhetom, s' toto materjo, s' totim otrokom. Ah kak blisu je smert! Glej, voda v' debelih nalivih se bistro kota semdol, semlo spod hrama prozh vnesse, hisha sprafhi, ah toshno, keru so noter bili, she mertvi so vsi! Glej, tam je osharil se ogen, she hisha gori, she plamen kak morski valovje vije se k' vishki, ino ah toshno! mati hzhê vuji, popadne spajozho déteze svojo, sadufhi njo slab tega dima, ino ona sred otrokom sgori. Ah kak blisu je smert! — Podajmo she se s' nashim mishlenjom na bojno torishe: tam stoji taushent ino taushent mladih vojshakov zherstvih kak jedro; ali kumaj ta bojna prafka sestane, she mertvih trupel vse puno okoli leshi: ah toshen rasgled! — Smislimo se na pomor, ino glejmo, kak v' totem stari ino mladi, deza ino starshi v' eni vuri so sdravi ino zherstvi, v' drugi she sami merlizhi: o toshen rasgled! — Ne sabmo na semle potref, kak on v' eni minuti hishe ino vesi, terge ino mésta porufhi, ino njih stanovnike ob enem vmori, ob enem pokople! — Kaj se na morji sgodi? Barka s' stotinami ludih sazhne plavati vunta po toj nepregledno shirokoy vodenoj ravnizi, ino ah glej, na enkrat sestane poshum, sestane vihêr, ta strafhna mnoshina vodê se valati sazhne, váli rantijo se kvishki, zmerki barko vlezhejo k' sebi, ino kumaj she telko, kaj ti toshni brodnar dufhko poprime, she se sred barkoj potuni. — Ah gdo is vsega tega ne vidi, kak je shivljenje ino smert le na eno nit od endruga? Naj smo na boji, ali domá, naj smo na morji ali na poli, naj smo na deli ali na mirnem pozhinki, smert gre povsodik kre naf.

Da je pa s' nami to tak, o ker pameten zhlovek bo she odlagal, razhun svoje dushe narediti

fkus eno sgrivano fpoved, kres svojo premoshenje nared'ti razhun fkus en pravizhen testament? Ker nebo vzhãfi ino vzhãfi sazhel, dobrih ino svetih dël fi spravlati, da nebi, od smerti prenaflen, zelo vbo-gi v' to vezhnost fhel ta? Gdo nebođe modro per febi premislil, ino rekel sam febi: Glej, smert je to, ti fhe fi v' tistem sovrash'tvi! Glej, smert je to, ti fhe fi v' tistih krivizah! Glej, smert je to, ti fhe fi v' tvojih grešnih navádah! Glej, smert je to, ti fhe fi v' tistem grešnem tovarsh'tvi! Ah, kaj misliš, kaj delafh?

Previshani tedaj bodmo fkus nafho vero ali be-féde sv. písmá, previshani fkus nafho pamet ino svéd-noft, da je blisu vura te smerti, ino da je nafh naj-pervi, najpotrebnešhi, najhafnovitešhi pošel le toti, se smífliti, da smert nizh ne odlaga. — Ah lubleni nafh Jesuf! kam smo gledali mi, ka smo nafhe léta tak puftli pretezhti? Ah, mi pred tobom padnemo dol, v' tvojih rokah je nafho shivljenje, tebi le ima-mo sahvalti, da ne smo, kak drugi, naglo spomerli — ah daj nam to gnado, te dni, kerí nam fhe od-lozheni so, tak dopernefti, kak da bi bil vsakšhi ti sadnji nafhega shivljenja. Amen.

Na 21. nedelo po Finkoštih.

Ne sameri málih pregrešhkih.

Nebili se tudi ti mogel smiliti zhres tvojega vkupšlushebnika, tak kak sem se jas zhres te smilil? Math. 18.

Lubi Kristjani! eden is tih lepih ino nebeskih navukov nafhega Gospoda Jesufa Kristusa je toti: Kaj ti hozhešh, da drugi tebi storijo, to tudi njim stori; kaj pa ti nezhešh, da bi drugi tebi storili, tega tudi njim ne stori. To vsakšhi dobro vej, kaj njemi dobro ali hudo dene; ali na to se malokeri smíflí, kak kaj drugemi dobro ali hudo dene. Tak se v' dnešnem Evangelji najde, kak je temi velkemi dush-

niki dobro djalo, kaj njemi je njegov gospod ves dug dopustil; ali on je ne se na to smislil, kak bi bil se tudi njegov máli dushnik rasveselil, da bi bil s' njim ednako storil. Totega je on, kak ga je pred se dobil, le davil, ino s' jezhoj permarjal, da more plazhati, kaj je dushen. O kaj sa en lepi navuk nam je v' tem od Jesufa dani! Nam nash Ozha nebeski telko velikih pregresfhkih dopusti, da ga poprosimo sa to; mi pa nashemi blishnjemi vse samerimo, ino vsako malo pregréfhko sa velko gorsvse-memo. Zhe tedaj hozhemo, da bo Bog nam nashve velke pregrehe dopustil, tak moremo tudi nashemi blishnjemi njegove male pregresfhke dopustiti, ino njih namer ne samerti, ali tak sa velko gorsvseti. Od tega dnef hozhem govoriti, kader rezhem: Ne sameri malih pregresfhkih.

Kader rezhem: Ne sameri malih pregréfhkih, tak ne govorim od tistih velikih kriviz, kerih eni drugim telko vzhinijo na njihovem premoshenji ino pravizah, ter na njihovem poshtenji, kajti sa totih volo ima vsakfhi pravizo se gospodski pertoshti, ino sa sadovolshino profiti; jas le govorim od malih ino vsakdenjih pregresfhkih, ino rezhem, da totih nesmemo tak sa velko gorsvseti, sakaj per tem moremo premisliti, kak bi nam djalo, zhe bi nam drugi tudi vsako prenaglenje v' besédi ali v' djanji tak vzháfi samerli, ino sa velko gorsvseli. Rasvun tega moremo tudi premisliti, kak bi sa naf bilo, zhe nam tudi Bog nizh nebi dopustil. O kelkokrat ino kak možno mi njega rasshalimo! Mi smo njemi pazh vezh kak deset taushent zentov dushni; jel pa bo nam toti velki dug dopustil, zhe mi nashemi blishnjemi tak vse vzháfi samerimo, ino njemi nemormo posabti? Ne rezheli Kristuf sam: Zhe vi drugim ludem njihovih pregresfhkih ne dopustite, tak tudi vam moj Ozha nebeski nebode dopustil? Ino v' dnefnem Evangelji on rezhe: Ravno tak bode moj Ozha nebeski vam storil, zhe is serza ne dopustite vsakfhi svojemi brati.

Sakaj pa te eni ludje tak vse vzháfi samerijo? Sato, da ne sposnajo sami svojih pregresfhkih. Ti rezhesh: Toti je lashlivo ino tak od me guzhal, ka mi je poshtenje vsel, tega jas nemorem tak pustiti.

Je she refen, da ti nemre dobro djati, zhe te drugi grajajo, ogovarjajo, ino ti poshtenje jemlejo, ali premisli famo, jel ti nigdar nizh od drugih takega ne rezhefh, kaj je ne prav? O le se ne sgovarjaj; temuzh po pravizi sam sebe preshtimaj, ino ti bofh vidil, da ti od drugih dosti vezh takega sguzhifh, ino njim dosti vezh takega stori fh, kaj ti samerti snajo.

Ja na to bofh mi morbiti rekel: Zhe jas ravno vzháfi kaj takega rezhem, pa jas ne menim tak. Vidifh, to je per enem drugem tudi ravno tak. Zhlovek dostikrat is prenaglenja ino nepremifhleno kaj govori ali stori, kaj njemi je vzháfi shal, ino bi rad bil, zhe njemi drugi nebi samerli. Oberni to na se, ino ne sameri tak vse.

Ti bofh ja she tudi na to rekel: Jas se morem gordershatai, drugazh bi mi drugi snali rezhi, ka fem ne pameten, kaj se tak puftim sa nizh imeti. Ne posfluhaj ti tistih, temuzh posfluhni, kaj ti Kerfhanstvo rezhe: Ne povrazhaj hudega s' hudim, ne kletvize s' kletvizoj, ne serdi se. (*Math. 5.*) Vflaki, ker svojega brata sovrashi, je en vmarjavez. (*I. Joh. 3.*) Ne daj se, da bi te to hudo premagalo, temuzh premagaj to hudo s' dobrim. (*Rim. 12.*) Tak govori Kristuf ino njegovi Apofhtoli.

Sadnizh she premisli, da, zhe tak vse rad samerifh, ino se rad serdifh, te nebo nishe rad imel: to bo ti dostikrat k' velki fhkodi; néka pomozh, néka dobrota, kero bi ti drugazh od drugih imel, bo vunoftala.

O sposnajmo tedaj, kak velki dushniki smo mi per Bogi, ino kak mali je ltoti dug, kaj ga drugi pri naf imajo, zhe vzháfi kaj govori jo ali stori jo, kaj nam je ne po vóli. Sposnajmo, da nam nafh Ozha nebeski nebo odpustil, zhe mi nafhemi blishnjemi ne odpustimo: ino ah, kak bo te sa naf? Nebomoli mi v' one temnize versheni, gdé bomo na vezhno mantrani? Ne samerjavajmo ali nafhemi blishnjemi malih pregre fhkih, ne serdmo se na njega, temuzh bodmo dobri ino mirovni, bodmo miloflivni, sakaj svelizhani so ti miloflivni ino mirovni, oni bodo milofst sadobli, ino se bodo otrozi boshji imenuvali. Amen.

Na 22. nedelo po Finkofhtih.

Od perlisavanja.

Moister! mi vémo, da si ti resnizhen, ino pot boshji v' resnizi vuzhish, ino ne marash sa nikoga, sakaj ti ne gledash na pershono tih ludi. Math. 22.

Sadofti je she tudi sdaj takfhnih, kakfhni se Fari-seari v' dnefnem Evangelji pokashejo, takfhnih naj-mre, keru pridejo s' hladkimi besedami, ino se perlisava-vo, njihova misel pa je ne dobra, ne pravizhna. Takfhi perlisavzi se drugim, posebno Vifhifhim, hzhe-jo s' tem permasati, ka od svojega blishnjega sploh kaj vejo povedati, ino ga sato sdaj grajajo, sdaj hvalijo, kak se njim bol vidi, ka bi tim Vifhifhim nagodli ino svojo sovrashno naprejevsetje vunspelali, ali k' svojem krivizhnem dobizhki prifhli. Takfhi ludje snajo drugim k' velki fhkodi biti, ino so eni hudobni ludje. Jas bom dnef, da mi ravno Evan-gelium priliko dá, od perlisavanja govoril, ino pokasal: 1. kaj so perlisavzi sa eni ludje; 2. kelko takfhni fhkode naredijo.

1. Kaj so perlisavzi sa eni ludje? Per-lisavzi so tifti, keru se drugim, posebno Vifhifhim, ifhejo dopasti na svoj dobizhek, ali na luzko fhkodo. Da je enemi takfhnemi drugo ne na misli, kak to, kak bi se Vifhifhim mogel dopasti, ali svojo sovrash-no ali krivizhno nakanenje vunspelati, tak ne gleda na pravizo, ne na resnizo, néti na to, kaj je dru-gemi k' fhkodi. To je ali en zhlovek, na kerega se nishe nemore sanesti, sakaj on le ifhe dobizhek sa se. Zhe se en takfhi sa nafhega prijatela vundá, tak ifhe kaj is naf svediti, ali kaj od naf dobiti. En takfhi je namer proti svojim starshim, proti bratom ino sestram, proti svoji lastni sheni ino otrokom ne odpertoferzhen, sakaj on le ifhe svoj hafek. En takfhi je tudi ne malogda sapelavez te mladosti, en vmoritel te nedushnosti. O kaj sa eni odurni ludje

so ali perlisavzi! Pa njih je vender sadofti najti povfodik, da je tudi povfod sadofti takfhih, ker perlisavanje lubijo. Obojni se najdejo per zefarih ino kralih tak kak per najnishifhieh flushebniekih; obojni se najdejo per foldazhkem kak per kmetizhkem ftani; obojni se najdejo per gospodfkem kak per hlapzhjem ftani. Ali

2. o kelko takfhni fhkode naredijo! Perlisavzi so lashlivi, njihove befede so golufne, so krive befede, oni grajajo, kaj bi hvalti, ino hvalijo, kaj bi grajati mogli, ino zhe se tedaj ti Vifhifhi na njihove befede dershijo, tak ti pofhten pride ob svojo pofhtenje, naftanejo krive toshbe, ino nékemi to vekfho fhkodo naredi, kak da bi bil pogorel. Néki poglavari so famo sa tega volo ne dobri ladavzi, da takfhe perlisavze poslufhajo; néka gospodfka so na svoje podloshnike lagodni famo sa tega volo, da se od takfhieh perlisavzov pufstijo hujftiti. Neka shenfka bi frezhnefha bila, da nebi takfhim perlisavzom bila verjela. Eva nebi bila ti prepovedani fad pokufla, da se nebi bila od kazhe puftila sapelati, kera je perlisno njoj pravila: Le jefta od totega fada, fej nebota vmerla, vidva bota le pofkala kak bogovje.

Naj ho ali s' totimi kratkimi befedami sadofti povedano od tih odurnih perlisavzov. Varte se njih, ino ne poslufnite na njihove golufne befede; odpravte nje, kak je Kristuf takfhe odpravil, kader njim je na njihove pohvalne mafne befede rekel: Vi fskashlivzi, kaj vi mene fkuflavate? Dajte zefari, kaj zefara gre, pa Bogi, kaj je boshjo. Amen.

Na 23. nedelo po Finkofhtih.

Od nafhega od mertvih gorftanja.

Ino on je noter fhel, ino je njo sa roko prijel, ino ta dekliza je gorftanila. Math. 9.

Semla, semla, semla! zhuj boshjo befedo. (*Jerem. 22.*) Tak naf Prerok Jeremias nagovarja. Sakaj pa on te-

ga zhloveka trikrat semlo imenuje? Dvakrat, vejmo, da se semla imenujemo, sakaj is semle smo stvorjeni, ino v' semli pále sferhnimo, ino Bog sam je she temi pervemi zhloveki rekel: Ti si prah, ino na prah se supet obernefh. (*I. Moïis. 3.*) Ali ka smo trikrat semla, to je she tim vuzhenim ne prav saftopno. Sv. Pavlin rezhe, da naf Prerok Jeremiaf trikrat semlo imenuje sato, da smo semla v' nafhem rojftvi, semla v' nafhem shivlenji, semla v' nafhi smerti. O semla, semla, semla! poslufhaj ali boshjo befédo. Kaj pa nam pravi boshja beféda? O ravno sdaj smo zhuli, ka je enega Vifhifhega zhi vmerla v' svoji zvetozhi mladofci. Kaj je ali ti zhlovek na svéti? Kaj drugo, kak semla je bil, semla je, semla bo. Ali kader zhujemo, kaj Jefuf s' toj mertvoj deklizoj ftori, tak to potrofhta nafhe shalofrne ferza. Sóse tega Vifhifhega fo samogle, da je Jefuf noter fhel k' toj deklizhki, ino njo je od mertvih sbudil. Zhe smo ali ravno semla v' nafhem rojftvi, semla v' nafhem shivlenji, semla v' nafhi smerti, tak nebomo semla oftali; tudi naf bo Jefuf od mertvih sbudil, ino ravno od tega hozhem dnef k' vam govoriti, najmre: od nafhega od mertvih gorftanja.

Zhe ravno po nafhi flabi pameti nemoremo sgruntati, kak bi to telo, kero v' semli sferhni, ino na prah se oberne, moglo supet shivo pofitati, tak vejmo, da tifti, ker je to is semle ftvorjeno télo oshível, samore ga 's praha pale nasaj v' shivlenje sesvati. To je Jefuf na tega Vifhifhega zheri pokasal, kak dnefhni Evangelium prizhuje. Ino vse opominjanja, vfi navuki, vse obezhanje tega Evangelja grejo na eno drugo pridozho shivlenje. Sa tifto se imamo fkerbeti, k' tiftem se perpravti. Da pa nam eno pridozho shivlenje obezhano je, kero je doftavljenje totega sdajnega, tak imamo od mertvih gorftanti. Jefuf tudi rezhe: Jas fem gorftanje ino shivlenje: ker na me verje, tifti, zhe ravno bi she bil vmerl, bo shivel. (*Joh. 11.*) Ja on naf terdno sashihra, da nibeden nebo v' smerti oftal, temuzh vfi, kaj njih je v' grobih, bodo njegov glaf zhuli, ino bodo shiveli. (*Joh. 5.*) Bog bode najmre sato te mertve gorsbudil, ka bode sodbo dershal kres nje, ino vfkemi povernil po njegovih délah. (*Math. 16.*) Tak ali, kak je Evangelium refnizhen,

ino skus zhudeshe boshje poterdjen, tak resnizhno ino gvishno je nafho od mertvih gorstajanje. Sakaj Kristuf, ker nam je toto obezhal, je mogozh, naf od mertvih sbuditi; on je to vezhkrat pokasal, kader je, ne, kak negda Preroki, skus molitvo, temuzh is lastne mozhi mertve gorsbudil. On kak Gospod zhres shivljenje ino smert je samo le rekel: Mladenzh, jas ti povém, stani gor! (*Luk. 7.*) Lasarus, pojdi semvun! (*Joh. 11.*) On je tudi sam is lastne mozhi od mertvih gorstanil, ino skus to ozhitno pokasal, da je nafho od mertvih gorstajanje ne nemogozhno. Sa tega volo tudi Ap. Pavel rezhe: Sdaj je pa Kristuf od mertvih gorstanil, (*I. Korint. 15.*) kak pervina teh, ker spijo, da skus enega zhloveka je smert, ino skus enega zhloveka gorstajanje mertvih, ino kak v' Adami vfi vmerjejo, tak bodo tudi v' Kristufi vfi se oshiveli. K' temu ima Kristuf tudi vfo mozh ino oblast. On je po svojem gorstajanji si sel na defnizo Ozheta, ino kraluje vednako s' Ozhetom kres nebo ino semlo, ino toto svojo oblast bo on vfemi svéti pokasal, kader bode prifhel tih mertvih budit, ino fedit vseh ludi po njihovih délah.

Da tak ali more vfaki previshani biti, da nafha vfa vera, vfo nafho savupanje gre na eno novo, vezhno shivljenje; tak ne poslushajte tiftih, kerih bedaste besede grejo na to, kak da bi zhlovek ednaki bil s' drugimi stvarmi, kere nemajo drugega shivljenja, kak samo toto na semli. Mi verjemo na Jesufa, na njegovo boshjo mozh, na njegov sv. Evangelium. Ino da mi to verjemo, tak naj raspadnejo nafhe kosti, naj segnije nafho mefo, naj se obernejo na semlo ino prah, mi vejmo, da bo naf nafh Odreshenik enkrat supet oshivel. Na njegovo besédo bodo nafhe raspadene téla she to, ino bodo is slabosti na mozh, is strohливosti ali sperhnétofti na nesperhnétoft, is nezhafti na zhaft obernjene. (*I. Korint. 15.*) Zhe ravno se nam smert shalofna vidi ino mersezha, je vender to, kaj nam vera pokashe, prijasno ino veselo; kajti skus njo se nafha misel od tih mertvezhkih kosti prozh podá, ino se sdigne tá, gde bodo mnoshine vfega zhloveztva na Jesusov glaf pred njim na fodbi stale, ino svoj vezhni odlozhek sazhule. Ah kak bo dobro sa naf, zhe bomo tam s' mirno véstjo na Jesufa kak na-

šhega prijatela gledati smeli, ne se bojezhi ostre sodbe, temuzh veselezhi se kres našho gorstajanje!

Da smo ali skus luzh te vere previshani, da bomo enkrat vfi od mertvih gorstanli, ino da naš tam eno novo ino bolšho shivljenje zhaka, o tak shivmo le tak, da nam našho od mertvih gorstajanje nebo k' strahnem obfojenji v' to vezhno terplenje, temuzh k' vezhnem shivljenji. O milostiven našh Svelizhar! bodi ti nam k' pomozhi, da se to nad nami dopuni. Amen.

Na 24. nedelo po Finkoštih.

Popifanje sodnega dneva.

Ino tedaj se bo perkasalo snamenje Sina tega zhloveka na nebi. Math. 24.

Jel si zhula, dušha kerfhanška, kera ti v' gréhih sakopana spísh, si zhula, kak strahotno se bere v' boshji besedi od sodnega dne? Ah vobrasaj si obzhinski potop, ino s' serza grosoj poglej, kak on ves na semli shivozhi zhlovezhki rod v' svojih nesmilnih válih strahotno pokaple. Vobrasaj si Sodomo ino Gomoro, kak ogen od neba tote ostudno pregresfne dvě mésta grosno potrošhi. Vobrasaj si semle potrés, kak on poshre zele kraje ino strani, mésta ino vesi sred ludmi ino vsem. Ne réšen, to so strahne rezhi? Ali kaj so tote proti strahoti, kera ima priti na den te pravize, na sodbi vseh shivih ino mertvih? Te bo strahota, kakšhe je ne b'lo nikol. Od tote strahote je sv. Efrem Siruf predgal tak ostro, da najdem sa dobro, njegovo popifanje sodnega dneva sa moja predgo dneš vseti, da bi ono v' gréhih shivezhe od greha postrahlo, dobro storezhe v' dobrem poterdo.

Vi vejte, tak ti sveti predgar govori, vi vejte, kak velka je tega krisha oblast, kak zhaštite njegove kreposti so, ino kelko so njegove smoshnosti vředne. Kajti krish visha kak en dober veslár našho sdajno

shivlenje; krish nam dobro stoji sa te pridozhnosti vezhni prebitek; krish bo sadnizh tudi per tem drugem prihodi tega Gospoda najprejd se na nebi svetil, ena prelepa, zhaftitost glafezha kralevfka palza enega velkega krala, ker je Kristuf, po besedi tega Gospoda, ker pravi: Ino snamenje Sina tega zhloveka se na nebi perkasalo bo; tih Angelov vojske preshtevila ga bodo obdale, po vsjoj semli bode se svetil od enega kraja neba noter do drugega, sunze oblédnilo bo pred njegovim sharom, ino on bo osnanil prihod Gospodov. Telko od krisha, kaj se dotizhe tote rezhi; ali kak bode to, kaj pride sa krishom? Kaj mislish, da bo on nam rasodel? Refnizhno, vfi jesiki, vfaki duh, vfaka misel bo kakti vmerla pred tem; kres vfako besedo, kres vse, kaj se dosdaj je zhulo, bo to! Ah moji lubleni v' Kristufi brati! jas sem mislil na tisto vuro, ino mene per tem je popadnil trepet, tak da sem v' obzhutenji prevelkega straha tu dokonzhati htel, kader sem v' mojem serzi premislil, kaj bo sa krishom she prifhlo. Kajti gdo samore popisati to? gdo bo to mogel isrezhi? — zhi-gavi glaf bo to mogel rasbrati, zhigavo vuho posluhhati to, zhefa sazhetek she bo strofil mozhi nebeske? Gdo je, ker nebi trepetal v' tisti vuri ino ostermel, kader kral tih kralov se sdigne od trona svoje svetlosti, ka bo on, en pravizhen sodnik, na razhun posval vse stanovnike te semle, ino bo vrédno plazhilo tim dobrim, hudobnim pa kashtigo podélil? Strah prime moje kosti, kader vse to per sebi premislil, ino jas kakti preminem; od straha se oko ne sprasni od sós, glaf me sapustí, vustnize se stisnejo vkup, ino so terde, sgovor trepezhe, ino moje misli se v' muzhanje potunejo; lubesen ino shelenje mene perganja govoriti savolo vashega hafka, ali strah me dershi pale nasaj, ino mi muzhati rezhe: sakaj mzhzen ino pres konza je strah. Od sazhetka stvorjenja je ne se kaj tak velkega, ne tak strafhnega ino ostermezhega sgodlo, ino vu vseh stolétjah te pridozhnosti nebo ednakega nizh se namerlo. Dostikrat she zelo sdaj, zhe jafen ino nenavadni blisk ali stréla dolfem prafhi, naf strah potere she vse, ino mi padnemo dol. Kak ali, zhe tak malega kaj naf postavi v' strahè, kak bomo ostali te, kader trobenta sprafhala bo od neba semdol, dosta ino zhres vfako pergliho

strafnefhe, kak strela ino blifk, kera bo vse ludi vseh stolétjih, pravizhne ino nepravizhne, is tega smertnega spanja sbudila?

Kumaj ta trobenta sprafhala bo, she se vse kofti is svojih grobov sdignile bodo, ino bodo hitile supet se fklepati vkup, ino se vrediti; vidlo se bo, kak bodo tak hitro, kak s' okom vterne, duhi ino vse, kaj k' zhlovezhkem bitji dohaja, gorstanli, ino od vseh krajov vkup se sebrali k' sodbi. Kajti le na tega velkega krala sapoved, ker oblast vsega mefa ima, bo s' bojezho hitrostjo semla svoje mertve dala nasaj sem, ob enem tudi pekel ino morje te svoje. Kaj bi koli od zhlovezhkih trupel stvari raszéfati snale, ali ribe poshréti, ali ptizhi pojesti, bo v' svoj prejdni stan se supet povernlo nasaj; ino vsi bodo stanili gor, ino se pred sodboj perkasali, ino néti en las nebode menkal na kerega glavi. Kak, moji brati lubleni! kak bomo obstali te? Kader bomo od tam, gdé funze is-haja, do tá, gdé ono sahaja, vidli sevsoj filoj plamna rasliv, ker se raslije, ino kak fhumezho spuntano morje poshre goré ino doline, ino zelo semló, ino seshge vse, kajkoli ona more v' sebi imeti. Te, moji lubleni! bodo pred tiftim ognjom vsehnilé tekozhe vodé, perfuhle bodo svrelzhine, vsufhlo se morje, ti fhiroki srak se bode satemnil, svésde bodo od neba kapale dol, funze preminilo bo, mésez bo se obernil na kerv, ino nebo bo kak ena kniga vkup se saperlo. Puni fkerbí bodo tedaj Angeli boshji okoli hitrili, da bodo od vseh fhtireh vetrov sem te Isvolene spravili vkup od enega kraja tega neba do drugega. Eno novo nebo bomo tedaj vidli, ino novo semló, po obezhanji tega Gosпода, sakaj, kak sapifano je, bo najprejd prejfhlo nebo ino semla. —

V' tifti strafhni ino grosni vuri bo velka stifka, moji brati lubleni! velko savsetje ino trepet, kader se bo sodba dershala, gdé nebo raslozhka perfhone, ino gdé bodo one strahovitne knige se odperle, v' kerih nafhi grehi posnamlani so, kaj smo njih vzhinli na semli: besede, kere smo govorili, vse nafhe djanja ino misli, kí smo menli, da so skrite pred Bogom, tim preiskavzom nafhih serz ino obiftih, gde vsakega djanje, naj je dobro al' hudo, posnamlano bo po tem, kak sapifano je: sakaj vsi lasje nafhe glave so pre-

fhiteti; (*Luk. 12.*) mišli najmre ino nakanenja serza, od kerih nebomo menje mogli dati razhun. O kelko šós nam je potrebno, zhe se hozhemo grosnosti tiste vure ogniti — ino mi nje samudimo. O kelkokrat si sdihavali bomo, ino se jokali, ino si rashijali lize, ino se nespodobni naredli, kader one zhaštite smoshnosti sagledali bomo, kere bo kral te zhašti podélil tem, ki so dobro vojskuvali se tu — kader bomo s' nashimi lastnimi ozhmi vidli to nesgovorno kralestvo nebesko, ino pále od druge strani sagledali one strašne kaštige ino grosne terplenja, kere pred nami se perkashejo. Na frédi pa bomo sagledali ves zhlovezhanški rod, vse duhe od Adama, tega pervega, noter do tega sadnjega tih ludi, ino vse, kak oni dolpadnejo na svojo oblizhje, ino molijo, kak v' sv. písmi stoji: Jas shivím, rezhe Gospod, ino meni se vkloni vsako koleno. (*Jesai. 4.*)

Tak je, lubi Kristjani! ti sveti predgar Efrem Siruf od sodnega dneva govoril; ino toti den te strahote na nas vsakega zhaka. Ah tak bodmo perpravleni vsigdar, kajti den te pravize, kak smo zhuli sadosti, bo den takega straha, kakšhega she nišhe ne je vidil nigdar; ja strahota, ah strahota sa nas, zhe bomo od te strašne sodbe fhli v' to na véke strašno terplenje. Ah Gospod neba ino semle, sodnik shivih ino mertvih, Jesuf Kristuf! ne pušti nam vezh tak samo se tega dershati, kaj je totega svéta, sakaj toti bo prejšhel: daj nam nafhe mišli gorpodigniti k' tebi, da bomo tebe zhaštali s' djanjami tvoje vole, s' shivlenjom te hvale, s' délamí, sa kerimi pride milostivna sodba ino vezhno plazhilo. Amen.

Tretji rasdélek.

Predge na svetke.

Probleme in Lösung.

Na den spozhetja Div. Marie.

Maria, podignenje shenskega roda.

O lepa si ti prijatliza moja, ino nibenega madesha ne v' tebi. Cant. 4.

Ne zhudite se, vi shenske, zhe ludje taklho navado imajo, da vso to hudo na vas svrazhajo, sakaj shenske so she od negda dofti hudemi bile krive. Hudoba shene, rezhe sv. Peter Krisologus, hudoba te shene je Adama's tega veselega Paradisha pregnala. Shenske, kak sv. pismo pravi, so bile prvi srok, ka je Bog ti svet s' obzhinskim potopom tak strafhno kashtigal. Ena shena je bila kriva, ka je ti nedushen Joshef v' jezho vershen. Ena shenska je bila kriva, ka je ti mozhen Samson svojo mozh sgubil, ter ozhieh se snebil, ino sadnizh ob shivljenje prifhel. Ena shena je bila srok, ka je Uriaf mogel vmreti. Shenske so modrega Salomona k' veri na krive boge napelale. Ena shenska je sv. Johanesa ob glavo spravila. Shenska je dila srok, ka je Ap. Peter svojega lublenega mojstra satajil. Od shenske ali, rezhe moder Sirah, od shenske je sazhetek tega greha storjen. (*Sirah. 25.*) O to je vam shenskam ne dober glas. Ali potroshtajte se, glejte, ravno is vas shenskih je ena spozheta, kero Bog sam tak posdravi: O lepa si ti, prijatliza moja, ino ne nibenega madesha v' tebi; spozheta je najmre Diviza Maria, kera je, kak sv. Bernard pravi, vef vash shpot popravila. Ino od tega dnef hozhem govoriti, kader rezhem: Maria, podignenje shenskega roda.

Maria, tota slata hisha, v' keru je pred svojim rojstvom prebival Jesus, ker se imenuje Kristus, je skus svojo svolenje sa mater boshjo, ino skus svojo prelepo ino sveto shivljenje tak visoka postala, da ona gre pred Prerokom Jeremiasom, od kerega Bog sam rezhe: Prejd, kak si ti is maternega tela prifhel, sem jas tebe posvetil. (*Jerem. 1.*) Ona gre pred Jo-

hanes Kerstnikom, od kerega je Angel boshji naprej-povedal, da bode s'he v' maternem téli s' sv. Duhom napunjen. (*Luk. 1.*) Ona gre pred vssemi Svetniki ino Svetnizami. O kaj sa eno podignenje, kaj sa eno povikljanje je tota nebeska kraliza shenfkemi rodi spravila! Je pa sa njoj bilo dosti svetih shen, vdov ino diviz, kere so rajshi strafhne mantre ino smert preftale, kak bi toto lepo od Div. Marie njim spravleno poshtenje ino zhaft bile sgubile, tak da se sv. Augufhtin sazhudje, ino rezhe: Da je tak veliko flabih ino kerhkih dekliz v' zhiftofti shivelo, sakaj ti nebi mogel? Ino sv. Gregor pravi: Kaj hzhemo mi bradafti, pa flabi rezhi, ki vidimo deklizhke pod mezhom v' nebesko kraleftvo iti? Od tega veliko ludftva, kero je sa Jesusom fhlo, kader je ti teshek krish nefel na goro Kalvarie, je ne nizh sapifano, ka bi se gdo bil zhres njega rastoshil, kak famo te Jerusalemfke shene so se jokale zhres njega. Ter po njegovem gorftajanji komi se je najprejd perkasal? Sv. Hieronimuf rezhe: Sadofti je, ka moremo rezhi, da se je Gospod Jesus po svojem gorftajanji najprejd shenam perkasal, Apofhtolom k' fhpoti, ki so ne ifkali tiftoga, kerega je ti flabi rod she najshel.

Da je pa ali shenfkemi rodi fkus Divizo Mario takfho povikljanje prifhlo, o tak glejte per vfem vafhem sadershanji na njo. Ona je néti ene senze te gisdofiti iméla nad sobom, ino zhe ravno je od Boga tak poviklhana bila, je vender ne nigdar bila fhtimana; le ponishnost je vsigdar bila v' njenih besedah, ino v' sadershanji. Ste vi tudi tak? Ali je morebiti gisda v' oblezhi, fhtimanje v' besedi vafho to pervo? Diviza Maria je bila tak frameshliva, ino je nevarnega pajdafhtva se tak bala, da je zelo te se vstrafhla, kader je Angel Gabriel njoj obsnanil, da je gnade puna, ino Gospod je s' njoj. Ste tudi vi tak? Ali so morbiti klafarske besede ino neframni guzhi lize vafhega sadershanja? morbiti nevarno grefhno pajdafhtvo lubite, ino s'he ga fame ifhete? Diviza Maria je proti vflakemi bila dobrotliva. Ste tudi vi tak? Ali morebiti le ludem hudo ftorite v' besedi ino djanji? Diviza Maria je bila sofebno poboshna. Ste tudi vi poboshne? Ali morbiti nigdar od poboshnih rezhi ne govorite? morbiti néki den namer nizh ne molite, pa sa tifto vezh preklinjate?

morbiti so namer tu v' zirkvi vashe misli ne poboshne? morbiti vso leto ne grete k' spovedi? Diviza Maria je bila poterpliva v' prenesenji najvekskih teshav ino terplenj. Ste tudi vi tak? Ali morbiti merm-rate ino zelo klejete zhres vashe teshave? — O zhe vi vu vsem na Divizo Mario gledate, ino tak shivite, kak je ona shivela: slate hishe ste vi, ino tudi k' vam Gospod Bog rezhe: O lepe ste vi, prijatlize moje! Ali kaj ste, zhe je vasho sadershanje ino shivljenje sama grehota? Kaj drugo, kak posodba tega greha? Ino je refniza, kaj sv. pismo od vas pravi: Vsa hudoba je mala proti hudobi ene shenske. (*Sirah*, 25.)

O tak obernte vasho sadershanje po sadershanji Div. Marie, da bo se tudi od vas moglo rezhi, ka je Diviza Maria povikfhala vash rod. Ja, o lubesniva Diviza Maria! rezhmo k' njoj vfi, mi vémo, da, kak kral David rezhe, v' nepravizah smo spozheti, ino v' |grehi so nas porodle matere nashe; (*Pfalm*. 50.) mi vémo, da smo dosta pregrefhli, ali bodi ti, nebeska kraliza! nam k' pomozhi, da to nedushnost, kero skus gréh sgubli smo, skus pokoro dobimo nasaj, ino da bo Jesus na nasho smertno vuro k' nashi dufhi rekel: O lepa si ti, prijatliza moja, ino ne nibenega madesha v' tebi. Amen.

Na sveti Den, ali na Boshizh.

Novorojen Jesus, tim vbogim k' troshti,
tim premoshnim k' podvuzhenji.

To bo vam k' snamenji: Vi bote najshli eno déte v' plenize povito v' jaslak leshezho.
Luk, 2.

Zhaft bodi Bogi na visokosti, ino mir na semli ludem dobrovolnim! Tak so nizoj Angeli nebeski sapéli tistemi, od kerega je en Angel rekel pastirom: Glejte, jas vam obsnanim eno velko veselje, kero

bo vso ljudstvo imelo, sakaj dnef se vam je v Davi-
dovem mesti Svelizhar narodil, ker je Kristuf Go-
spod. O kaj sa en veseli glaf je to nam! Ali gdé je
nash Svelizhar se narodil? To bo vam k' snamenji:
Vi bote najfhli eno déte v' plenize povito, ino v'
jafle polosheno, rezhe ravno toti Angel boshji. O
tak to je snamenje tega zhlovezhjenega Sina boshje-
ga, od kerega ti poboshen Job pravi: On je vishifh,
kak nebo; on je globefh, kak pekel; njega mera
je dugfha, kak semla, ino shirfha, kak morje.
(Job. 11.) Toti nefkonzhni Bog je eno vbogo déte
tam v' Betlehemfki fhtali! O vsemte od njega po-
trofhtanje vi siromazhki, ino navuk vi premošhni,
sakaj ravno sato je ti novorojen Jesuf tim vbo-
gim k' trofhti, tim premošhnim k' podvu-
zhenji, kakti bo moja dnefhna predga pokasala,
kero sazhnem na zhaft tistemi, keremi so Angeli sa-
péli: Zhaft Bogi na visokosti, ino mir na semli lu-
dem dobrovolnim.

Novorojen Jesuf je tim siromazhkim
k' trofhti. Sakaj zhe poglednete na njegovo pre-
bivalifhe ino na njegovo postelo, tak vidite njega v'
eni fhtali, fkos kere na vse kraje veter pifhe, vi
ga vidite v' enih jaflah leshati samo na eni pergifhi
fena. Vi se réfen tóshite, kak val teshko ftane, kaj
tak v' eni vboshni hishi morete stanuvati, kere si po
simi dostikrat nemate s' zhim segreti; ali glejte,
kakfhno hisho ti novorojen Jesuf ima, samo en oflek
ino volek ga v' ti na pol raspadjeni fhtali eno malo
grejeta. Vi se toshite, kak morete na sami flami,
ali zelo na terdi klopi leshati; ali glejte, kakfhno
postelo ti novorojen Jesuf ima. O potrofhtajte se te-
daj, ka je Jesuf kak malo déte htel takfho hisho,
takfho postelo imeti, kakfhno vi imate.

Glejte na njegovo oblazhilo, le vboshne plenize
so njegov oblézsh, ino to je njegov erdezhi fhkarlat,
rezhe sv. Ziprian. Vi se toshite, ka nemate kaj
oblezhti; o potrofhtajte se s' tem, ka bi Jesuf tudi
tak boshno htel oblezhen biti, kak ste vi. Ravno
fkus toto Jesusovo ponishnost se more gisdost svra-
zhiti, rezhe sv. Bernard.

Glejte na njegovo drushbo: njegova siromazhka
mati, ti siromazhki Joshef, en vbogi oflek ino volek,
ti vbogi pastiri, to je njegova drushba; pa pastiri ne

pridejo od sam sebe k' njemi, on nje skus Angele k' sebi posove. Herodesh leski na svojih blasinah, Fariseari ino Pismavuzheni spijo v' svojih mehkih postelah, ali Jesus ne poshle po tote, siromazhke hozhe v' svoji drushbi imeti. O k' kaj sa enem troshti je to vam siromazhkim, le vi ste njemi povolna drushba. Novorojen Jesus je ali siromazhkim k' troshti. On je pa

tudi premoshnim k' podvuzhenji. Kere je Bog s' posvetnim blgom poshegnal, tisti se naj od njega vuzhijo, siromazhki v' duhi biti, t. j. naj nemajo prevelke lubesni ino shele famo do posvetnega blga, ino naj, zhe se njim per totem vzhafi ena nefrezha sgodi, ne sdvojijo sa tega volo, temuzh naj s' poterplivim Jobom rezhejo: Gospod je dal, Gospod je vsel: kak se je Gospodi dopalo, tak se je sgodlo, zhaftito bodi Ime Gospodovo! (*Job. 1.*)

Slato ino frebro, premoshenje ino bogastvo je ne nikomi k' shkodi. Sveti moshje, kak: Abraham, Isak, Jakob, Egiptofski Joshef, Daniel, Ester, David, Job, so bili zhudovitno bogati; ali oni ne so svojega serza k' svojem bogastvi perklenili, ino se njih ne dotizhe, kaj Jesus pravi, da eno debelo voshe, ino ena gamela leski skus eno igleno vuho gre, kak en bogati v' nebefa: (*Mark. 10.*) sakaj oni ne so famo svojo bogastvo, svojo blgo lubili tak, da na nizh drugo nebi bili mislili, sa nizh drugo skerbeli, ino so ne kakti ob pamet shli, zhe njim je kaj prejshlo. O pojdite ali tudi vi, ti premoshni ino bogati, dnef k' ti Betlehemfki fhtali, ino vuzhte se od novorojenega Jesufa, poleg vashega bogastva siromazhki v' duhi biti.

Ravno per toti perloshnosti she vam tudi sv. Augufhtin en navuk da, kader rezhe: Da je toti tak premoshen Bog siromak postal, tak ne sanizhuj nibenega priprostega zhloveka, ako si ravno shlahtnega roda; ne sanizhuj nibenega hlapza, ako si ravno smoshen; ne zherti enega siromazhkega, ako si ravno gospod. Je Kristuf ne shlahtnefhi, ne smoshnefhi, ne premoshnefhi? pa vender siromastvo na se vseme, kero ti sanizhujesh. Ne sanizhuj nibenega siromaka, sakaj ti, tak kak on, moresh rezhi: Ozha nash, ker si v' nebefah.

Tak je ali dnešni den vam siromazhkim en den tega trofhta, vam premoshnim ino bogatim pa en den lepega podvuzhenja, vsem vkup pa en den velkega veselja. Rasveselte se tedaj vi siromazhki, sakaj Jesuf je vu vafhem stani se narodil, ino on je vafh Svelizhar. Rasveselte se ti premoshni, sakaj narodil se je tifti, ker vam je pernefel nebesko nepreminozho blago. Obveselte se grefhniki, sakaj narodil se je ti dober pastir, ker bo to sgubleno ovzhizo gorpoiskal, ino njo nefel v' svojo ovzharnizo. Veselmo se vfi, ino s' Angeli nebeskimi rezhmo: Zhafst Bogi na visokosti, ino mir na semli ludem dobrovolnim! Amen.

Na den v. Shtefana.

Od svetih Manternikov.

Shtefan, pun gnade ino mozhi, je velke snamenja ino zhudeshe delal med ludstvom. Djanj. Ap. 6.

Sv. Shtefan, kerega zhastiti spomin mi dnef stori-mo, je bil tak nedushen, tak sveti, da so Judje ga 's nibene hudobne rezhi ne mogli podushiti, ino zhe ravno so krive prizhe bili gorvseli, ga je tudi to ne shalostilo, kajti je njegova dobra vest njega sago-vorla. Ker dobro vest ima, tifti ima nad njoj naj-mozhnéshlega sagovornika, najbolshega trofhtara. Toti sagovornik ino trofhtar gre s' njim, ako v' jezho, ako v' preganjanje, ako na smert, ja pred sodnika boshjega. Sa tega volo je pa tudi sv. Shtefan se ne bal, Judom nasozhi sponafhati, kak so s' Kristusom naredli, ino je ne se bal te manternizhke smerti, na kero ga obsodli so. Judje pa ne so samo Shtefana k' smerti obsodli, temuzh tudi Jakobi glavo vsekali, ino enega drugega Jakoba 's tempelna dol posunli, ka je kprizhi mertev ostal: oni so Petra ino druge Apofhtole gaishlali, Johanesa 's deshele pregnali, Pavla ino Barnabasa so pa tak ne henjali preganjati. Ali vse to je le sazhetek bil potlanjemi strahnemí

preganjanji ino kervavemi mantranji tih Kristjanov, kero je zelih tristo lét terpelo. Da se mi tedaj dnef ob enem na vse sv. Manternike spomenemo, tak bom od svetih Manternikov govoril, ino pokasal: 1. Kere so bile najhujfše preganjanja tih Kristjanov; 2. sakaj so te perve Kristjane tak preganjali ino mantrali; 3. kaj je njim tako stanovitnost dalo.

1. Kere so bile najhujfše preganjanja tih Kristjanov? Najhujfših preganjanjih ino mantranjih tih Kristjanov je bilo deset. To pervo sa zefara Nerona; to drugo sa zefara Domiziana; to tretjo sa zefara Trajana; to fhterto sa zefara Hadriana; to peto sa zefara Mark Aurela; to fhefto sa zefara Severufa; to sedmo sa zefara Maksimina; to osmo sa zefara Deziufa; to deveto sa zefara Valeriana; to deseto sa zefara Diokleziana ino Maksiminiana. V' totih preganjanjih je pres fhtevila veliko Kristjanov na grosovitno visho ob shivlenje prifhlo. Najhujfho je bilo to deseto preganjanje sa zefara Diokleziana v' jutrefbnih, ino Maksiminiana v' sahodnih krajih. Dioklezian, ker je spervega Kristjanom ne sovrašen bil, je potem, od Maksiminiana, toti pa od svoje matere, podhujften, si terdno naprejysel, Kerfhanftvo zelo dolfspraviti. On je sa tega volo, kaj je koli smifliti bilo, s' Kristjani delal, ino ne gledal na starost, ne na mladost, ne na stan, ne na spol; gdo je koli sa Kristjana se vundal, tifti je mantran bil ino vmorjen: pa kak mantran ino vmorjen? V' Mesopotamii je nje puftil sa noge gorobesti, ino s' pozhafnim ognjom nje sadufhiti. V' Sirii je nje puftil na osharjenih rofhtih pezhti. V' Pontufi je nje s' fhpizami sa nohti puftil sbadati, te pa nje s' vrélim svinzom polijati. V' Egiptomi je nje puftil s' osharjenimi kléfhami fhipati, s' ostrimi zhrepnjami ino fhpizhaftimi grebeni rasmefarti, ftrahovitno sbiti, ene v' ogen, druge v' morje verzhi, enim glavo vsekati, druge od glada vmréti, ene na krish perbiti, druge sa nohti na nogah gorobesti, ino od glada vmreti, pa tudi tak, ka so dvé mozni veji vkuppotegnili, tega Manternika sa eno nogo k' eni, sa drugo k' drugi pervesali, te pa veje narasno spuftli, ka ga je razzhesnilo, ino ftrafhno rasmefarlo; tudi drugazhi je nje dal po drev-

ji gorsobesti, ino nje od glada vmréti. Vu Frigii je eno zelo mesto, kero je vfo kerfhanfko bilo, puftil vushgati, ino fo vfi mogli konza dati. Eusebiuf, ker je tote grosovitofti vekfhital fam vidil, rezhe, da se s' befédami nikol dopovedati nemore, kaj sa ene nesmilnofti fo Kristjani mogli preftati, ino Laktanzius pravi, da vfa semla je od is-hoda do sahoda v' kervi plavala; sakaj kak Dioklezian v' is-hodnih, tak je Maksiminian v' sahodnih krajih s' Kristjani delal. — Sadofti od tega, kajti od tega ste she vezhkrat zhuli, ino tudi fami v' Svetnizhzah od sv. Manternikov snate brati. Sdaj se le pita:

2. Sakaj fo te perve Kristjane tak preganjali ino mantrali? Temu fo bili posebno trije sroki: a) Da fo Kristjani bili zhudno ogovorjeni; b) da fo to haidofko malikovanje savergli; c) da je njihovo premoshenje haidofkim poglavarom difhalo.

- a) She vzháfi fpervega fo Judje vse forte lashi kres Kristjane vunfpravili, ino fo rekli, kak fo oni hudobni, rasbojni, nepridni ludje, ino fo s' tem Haide tak dugo hujftili, ka fo oni Kristjane refen sa najlagofhe ludi sazheli dershati, ino zhe ravno fo eni modri Vuzheniki nje previshano sagovorli, fo Haide le per tem oftali, da Kristjani fo eni sanikerni ludje. Sa tega volo fo njim nikol ne mogli dobri biti, ino fo njim hudo sadévali, kaj fo najvezh mogli. Naj je prifhla nefrezha kakfha koli, naj je povoden nastala, kak Tertulian rezhe, naj je bil semle potref, naj je bil glad ali pomor, le Kristjane divjim stvarim naprejverzhi treba. Nad vfakoj nefrezhoj ino nadlogoj fo le Kristjani mogli krivi biti.
- b) Najbol fo pa Kristjani Haide s' tem fvdali, ka fo njihove od zefarov sapovédane krivim bogovom ofruvanja ino malikovanja zelo savergli, ino se per kaj takem nikol ne perkasali. Vse je sato krizhalo, da Kristjani njihove bogê savershejo, ino zefara zhertíjo, oni fo ali fovrashniki tih bogov ino zefarov, fovrashniki tih oblastnikov ino deshele, od njih bode prifhla jesa tih bogov, od njih bodo prifhle vse nefrezhe, od njih bode prifhlo fpuntanje ino nemir, prozh sato s' njimi! Sa tega volo fo zefarje, fo deshelfki oblastniki nje le obsodli, mantrali ino vmarjali, kak se njim je sdelo, ne gledzhi,

zhe bi bili viſokega ali proſtega ſtana, moſhki ali ſhenfke, ſtari ali mladi, odraseni ali otrozi.

- c) Haidi, kerſi ſa nizh bolſhega ne ſo vedli, kak to- tega ſveta ſi ſavſhiti, ſo tudi drugo ne iſkali, kak poſvetne naſladnoſti, ino poſemelſko blago; Kriſtjani pa ſo ſhe enkrat tak ſanizhani bili, ka je vſaki s' njimi ſnal delati, kaj je htel. Zhe ſo tedaj kako premoſhenje imeli, tak ſo nje deſhelſki oblaſtniki le k' ſmertſi obſodli, ka ſo ſi te njihovo blago vſeli.

Tak ſe je ali tim pervim Kriſtjanom godilo. Ne ali zhuda, ka ſo tudi takſhi zefari, kerſi ſo drugazh dobrega ſerza bili, nje zhertili, ino puſtli s'njimi delati, kak ſe je komi ſdelo. Ali vſe to je ne ſamoglo, njih dolſpraviti, temuzh oni ſo ſe le ſploh pomnoſbili, ino njih je, kak ſv. Kriſoſtomuſ pravi, k' mantranji letelo, kak bzhel k' koſhi.

3. Kaj je pa te tim pervim Kriſtjanom tako ſtanovitnoſt dalo? Oni ſo vedli, kaj njim vſe naprejſtoji; oni ſo vidli, da ſe bodo vſega ſnebli, kaj imajo, ino bodo s' deſhele pregnani; oni ſo vidli, da bodo ſa Kerſhanſtva volo od ſvojih prijatelov ino rodbine, ja od vſeh ludi ſovraſheni; oni ſo vidli, da bodo najgroſovitnéſhim mantram ino ſmertſi prékdani: pa ſo le kerſhanſko vero gorvſeli, ſe vſemi obóſhenji, vſemi preganjanji, ino ſadnizh mantram ino ſmertſi prékdali, pa ſakaj? a) Da je Bog ſkus zhudeſhe njim ſvojo dopadenje na ſnanje dal; b) da ſo njihove mantre njim bile njihov kerſt; c) da ſo na tem ſvéti nizh né dobrega perzhakati imeli.

a) Sv. Shtefani je Bog nebo odperto pokasal, ino njemi puſtil tá viditi, gdé Jeſuf ſedi na deſnizi v' neisrezheni ſvetlobi ino lepoti, v' nesgruntano velki zhaſti ino veſelji. — Drugi ſo is neba dol zhuli en glaſ; pále drugim ſo ſe Angeli perkaſali v' jezah, ino ſo njim njihove rane ſzélili; pále drugim je Bog dal to mozh, ka ſo beteſhne zhudeſhno vusdravlati, mertve gorsbudili, i. t. v.

b) Sv. Manternikom ſo njihove mantre bile njihov kerſt, oni ſo najmre ſkus nje tak, kak ſkus ſv. kerſt, bili zelo ozhiſheni od vſeh ſvojih grehov, ino njim odpuſhene vſe zhaſne ino vezhne kaſhti-ge; oni ſo, kak ſo bili ſmert preſtali, ravno ſhli v' nebefa, is tega kratkega terplenja v' to vezhno veſelje.

c) Sv. Manterniki so na to posvetno telko shtimali, kak da nebi bili nizhefa imeli. Le Jesuf je bil njihov dobizhek, le njega so oni tak lubili, da njih nizh od njega ne moglo raslozhti, né nibeno terplenje, né s' smertjo prétenje. Sa tega volo je pa tudi Jesuf per njih bil, ino je nje krépil v' najhujših mantrah tak, da sv. Bernard rezhe: Stoji Manternik vef veseli kak slavni premagavez, zhe ravno njemi je truplo vso rasmefarjeno, ino njemi sheleso nesmilno pára njegove strani.

O I. K.! ne zhudite se sato, kak so sv. Manterniki se mogli takem sanizhanji, takem preganjanji, mantram ino smerti prék dati, ino ne rezhte, da se sdaj nishe nebi snajshel, ker bi to storil. O refnizhno, da bi vam Bog nebo odperl, ino vam pokasal, kam pridete, zhe tote mantre stalno preftanete, ali zhe bi vam Jesuf sam se perkasal, ali skus en nebeski glas k' vam govoril, ali vam Angele poslal; o refnizhno, da bi tudi vi sashihrani bili, ka bi prezi po smerti v' nebefa fhli, ozhifheni skus mantro, kak skus kerst, od vseh grehov; o refnizhno, zhe premiflite, kak je néki is val se vsega snebil, neke mi pa she to naprejstoji, ka bo njemi ozheta ino mater, sheno ino otroke smert, grunte krivizhna pravda vsela, hrame pa, ino kaj v' njih ima, bode ogen vkonzhal: o refnizhno, zhe vse to premiflite, néki bi se tudi sdaj snajshli, ker bi radi toti svét ino vse sapuftli, ino se mantram ino smerti prék dali s' tim gvifhnim savupanjom, da vzhafi po smerti grejo v' nebefa, gdé bodo vso stoverftno povernjeno dobli, ino to vezhno shivljenje imeli.

Tak, vidite I. Kr.! tak so v' prvih stolétjah s' Kristjani delali, da so od vseh saversheni bili. Oni so nje preganjali, mantrali, ino vmarjali, da so nje sa sovrashnike deshelfkih postav ino povel, sa puntare ino rasbojniko, sa najlagofhe ludi dershali, ker so srok vsoj nesrezhi te deshele. Oni so nje preganjali, mantrali, ino vmarjali, ka so te njihovo blago vseli. Ti lubi Manterniki so pa vse stalno preftali, da so sami se previshali, ka je Gosp. Bog s' njimi, ino da so vedli, ka je manternizhka krona ob enem krona vezhnega veselja. Oni so previshani bili, da je vso zhalno nizh proti tem vezhnem. O previshajte se tu-

di vi, I. K.! od resniznosti vsega tega, ino is lubesni k' Jesufi poterplivo prenefte nadloge ino krishe vafhega vzhafi révnega ino toshnega shivlenja, sakaj ravno fkus to postanete, kak fv. zirkveni Ozheti rezhejo, na duhovno visho Manterniki, ino sadobite per pravem fpokorjenji krono vezhnega shivlenja. Amen.

Na novo leto.

Od pretezhenja tega zhafa.

Kader je tih ofem dni minolo. Luk. 2.

To leto 1837, kam fi odifhlo? gdé fi? Ah! nega ga nigdi, néti snamenja od njega ne najdemo vezh. Tak preminejo dnevi ino méfzi, tak preminejo léta ino stotine tih lét ena sa drugoj, ino né nikóga to, ker bi nje gorpodershati samogel; ali je gdo braniti mogel, ka neble odifhle te ofemnopetdeset stotine tih lét od Adama sem, ino noter do sdajnega zhafa? Vse fo potunle se v' tem morji tih zhafov, samo to fo nam pustile tu, kaj sapifano je, kak je v' njih se godilo. O lubi Kristjani! tak fo tudi nafhe léta odifhle, kaj smo na svéti, ino mi od njih nemamo nizeh, kak kaj v' ti knigi te vésti sapifano je, kak nam je fhlo, kak smo shiveli, kaj smo storili. To mi dnef, kader med dvermi enega nóvega leta stojimo, ferzhno premifliti hzhemo. Od pretezhenja tega zhafa bom ali govoril, ino pokasal: 1. kak fo preminole stotine ino taushenti lét, ino velki narodi v' njih; 2. kak fo preminle nafhe léta; 3. kaj ali imamo storiti?

1. Preminle fo stotine ino taushenti lét, ino velki narodi v' njih. Zhe ravno fo ti prvi ludje možno dugo shiveli, eni is njih po devetsto lét, fo vender njihove léta na enkrat bile do kraja sefhete, ino zhe ravno je svét v' fhestnajfsto ino petdeset letih se možno napunil s' ludmi, je vender v' obzhinfkem potopi vef zhlovezhanfski rod vkonzhan do ofem perfhon. Pále od totih ofem perfhon

je pozháfih napunla se semla, ino so velki narodi nastali, ali tudi toti so prejšli. Najimenitnešhi so bili Afirianzi, Egiptanzi, Israelitanzi, Gerki, Persianzi, Rimari.

Afirianzi so velikoimenitni ino možni poštali, ino so v' svoji velki oblasti se višhe taushent lét obdershali; ali na enkrat so bili premagani, pala je njihova mozh, raskadila se njihova oblast.

Egiptanzi, o kak so toti imenitni ino možni bili! Tudi oni so taushent lét se v' svoji velki oblasti obdershali; ali na enkrat so drugi kres nje dobili mozh, ino prozh je bila njihova velka oblast.

Israelitanzi, o kelko se od njih velikoimenitnega bere, kak možni so oni bili, ino kak velka je bila njihova oblast višhe taushent lét; ali kam je sadnizh prišla njihova mozh? Rasmetano je njihovo kralestvo, rasderto njihovo mesto Jerusalem, ino ves narod je po svéti rastepen.

Gerki so dugo bili možni ino vu velki oblasti; ali tudi oni so obladani, ino pala je njihova mozh.

Persianzi so per mozhi ino oblasti tak gorjemali, da so sadnizh imeli eno neismerno velko deshelo; ali poterta je njihova mozh, rasvershena njihova velka deshela.

Rimari, kaj bom od totih povedal? Je ne njihova mozh ino oblast bila vekšha, kak vseh drugih starih narodov? So ne oni se s' svojoj mozhjoj po vsem svéti rasšhirli? Néli so oni skoro vse ludstva te semle pod se spravili? Néli so oni sami rekli, da nishe na svéti nemore njihove deshele rasdjati? Ali kak je prišlo sadnizh? Sdignili so se drugi narodi od vseh strani zhres nje, ino pokonzhano je njihovo Rimsko, pokonzhano njihovo Konstantinopolitansko zesarstvo, ino nega ne enega, ne drugega vezh.

Tak so ali prejšhle štotine ino taushenti lét, ino velki narodi v' njih.

2. Kak so našhe léta preminle? Hitro so prejšhle léta našhega detinstva, ino mi namer ne vejmo sa nje; ali léta našhe mladosti pomnimo dobro. O kak so one vesele bile, kak smo mi te bili segurni ino možni! Ali skoro tak hitro, kak ladja po vodi mimo se pela, tak je odíhla našha mladost. Mi smo stopli v' moshevstvo, ino tudi sdaj šhe smo možni bili, škus našho persadenje ino fkerb smo spravli

si došti blaga, veliko smo imeli lastinstvo, ino smo menli, da nishe se s' nami meriti nemre; ali hitro je bila starost she to, rasdati smo mogli nashe blago ino nashe lastinstvo, she nemamo nizh, kak féro glavo, temne ozhi, eno smantrano truplo. Gdé so ali nashe léta? Odifhle so, ino nigdar njih nebo nasaj.

3. Kaj ali imamo storiti? Da se s' nashim sdajnim shivlenjom to vezhno shivlenje vkupdershi, ino Ap. Pavel pravi: Kaj zhlovek seja, to bode shel; tak moremo toti zhaf, kaj nam ga Bog odsdaj dá, k' dobrem obrniti. (*Galat. 6.*) Perpraviti ali moremo, kaj smo dosdaj sakrivli, ino ah kelko je tega se sгодlo v' totem sadnjem leti, kelko vu vseh nashih dosdajnih létah? o kelko je storilo se samo krivize, kelko nezhistega djanja, kelko je k' dobremi prilik vnemar se pustlo! Ne bodmo vezh tak, popravmo nashe krivize, odpušmo nashim sovrashnikom, pokoro delajmo sa gréhe, stormo dobre déla, Bogi flushmo sevfem, kaj storimo, te bo to novo leto nam eno veseló novo leto.

Ja eno taksho novo léto vam voshim is serza, eno takshno, v' kerem bi vi vsakshi den s' kaj dobrim posnamlali, te prejd storjene grehe pa dushe bol dolsbrifali, s' Bogom se pomirli ino spravli, ino tak, zhe bi ravno toto leto bilo vashe to sadnjo, bili perpravleni k' posvanji is totega svéta. Amen.

Na tri Krale.

Kerega Herodesha se povernjeni greshniki imajo ogniti?

Ino kader so v' spanji odgovor dobli, da se naj ne povernejo nasaj k' Herodeshi, so po drugem poti shli v' svojo deshelo nasaj. Math. 2.

Lubi Kr.! kader se dnes na te tri Modre smiflim, se smiflim na vas. Ti trije Modri so, is dalne jutreshne deshele od ene posebne svésde pelani, tak frezhni bili, da so novorojenega Svelizhara tega svéta, Je-

susa Kristufa najfhli. Ravno tak ste tudi vi, ki ste fkus smertni greh od Boga možno dalezh prozh odifhli, sdaj ob Adventski spovedi od svesde te gna-de pelani tak frezhni bili, ka ste Svelizhara tega sve-ta, Jesufa Kristufa, v' Sakramenti sv. refhnega Tela najfhli. Ali ravno sato, da ste s' timi Modrimi k' Je-susi prifhli, morete tudi s' njimi po enem drugem poti nasaj domo iti, ne k' Herodeshi, on bi vam shiv-lenje vsel. Gdo je toti Herodesh? Toti Herodesh je ti hudi fovrashnik ino smertni greh. K' totemi fe nelmete vezh nasaj podati. Od tega bom dnef govo-ril, najmre: Kerega Herodesha fe pover-njeni grefhniki imajo ogniti?

Ti prvi Herodesh je ti hudi fovrashnik. Toti je kam hujfhli, kak je ti Judofki kral Herodesh bil, sakaj tifti je te tri Modre k' febi navablival, ka bi nje morebiti bil vmoril; ali zhe bi on ravno to bil ftoril, bi njim le bil to telovno shivljenje vsel, na du-fhi njim nebi bil nizh mogel ftoriti — ti hudi fo-vrashnik pa, kaj pa on ftori? On naf k' febi vabi, ka bi naf na duhfi vmoril. Toti Herodesh fi kaj per-sadene, sofebno bode on sdaj ob fahenskem zhafi dobro fkerb imel, da bi vaf k' febi dobil. Ali ne ver-te njemi: on drugo ne ifhe, kak vam to duhovno shivljenje vseti, ino vaf v' pekel fpraviti; le ne k' He-rodeshi nasaj, po drugi ftesi fe obernte.

Toti Herodesh pa ima tudi svoje hlapze, kere namefto febe na lov vunpofhle. Totih fe ravno tak kak njega samega imate svéfto varvati. Toti njegovi hlapzi fo ti hudobni tovarfhi, od kerih sv. Isidor pravi, da je bolfhe, zhe naf zhertijo, kak bi s' njimi bili: pa prav ima; sakaj neki mladenzh, neka dekli-za bi fhe s' to lepo nedushnoftjo obvenzhena bila, da fe nebi bili s' takfhimi hudobnimi tovarfhi v' spo-snanje ino drushbo podali. Neki bi fhe sdaj bili med timi pravizhnimi, da fe nebi bili s' krivizhnimi v' to-varfhtvo fpuftili. Neki bi fhe sdaj lepo Bogi flushili s' dobrimi delami, s' molitvoj ino poboshnim shivle-njom, da fe nebi bili k' takfhim perdrushili, ker na to nizh ne dershijo, ino fhe 's tih poboshnih imajo svoj posméh. Neki bi fhe sdaj se bali, le eno famo krat sakleti, da fe nebi bili od preklinjavzov navuzh-li tak strafhno kleti. Néki fhe sdaj nebi vupal, le eno

troho kaj luzkega vseti, da nebi bil s' tatmi se v' tovarshstvo spuhtil. Neki s'he bi sdaj svoje starshino ino naprejpostavljene poshtoval, da se nebi od hudobnih tovarshov bil navuzhil nje zheritati. Neki s'he sdaj nikol nebi vezh pil, kak kelko treba, da se nebi bil k' mokrim bratom perdrushil, ino od njih se pianzhivati navuzhil. Neki s'he sdaj nebi karte posnal, da nebi bil k' kartashom si sel, ino se navuzhil, kaj je njemi telko k' shkodi. To so ali sami tistega najhujshoga Herodesha hlapzi, ki njemi pomagajo dushe loviti, ino v' pekel spravlati. Varte se njih. Ne hodte ali k' Herodeshi nasaj, né k' Herodeshi ne, po drugem poti se obernte.

Ti drugi Herodesh je smertni greh. Toti dushi vseme shivljenje te gnade. Zhe ste tedaj v' smertnih grehah bili sapopadjeni, ino ste sdaj se od njih ozhistili: o tak ne hodte k' totem nesmilnem Herodeshi nasaj, le ne k' Herodeshi, po drugem poti se obernte.

Po kerem poti se ali imate obernti? O le po poti te ponishnosti, te pravizhnosti, te zhiftohti, po poti kerfhanfke lubesni, po poti te trésnosti, potalashnosti, po poti te zhednosti ino poboshnosti, po tem poti, po kerem pridete k' vezhnem shivljenji.

Premislite, kaj sa ena framota bi vam bila, zhe bi vi ti shpotlivi jarem tega hudega sovrashnika pále na se vseli; kaj sa ena framota, zhe bi pále s' tim sgublenim sinom shli k' svinjam otrobov te nezhistofiti jéft. Premislite, kak nevarno bi sa vas bilo, v' te stare grehe nasaj se povernti: nebili vi ravno s' tem Boga snali tak rasjesiti, ka bi vam svedo te gnade na vshigdar skril, ino vas na vshigdar sapuhtil? Zhigavi bote te? Zhigavi drugi, kak tistega Herodesha, ker je ti hudi sovrashnik? Sato pa le k' Herodeshi ne nasaj, le po drugem poti se obernte, po poti sapovedih boshjih.

To je ali ti Herodesh, kerega se ogniti moremo, ti hudi sovrashnik najmre ino smertni greh. O prosimo tedaj Gospoda te luzhi, da nam skus svedo te gnade pot kashe v' nasho pravo domovino. O prelubleni nash Ozha nebeski! ker si ti skus svedo te gnade naf k' tvojemi Sini Jesusi perpelal, ino naf dnef opoménefh, né k' Herodeshi nasaj se povernti, temuzh po drugem poti se obernti: ah puhti nam,

ponishno profimo tebe, puſti nam svédo te gnade ſploh naprej svétiti, doklam sa njoj idozhi pridemo v' to nebefko domovino, naſhemi lubemi Jesufi dare' dobrih dél ino saflushenj ofravat, ino njega s' tobom ino s' ſv. Duhom zhaſtit na vezhne zhaſe. Amen.

Na Svezhnizo.

Od Mariinega dneſhnega ofra.

Perneſti ſo Jesufa v' Jerusalem, da bi ga pred Goſpoda poſtavili. Luk. 2.

Dneſ ſe Jeſuf vpervizh v' Jerusalemfkem tempelni perkashe, ino na rokah ſvoje ſvete matere leſhezhi ſam ſebe ofra ſvojemi nebefkemi Ozheti. V' Moizeſovi poſtavi je najmre ſapovedano, da ſe vſako per- vorojeno more Bogi gorofrati: na ſnamenje, da je on najviſhiſh Goſpod zhres vſe na nebi ino na ſemli. Toti Moizeſovi ſapovedi je Jeſuf kak Sin boſhji ravno ne bil duſhen ſe podverzhi, je pa vender to ſto- ril, ino je ſvojem nebefkem Ozheti is rók ſvoje ſvete ino diviſhke matere ſe puſtil gorofrati, nam k' pokasanji, ka bi tudi mi dneſ vezhnemi Bogi nekaj ofrali; pa kaj? Modri Ariſtoteleſ pravi: da zhlovezhko ſerze najprejd ſhivi. Naſho ſerze je ali tiſto per- vorojeno, kaj Bog od naſ ſa ofer hozhe imeti. Ali, ah toſhno, jel nje ſmemo pred Boga pokasati? O vmijmo nje s' ſgrivanimi ſoſami, ino nje denmo Marii na roke, ter nje s' njenih rók Bogi ofrajmo, tak bo njemi toti naſh ofer povolen. Od Mariinega dneſhnega ofra tedaj ſdaj govorim, ino ob enem pokasem, kaj ſa en ofer mi imamo Bogi perneſti.

Poſhli, o Goſpod! poſhli to jagne, kero bo la- dalo vſo ſemlo, (*Jesai. 16.*) je Prerok Jesaias ſhe davno ſdihaval ino profil. Ino glej, priſhlo je to jagne, poſlal je Goſpod Bog ſvojega edinega Sina Jesufa, ker je kak ſaklani ofer ſa vſo zhlovezhanſtvo ſe tá dal; ja ſhe dneſ ſe on kak eno jagne is

rók svoje matere gorofra. Ali, o preſveta mati boſh-ja! kak ti moreſh to ſtoriti, ka tvojega lublenega ſina tá daſh? Tebi je ja v' duhi snano; ino poboshen Simeon ti naſozhi povej, kakſho neſgovorno ſhaloſt boſh ti ſa tega volo imela; pa le tvojega Jeſufa, ker je najlepſhi is vſeh ſinov te ſemle, tá daſh? Ja, jas ga tá dam, ino ga ravno ſato dam, da je najlepſhi is vſeh ſinov te ſemle, da bo Ozha nebeſki s' tem vekſho dopadenje nad njim imel; jas ga dam zelo na ſmert, da bode vſe opadjene ſine Adamove k' ſhivlenji obudil. Jas vé m, da bom s' neſnano ſhaloſtjo mogla viditi, kak bodo neſmilni ſhodneri njega s' vojkami ſveſanega ſem ino tá vlahzli, ino ſuvali; kak bodo njega s' ſvojimi debelimi peſnizami v' lize bili; kak bodo toti odurni njemi v' lize plivali, s' gaishlami njega neſmilno raſmeſarli, kak bodo njemi glavo, roke ino noge prevertali, ja zelo v' ſerze noter ga prebodli; — ino ah, kak bode na kriſhi ſvojo ſhivljenje gordal pod najvekſhim obframovanjom ino v' neisrezheni teſhavi: jas vſe to vé m, ali jas ga vender dam tá, ſakaj on bo to jagne, kero prozh vſeme gréhe ſveta: zhlovezhanſtvo ſe meni noter v' ſerze mili, kajti ono bo na véke pogubleno. Rajſhi ali, kak bi jas to mogla viditi, rajſhi dam mojega lublenega ſina tá. O Kriſtjani! gde je ena mati najti, kera bi to ſtorla?

Da pa Maria ſvojega laſtnega ſina ſvojem nebeſkem Ozheti ſa ofer dá, tak ofrajmo mi njemi naſho ſerze. Ali ah, kakſhno je ono? Puno giſdavih ino ſhtimanih miſli, krivizhnih ino ſerditih nakane-njih, puno nevoſhlivoſti, puno greſhnih poſhelenj, ja ono je tak vtepeno, tak blatno, da ga pred Boga namer pokasati ne ſmemo. Ah, kaj bomo ali ſtorili? O premiſlimo, ſa zheſ volo je Bog zeli ſvet, ino vſe, kaj je na ſemli ſhivega bilo, v' obzhinſkem potopi, ſakaj Sodomo ino Gomoro s' ognjom pokonzhal? Sa zheſ volo? Savolo njih grehov. O tak vlijmo tudi mi en potok ſgrivanih ſós na naſho ſerze, ino opêrmo nje od tih oſtudnih maſeſhov tega greha, dolseshgimo s' njega s' ognjom tega raſlutenja vſo divjo meſo greſhnih ſhel: — ino tak poloſhmo naſho ſerze Jeſufovi ino naſhi lubesnivi materi Marii na roke, s' to ponishno proſhnjo, da bi ona nje ne-

beškemi Bogi gorofrala, ino refnizhno bo toti ofer Bogi prijetni ino dopadliv.

Ja, o lubesniva Diviza Maria! mi vejmo, da smo s' nafhimi telkimi grehi si davno she saflushli, fkus en obzinfki potop pokonzhani, ja fkus en Sodomfki ino Gomorfki ogen na pepel obernjeni biti; ali da je tebi zhlovezhanstvo se tak mililo, da si tvojega lublenega Sina na odrefhenje vseh ludi tá dala, naj najdejo nafhe sgrivane lose per tebi telko smilenjā, da nafho serze smemo na tvoje narozhe djati, ino nje is tvojih rok vezhnemi Bogi gorofrati k' sadoblenji vezhnega mira. Amen.

Na Joshefovo.

Sv. Joshef, en posebni sgled v' shivlenji, ino en posebni perporozhnik na smertno vuro.

Joshef, ti sin Davidov, ne boj se, Mario, tvojo sheno, k' sebi vseti. Math. 1.

Da v' tem shivlenji nishe ne pres terplenja ino nadlog, to se nam tudi nad nafhim dnefhnim Svetnikom, sv. Joshefom, pokashe. On je od Boga isbran sa ofkerbnega ozhê samega Jesufa Kristufa, on je od kralevfkega roda; pa vender more v' firomashtvi shiyeti, ino to teshkø zimmermansko delo delati, ino more dofti nevole, dofti shalofti preftati. Ali kaj je on v' svojih nadlogah storil? On je bil pravizhen, rezhe sv. Evangelium. On je ne mermral, ino ne nikomi sa tega volo hudo sadéval. Ino da je on pravizhen bil, ino poterplivi vu vseh suprotivzhinah svojega shivlenja, je on tak frezhen bil, da sta na njegovo posledno vuro Jesus ino Maria pri njem bila. O frezhna takfha smertna vura! Nebili tudi mi radi bili, da bi mi v' nasozhnofti Jesufa, Marie ino sv. Joshefa nafho shiyenje fklenili? O perporozhmo se sv. Joshefi, sakaj on je: 1. en posebni sgled

v' shivlenji; 2. en posebni perporozhnik na smertno vuro.

Sv. Joshef je en posebni sgled v' shivlenji. Hishne réve ino nadloge so najbridkeshe ino najtesheshe. Ravno totih je pa sv. Joshef najvezh imel. Kak na zhasé en zherni oblak sa drugim pride, ino nam to lubo sunze sakrije, tak je zhres sv. Joshefa ena nevola sa drugoj prifhla. Kak možno je on mogel se rasshalostiti, kader je vidil, ka je Maria she prejd, kak sta vkup prifhla, nosezha najdena! To ga je tak shalostilo, da je njo htel sapustiti, da nebi Angel njemi bil povedal, kak je to prifhlo. Kaj sa eno shalost je on imeti mogel, kader sta v' Betlehem pridozha nigdi ne stana dobla, ka bi Maria porodila, kajti je njena vura prifhla, ino je v' eni shtali mogla poroditi tega, od kerega je Angel Joshefi rekel: Ona bode enega sina porodila, totega bosh ti Jesusa imenuval, sakaj on bode svojo ludstvo od njihovih grehov odreshil. Kakshno shalost je Joshef mogel imeti, kader je njemi naskorem po Jesufovem narohenji obsnanjeno, da Herodesh kral temi deteti she sa shivlenje gre, ino je na enkrat po nozhi se mogel sdizhi, ino v' Egiptum oditi, ter, zhe ravno je Herodesh naskorem vmerl, je savolo njegovega sina Arhelausa she le ne vupal nasaj v' svojo domovino, temuzh je she dushe po luzkih deshelah indi mogel okoli hoditi. Tedaj, kader so v' Jerusalem shli, kaj je pále tam se njemi sa ena shalost namerla, ka sta svojega lublenega Jesusa sgrabla.

Rasvun tega, kaj je Joshef telko shalosti imel, ino taksho preganjanje terpel, je ga njegovo sirmashtvo tudi gvishno ne lahko stalo: ali on je to vse s' poterplivostjo prenesel, ino je nigdar ne pomermral, temuzh kaj njemi je Bog poslal, s' tem je sadovolen bil, ino se je s' tem troshthal, da bode njemi Bog na ovem svéti she boshhe dal.

Jel tudi mi tak shtorimo? Ali je njih ne sadošti, kí te, kader kaj terpeti morejo, klejejo ino kunejo, druge prav hudo imajo, ja zelo kres boshjo povishanje mermrajo? O s' tem si vashih terplenj nizh ne pobolshate, temuzh le pohujshate, da rasvun tega, ka nikakega saflushenja nemate v' njih, she tudi

greh delate. Vsem'no si rajšhi sv. Joshefa sa našl sgled, sa sgled te pravizhnosti, te poterplivosti, ino boshji voli prékdanja. Sakaj to, kak je Joshef storil, je Bogi tak dopadljivo bilo, ka je njemi na njegovo smertno vuro fkus nasozhnost Jesusa ino Marie dal sposnati, kak frezhna je njegova smert.

2. Sv. Joshef je ali tudi en posebni perporozhnik na smertno vuro. Sv. Joshef je imel eno frezhno poslédno vuro: — tudi mi si shelimo, da bi naša poslédna vura bila ena frezhna vura, sakaj kak bo naša smertna vura, takšha bo naša vezhnost: zhe bo naša smertna vura nefrezhna, tak bo tudi naša vezhnost nefrezhna; zhe je pa naša poslédna vura frezhna, tak bo tudi naša vezhnost vesela. Da pa bo naša smertna vura frezhna, tak se moremo posebno sv. Joshefi perporozhiti; pa tudi tak shiveti, kak je on shivel. On je teshko delo delal, pa je toto is lubesni proti Jesusi ino Marii rad delal; tudi vi imate teshko delo, ofrajte toto Jesusi gor, ino nje radi delajte. Sv. Joshef je vezhkrat s' Jesusom ino Marioj shel gor v' tempel; tudi vi radi pridte v' zirkev, ino se vezhnemi Bogi perporozhte s' dušhoj ino s' télom. Sv. Joshef je došti dobrih dél storil; tudi vi to storte. Sv. Joshef je bil pravizhen, lubesniv, poterpliv; tudi vi ne storte krivize, ne imejte sovrashtva, radi odpuštite vašhim prijatelom, dobro storte drugim, poterplivi bodte v' nadlogah, ne jemlite drugim poshtenja. Sv. Joshef se je k' smerti perpravil; ah premislite tudi vi, kaj sv. pisimo pravi, da zhlovek, ker dnef shivi, jutri she mertev bo: (*Sirah.* 8.) ino kaj Kristuf rezhe, da Sin tega zhloveka bo prifhel, kader se ga nebote troshtali. (*Luk.* 12.) O kak bo te sa vašh razhun? Poboshnemi Jobi je Bog sam svojo nad njim dopadnost dal na snanje, pa je vender od straha trepezhi rekel: Moja dušhka je she flaba, moji dnevi grejo proti konzi, grob she pred sobom imam; jas sem né sagreshil, pa so vender v' bridkosti moje ozhi. (*Job.* 17.) Da she toti poboshen mosh, toti prijatel boshji, si tak sdihava, ino se smerti boji, kaj te vi zhakate, ino se na smert namer ne smislite, ino ménite, da she je dalez od vaš? Jesus, ti najsvetéšhi is vseh zhlovezhkih sinov, s' velkoj teshavoj na krishi klizhe, kaj je tak sapušen; vi pa she ne ste pripravni, sa

frezhno smert profiti? O proste Gospoda Boga vsaki den, da bi valha posledna vura bila ena frezhna vura. Skus toto profhnjo, ino zhe tak shivite, ter se tak k' smerti perpravite, kak sv. Joshef, bote ravno nad njim imeli enega posebnega saproshnika sa frezhno smert, kere se nebote bati imeli, da bi ravno smertni beteg bil tak teshavni, kakshlega ste v' zelem shivlenji ne imeli, ino skufhnjave vekshe, kak gda inda.

Tak tedaj vidite, kak je sv. Joshef nam en posebni sgled v' shivlenji, ino en posebni perporozhnik na smertno vuro. O tak perporozhmo se totemi svetemi Patriarki, ino rezhmo: O sv. Joshef, ti divishki mosh Marie, ino ofkerbni ozha Jesusov! mi tebe profimo, bodi nash saproshnik v' shivlenji, posebno pa na nasho posledno vuro; v' tisti nevarni vuri, ah v' tisti nam s' Jesusom ino Marioj pridi na pomozh, da mi v' miri ino lubesni srezhemo te sadne besede tote: Jesus, Maria ino Joshef. Amen.

Na den osnanenja Div. Marie.

Boshji voli se moremo prek dati.

Jas sem ena dekla tega Gospoda, naj se meni sгоди po tvoji besedi. Luk. 1.

L. Kr.! Eno lepo besedo vam dnef na toto mesto pernesem, kera bi val vse mogla dobrovolne narediti. Toto besedo is dnefnega Evangelja vsemem, sama Div. Maria je njo isrekla, govorezh: Jas sem ena dekla tega Gospoda, naj se meni sгоди po tvoji besedi; ino je s' totoj besedoj na snanje dala, da je sposnala, kaj je ona kak ena stvorjena pershona proti Bogi svojemi Stvarniki. Le sa eno deklo tega Gospoda se ona imenuje, ino se tak voli boshji sevsema prek da. O da bi tudi mi tak storili, kak dobro bi to sa naf bilo. Da bi tudi mi se tak boshji voli prek dali, ino tudi rekli: Jas sem en flushebnik, ena flushebniza tega Gospoda, naj se meni sгоди po

njegovem naravnianji, po njegovi sapovedi, po njegovi voli; mi bi doſta ſadovolnéſhi, doſta frezhnéſhi bili. Od tote Mariine lepe beſede tedaj ſdaj ho-
zhem govoriti, kader rezhem: Boshji voli ſe
moremo prék dati, ino pokashem: 1. Kaj je to,
boshji voli ſe prék dati? 2. Sakaj ſe imamo
boshji voli prék dati?

Nizh na ſvéti nam ne ſamore takſhe mirnoſti
ferza ino takſhe ſadovolnoſti dati, kak eno ſevſema
boshji voli prékdanje. Ali

1. kaj je to, boshji voli ſe prék dati?
Boshji voli ſe prék damo: a) Zhe to ſtorimo, kaj
Bog hozhe; b) zhe ſmo s' tem ſadovolni, kaj nam
Bog dá; c) zhe dobrovolno terpimo, kaj zhres naſ
pride. Boshji voli ſe ali prék damo:

a) Zhe to ſtorimo, kaj Bog hozhe. Bogi je ne vſe
edno, kaj mi ſtorimo, ali ne ſtorimo. On le to
dobro lubi, to hudo pa zhertí. Tudi nam more le
to dobro dopadljivo, to hudo pa odurno biti. To je
vola boshja, vaſho poſvezhenje, rezhe Ap. Pavel.
(*I. Teſal. 4.*) Da bi pa njegovo volo snali, tak nam
njo je dal ſpoſnati ſkus te defet ſapovedi, kere
nam je Jeſuf popunoma raſloſhil; ja Bog je nam nje
v' ferze ſapifaſ, rezhe ravno toti Apofhtol. Vſakſhi
zhlovek ali, zhe le hozhe, more snati, kaj je prav,
ali ne prav; kaj je dobro, ali ne dobro; kaj ima ſto-
riti, ali ne ſtoriti — vſakſhi more snati, da ima Bogi
pokoren biti, njemi ſa njegove dobrote ſe ſahvalti,
ino ſe ſevſema pod njegovo povishanje podati;
snati more, da ima proti ſvojemi bliſhnjemi pravi-
zhen ino dober biti, njemi ne naſhkoditi na nje-
govem poſhtenji, ne na premoſhenji, ne na ſhiv-
lenji, temuzh njemi, kak premore, dobro ſtoriti;
snati more, da more ſam ſebe s' ſvojimi greſhni-
mi poſhelenjami v' ſtrahi imeti, poſhteno ino lepo
shiveti, ſvoje duſhnoſti ſtoriti. Ker tedaj vſe to
ſtori, tiſti ſe voli boshji prék dá. Boshji voli ſe
pa tudi prék damo:

b) Zhe ſmo s' tem ſadovolni, kaj nam Bog dá. On
ſvoje dare raſlozhno vuntála: enemi dá pet talen-
tov, drugemi dva, tretjemi ſamo enega. Eden dobi
vezh blaga, drugi vezh telovne mozhí, tretji vezh
ſaſtopnoſti. On najbol vej, kelko je keremi dobro

dati. Ravno fkus to, ka nemajo vfi vsega, je eden drugemi potreben, ino smo k' endrugem kak savešani. To je dobro ino prav. Ker to sposna, tifti se nebo toshil, ka je povšod ino vsega premalo dobil; tifti nebo shelenja imel po tem, kaj je ne njegovo; tifti nebo nevošhliv drugim, kerí vezh imajo: on bo sadovolen s' tem, kaj njemi Bog dá. — Mi se boshji voli prék damo:

c) Zhe dobrovolno terpimo, kaj zhres naf pride. Né na svéti tifttega zhloveka, zhres kerega nebi negda kakšho terplenje prišhlo. V' totem posemškem shivlenji je she tak, ka se v' terplenjah sholati moremo, ino vzháfi s' poterplivim Jobom rezhi: Roka Gospodova je pala na me. (*Job. 19.*) Ravno v' terplenjah mi bolšhi poštanemo, kajti nadloga, rezhe pale sv. Ap. Pavel, nadloga pernese poterplenje, poterplenje pa iskušhanje, iskušhanje pa vupanje, vupanje pa ne stori k' framoti. (*Rim. 5.*) Ti sgublen šin, gda je on sposnal svoj grešhni štan? Jel v' dobroti? O ne; le te, kader je tak štradal, ka bi bil od glada škoro vmréti mogel. Ker ali sposna, ka šo terpenja nam le k' pobolšhanji, tifti nje dobrovolno na se vseme. Ker pa to stori, tifti se voli boshji prék dá.

Mi se ali voli boshji prék damo: zhe to štorimo, kaj Bog hozhe; zhe smo s' tem sadovolni, kaj nam Bog dá; ino zhe dobrovolno terpimo, kaj zhres naf pride.

2. Sakaj se pa imamo voli boshji prék dati? Mi se voli boshji imamo prék dati: a) Da le famo boshja vola je ena popunoma vola; b) da naf Jesuf s' besedoj ino s' djanjom to vuzhí; c) da le v' tem najdemo mir ino sadovolnost.

a) Boshja vola je ena popunoma vola. Boshja vola gre le na to, kaj je prav, ino kaj je dobro. Njegova vola je ta všegasnajozha, ta najmodrešha vola. Bog sa vse vej, on tudi po svoji modrošti sevfem najbolšhe sravná. Njegova vola je všegamogozhna, ena vola, keroj se nizh proti poštavti nemore. To je she refen, da mi dostikrat nemoremo rasmeti, sakaj Bog tak štori, ino ne drugažhi: sakaj eden v' obilnošti vsega imá, drugi pa v' boshtvi ino nadlogi more shiveti; sakaj ti verli ino pravizhen more telko preštati, ti hudoben pa

je povfod naprej. Ali sadoſti, ka vejmo, da je boshja vola ena ſveta vola, ino ſe ſato le totoj imamo prék dati, ne pa po naſhi voli ſtoriti, ſakaj naſha vola je ne dobra, mi bi doſtikrat radi to, kaj bi nam ravno k' ſhkodi bilo, ino naſ v' nefrezho ſpravlo; naſha vola tudi vekſhital gre na naſh dobizhek ſamo, doſtikrat tudi na to, kaj je naſhemi bliſhnjemi k' velki ſhkodi, k' velki nefrezhi. Le ſami ſodite, kak bi na ſvéti bilo, da bi vſe tak priſhlo, kak je kerega vola. Tak ali le boshji ſveti ino najmodreſhi voli ſe imamo prék dati, ino to s' tem bole:

b) da naſ Jeſuf s' beſédoj ino djanjom to vuzhí. On ſe je voli ſvojega nebeſkega Ozheta ſevſema prék dal. On je rekel: Jas ſem od neba ſemdol priſhel, né da bi mojo volo ſtoril, temuzh volo tiſtega, ker je mene poſlal. (*Joh. 6.*) Is pokornosti proti toti ſvojega Ozheta voli je on v' ti Betlehemiſki ſhtali kak eno ſiromafhko déte ſe narodil, je glad ino ſhejo, vrozhino ino ſimo, grajanje, zhertenje ino framoto preſtal, ter neſgovorne terplenja preneſel, ino je ſadnizh ná krishi med dvema raſbojnikoma vmerl. Gdo terpi telko, kak je on terpel? Pa vender v' ſvoji molitvi rezhe: Ozha! ne moja, tvoja vola ſe naj ſgodí. (*Math. 26.*) Da ſmo Kriſtjani, tak po Kriſtuſovem iſgledi imamo le boshji voli ſe prék dati. To pa imamo tudi ſato ſtoriti:

c) da le v' tem najdemo mir ino ſadovolnoſt. Doklam koli ſe mi boshji voli ne podverſhemo, tezhaf je en boj v' naſ: mi najmre hzhemo, ka bi nam po naſhi voli ſhlo; po toti pa nemre, neſme, ino nebode ſhlo, tak poſtanemo merſezhi, jeſni, ino ſmo nemirni, neſadovolni. Zhe pa naſho volo s' voloj boshjoj ſedinimo, zhe ſe boshji voli prékdamo, tak je vſe, kaj Bog povisha, tudi nam povoli, ino tak imamo mir ſerza, ino ſmo ſadovolni. Totega mira ino tote ſadovolnoſti nam nizh nemore preverzhi, ne ſiromafhtvo, ne beteg, ne ogovorjenje, ne preganjanje, ne nibena hudoba, kajti ſi miſlimo, da vſe, kaj ſmo né ſi ſami krivi, od Boga pride, naj ſe nam ſgodí po njegovi voli.

O lubi Kristjani! to je ali ta lepa beseda Div. Marie, kero sem vam dnel rasloshiti, ino s' njoj val potroshtati, obveseliti htel. Sposnajmo resnizo tote lepe beséde, ino se boshji voli prék dajmo: stormo, kaj Bog hozhe; bodmo sadovolni s' tem, kaj nam Bog dá; radi terpmo, kaj zhres naf pride. Zhe nam Bog kaj vsemi, tak s' poterplivim Jobom rezhmo: Gospod je dal, Gospod je vsel: kak se je Gospod dopalo, tak se je sgodlo; zhaftito bodi Ime Gospodovo. (*Job 1.*) Zhe se nam ena nesrezha grosi, tak s' tim vikshim Duhovnikom Heliom rezhmo: Bog je Gospod, on kres me naj poshle, kaj je pred njegovimi ozhmí dobro. (*I. Kral. 3.*) Vfigdar ino vu vsem rezhmo s' Marioj: Jas sem ena flushebniza, en flushebnik tega Gospada, naj se meni sgodí po njegovi besedi, po njegovi voli! Tudi v' najbridkeskih terplenjah rezhmo s' njenim Sinom Jesusom: Ozha! ne moja, tvoja vola se naj sgodí. Tak bomo sadovolni ino mirni, tak bomo tudi vrédni postali, po tem shivlenji priti v' ti vezhni mir. Amen.

Na Vusemni pondélek.

Od nespametnih ino gresnih guzhov.

Kaj so to sa eni guzhi? Luk. 24.

Né 's hudega, temuzh 's dobrega je Jesus ta dnefhna dva Jogra pital: Kaj so to sa eni guzhi, kere vidva imata med sobom? Sakaj onedva sta si od dobrih, poboshnih rezhi guzhala, najmre od terpenja ino smerti njegove. Kaj so to sa eni guzhi med vami? bi pa Jesus prav 's hudega nad vami sakrizhal, da bi on sdaj k' vam prishel, ino zhul, kaj si vi med sobom guzhite; sakaj vafhi guzhi so dostikrat prasni, nepotrebni, nespametni guzhi, al' pa nesramni, sapelavni, hudobni, gresni guzhi. Nespametni guzhi se ne dostojajo, gresni guzhi pa so she menje dopusheeni, sakaj Ap. Pavel nam pravi: Nibeden hudoben guzh naj nepride is vafhih vust. (*Efes. 4.*) Naj mi tedaj nebo samerjeno, ka bom dnel od vafhih guzhov go-

voril, ino pokasal: 1. Da ne fmete ne f pаметnih, 2. ne gréfhnih guzhov med sobom imeti.

Dosti je takfhih, ki ne fposnajo, da je dar tega govorenja ena posebno velka dobrota od nafhega, Stvarnika, ino da le fkus govorenje mi drugim, drugi pa nam dopovéjo, kaj mislijo, kaj shelijo; ne premislijo, kak bi mi, zhe nebi guzhati mogli, kakti máli otrozi bilí, kerí nikomi nemrejo povedati, kaj bi radi, kaj nje bolí, kaj shelijo; ne premislijo, kak bi mi, zhe drugi nebi mogli govoriti, pres telko dobrih navukov, pres telko potrofhtanja ostali. Takfhni pa tedaj tudi dosti vezh nespametnega ino hudega, kak zhednega ino dobrega guzhíjo. To je ne prav. Vi ali

1. nespamete nespametnih guzhov med sobom imeti. Nespametni guzhi so vsi tifti guzhi, k'kerim vam vsáfshí pametnéfhi sna rezhi: Zhe nizh pametnefhega ne vejsfh povedati, tak je bolfhe, da si tiho. Ino takfhnih prasnih, nepotrebnih, nespametnih guzhov je dosti med vami. Edni so, ki pazh le sploh kaj guzhíjo, pa vekshital od bodizhefa: sdaj od zoprije, sdaj od obranih otrok, sdaj od vzhinjenega betega, sdaj od vse forte perkasnih, sdaj od svojih grobstih, sdaj od svojih sofedov ino drugih, kak se sader-shijo, s' kom so v' pajdashtvi, sdaj od tega, kak se v' kerem drugem kraji nosijo, ino kak slovenfki guzhíjo. To so sami nespametni guzhí, sakaj od zoprije, od obranja tih otrok, od vzhinjenega betega, ino od takfhne prasne vere guzhati, je resnizhno drugo ne, kak svojo nesastopnost ino nespametnost nasozhi dati. Od svojih grobstih, od svoje terdoglavnosti ino nepokornosti govoriti, je drugo ne, kak se s' tem shtimati, kaj je vsakemi pametnefshemi superno. Le samo svojo gospodarstvo sploh hvalti, drugih gospodarstvo pa povsod grajati ino sanizhavati, je drugo né, kak pred luzkim pragom smetati, pred svojim pa prék smeti hoditi; je drugo ne, kak sam sebe k' posméhi narediti. Shpot ino posmeh 's tega imeti, kak se v' kerem drugem kraji nosijo, ino kak slovenfki guzhíjo, je drugo ne, kak od ene rezhi govoriti, kere ne sastopite; sakaj nofhnja ali oblazhilo je skoro vu vsakem kraji drugazhífo, ino kak je navada, tak se ludem lepo vidi; le gisdavi, ali vkradjen oblezh je zhertenja vréden. Savolo slovenfshine pa imate snati, da Slovenzi

so med vsemi narodi najdale po svéti rastepeni, ino sato nemore biti, ka bi vsi vednako govorili. Slovenzi smo mi na Shtajari, Slovenzi so Korofhzi ino Krajnzi, Slovenzi so Dalmatini, Hrovati ino Slavonzi, Slovenzi so Serblani ino Rufi, Vogri ino Slovaki, Polaki ino Pemi, Moravzi ino Shleszi i. t. d.; ja Slovenzi so v' treh velkih zesarstvah, v' Esterajfkem, Rufkem, ino Turfkem rastrofheni: je ali tudi njihov jesik slo od endruga raslozhen, ino nemorejo vsi tak govoriti, kak ravno tu govorimo. So se ja Babilonzi na svojem turni she tak sméfhali, ka so eden drugega ne saftopli. Takfhih ino ednakih guzhov, fkus kere valho nespametnost pokashete, ne imejte med sobom, je ja dofta drugih rezhi, od kerih lepo ino pametno snate guzhati. Vi pa tudi

2. nespmete grefhnih guzhov med sobom imeti. S' grefhnimi guzhi vi sami sebi ino drugim nafhkodite. Néki imajo to navado, da, naj so na deli ali doma, naj so v' pajdafhtvi ali na mefhnem poti, tak ogovarjajo ino krivo dushijo, rasnafhajo ino opravljajo, zunjavajo ino filzajo, kunejo ino klejejo, neframno ino klafarfko guzhijo. O kaj so to sa eni guzhi? Keri to delate, jel imate lubesen blishnjega, lubesen boshjo? Jel ste pravi Kristjani, kerim Ap. Pavel pravi: Nibeden hudoben guzh nema priti is valfhih vust! Ah kelko takfhi pohujfhanja dajo! Sakaj so sdajni otrozi tak lagodni, tak hudobni? Sato, da zhujejo, kakfhe guzhe starfhi med sobom ino pred njimi imajo. Kelko hudega pride po ogovarjanji ino rasnafhanji, pa se le sploh ogovarja, sploh rasnafha. Néki nebi mogli tiho biti, da bi njim, kak David rezhe, strasho pred vusta postavil, ino dveri na vustnize naredil. (*Pfaln.* 140.) Ali gorje vsem, ker grefhne guzhe imajo med sobom, ino s' totimi drugim pohujfhanje dajo, sakaj zhe homo, kak Kristuf sam pravi, she od vflake nepotrebne besede na sodbi mogli razhun dati, (*Math.* 12.) ino zhe je vflakfhi, ker is jese komi norza povej, (*Math.* 5.) she peklenfkega ognja vréden, kaj sa ena oftra sodba ino kashtiga bo fhe le prifhla zhres tifte, ker telko hudega ino grefhnega sguzhijo? Ne méfhaj se, rezhe sato sv. pifmo, ne méfhaj se med ogovarjavze, sakaj njih pogublenje bo na enkrat to. (*Pravozhi.* 24.)

O tak ne imejte nespametnih, ne grešnih guzhov med sobom, da nebote s' njimi drugim ludem nashkodili, ino Boga shalili. Guzhte rajshi malo, sakaj veliko govoriti je ne pres greha, rezhe sv. pismo. (*Pravozhi. 10.*) Lépe ino pametne guzhe imejte med sobom, tak kak ta dnešna dva Jogra, sakaj zhe ravno ne vidite Jesusa k' vam priti, kak onedva, imate vender vediti, da je on povsod pri vas, ino zhuje vse vashe guzhe. Ja, o lubleni Jesus! mi profimo tebe, vishaj nash jesik, da bomo le to govorili, kaj je k' tvoji zhafti, nashemi blishnjemi pa k' dobrem podvuzhenji. Odpušti nam, kaj smo dosdaj hušega govorili, ino daj, da skus pametne, lepe ino poboshne guzhe vrédni postanemo, enkrat v' tisti kraj priti, gdé bodo nashhe besede hvalile ino zhaftile tebe s' Ozhetom ino sv. Duhom na vse véke. Amen.

Na velko Krishovo.

Kak mi snamo enkrat k' Jesusi priti?

Ino Gospod, potem kak je s' njimi bil govoril, je v' nebo gorvset. Mark. 16.

Isvoleni! Kristuf je enkrat rekel: Gdé je vash fhaz, tam je tudi vasho serze, (*Luk. 12.*) t. j.: kaj vam je najlubisho ino najdragsho, na tisto gre vso vasho poshelenje, ino vša vasha fkerb; vi radi vse date, zhe le tisto morete dobiti ino obdershati; naj vas koshta, kelko hzhe, tak vse na to obernete, ino nemate prejd mira, kak da to najdete ali dobite. Ali pitam vas, l. Kr.! kaj nam more lubisho ino dragsho biti, kak nash lubi Jesus, ker sam rezhe, da pri njem shivljenje ino popunoma povolnost najdemo, tak ali vse, kaj nasho serze sa tu, ino sa tam posheleti more? Ako pa je Jesus nasha najveksha dobrota, ino on nam najlubish, tak morejo nashhe misli, savupanja, ino fkerb vu vsem, na njega, ino k' njemi obernjene biti. Kak je to mogozhe, od tega hozhem dneš govoriti, kader pokashem: kak mi snamo enkrat k' Jesusi priti.

Da mi enkrat k' Jesusi pridemo, tak moremo še sdaj sploh pri njem biti. Kak je pa to mogoče, da ga nigdi ne vidimo? Lubi prijатели! zhe ker vafh fin ali zhi, ali gdo drugi, kerega radi imate, kam dale odide, tak rezhete, da ste s' vafhimi mislami sploh pri njem; vi rezhete, da se veliko smislite na vse, kaj je govoril ino storil, doklam je pri vaf bil, ino da vam je milo sa njega, nemrete sabti na njega i. t. v., ter, zhe se troshtate, da bode nasaj prifhel, tak vse perpravite ino naredite, kaj bi ga rasveselilo, kader pride, ino da bo rad supet pri vaf. Tak se tudi to saftopi, kader rezhem, da mi snamo fkós per Jesusi biti:

a) Zhe sploh na njega mislimo. Sploh na njega mislili pa bomo, zhe besedo boshjo radi posluhhamo, ali radi beremo od tega, kaj je on vuzhil, kakti naf Ap. Pavel opomene, rekozh: Naj beséda Kristusova obilna med vami prebiva; — vse, kajkoli delate, s' besédoj ali s' djanjom, storte v' Imeni Gospoda Jesusa Kristusa, ino sahvalte Boga ino Ozhe-ta fkus njega. (*Kolof. 3.*) Zhe njegove navuke radi posluhate, ino radi od njih berete, je te ravno tak, kak da bi on k' vam govoril, ino vam on sam predgal to potroshtajozho besedo boshjo, kera vaf k' vsem dobrim delam prikladne naredi, ter vafhe serza pomiri ino rasveseli. Tak vi snate zhuti, kak da bi on sam vaf prijatelno k' sebi vabil, rekozh: Pojdite sem vi vfi, kerl ste obtesheni, ino vi bote mir najshli vafhim dusham. (*Math. 11.*) Tak snate viditi, kaj on sa ene lepe déla stori, kak on ima fkerb ludem dobro storiti, kak je on poterplivi v' svojih terplenjah, kak lepo on moli i. t. v. Na tako visho mi snamo sploh per Jesusi biti. Sploh pri njem biti pa snamo tudi:

b) Zhe se po gošto mislimo, da vse, kaj je on govoril ino storil, je na nafh hafek govoril ino storil. Sa nafho volo je on siromak postal, ino ne maral sa obsramotenje, rezhe Ap. Pavel. (*Hebr. 12.*) Zhe se mi prav shivozh na vse to mislimo, kaj je on sa naf storil, sosebno na njegovo terplenje, kero je tudi le sa nafho volo na se vsel; o tak moremo dushe bol obudjeni biti k' lubesni do Jesusa, ino fkus toto bomo sploh pri njem; kajti tak bomo tudi

c) vse storili, da bomo njemi se dopali. Ako naš tedaj naše grešne poshelenja ali hudobni ljudje na greh hozhejo sapelati, tak bomo s' našim serzom per Jesufi, ino bomo se smislili, kelko je on sa naš storil ino terpel, da bi naš odrefhil, ino da bi njega lubili, ne pa ga s' gréhi rasshalili. Mi bomo njega pred ozhmi imeli, kak on sa naših grehov volo na krishi vifi, ino bo se nam zhulo, kak da bi on nam pravil: Bedite ino molte, da v' skufhnjavo ne padnete. (*Math.* 27.) Zhe se nam bo hudo godilo, zhe bomo dosti terpeli, tak bo našo serze per Jesufi, ino mi bomo zhuli, kak nam on pravi: Ker moj Joger hozhe biti, tisti naj sam sebe sataji, naj vseme svoj krish na se, ino naj sa menom gre. (*Luk.* 9.) Mi bomo zhuli, kak nam on pravi: Ker mene nasleduje v' prerovenji, tisti bo tudi sa menom fhel v' mojo zhaft. (*Math.* 19.) Ja vfigdar bomo zhuli njegove lepe opominjanja, ino bomo s' Ap. Petrom rekli: Gospod! kam bi jas fhel, gdé bi jas mogel rajshi ostati, kak pri tebi? Ti imash besede vezhnega shivljenja. Tak mi snamo sploh per Jesufi biti. Mi pa bomo tudi sploh pri njem:

d) zhe se prav dostikrats mislimo, kak veselo bo enkrat pri njem biti, ino na vfigdar pri njem ostati. Ali per tem se tudi moremo smisliti, kaj sv. Johanes pravi: Ker tako savupanje do njega ima, tisti se naj ozhisti, tak kak je on zhift. (*I. Joh.* 3.) Smisliti se moremo, da, ker v' hudobnosti, nezhistosti, sovrashtvi, kletvizi, lashi, ima dopadenje, ker dushnosti svoje ne stori, ker je skóp ino le blaga poshelen, ker nikomi dobro ne stori — tisti nebode k' Jesufi prifhel: — k' njemi le pride tisti, ker se dobro sadershi ino v' zhiftosti shivi, ker reznizo lubi ino poboshnost, ker je pohleben ino dobrotliv.

Tak ali snamo she tu sploh per Jesufi biti. Sv. Ap. Pavel je tak storil; on rezhe: Našho sdershavanje je v' nebesah. Jas sem ravno s' mojim telom fhe na semli, ali moje serze je sploh per Jesufi v' nebesah. (*Filipens.* 3.) Sa tega volo je on vse terplenja ino teshave rad prestal, da je vedil, da po smerti pride k' Jesufi v' nebesa, gdé se nishe vezh kres pomenkanje ino boshtvo ne toshi, nishe vezh si v' teshavah ino bolesnih ne sdihava,

nifhe vezh kres smert tih svojih ne jozhe se, nifhe vezh kres rasshalenja ino hudosadevanja ne shaluje, nifhe vezh grehov objokati nema. Ker ali Jesufa v' serzi ima, t. j. ker se sploh po njegovi besédi ino njegovem djanji dershi, tak, ka s' Ap. Pavlom more rezhi: Jas shivím, pa she ne jas, temuzh Kristuf shiví v' meni; (*Galat. 2.*) tifti s' potrofhtanim savpanjom sna zhakati na to vuro, kader bo ga Jesuf k' febi posval v' to vezhno zhaft, v' kero je on na dnefnhi den gorvset, kajti on je ja rekel: Jas hozhem, da, gdé sem jas, naj tudi toti per meni bodo, kere si ti, moj Ozha, meni dal.

Da bomo ali enkrat k' Jesufi ali sa Jesufom v' nebefa prifhli, tak moremo tu shiveti v' njegovi sv. veri, po njegovem navuki ino isgledi; mi moremo she tu fkós pri njem, ino s' njim biti na tako visho, kak sem vam sdaj povedal. Prosmo ga ali, da bo on naf k' enem takfhem shivlenji vishal, kakfšno je njemi dopadljivo. O prelubleni Jesuf! ti kral te zhafti, ti gospod tih mozhi, ker si ti po telkem terplenji veselo fhel nasaj v' nebefa, nam po tvojem obezhanji perpravlat enega mesta, da bi, gdé si ti, tudi mi tam bili: ah, bodi nam ti vfigdar v' nafhi misli, ino ravnaj vfigdar nafho volo po tvoji voli, da tudi mi k' tebi pridemo, ino na vfigdar per tebi ostanemo. Amen.

Na Finkofhtni pondélek.

Od nefrezhe tiftih, kerí so od Duha svetega sapufheni.

Luzh je prifhla na svét, ino ludje so bol temo lubili, kak luzh. Joh. 3.

Kader je Jesuf ti svét sapustil, ino v' nebo odifhel, so njegovi Apofhtoli she ne bili zelo prikladni sa obsnanjivanje sv. Evangelja. Njihova pamet she ne je bila rasfvézhená, oni she ne so bili sadofti mozhni,

ka bi bili Jesufove navuke ino njegove narozhenja prav saftopli, ter nje Judom ino Haidom vupali osnanjuvati. Toto luzh te pameti, ino toto nebesko mozh so fhe le od Duha svetega sadobli: ino ah, kaj sa eno rasfvézheno pamet, kaj sa eno zhudeshno mozh so pokasali ti sv. Apofhtoli, ino sa njimi ti prvi Kristjani! — So pa ne tudi nam dari Duha svetega potrebni? Je ne tudi nam Duh sveti obezhan? Ah, sakaj je pa ne nafha pamet bol rasfvézhena? Sakaj je v' naf tak malo nebeske mozhi? Morbiti smo tifti, od kerih dnefhni Evangelium pravi, ka temo bol lubijo, kak luzh? Ja, ja, ravno to je srok, ali dosti njih je, kí ne sposnajo, kak nefrezhen je en zhlovek, ker je od Duha svetega sapufhen. Ravno sa tega volo pa bom dnf govoral od nefrezhe tiftih, kerí so od Duha svetega sapufheni.

Pres mene vi nemorete nizh storiti, rezhe Kristuf, (*Joh. 15.*) t. j. pres gnade boshje nemore nífhe kaj sa svelizhanje najemnega storiti. Toto gnado boshjo pa nam Duh sveti podeli: on nam rasfvéti nafho pamet, da sposnamo, kaj je nafhi dufhi na hafek; on dá mozh nafhi voli, da to, kaj sa dobro sposnamo, tudi storimo, hudega pa se varjemo. To, kaj je dufha téli, to je Duh sveti nafhoj dufhi: mertvo je telo pres dufhe, mertva je dufha pres Duha svetega. Telo, kader se dufha od njega lozhi, nizh ne vidi, nizh ne zhuje, se ne gene, nizh ne obzhuti; tak zhlovek, ker je od Duha svetega sapufhen, ne vidi nevarnostih te dufhe, ne zhuje opominjanjih boshjih, se ne gene na dobro, on ostané v' grehíh: da ga Duh sveti sapuftí, tak se ti hudi Duh v' njem naftane, ino vseme fhe fedem hujfhih raven sebe; toti te delajo s' njim, kak se njim vidi. Oni vunfkoplejo is njegovega ferza vfako spomenenje na krishanega Jesufa, spomenenje na smert, na sodbo, na pekel, na vezhnost; oni njegovo ferze napunijo s' nezhistimi, jesnimi, nevofhlivimi, gisdavimi, krivizhnimi mislami ino poshelenjami; oni is njegovega ferza vunspaskajo refnize te vere, ino napravijo, da on na Boga posabi, ino kakti flép dirja sa tem, kaj ga sadnizh more preverzhi v' to prepád vezhne teme, vezhne jezhe, vezhne bridkofti:

kajti zhe ravno ga Bog s'he pred smertjo s' enoj du-
goj bolesnoj obifhe, tak ne verje, ka bi s'he sdaj
vmerl; tezhaf sgovor sgubi, ino se nemore vezh spo-
vedati, da bi ravno rad. Kaj je tedaj odlozhek tak-
fih, kerl so od Duha svetega sapufheni?

Kak pa gre takfhim od Duha svetega sapufhe-
nim per telovnih ali zhafnih rézhih? Tudi ne bol-
s'he; sakaj dari Duha svetega, dar najmre modrosti,
rasuma, snanja, mozhi, so nam tudi v' telovnih ino
z hafnih rézhih potrebni. Kak je per eni hishi, gdé
nega modrosti, ne rasuma? Kaj je nafha naturalfka
pamet, zhe je né od Duha svetega rasfvézhena?
Kaj je Salomoni njegova velika ino rasglafhena mo-
droft pomagala potli, kak je njega Duh boshji bil sa-
pustil? V' odurne, bedafte framote je opal. Tak se
s'he sdaj néki sa pametnega shtima, pa je v' befé-
dah ino djanji tak nespameten, ka ga k' shpoti ima-
jo. Je pazh od Duha svetega sapufhen. — Kaj je
mozh serza, zhe je ne Duh sveti s' njoj? Kak so
Aposhtoli bili bojezhi, doklam s'he je ne Duh sveti
njim dal mozhnega serza. Tak je neki zhlovek bo-
jezhi ino od straha trepezhe, gdé se namer nizhefa
nema bati. Je pazh od Duha svetega sapufhen. —
Najvekfha nevola pa je takfhim od Duha svetega sa-
pufhenim to, ka nemajo shegna boshjega. Shegen
boshji pernese bogastvo, rezhe sv. pismo. (*Pravozhi. 10.*)
Ino sv. Pavel Korintarom pishe: Nizh ne opravi ne
tifti, ker sadí, ne tifti, ker saléva, temuzh Bog, ker
sraft dá. (*I. Korint. 3.*) Gdé nega Duha svetega, tam
nega shegna boshjega, néti frezhe per hishi, kak
Bog sam fkus Preroka Hagea povej, rekozh: Vi ste
veliko vunposejali, ino ste semena né shparali, pa
ste malo nasheli; vi ste jeli, pa ste ne fiti bili, stro-
fhek je né dosegnil; vi ste se oblekli, pa ste ne
bili topli, oblazhilo je bilo preflabo; vi ste dnarje
si saflushili, pa je bilo, kak da bi nje bili v' eno
prelunjnano moshnjo metali; vi ste se sa veliko fker-
beli, pa je le vséga menje bilo. Vi ste pazh mene
sapustili, sa tega volo sem tudi jas vas sapustil; sato
je nebi prepovedano, vam rofo dati, ino semli (je
prepovedano), svoj sad pernesti. Jas sem poslal sufho
zhres vashe njiva ino gorize, ino zhres vse, kaj
sem la pernese, zhres ludi ino shivino, ino zhres
vfo vas'ho delo. (*Hage. 1.*)

Tak glejte, tak gre tistim, kerí so od Duha svetega sapušheni; pa s'he najbolj shaloftno je to, ka je néka hisha samo sa enega zhloveka volo tak kafhtigana. En hlapez prevezh kune, ena dekla je néframnega sadershanja, en hudoben fin vse hudobe spozhne, ino ravno toti vef shegen boshji od hishe odvernejo.

Zhe pa ravno se najdejo tudi takfhi, per kerih ne prebiva Duh sveti, pa so vender bogati, tak si njihovega bogastva nigdar ne shelím, kajti s' tem so plazhani na totem svéti, da na ovem nemajo nizh dobiti, kakti njim Prerok Sofoniaf pravi, da njihovo srebro ino slato njih na den boshje ferditosti nebode ofloboditi moglo. (*Sofon. 1.*)

Tak ali vidite, da je velka nefrezha, od Duha svetega sapušhen biti, sakaj pres Duha svetega nega pravega veselja, ne frezhe, ne mira te vésti, ne shegna boshjega. O glejmo tedaj, da Duh sveti, zhe smo vrédni bili, ga prijeti, pri nas ostane, varmo se vsega, kaj bi srok bilo, ka bi nas Duh sveti sapuštil, sakaj le on je Duh troshta, Duh lubesni, Duh modrosti, Duh zhasne ino vezhne frezhe. Amen.

Na Télovo.

Kristuf je v' Altarskem Sakramenti nasozhi.

Ker moja meso je, ino moja kerv pije, tisti ofstane v' meni, ino jas v' njem. Joh. 6.

Bitje boshjo je eno tak popunoma bitje, ino Bog v' enem takem svelizhanji, kero nigdar néti ob en las nemore pregenjeno biti. To so zelo ti rasumneshi Haidi sposnali. Zizero rezhe, da shivljenje boshjo ima telko dobrega ino svelizhanega v' sebi, da se nizh bol svelizhanega misliti nemore. Da pa je Bog sam v' sebi eno takfho popunoma svelizhanje, ena takfha prékobilnost vse blashenosti, mi pa nevolni, vsem pomenkanjom ino suprotivzhinam podversheni smo; tak nam pride to gorezho shelenje, da bi tudi mi mogli eno

takšno popunoma svelizhanje dosezhi. — Ino glejte, Jesuf, ker je pravi Bog ino zhlovek vkup, nam dnef rezhe: Ker mojo mefo je, ino mojo kerv pije, tifti oftane v' meni, ino jas v' njem; t. j. ker vredno k' sebi vseme sv. refhno Telo v' Altarskem Sakramenti, tifti se s' Jesufom sedini, ino on s' njim, ino fkus to postane prikladen sa deleshnost njegovega popunoma svelizhanega boshjega shivlenja. Toti sv. Altarski Sakrament je Jesuf per sadnji vezherji noterpostavil, ino to mi dnef zhaftito obhajamo. Jas bom sa tega volo od tega sdaj k' vam govoril, ino bom pokasal, da je Kristuf v' Altarskem Sakramenti nasozhi.

Zhlovek, zhe ravno je na boshjo spodobo stvarjen, ino bi sato Bogi spodoben mogel biti, je savolo svoje fkus Adamski greh pogublene nature mnogim fkuhnpjavam vunpostavljen, ino se pusti na veliko hudobnostih sapelati. V' svojem grefnem stani je ne Bogi spodoben, temuzh se v' temu vezhnega od Boga savershenja vréden naredi. Ti lubesnivi ino milostivni Jesuf je tedaj temi grefnemi zhloveki s' eno pomozhjo naprejprifhel, fkus kero se zhlovek s' njim, on pa s' zhlovekom sedini; tota pomozh je sv. Altarski Sakrament. Kristuf je najmre per sadnji vezherji vsel kruh ino vino, je shignal oboje, ino je rekel zhres kruh: To je mojo telo; ter zhres vino: To je moja kerv. (*Math. 26.*) Tedaj je svojim Jogrom rekel jesti od tega kruha, ker je njegovo telo, ino piti od tega vina, kero je njegova kerv. Ino v' dnefnem Evangelji on rezhe: Kak je Ozha, ker shivi, mene posljal, ino jas savolo Ozheta shivim: tak bo, ker mene vshiva, tudi sa mojo volo shivel. S' totimi besedami je Kristuf, kak nje sv. Hilariuf rasloshi, htel rezhi: Tak kak jas nemam drugega shivlenja, kak kero sam moj Ozha nebeski vshiva; tak bo tifti, ker mojo mefo vshiva, po mojem shivlenji se hranil.

Kristuf je ali nam toto vsemogozhno duhovno hrano perpravil, da s' njoj boshjega shivlenja deleshni postanemo. O vezhna zhaft ino hvala bodi njemi sa toto neisrezheno dobroto! sakaj, da on pod spodobami kruha ino vina v' Altarskem Sakramenti kak Bog ino zhlovek je: tak mi, zhe sv. refhno Telo vredno k' sebi primemo, ino se tak s' njim, on pa s' nami sedini, postanemo njegovih lasti-

nostih skus njega deleshni, tak najmre, da mi, kak on to dobro nefkonzhno lubi, to hudo pa nefkonzhno zherti, tudi skus njega sadobimo eno nefkonzhno lubesen do tega dobrega, ino eno nefkonzhno odurnost do greha; ja, zhe hozhemo nafhe grehe ino rashalenja boshje nefkonzhno sgrivati, tak skus Jesufa nje nefkonzhno sgrivamo; zhe hozhemo Boga nefkonzhno hvaliti, tak skus Jesufa, ker se vu vshivani sv. Hostie s' nami sedini, snamo Boga nefkonzhno hvaliti.

Da je pa to réfen tak, to lahko sponate she is tega, kaj se od totega sv. Sakramenta per kerfhanfkem navuki vuzhite. Skus sv. Altarfki Sakrament najmre sadobimo povekfhanje gnade boshje, ino to posebno popunoma gnado nafhe perve nedushnosti, kajti se nam skus toti sv. Sakrament dolsbrifhejo vfi máli, ino tudi vfi is nekrivne flabofti posableni smertni grehi; skus toti sv. Sakrament se potalashijo nafhe grefhne poshelenja, ino se v' nami sashgejo svete shele te poboshnosti ino serza zhiztozhe, ino tak dusha postane prikladna sa to na véke svelizhano shivljenje nebefko. O eno podignenje, eno povikfhanje tega grefhnega zhloveka, kero se nigdar prehvalti nemore.

Ah kam mi tedaj gledamo, ka Jesufi, ker je v' Altarfkem Sakramenti nasozhi, tak malo zhafti fkašemo? Kaj mislite, ka toti sv. Sakrament tak malogda primete? Jel se bojite, ka bi se te lepfhe mogli sadershati? Ali vam je to ne povoli, zhe bi vafhe grefhne navade mogli tá puftiti, vafhe odurne djanja poverzhi, vafhe nevumnosti gordati, vafhim krivizam, vafhem sovrashtvi konez naredti? Vaf je fram, is enega shivinfkega v' eno zhlovezhjo, is zhlovezhjega v' eno sveto ino boshjo shivljenje stopiti? Jel nezhete zhuti Jesufa, ker vam pravi: Glejte, jas stojim per vratah, ino terkam; ako bo gdo zhul moj glas, ino bo meni dveri odperl, k' tistem grem jas noter, ino bom s' njim vezherjal, ino on s' menom. (*Rasod. 3.*) O flepota vafha, ka nezhete viditi, kaj sa eno svelizhano shivljenje bi sadobli skus vrédno vshivanje Kristusove vezherje, skus vredno prijetje sv. réfhnega Téla!

O ne bodmo dushe tisti povableni, ker se sgo-
varjajo na gostovanje priti, potli pa se rezhe od
njih, da nibeden od tih povablenih nebo od te ve-
zherje kufhal. (*Luk. 14.*) Kristuf je ja v' Altarfkem
Sakramenti nasozhi, ino v' totem se on s' nami sedi-
ni, mi pa s' njim, ino tak mi postanemo enega sve-
lizhanega shivlenja deleshni. O sposnajmo to, ino
s' ozhifhenim serzom stopmo vezhkrat k' misi boshji,
sedin'mo se s' Jesufom tak, da s' njim sedinjeni osta-
nemo na vse véke. Amen.

Na den sv. Petra ino Pavla Ap.

Peter ino Pavel sta velka grefhnika, pa
tudi velka spokorjenika.

Perneste vredni sad te pokore. Math. 3.

Jesuf je is svojih Jogrov si njih dvanajst sebral sa
svoje serzhne prijatele, ino lastno na to, ka bi zhu-
li ino vidli vse, kaj je on vuzhil ino storil, ino ka
bi potem vse to narodom ino ludstvam osnanjuvali.
Toti dvanajst se imenujejo Apofhtoli, t. j. Poflani,
da so med narode ino ludstva poslani s' tim veselim
glafom tega Evangelja. Eden is tih dvanajst je Pe-
ter, Pavla je Jesuf s'he le potli na Apofhtolstvo
posval.

Ap. Peter, drugazh Shimon imenuvan, je bil
's Betfaide, enega Galilejskega mesta, s' rodom, ino
je od svojega brata Andrafha k' Jesufi perpelan. On
je v' Kafarnaumi stanupal, ino tam ribizh bil. On je
ravno v' jeséri Genesaret ribil, kader ga je Jesuf
na predganje tega Evangelja posval.

Ap. Pavel je bil 's Tarsusa v' Zilizii s' rodom,
ino se je prejd Saul imenuval. On je bil v' sholi
enega imenitnega Judofkega vuzhenika Gamaliela pod-
vuzhen, ino en gorezhi sagovornik Judofke postave,
je pa potem, kak je v' Damaskuf idozhi na poti na
zhudeshno visho bil na vero Kristufovo preobernjen,
bil en ravno tak gorezhi sagovornik ino stalni pred-

gar tega Evangelja. Na tota dva Apofhtola naf dnefni svetek fpomene; mi pa, kader se's njuj fpomenemo, najdemo, da fta velke grehe ftorila, najdemo patudi, da fta tudi velko pokoro delala, ino to je nam vsem k'lepem navuki. Jas bom tedaj sdaj od njuj govoril, kaj v' sapopadki rezhem: Peter ino Pavel fta velka grefhnika, pa tudi velka fpokorjenika.

Samo Jefuf je bil tifti, ker je snal na frédo med fvoje fovrashnike ftopiti, ino rezhti: Gdo is val more mene 's enega gréha podushiti? (*Joh. 8.*) Tega fta ta dva Apofhtola Peter ino Pavel ne mogla rezhti, kajti onedva fta mozhno sagrefhla.

Peter je bil grefhnik. Ker bi njega pred gorprijetjom Jefusovim bil zhul govoriti, bi miflil: To je en mosh, totega she nibena fkufhnjava ne premaga, kajti on je rekel: Gofpod! jas sem perpravlen, s' tobom v' jezho ino na smert iti. (*Luk. 22.*) Ali nafkorem je Peter pokasal, da je on le ena flaba terftika, s' keroj veter sem ino tá maja, ne ena pezhina. Ena dekla famo rezhe: Ti si ja tudi bil per Jefusi Nazarenfkemi? ino glej, she je njegova fegurnoft pala. Vef preftrafhen rezhe: Jas ne posnam totega zhloveka. Trikrat ga sataji, sadnizh zelo perfegne, da ga ne posna. Tak je sagréfhil Peter.

Pavel je tudi bil velki grefhnik. She kak mladenzh je sazhel fvoje roke v' kervi tih nedushnih Kristjanov fi prati. On je v' smert fv. Shtefana pervolil. (*Djanj. Ap. 7.*) On je, kader fo totega fv. Levita s' kamenjom pofipali, poleg ftal, ino na njihove oblazhila pafko imel. Potli, kader je gorodrafel, je od Judofkih Vifhifhah dopufhenje vunvsel, v' Damafkuf iti, ka bi tam vse, ker se sa Kristjane fposnajo, svesane v' Jerusalem gnal. Vse to je on fam priftal. On fam rezhe, da je ne vréden, en Apofhtol se imenuvati, kajti je zirkvo boshjo zhres red preganjal, ino dolterl. (*Galat. 1.*)

Tak fta Peter ino Pavel velka grefhnika bila; ali onedva fta tudi velko pokoro delala. Ap. Peter, kak je kokota sapeti zhul, se je smiflil 's Jefusovih befed, ino kader je Jefuf njega bil oftro pogledal, je njega prézi tak v' ferzi sapeklo, da je vun fhel, ino bridko se jokal. Ali ne famo s' jozhom je on

svojo pregreho popravlal, temuzh on je od Kristufa, kerega je prejd satajil, potem s' neprehejano serza gorezhnostjo predgal na vseh krajih, pred firfhti ino krali, med sovrashniki ino preganjanjom, ino je vso skerb si vsel, prav dosti ludi na vero Kristufovo obrniti, doklam je sadnizh sa Jesufa Kristufa temi nesmilnemi zefari Neroni v' Rimi svojo telo tá dal na mantro tega krisha.

Tak je tudi Ap. Pavel famo na te besede: Saul, Saul! sakaj ti mene preganjash? na enkrat se preobrnil, tak, da je on, ki je prejd bil najvekfhi sovrashnik tih Kristjanov, sdaj postal najvekfhi sagovornik Imena Kristufovega, ino njegov nepremagljivo svésti flushebnik. Kelko njemi je najvezh mogozhe bilo, telko si je persadel, osnaniti ino rasfhiriti navuke sv. Evangelja. Is lubesni k' Jesufi je on vse rad terpel, kaj je koli se njemi hudega sadévalo ali sgodlo, nibeno terplenje je njemi ne preteshko bilo. On je do Jesufa ino njegovega navuka tako lubesen imel, da je sam rekel: Gdo naf bo od lubesni Kristufove lozhil? jel nadloga? jel bridkost? jel lakota? jel nagost? jel nevarnost? jel preganjanje? jel mezh? (*Rim. 8.*) Ino eno drugokrat rezhe: Kristuf je mojo shivljenje ino smert. Kaj je toti sv. Apofhtol v' njegovih 14 listih dobrega ino podvuzhezhega sapisal! Sadnizh je tudi on zefari Neroni sa Jesufovo volo svojo glavo tá dal. Taksho pokoro je Ap. Pavel delal. Tak sta ali ta dva Apofhtola, Peter ino Pavel, bila velka gréshnika, pa tudi velka spokorjenika.

Ali, zhe mi sdaj na fami sebe pogledamo, ah kaj sa eni greshniki smo mi! O kelko sovrashstva, kelko krivize, kelko nevosfhljivofti, kelko nezhistofti, kelko kletvize, kelko pohujfhanja je med nami! O kelko je med nami teh, ki s' Petrom Jesufa satajijo, ino s' Pavlom njega preganjajo! Jel pa tudi taksho pokoro delamo, kak sta njo Peter ino Pavel delala? Jel is serza zbertimo vse nafhe grehe? Jel to hudo popravimo, kelko je najvezh mogozhe? Jel nafhe dushnosti sdaj s' tem bol spunimo? O shalostno, kaksha je nafha pokora, nafho pobolshanje! Preklinjavez ostane preklinjavez, krivizhen je sploh ednaki, nezhistnik ne pufti svojega lubega greha, doklam on njega nebo sapuftil; pianez ne pufti svoje navade,

ino nje nebode puštil, doklam njemi nebode fila pokasala, ka je voda tudi dobra; ogovarjavez nebo svoje odurne navade puštil, doklam njemi nebode smert jesika vstavla; ti naglojesen grobian svojih groboštih nebode puštil, doklam ga nebode starost ponishala; lenost v' dobrih délah je dushe vekšha. O kaj je to sa ena pokora, kaj sa eno pobolšhanje! Gdé je isgled Ap. Petra ino Pavla?

Jel pa nebomo nashih ozhih odperli, ka bi vidli nad totima dvema Apofhtolma, kaj grešnik more storiti sato, da je pregréšhil? ka bi vidli, ter zhuli, kaj po besedi tega Gospoda imamo storiti, ker nam skus Preroka pravi: Vmijte se, bodite zhifti, tá puštite vafhe grešne mišhlenja ino nakanenja, henjajte krivo storiti; vuzhte se dobro storiti, pravizo isgovorte, pomagajte temi obteshenemi, gor se vseme sa sapušhene otrozhizhe, brante vdovo: te pridte, ino klizhte k' meni, ino da bi vafhi grehi ruzdezhili bili, kak shkarklat ino barshun, tak imajo béli poštati, kak snég ino vuna. (*Jesai. 1.*) Kaj nam rezhe skus Preroka Jeremiafa? Tak govori Gospod Bog Israela: Storte, kaj je pravizhno, ino mišlite na to, kaj je dobro, te hozhem pri vaf biti. (*Jerem. 7.*) Ino ne rezheli nam Jesuf sam: Jas pa vam povém, da nad enim grešnikom, ker pokoro dela, bo vekšho veselje v' nebesah, kak nad devetinodevetdesetimi pravizhnimi, ker pokore ne potrebujejo? (*Luk. 15.*) Kaj šhe nam rezheta ta dnešna dva Apofhtola? Sv. Peter rezhe: Bog hozhe, da bi vsaki se spokoril. (*II. Petr. 3.*) Sv. Pavel rezhe: Pride enkrat tifti den, kader bo Bog vsakemi po njegovih délah plazhilo dal: tiftim, ker so stalni bili v' dobrem, bo dal vezhno shivljenje; tiftim pa, ker hudo storijo, vezhno nadlogo. (*Rim. 2.*)

Is vsega tega tedaj, kaj sem dosdaj povedal, spoznate, da, kak šta ta dnešna dva Apofhtola velka grešnika, pa tudi velka spokorjenika bila, tak tudi mi moremo pokoro storiti, zhe hzhemo odpušhenje grehov sadobiti. Ah obernmo se tedaj k' Jesufi, ino rezhmo: O prelubeni Jesuf! ker si ti ta dva Apofhtola Petra ino Pavla tak obudil, ka šta prezi sposnala svoje velke pregrešhtva, ka šta tak veliko nje sgrivala, ino telko dél te pokore, telko tebi na zhaft sto-

rila: ah, daj tudi nam enkrat is spanja tih grehov se sbuditi; daj nam to gnado, da našh nefrezhni stan sposnajozhi našhe grehe is serza sgrivamo, nje sapustimo; se refnizhno poboljšamo, ino odsdaj s' tem vekfho pokoro storimo, kelko vekfhe so našhe pregrehe bile; daj nam to gnado, da pernefemo vréden lad te pokore. Amen.

Ne velke Mefhe den.

Od plazhila sa to dobro.

*Bog bo vsakemi povernil po njegovih délah.
Rim. 2.*

L Kr.! mi se dnef zhaftito spomenemo na ti veseli den, kader je Div. Maria ti tóshni svét sapustila, ino je v' nebo gorvseta na vezhno vshivanje tega veselja, kero si je tu na semli sa svojo lepo ino sveto shivljenje saflushla. Ona je sapovedi boshje vfigdar sdershala, ino storla, kaj je dobro ino prav; tega pa, kaj je hudo, je vfigdar svesto se varvala. Ja sv. zirkveni Ozheti rezhejo, da je ona v' spunenji te kreposti bila pred vfemi drugimi Svetniki, kajti je bila tak lepega sadershanja, tak nedushna, tak ponishna, tak bogabojezha ino poboshna, da je Bogi ino ludem posebno bila dopadliva. — Ali zhe ravno je Maria bila en tak posebno lep venez vseh krepostih ali zhednostih, so vender njeni dnevi ne bili sa njo veseli ino dobri dnevi, temuzh dnevi te shalofti, dnevi bridkega terplenja. She le tam v' nebefah je ona prijela popunoma plazho sa svojo lepo ino sveto sadershanje. To meni dnef dá priliko, vam pokasati, kak ti pravizhni ino dobri na tem svéti dostikrat ne prijemo tega saflushenega plazhila, bodo pa v' nebefah sadobli, kaj so si saflushli. Od plazhila sa to dobro tedaj sdaj hozhem k' vam govoriti.

Maria je poleg vseh svojih tak lepih krepostih ino enega tak svetega shivljenja ne imela dobrih dnov na svéti. Ona je v' siromashtvi mogla shiveti. Njoj

je ravno ta velka zhaft se sgodila, ka je bila sa mater tega Svelizhara isbrana; ali njeno serze je bilo sevsemi terplenjami vdarjeno, kere gda zhres eno mater morejo priti. Ona je s' svojim detetom savolo Herodeshove grosovitnosti po nozhi se mogla odpraviti, ino v' eno luzko deshelo oditi; ona je mogla viditi ino zhuti, kak so Judje potli njenega Sina zhertili ino preganjali, kak so oni njegovim lubesni punim persadenjam ino djanjom povfod na suprot bili, ino njega sadnizh na smert tega krisha obsodli. Tebi bo en mezh skos serze shel, (*Luk. 2.*) je mogla od Simeona she zhuti, kader je njeni Sin she zelo mali bil, ino kaj je njoj tu naprejповédano, to se je tudi spunilo: malo je tistih mater, kere bi telko terpele, kak je Maria mogla prestat. Njo je ali na tem svéti malo drugo moglo rasveseliti, kak njena vést, kera njoj je povédala, da je ona dopadenja boshjega vředna, kajti je po njegovi sapovedi shivela. Takshega plazhila, kak si ga je saflushla, je ali na tem svéti ne dobila, she le tam v' nebesah je toto prijela.

Tak bomo tudi mi, m. l. Kr.! sa to dobro she le tam popunoma plazho sadobli. Na tem svéti nega takshega plazhila sa to dobro, kak se saflushi, sakaj tu so ti pravizhni dostikrat nefrezhni, ti hudobni pa frezhni. To nam pokashe nafha svédnost, to nam pokashe sv. pifmo.

Nafha svédnost nam pokashe, kak tam en poboshen Lazarus lazhen leshi pred dvermi, en bogaposabni bogatush pa se prav dobro gosti. Néki nesastopen prasnoglavez je en shtimani gospod, ti sastopen ino vuzhen pa je savershen. Herodesh, en grosovitni nesmilnik, je na kralevschem troni, ti pravizhen Johannes pa je v' jezho sapert. Barabasa vunspustijo, ki je en rasbojnik, Jesufa, tega nedushnega, pa na smert obsodijo. O kelko je tega! Nékokrat se sgodi, ka dobri podloshniki imajo terdoserzhno nesmilno gospodfko. Dostikrat imajo pridna drushina skope, gundrave gospodare ino gospodinje. Dostikrat je, ka ena lublena, dobra, skerbna shena ima enega sapravnega, pianega, grobianfkega mosha. Dostikrat imajo skerbni, pridni starshi tak nepridne fine ino zheri, ka toti, potem kak so grunte popravlene, hramé novopostavlene, prékdobili, ozheta ino mater prozh séjo. Dostikrat more en verli ino priden zhlovek svoje dni

vekfhtal v' betegi dopernejti, en drugi nizhvreden potepuh pa je sploh sdrav. Rasvun tega tudi dosti-krat druge nefrezhe pridejo, tak kres te dobre, kak kres te hudobne, kakti pomor, boj, povodnje, mras, tozha. Vse to mi ali sami vidimo ino vejmo, kak se ludem tu na svéti godí.

Vse to pa poterdi tudi sv. pismo. Ono rezhe: Je ena shaloftna perkasen na semli, ka se tim pravizhnim pergodi, kaj bi se tim hudobnim pergoditi moglo, ino tim hudobnim, kaj bi tih pravizhnih fhlo. (*Predg. 8.*) Oni bodo vas, rezhe Jesus svojim Jogrom, oni bodo vas is sinagog vunvergli: ja prishla bo ta vura, kader bo vsaki, ker vas vmori, fhtimal, da Bogi s' tem eno flushbo stori. (*Joh. 16.*) Ja resnizhno vam povem, vi bote se jokali ino plakali, ti svét pa se bo veselil.

Zhe ravno tedaj vzháfi tudi ti hudobni she na tem svéti primejo to saflusheno kashtigo, ti pravizhni pa plazhilo, tak popunoma plazhila sa to dobro tu ne primemo, ga je tudi Maria ne prijela; ona je pa svojo popunoma plazhilo tam v' nebesah dobila, ino tam tudi mi imamo toto perzhakati. To nam pále pokashe nafha pamet, ino nam povej sv. pismo.

Nafha pamet nam velike dushnosti gornaloshi. Mi bi mogli to dobro tak lubiti, kak nje Bog lubi; mi bi mogli vse ludi sa otroke boshje, sa nafhe brate ino sestre preshtimati; mi bi mogli zelo nafhe sovrashnike lubiti; mi bi mogli nafhe grefhne poshelenja, da bi nam kakhte se radile, strahavati. Nafha pamet pa nam tudi pravi, ka bi nam sa to, kaj to dobro storimo, tudi moglo dobro biti. Da pa je to né, tak nibeden nebi tak teshkih dushnostih na se vsel, ino telko se proti hudemi bojuval, da njemi nebi pále pamet povédala, da sa vse to more enkrat pravizhna plazha biti. Ino glejte, to, kaj nam nafha pamet kashe, poterdi tudi

Sv. pismo. Ono pravi, da bo Bog vsakemi povernil po njegovih délah. (*Modr. 1.*) Ono rezhe: Krepost je nevmerjozhna. Od tih hudobnih pa rezhe: Shalofsten je konez enega hudobnega roda. (*Modr. 3.*) Svelizhani so, rezhe Jesus, ker sa pravize volo preganjanje terpijo, sakaj njihovo je kralestvo nebesko. (*Math. 5.*) Svelizhani ste vi, moji Jogri, zhe vas ludje sa mojo volo zhertijo, preganjajo, ino vse

hudo od vas lashlivo povejo; veselte se, sakaj vas ho plazhilo je veliko v' nebesah. Vse vam bo stoverstno povernjeno, ja zelo en napitek vode, kerega enemi potrebnemi date, nebo pres plazhila. Ti pravizhni bodo shli v' to vezhno shivljenje. (*Math.* 25.)

Tak naf ali nafha pamet ino sv. pismo previsha, da tudi mi, kak Maria, tam v' nebesah imamo popunoma plazhilo sadobiti sa vse to, kaj tu dobrega storimo.

O tak ne dajmo se nigdar na hudo sapelati sa tega volo, da se tim hudobnim tu dostokrat dobro, tim pravizhnim pa hudo godí. Maria je na tem svéti dosta mogla terpeti, zhe ravno je Bogi lepfhe flushila, kak mi, pa je nigdar ne odstopla od stalnosti v' dobrem, ino ona je popunoma plazhilo prijela; tudi mi v' tem dobrem sploh naprejdovajmo, da bomo tudi mi med tistimi pravizhnimi, kerí noter grejo k' vezhnem shivljenji. Amen.

Na mále Meshe den.

Maria, mati milosti.

Od kere je rojen Jesus, ker se imenuje Kristus. Math. 1.

Rojstvo Div. Marie je na dnefhni den vsemu svéti veselje perneslo, sakaj is nje se je narodil Kristuf Jesus, ker nam je pernesel shegen od neba, ker nam je pernesel vezhno shivljenje. Né samo njenim starshim, Joahimi ino Ani, je njeno rojstvo k' veselji, temuzh kres toto se vfi veselijo: veselijo se ti pravizhni, kajti je njim se narodila ena mati; veselijo se gréfhniki, kajti je njim se narodila ena pomozhniza; veselijo se Angeli v' nebesah, kajti je njim se narodila ena kraliza. Sa tega volo sv. Johanes Damazzenfki na dnefhni den iskrizhí: Pridte sem vfi ludje, pridte sem vfi narodi, kerega koli stanu, flushbe, dobe, ino jesika vi ste; pridte sem, ino pomagajte svetek zelega sveta, den rojstva Marie, zha-

stito obhajati. — K' totem zhaštitem obhajanji dnešnega svetka hozhem tudi jas perpomagati s' mojoj predgoj, v' keru pokashem, da tota, kera je na dnešni den se narodila, je: Maria, mati milosti.

Na dnešni den se narodi tista, od kere se ima Jesus naroditi. O nigdar je né ti svét kaj lepshega vidil, sakaj to je tista, kera toj temi konez naredi, ino to luzh, Jesufa Kristufa, od te prave luzhi, od Boga, temu svéti pernese. O to je ena srezhna sorja, kera en srezhen den obsnani, rezhe sv. Bernard; na eno taksho sorjo nemre nikaki drugi, kak ti najsvetléshi den priti. Ino to tudi je. Ona pride kak pervorojena pred vsemi stvorjenimi; v' njoj je vša gnada tega pota ino refnize, v' njoj je vso savupanje shivlenja ino kreposti. Ker je njo stvoril, toti bo v' njoj prebival. Od kere je rojen Jesus, ker se imenuje Kristuf.

Ino glejte, tota, kera je mati Jesufa, je tudi naša milostivna mati; sakaj ona nam je supet spravila skus Jesufa Kristufa shivlenje te gnade, kero je s'gubleno bilo skus poerbani gréh; ona naš kak svoje otroke materinsko lubi, ino s'kerbí sa našo zhašno ino vezhno srezhnost; ona pres henjanja per svojem Sini Jesufi profi sa naš vse, kere koli dobe, kerega koli spola, kerega koli stana mi smo: ona profi sa beteshne, da bi sdravje sadobli; sa firomashke, da bi njim pomagano bilo; sa poboshne, da bi v' dobrem stalni bili, ino sa greshnike, da bi odpushe nje svojih grehov ino gnado boshjo sadobli. Sv. Bernard naš sa tega volo opomene, da, zhe skushnjave nad naš pridejo, zhe naš nadloga stiskavle, le na Mario se sesavajmo; zhe postajamo gisdavi, shtimani, ogovarjavzi, nevoshlivi, tak le na Mario se sesavajmo; zhe naš jesa, skopost, poshelenje tega mesa premagati hzhe, tak se na Mario sesavajmo. Ino k' sadnjemi rezhe toti sv. Vuzhenik: V' stiskah, v' nevarnostih, v' dvojenjih se smisli na Mario, sesavaj se na Mario, njeno Ime naj nigdar ne odide od tvojega ferza, nigdar od tvojih yust.

Zhe bi mi ali ravno bili veliko pregreshli, ako našhe gréhe s'posnamo, ino se is ferza s' njih s'grivamo, tak se ona sevsema sa naš vseme, ino gleda, da naš per Bogi v' gnado spravi, ino nam odpushe-

nje isprofi. Je to ne ena prava mati milosti? Zhe jas tebe pogledam, rezhe pále sv. Bernard, tak ne vidim nizh, kak famo milost: sakaj sa tih nadloshnih volo si ti ena mati boshja postala; ti si smilenje porodila; tebi je opravilo te milosti perporozheno; ti si po vseh straneh s' njoj obdana, tvoja edina shela je, milostivna biti.

O to je ali ena lubesniva mati te milosti, le k' toti se vtezhmo vu vseh potrebah: ali ne sabmo, da je ona milostivna mati le tistim, kerim s' sgrivanim serzom se na njo sesavajo, ino skus njene saproshnje od svojih grehov oflobodjeni biti, ter per Bogi supet v' gnado priti shelijo; ne pa tistim, kerim je ne prav vola, svojih grehov sapustiti. Takshim je Maria ne ena mati te milosti, kajti takshi njenega Sina Jesusa rasshalijo, tega pa ona ne terpi. Maria je ja, kak Evangelium svedozhi, rekla: Kaj bo vam on rekel, to storite. (*Joh. 2.*) Le te ali, zhe to storimo, kaj nam njeni Sin Jesuf sapovej, le te se snamo na njo vfigdar sanesti, da bo nam pomagala vu vseh potrebah téla ino dufhe.

Posdravlena tedaj bodi, o kraliza vseh Isvolenih, mati milosti, bodi posdravlena! Pod tvojo obrambo mi beshimo, ne savershi nafhe proshnje, pomagaj nam skus tvoje saproshnje v' nafbih potrebah ino nadlogah, podéli nam tvoj materinski shegen, da bomo zhasno ino vezhno frezhni. Tvoj shegen bodi ino oftani nad nami vfigdar. Amen.

Na vseh Svezov den.

Od prikladnosti sa nebefah.

Veselte se, ino od veselja poskakujte, sakaj velko je vasho plazhilo v' nebefah. Math. 5.

⓪ prelepe, o shlahadne, o blashene besede, kere smo is dnefnega Evangelja zhuli! Eno velko, eno obilno plazhilo v' nebefah zhaka na tiste, kerim se sposnajo k' Jesufi Kristufi, ino se njega dershijo. Ah, kak

révno ino toshno bi našho shivljenje bilo, da nam Gospod nebi bil obezhal, da na siromafhtvo pride najpovolnešha obilnost, na sdihavanje ino jokanje veselje pres konza, na te kratke preganjanja ino terplenja vezhno pozhivanje, vezhno svelizhanje. Ali da nam je to obezhanó, da nam je rezhenó: Veselte se, ino od veselja poskakujte, sakaj velko je vašho plazhilo v' nebesah; tak gor k' nebi podignimo dneš našho mishlenje, našho shelenje, sakaj mi nesmo samo stanovniki te semle, mi smo v' nebesa posvani, gdé nam dneš sv. mati zirkev pokashe taushent ino taushent našhíh bratov ino sester is vseh stanov, vseh dób, is vseh krajov ino zhasov, kerí so pred nami ta fhli, ino shelno na naš zhakajo tam. O nesgovorna frezha sa naš! — Ali kak mi moremo biti, zhe hzhemo ta priti? Ravno od tega bom dneš govoril, najmre: o d prikladnosti sa nebesa.

Da je našha prava domovina ne tu na semli, temuzh v' nebesah, ino si tudi vsakfhi ta priti sheli, tak je pitanje: Keri so prikladni sa nebesa? Sa nebesa prikladni so: 1. Keri so nebeske misli, nebeske vole; 2. nebeskega sadershanja, nebeskega shivljenja. Sa nebesa prikladni so ali:

1. ti, kerí so nebeske misli, nebeske vole. Da nam je rezhenó, ka bomo tam Boga gledali, t. j. da bomo le tam njega po vseh njegovih popunomnostih sposnali, ino obilno se previshali, kak je on vse, kajkoli je storil ali dopustil, k' našhem hafki naravnal; tak ima našha misel najbolj v' nebesah biti, ino ta ima našha vola iti. Zhe je pa to, o te naš nibeden sovrashnik nebo premagal. Naj naš skufhnjave safédajo; naj se grešne poshelenja proti nam spuntajo, naj naš terpenja mantrajo: zhe je našha misel ino vola v' nebesah, tak obladamo vse; naj se nam ti svét s' svojoj zhaftjoj ino lepotoj fladí, naj nam ponuja svoje fhaze ino dare, naj naš vujspáva v' svoje našladnosti: zhe je našha misel ino vola v' nebesah, tak homo rekli: Vse, kaj je posvetno, je sapelavno, neverno, neresnizhno, nestalno, ves svét s' vsoj svojoj zhaftjoj ino lepotoj je nizh proti zhafti ino lepoti nebeski, vsi fhazi, vso blago totega sveta je nizh proti blagi nebeskem; kaj so našladnosti, kaj je veselje totega sveta proti veselji nebeskem? Le

nebesko blago, le nebesko veselje je vezhno, le ono je stalno, ino nibeni nesrezhi vunpostavleno. Ino zhe naf terpenja mantrajo, tudi tote naf nebodo poterle, kajti zhe je nafha misel ino vola v' nebesah, tak bomo rekli: Bodi potroshtana moja dusha! vse to le kratko terpi, le néko stopinjo she storish po toti ternovi stesi, te pa si v' prebivalishi vezhnega mira; le en kratek zhaf she terpish, te pa si tam, gdé nifhe nizh ne vej od terpenja ino truda, temuzh gdé je le mir ino veselje pres konza; gdé bo veksha zhaft tebe obdala, kak njo tu tebi zeli svet more dati ali vseti; gdé je vesela nafladnost, né kak so nafladnosti tu, kere telo pogubijo, ferze s' pezhzhim grivanjom napunijo, ino k' vezhnem pogublenji pelajo. — Tak bomo ali mi prikladni sa nebesa, zhe bo nafha misel ino vola v' nebesah. Sa nebesa prikladni so:

2. tifti, kerí so nebeskega sadershanja, nebeskega shivlenja. Zhe ravno nafho sadershanje ino shivlenje nemore zelo nebesko biti, da smo le pregréshkam ino blodnjam podversheni, tak vender vfaki, ker svojo misel ino volo v' nebesah ima, si dushe veksho sferb vseme, vu vseh krepostih popunoméshi biti: on gorjemle v' lubesni proti Bogi, v' lubesni proti blishnjemi; on tá pusti svoje greshne navade, on lada svoje greshne poshelenja, on se ne prevseme v' dobrotah, néti ne sdvoji v' nesrezhi; on je ponishen, ino se ne hlvali s' svojimi dobrimi délamí, néti se ne svikshava kres druge sa nizhesa volo; on je perluden ino dober tim slabim ino vbogim tak, kak tim dobrim ino premoshnim; on tudi svojim sovrasnikom ne stori hudo; on svoje pregréshke ino blodnje sgriva, objozhe ino vse skus dobre déla popravi, on je odpertoferzhen, pravizhen, refnizhen, svésti vu vsem. — Glejte, to je eno nebesko sadershanje, eno nebesko shivlenje. Da pa se toto sadobí, tak je pred vsem molitva potrebna, le skus njo se sadobijo fhazi ino venzi te dushe.

Vse to je pa ne tak teshko, kak bi si eni misliti snali, kajti veliko is totih, na kere se dnef zhaslito spomenemo, je, kí so v' drugazhishih nevarnostih, v' drugazhishih zhasih, v' drugazhishih prezhakah bili, pa so vender sapelavanji ino skushnjavam se branli, svojo misel ino volo v' nebesah imeli, ino

nebelko shiveli; ja na taushente njih je, ki so vso svojo premoshenje tá dali, ter pod kervi prelijanjom rajfhi vmerli, kak bi bili sapelati se pustli. Néli je nam dana tilta luzh te vere, tista pomozh te guade, kak njim? Néli je nam poprétjeno ino obezhanó tisto, kaj njim? Ino zhe smo sagrefhli, néli je nam priti k' tistem troni te milosti, pred kerim so oni odpushenje sadobli? Néli so tudi oni bili v' takfhih stanih, kerih dushnosti so velke ino teshke, pa so nje vender svésto spunili? O kelko je starfhih v' nebefah, kerí so sevfoj fkerbjøj, sevsem persadenjom svoje otroke po kerfhanfko ino sveto gorsredli, da so vedli, ka tudi oni so sa nebefa odlozheni; kelko je víshifhíh ino nishifhíh flushebñikov v' nebefah, kerí so svésto flushli ladavzom svojim, svésto flushli svojim gospodarom ino gospodinjam; kelko je soldatov v' nebefah, kerí so sa deshelo ino krala viteshko se bojuvali, pa tudi svojega nebeskega krala Kristufa ne sapustli. S' ednoj besedøj: oni so stó-rili, kaj dobri ladavzi, svésti flushebñiki, ferzhni vojfhaki, fkerbni ozheti ino matere, pokorni podloshniki imajo storiti, ino so to storili s' veseljom ino radi, sato, da so vedli, ka vezhno plazhilo zha-ka na nje.

O da bi sato tudi mi takfhi stanovniki nebefki postali, to je nafho shelenje, ino da bi toto se spunlo, sa to je nafho vso predganje, sa to je nafho ino valho vso delo, nafhe ino valhe vse profhnje. O lubi Kristjani! podignimo ferza ino mífli gor k' nebi; ta semla je premala, preprasna sa nafhe savupanja ino shelenja; ena svelizhana nevmerjozhnost ino vezhnost je nafh tal, nafha erbia. Sakaj bi mi nafhe ferza k' posemelfkim, kratkim, prasnim veseljam vesati pustli? Sakaj bi mi, kí smo sa zhaft ino lepoto nebelko odlozheni, tu se kakti v' blati ino prahi kctali? Smíflimo se famo, s' kaj sa enim nesgruntano teshkim sadenjom je Jesus nam ti nebefki Paradish supet odperl. Smíflimo se, kak kratko, kak preidozho je vse, kaj je na semli. Kaj je nafho shivlenje drugo, kak ena senja? Mi se bomo sbudli, sakaj se nebi v' enem takfhem stani hteli sbuditi, v' kerem smo sa nebefa prikladni?

Ja, o prelubleni Jesuf! ponishno profimo tebe, vishaj nasho misel ino volo gor k' nebesam: daj nam to mozh, da bomo premagali sovrashnike te dushe, da bomo poterplivi v' nashih nadlogah ino teshavah, ino da bomo sa krepofit ino fhaze nebeske najbol se fkerbeli. Vishaj nasho sadershanje ino shivlenje po isgledi tvojih isvolenih Svetih, da tudi mi k' njim pridemo, ino s' njimi na véke zhaftimo tebe s' Ozhetom ino sv. Duhom. Amen.

P r i d a v e k.

0111110000000000

Na vseh Svezov den odvezhera se na pokopali-
fhi sna storiti toti

O p o m i n.

L. Kr.! mi smo sdaj to sem fhli na toto pokopali-
fhe, na toto njivo tih mertvih, k' grobom tistih
ozhetov ino mater, tistih moshevov ino shen, tistih
finov ino zherih, tistih bratov ino sester, tistih pri-
jatelov ino snanzov, kere je smert she pervle, ali fhe
toto leto tu sem spraviti rekla. Ino zhe ravno smo
vezhkrat se sem na toto mesto podali, tak vender
posebno dnef per totih grobih imamo eno hafnovito
premisfhlenje storiti. Dofiti grobov je to, starih ino
novih, v' kerih pozhivajo trupla takfshih pokojnih,
keri sagvisfšno so v' dobrem kraji. Toti grobi tih
poboshnih tedaj so snamenki nevmerjozhnofti
nafhe; oni so kasiteli pota v' nafhem shiv-
lenji; oni so méfta nafhega pozhivanja.

Grobi tih poboshnih so snamenki nevmer-
jozhnofti nafhe; sakaj kader pogledamo na gro-
be tih poboshnih, tak nam more ta misel priti:
Glej, v' toti jami, pod totim grobom, perhnijo kosti
tistega dobrega zhloveka, kerega dnevi so puni terp-
lenja bili, ali on je vse poterplivo prenesel, ne je
tu njegovo to sadno, on shiví, ino bo na véke vsli-
val sad svojih saflushenj. Pále pod totim grobom
je truplo tistega verlega Kristjana, ker je telko dobre-
ga storil, ah kak teshko so ga ludje sgubili; ali
ne je tu njegovo to sadno bilo, on shiví, on fi
od svojega déla pozhíva, ino njegove dobre déla
so prifhle sa njim. O vfi rajni poboshni, kerih gro-
bi so to, so v' nevmerjozhni vezhnofti tam; tudi
nafha dufha je nevmerjozhna. To nam snamlajo gro-
bi tih poboshnih pokojnih. Toti grobi pa so nam
ravno sato tudi:

Kasiteli pota v' nashem shivlenji. Oni nam pokashejo, kak mi imamo na poti tega shivlenja vsako stopinjo s' dobrimi delami posnamlati, tak kak vejmo od totih, ki tu pozhivajo. Oni so ravno tudi imeli svoje slabosti ino blodnje, ali tote je semla pokrila, ino mi sa njimi le vidimo to dobro, s' kerim so nam lep izgled dali. Sinovje ino zheri! tu se vam more zhuti, kak da bi vashi poboshni starshi vam is grobov vun pravli: O glejte, kak kratek je pot tega shivlenja, samo do sem gre, nizh dale: o tak s' tem sferbneshi bodte sa to, kaj si bote tu sem s' sobom vseli; venez nedushnosti ali krona pokore vam pernese vezhno shivlenje v' kralstvi tega veselja, ino tak vam je toto pokopalifhe ne eno mesto tega straha, temuzh en kraj mirnega pozhivanja. Grobi tih poboshnih nam ali kashejo:

Mesta nashega pozhivanja. Vse terplenja ino teshave, vse bolezhine, bodo tu svoj konez imele; vso delo, vsa sferb, ves nemir bode tu gorhenjal. Noste to tesho, tak se nam tu per totih grobih pravi, noste to tesho, kera vam je gornaloshena, zhe ravno vas teshko stane; nebo dugo terpelosamo do tu sem bote njo nefli, te pa bo vam dolvseta. Terpte, zhe vas sovrashniki grenko shalijo, ino vam mira ne dajo; samo do sem bodo vas preganjali, dale vas nemorejo, tu bode mir. Terpte bolesni ino druge nadloge, one vas nebodo 'dugo mantrale; kader bodo vas tu sem pernefli, bote njih she refheni. Ino ah, kak radi bote te, kader bote od vashega dela si pozhinli, ino vidli, kak vashe dobre dela sa vami pridejo; — kak radi, ka bote prifhli k' nam v' to na veke frezhno deshelo, v' ke-roj vezh lozhenja nebo, neti nikake nadloge.

S' totimi navuki, I. Kr.! gremo mi sdaj is tega pokopalifha prozh, ino se hzhemo sferbeti, da bo, kader bo tudi nashe trupla semla pokrila, tudi na nasih grobih se povedalo to, kaj povejmo od totih grobov tih poboshnih, keru tu spijo, njih dushe pa v' nebesah shivijo. Amen.

Na den vseh Angelov Varuhov.

Kaj nam je naš Angel Varuh na našo
poslédno vuro?

Glej, jas pošlem Angela mojega pred tobom, ker bo tvoj pot perpravil pred tobom. Math. 11.

Glej, jas hozhem mojega Angela poslati, ker bo pred tobom šhel, tebe na poti obvarval, ino te pelal na to mesto, kero sem jas tebi perpravil. (*II. Mojs. 23.*) Tak rezhe Bog sam od naših sv. Angelov Varuhov, kerih zhaštiti god mi dnef svetimo. Naš Angel Varuh nam je ali tisti od Boga dani najboljhi prijatelj, ker je naš svěsti vishar v' shivljenji, ino naš pomozhnik na našo poslédno vuro. O kaj sa eno neisrezheno lubesen nam Gospod Bog pále v' tem skashe, ka nam vsakfhemi, tudi najvekfhemih grefhniki, dá enega Angela Varuha, ino totemi sapovej, da naš ima varuvati na vseh naših potih! (*Psalms. 90.*) kajti zhe samo premislimo, v' kelko nevarnostih téla ino dushe se mi snajdemo v' našem shivljenji, sosebnno pa na našo smertno vuro, ino premislimo, da naš Bog vu vseh totih nevarnostih skus svoje Angele puští varuvati, tak morem s' poboshnim Jobom iskrizhati: Mogožbni Bog! kaj je ti zhlovek, ka ti njega telko shtimash? (*Job. 7.*) Jas bom sdaj od tega govoril, ino bom pokasal: kaj nam je naš Angel Varuh na našo poslédno vuro.

Naj so dnevi našhega shivljenja frezhni ali nefrezhni, veseli ali shaloftni, dobri ali hudi: tak pride enkrat ta vura, kader bo vsemu temu konez; pride ta vura, kader bo se nam reklo: Red napravi per tvoji hishi, sakaj ti bofh vmerl; (*Jesaias. 38.*) pride ta vura, kader naš sapuštijo naši prijatelji ino snanzi, naša rodbina ino vse, ta vura, kader ti hudi sovrashnik vso svojo mozh proti nam oberne. Ah kaj sa ena nefrezhna vura bi tota sa naš bila, zhe bi mi tudi od našhega skrivnega prijatelja sapuštjeni bili.

Ali Angel tega Gospoda, rezhe sv. pismo, Angel tega Gospoda bo tiste, ker pred njim strah imajo, okol ino okoli obdal, ino bo nje odtel. (*Pfalm. 33.*) To lubesen, kero nam je nash Angel Varuh v' nashem shivlenji skasal, bo on te she povekfhal, ino bo naf proti skufhnjavam tega hudega sovrashnika okol ino okoli branil, on bo nam samim dal mozh proti nevarnosti tih skufhnjav. V' tisti vuri, kader bo naf strah pred tem, kak nam gdé po smerti bo, bo nash Angel Varuh nam tote velke strahе odegнал; on bo nasho savolo nashih gréhov prevezh shaloftno serze pomiril; on bo naf savolo blisnega teshkega preselenja bojezhe potroshtal; on bo sevsem persadenjom naf vu veri, vupanji, ino lubesni poterdjavaj; on bo nam k' pomozhi, da Meshnika k' sebi dobimo, ker bo naf s' svetimi Sakramenti ofkerbel, skus kere gnado boshjo sadobimo, ino v' toti ostanemo do sadnjega dehnenja. Te pa, kader bo dusha od tela se lozhla, bo on veseli s' njoj shel pred sodnika boshjega, pred Jesusa, kakti naf sv. Bonaventura sashihra, da se po nashi smerti sv. Angeli k' nam perdrushijo, ino naf pelajo pred Gospoda Boga. O s' kaj sa enoj serza gorezhnostjo bo nash Angel Varuh boshjemi sodniki naprejnesel te bridke sose, kere smo kres nafhe grehe tozhili, ter saflushenja, kere smo v' nashem shivlenji si spravli. O ti lubi nebeski prijatel she te, kader nasha sodba mine, nebo odstopil od naf, temuzh, da je malo tistih dush, kere nebi she v' hizah mogle zelo ozhifhene biti, bo on nasho dusho tam potroshtal ino okrepil, on bo skerbel, da bodo ti Pravoverni na semli njoj s' poboshnimi molitvami na pomozh prishli, on bo skerbel, da bo ona prejd ino prejd od svojih manter reshena. Ino kader pride ta srezhna vura njenega reshjenja: o kak hitro bode on njoj to obsnanil, ino njo prezi veselo pelal v' to vezhno nebesko zhaft.

O glejte, to je en prijatel, kakshlega vfa semla ne smore! Ino da sv. pismo pravi, ka je srezhen tisti, ker enega pravega prijatela najde, (*Sirah. 25.*) tak nemoremo nashemi lubemi Bogi nigdar sadosta sahvalti, kaj nam je vřakemi enega takega prijatela dal, najmre Angela Varuha.

Ali ravno sato moremo s' tim mladim Tobiasom pitati: Kaj homo njemi sa eno plazho dali, ali kaj bo take-

ga, s' zhem bodo njegove dobrote se po vrédnosti plazhale? (*Tob. 12.*) Kaj imamo mi našhemi Angeli Varuhi sa njegove tak velke dobrote storiti? O kelko lét nam je on she en tak lubesnivi pomozhnik, en tak svésti vishar, ino kaj sa en lubi prijatel bo on nam she le na našho posledno vuro! Kaj njemi imamo sa to storiti? Sv. Bernard rezhe: Kaj ménish, da je Bog Angelom sa tvojo volo sapovedal? Da tebe varujejo. Kak možno tebe tota beseda ima obuditi na poshtovanje, na pozhashtitje, na savupanje! Na poshtovanje savolo nasozhnosti, na pozhashtitje savolo dobrotlivosti, na savupanje savolo varovanja.

Ah kelko dnevoj pa pretezhe, ka se neki namer na svojega Angela Varuha ne smifli, temuzh v' njegovi nasozhnosti to stori, zhesa ga more pred ludmi fram biti, to guzhi, kaj je framota pred ludmi, she veksha framota pred Bogom, ter she se tak sadershi, kak je gerdo, nespametno, pregréfhno. En takshi sevsem tem pokashe nesahvalnost proti svojem Angeli Varuhi. Kaj ali totemi nebeskemi lubesnivemi prijateli sa njegove dobrote imamo storiti, je: da se per našhem guzhi ino djanji smiflimo, da je on nasozhi, ino zhuje, kaj guzhimo, pa vidi, kaj storimo. Najbol pa našhim Angelom Varuhom imamo to storiti, kaj je Angel Rafael sam mlademi Tobiasi rekel: Hvalte Boga nebeskega, ino sahvalte se njemi pred vsfemi shivozhimi, kaj je vam svojo milost skasal. (*Tob. 12.*) Sahvalmo ali lubesnivega Boga sa to velko dobroto, kaj nam je vskemi enega Angela Varuha dal.

Ja, o dobrotlivi, o lubesnivi Bog! mi smo tebi sa to vfo hvalo ino sahvalo, vfo zhasht ino poshtovanje dushni. Prékobilnost tvoje dobrote je, kaj si ti nam vskemi enega is tih nebeskih duhov sa vishara ino varuha dal, mi ti nigdar nemoremo sadofta sahvalti sa to. Tudi vam, našhim lubim Angelom Varuhom, bodi taushent hval rezheno sa vašho obrambo, skus kero ste nam dosdaj tak dobrotlivi se skasali; mi vaš ponishno profimo, ne sapustite naš v' našhem shivlenji, najmenje pa na našho posledno vuro. Amen.

Na den zirkvenega shegnanja.

Od boshje v' nafhih zirkvah nasozhnosti.

Toti hishi se je svelizhenje sгодlo. Luk. 19.

○ kaj bi néki dal, da bi toto velko frezho imel, kak Zaheuf, ka bi Jesuf k' njemi na stan prifhel, ka bi zelega svéta najvekfho gnado imel, temi vzhlovezhjenemi Sini boshjemi postrézhi, ino kaj dati tistemi, od kerega vse dobimo, pod svojo streho gorvseti tistega, ker naf enkrat v' svojo nebefko kralestvo v' te na véke vefele prebivališha hzhê gorvseti? Ino glejte, mi s'he smo frezhnéshi, o kam frezhnéshi, kak je Zaheuf bil, sakaj k' njemi je Jesuf samo enkrat na stan prifhel, pri naf pa se je na vsigdar nastal; pa gdé? Ravno, gdé smo sdaj vkupsbrani, ravno tu nam je dopufheno, vsaki den biti per tistem, ker je kak Bog ino zhlovek tu nasozhi. Stvarnik med timi stvorjenimi, najvisihih Gospod med svojimi flushebniiki, nevmertelni ozha med svojimi vmertelnimi otroki. Vse to, kaj se je v' Zaheufovi hishi svelizhezega sгодilo, se tu vsaki den, sosebno po nedelah ino svetkih, godí; zhe ravno ne nad vfemi, kaj njih sem pride, tak vender nad ednimi. Tota hisha boshja je ali eno sveto mesto, ino gorjê tistim, kerí's nje naredijo jamo tih rasbojnikov. Totim k' postrashenji, tim poboshnim pa k' velkem potrofhtanji, bom dnef govoril od boshje v' nafhih zirkvah nasozhnosti.

Kaj je v' Zaheufhovi hishi se godilo? Kak je Jesuf k' njemi na stan prifhel, so se zhudeshi te gnade nad njem godili. On je prejd bil en ozhitni greshnik, potem en sveti spokorjenik, prejd en krivizhen, potem en pravizhen, prejd en savershen, potem en isvolen, prejd en sovrashnik boshji, potem en prijatel vezhnega Boga. O kaj sa ena milost, kaj sa eno svelizhenje je njemi storjeno! Kaj se pa v' nafhih zirkvah, kaj se v' toti hishi boshji godí? Jesuf, ker je tu kak Bog ino zhlovek nasozhi, stori tu ravno

takšhe zhudeshe, pa ne samo nad ednim, temuzh od-
 potli, kaj je toto zirkev li sa svojo hisho isvolil, je
 morebiti she taushentim svelizhenje storjeno. Sakaj
 kak ste na svet se narodli, ste tu skus sv. Kerst po-
 stali brati ino sestre Kristusi, ino tak erbi kralestva
 nebeskega. Zbe ste potli sagreshli, ino tak sgubili to
 per sv. Kersti sadobleno nedushnost, tak ste shalujozhi
 ino sgrivajozhi sem se vtekli k' Spovedniki, ino
 skus totega je Jesus val pustil odvesati od vseh va-
 fhih grehov, on vam je dal, kak ti Evangelski ozha
 sgublenimi fini, novo oblazhilo te gnade, ja on
 vam je v' Altarskem Sakramenti dal sam sebe sa hra-
 no k' vezhnem shivlenji. Tu ste prijeli navuke od sa-
 povedih boshjih, navuke, kako ima vafho sadersha-
 nje biti v' tem shivlenji, da pridete k' vezhnem shiv-
 lenji. O kelkokrat je tudi tu se sgodilo, ka je Je-
 sus skus svojega predgara greshnike tak obudil, da
 so is krivizbnih postali pravizhni, is sovrashnikov pri-
 jateli, is shtimanih ponishni, is nezhistih zhisti, is la-
 godnih verli, is greshnikov spokorjeni, is savershe-
 nih isvoleni ino sveti! O kelko njih je vmerlo, ki so
 odtod sadobli to sadno pomozh na pot v' to vezhnost
 ta, ino she sdaj se tu v' sv. meshnem ofri Jesus svo-
 jem nebeskem Ozheti gorofra sa nje.

Da pa je ali Jesus tu kak Bog ino zhlovek na-
 sozhi, ino takshne gnade, takshne svelizbezhe pomo-
 zhi podeli tem, keru nje ishejo, ino da on sam od to-
 te zirkve rezhe: Moja hisha je hisha molitve; tak strah
 more obiti tiste, keru 's tote hishe boshje naredijo eno
 tolovajfko jamo. Ino to storijo, keru sem pridejo
 samo se oglejovat, ali samo dremat, ali s' svojim gis-
 davim oblazhom samo se shtimat; to storijo, keru se
 pravizhno ne spovejo, ino tak po nevrédno sv. resh-
 no Telo k' sebi primejo. O tak je ali ne sadofti, ka
 Jesusa rasshalite doma, njega rasshalite per deli,
 njega rasshalite s' telkimi greshnimi besedami ino
 djanjami: she zelo tu v' njegovi hishi se podstopite
 njega rasshaliti? Kaj se vam sdi, odkod pride na
 zhal taksha dragozha, telko tozhe ino mrasa? od-
 kod pride, ka njiva ino vinogradi tak malo pernefe-
 jo, ka shivina prejde i. t. v.? To pride najbol od
 tega, da po nedelah ino svetkih najvezh hudega vzh-
 nite, ino Jesusa she zelo tu v' zirkvi rasshalite. Od

tega bo tudi prišlo, da pomozhik te zirkve nebote vrédni, ino bote vu vafhik grehik vmerli.

O sposnajmo ali, da je Bog, zhe ravno povsod nasozhi, vender tu na posebno visho pred nami; shivozho sposnajmo to, ino bodmo tu poboshni v' molitvah ino pefmah, paslivi v' poslufhanji besede boshje; serzhno sgrivajmo nafhe grehe ino hudobnosti, ino glejmo, da bomo vsigdar s' terdnim naprejvsetjom, nafho shivljenje pobolshati, is totega tempelna fhli. Ja, o prelubeni Jesus! ker nam ti tu pustish tak zelo k' tebi priti, ino nam tu ino odtod telko gnad, telko svelizhezhih pomozhik podelish: ponishno profimo tebe, odpusti nam, kaj smo vzháfi na totem svetem mestu ne se tak sadershali, kak bli mogli; mi odsdaj hozhemo vsigdar s' dostojnim poshtovanjom v' tvojo sveto hisho stopiti, ino tu s' poboshnimi molitvami ino profhnjami, s' serzhnimi sahvalami, s' pomenshanjom nafhega sakrivenja, ino s' povekshanjom tega dobrega zhashtiti tebe s' Ozhetom ino sv. Duhom. Amen.

Sa novo Mefho.

Od poshtenja, teshkózh ino troshta v' mefhnem stani.

On si je njega isvolil, da bo Bogi pernesel ti kruszni ofer na spomin ino s' Bogom pomirjenje svojega ludstva. Sirah 45.

Vefelo vaf posdravim, I. Kr.! Vi ste dneš sem prišli, da bi vidli, kak je Jesus svojo obezhanje, da bo delavze poslal v' svojo shetvo, ino Apofhtole v' svojo kralestvo na semli, pále dopunil nad ednim, ker je dneš pervokrat v' mefhnem oblézhi, kak en Israelfki Aron, pred nami to, da bo Bogi to pervokrat storil ti ofer, kerega je Jesus per sadnji vezherji noterpostavil. O en lepi stan si je svolil toti novogorvseti delavez v' gorizi tega Gospoda; on si

je svolil en stan, ker je poleg vsega sametavanja, zherčenja ino preganjanja skus zelih osemnajst sto lét se obdershal, ino se bo obdershal do konza sveta, tak, da néti vrata tega pekla nebodo kaj proti njemi samogle. Ali kaj mislite, sakaj si je toti novoshegnan Mefhnik toti stan isvolil? Morebiti sato, ka bi tak samo gospod bil? ali morebiti sato, ka bi tak slehkega prav dobro shivel? ali morebiti sato, da so njegovi starshi ino rodbina to sheleli? O sa tega volo je on né mefhtva si isvolil, kajti je vedil, da vse to je né srok njegovega posvanja: ker shanska lubesen je njega v' toti stan perpelala, kajti vse, kaj bode v' totem stani storiti imel, bodo déla te lubesni. Srezho ti ali shelim, lubi novoshegnan Mefhnik! k' tvojem isbranem stani, ino hozhem sdaj govoriti od poshtenja, teshkózh ino troshta v' mefh-nem stani.

Ti novoshegnan Mefhnik si je en stan, ker je velkega poshtenja vréden, dobro premishleno isvolil. V' totem stani bo on storil takfhe rezhi, kerih is vas nibeden storiti nemore. V' poboshni ponishnosti bo on stopil pred Altar, ino bo s' Kristusovimi besédami to Jagne boshjo, kero odjimle greh tega sveta, Jesusa Kristusa, is neba dol sesval; pred Altarom bo on kakti pred tronom boshjim namesto vseh Pravovernih k' vezhnemi Bogi gorpodignil serze ino roke, ino bo njega profil sa frezho ino shegen, sa vezhno svelizhanje vseh sebi prékdanih, ja vseh Kristijanov, shivih ino mertvih. Med Bogom ino zhlovekom, tak tu sv. Krisostomuf rezhe, med Bogom ino zhlovekom stoji Mefhnik na sredi: on Boga pomiri, on njemi nafhe profhnje ino shelenja naprej nese, ino nam pernese gnade ino dobrote odsgoraj dol pridozhe.

Od Altara bo on stopil na predganzo, ino bode po sapovedi Jesusa Kristusa, po peldi tih Apofhtolov ino svetih Vuzhenikov to ker shansko ludstvo vuzhil, opominjal, troshtal, profil, posvaril, ino tak nje na pot tega shivljenja spravlal. Tak bo on tudi shel v' spovednizo, ino bo tim, ker mir vésti ishejo, namesto Boga tesho njihovih grehov dolysel, ino nje slehkotil. Tak bo on se podal k' beteshnim, ker si trosht ino pomozh shelijo, ino bo njim pernesel,

zhęfa ſo najbolj potrebni. On bode ſhel v' ſholo k' tim lubim otrokom, ino bo nje vuzhil kerſhanſko vero, kerſhanſko ſadershanje. Ino vſe to, kaj bo on s' ludmi imel opraviti od ſv. Kerſta do ſdavanja, ino od ſdavanja noter do groba, vſe to bodo dęla te lubesni. O kaj ſa en lępi, ino poſhtovanja vręden ſtan ſi je ali on iſvolil! Ali toti ſtan je ne en tak lehkı ſtan, kak ſi nęki miſlijo. Ti novoshegnan Meſhnik ſi je ſvolil en ſtan, v' kerem ſe doſti terpi.

Teshkozhe, kere ti novoshegnan Meſhnik na ſe vſeme, ſo ſoſebno tote: Da bo on en vuzhenik beſede boſhje na predganzi, ino doſtikrat tudi per drugih perloſhnoſtih; da bo on en vrazhnik v' ſpovednizi ino na ſmertni poſteli; da bo on en viſhar te mladoſti: o tak on dobro vej, ka je, zhe ravno ſe je ſeſholal, ſhe dugo nę ſe ſadoſti navuzhil; on bo mogel ſhe doſta vezh ſnati, on bo mogel ſhe doſti knig brati, doſti premıſhlavati, doſtikrat glavo ſi tretı, da bo dobro ſaſtopil to, v' zhem, ino kak ima druge podvuzhiti, kakſhno duhovno vrazhtvo ima tim na duſhi bolenim dati. On dobro vej, kaj ſa en razhun bode enkrat mogel dati, zhe bo preoſter tam, gdę bi oſter mogel biti, ino preoſter tam, gdę bi dober mogel biti.

O s' kaj ſa eno grenko ſhaloſtjo bo nękokrat njegovo ſerze vdarjeno, kader bo vidil, da beſęde njegovih navukov vekſhtal padnejo na terdo zeſto, med goſto ternje, ali na pezhino, gdę nikakega ſada ne perneſejo; krivizhni, ſapelavzi te mladoſti, terdoglavni ſhtimanzi, ludje, kerı reſnizo zhertijo, nebodo njegovih navukov gorvseli, ja k' njegovi ſhe vekſhi ſhaloſti bodo takſhni ſhe ſhpotlivo od njega govorili, njemi klubivali, ino ga ſhalili, gdę bodo le mogli, ino da bo njim le reſnizo povedati mogel, tak bodo kredi, per vſaki priliki ti Judoſki krızh ſegnati: Kriſhaj ga, kriſhaj ga! — S' kaj ſa eno ſerza bolezhnoſtjo bode vezhkrat viditi mogel, kak bodo nęki od ſpovednize prozh, pa ſraven naſaj v' ſvoje ſtare grehe ſe podali. — K' beteshnikom bo ſe podal, ne gledezh na pot doſtikrat dalni ino teshki, ne gledezh na vreme doſtikrat hudo ino neprijatno, ne gledezh na nevarnoſt temne nozhi, ne na beteg morbiti tudi ſa njega nevaren, ne gledezh na ſam ſvojo ſdravje ino ſhıvlenje; on bo ſhel k' ſıromaſhkım tak kak k' bogatım, v' boſhne kozhe tak kak v' lepe

hishe, ino tudi tu bo se namerlo, da bo med defetimi le en sam sposnal njegovo pripravno postfreshbo. — On bode s' sholari kaj djanja imel, pa malo ali nikake sahvale sa to. — Takšhe ino ednake teshkozhe ino bridkosti ima ti stan, kerega si je ti novoshegnan Mefhnik isvolil.

Ali da je njega le lubesen kerfhanfka v' toti stan postavila, tak je on tudi naprej vidil, kaj sa en trofht ima mefhni stan. Takšhega trofhta nema nishe drugi, kak en Mefhnik, ker svojo delo dobro opravla. Sakaj Mefhnik vsaki den s' ofrom sv. Mefhe Boga tak zhafti, da s' tem vfo nebo rasveseli, tim shivim isprofi pomozh, tim pokojnim pa vezhni mir; on sebe velikih saflushenj delnika stori, ino s' sv. Tomashom Kempenskim sna rezhti: Veseli se, o dušha moja! ino sahvali tvojega Boga sa to nesgovorno veliko flushbo, kero je on tebi dal v' toti dolini tih fós. — Kaj sa en trofht je enemi Mefhniki, zhe on s' svojimi predgami ino navuki le nekere more na pobolshanje spraviti, ja, ako bi on v' zelem svojem shivlenji le enega samega greshnika na pokoro obernil, tak njemi je rezheno, da njegovo dušho od smerti odteje, ino mnoshino grehov pokrije. — Kaj sa en trofht je enemi Mefhniki, zhe je njemi na njegovo smertno vuro rezheno: Pojdi sem, ti dober ino svesti hlapez, ino idi noter v' to veselje tvojega Gospoda. — Kaj sa eno veselje je enemi Mefhniki, zhe on is tega sveta idozhi eno zelo mnoshino povernjenih dušh pred njih Stvarnika perpela, ino per sodbi rezhi sna: Glej, tote dušhe bi imele pogublene biti, ali da si ti moje proshnje ino molitve oflishal, ino da so one posluhnile moje navuke, opominjanja ino k' serzi govorjenja, tak sem nje tebi nasaj spravil. — Kaj sa eno veselje je enemi Mefhniki, zhe njemi, kader v' nebesa pride, veliko is tih njegovih proti gre, rekozh: O hvala, hvala tebi, svésti našh pastir! tvoje kferzhne opominjanja, tvoji lubesnivi navuki, tvoja nam skus sv. Sakramente podeljena nebeska pomozh je našh spravila sem v' toto pres konza veselo prebivanje. — O kaj sa en trofht, kaj sa eno veselje je ali enemi Mefhniki, ker svoje dushnosti lepo sdershi! Ali naj bo od tega sadošti rezheno k' vam: obernem se

jas k' dokonzhanji tudi k' tebi, lubi novoshegnan
Mefhnik, ino ti rezhem:

O frezhen ozha, frezhna mati, kerí fo tebi v'
en takfhi stan pomagali priti, ker je, zhe ravno s'
teshkozhami obdan, vender velkega poshtenja vreden,
ino ima velki trofht sa se. Stopi ali, ti s' kerfhanf-
koj lubesnoj nadéljen novi Joger Kristufov, pred Al-
tar, ino ofraj tvojo pervo sv. Mefho Bogi gor na
proshnjo, da bi od njega sadobil pomozh vu vseh po-
trebah tvojega shivljenja. Perporozhi v' toti tvoji per-
vi sv. Mefhi vezhnemi Bogi vfo Kerfhanstvo, sosebno
pa toto faro, v' kerí si se narodil; perporozhi njemi
tvoje lube starfhe, tvoje brate ino sestre, tvojo vfo
rodbino, shivo ino mertvo; perporozhi milostivnemi
Bogi vse tvoje dobrotnike ino vuzhenike, tudi naf
Mefhnike, ino vse sovrashnike nafhega stana; perpo-
rozhi njemi vse verne dufhe v' hizah; pojdi tedaj v'
to gorizo tega Gospoda, sazхни ino dokonzhaj tam
tvoje delo tak, da bofh s' Apofhtolom Pavlom mogel
rezhi: Jas sem moj ték dokonzhal, vero sem sder-
shal, drugazh pa je meni perfkranjena krona te pra-
vize, kero bo meni Gospod, ti pravizhen sodnik, dal
na tisti den. Amen.

Natíf ino papir is Tanzerove natífkarnize ino papirnice.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJI (17U: (17UNICA

00000464374

21-

V. G. idz

Natiz op er
is Tanzerove arsize ino papirata.

Saloshi anz Ferstl.

Johanes Lorrrens Greiner.

1839.